

Ліягона

Виступи з генеральної конференції

Президент Нельсон закликає святих: "Хай Бог буде понад усе"; засуджує расизм

Оголошено про зміни у провідництві сімдесятників та у Верховному єпископаті

Оголошено про будівництво 6 нових храмів

Фотографії: Ло-Нарваес, V регіон, Чилі; вставка: Апіа, Самоа

Через пандемію COVID-19 багато членів Церкви не мали можливості зібратися в домах зборів для перегляду конференції. Натомість її транслювали національне та регіональне телебачення і радіостанції у більш ніж 50 країнах, завдяки чому конференція була доступною для потенційної аудиторії в понад 1,4 мільярда людей.

Суботня ранкова сесія

- 6 **Просуватися вперед**
Президент Рассел М. Нельсон
- 8 **І в цьому ми випробуємо їх**
Старійшина Девід А. Беднар
- 12 **Як стати схожими на Нього**
Старійшина Скотт Д. Уайтінг
- 15 **Очі, щоб бачити**
Мішель Д. Крейг
- 18 **Серця, скріплені у праведності та єдності**
Старійшина Квентін Л. Кук
- 22 **Рекомендовані Господу**
Старійшина Рональд А. Разбанд
- 26 **Любіть своїх ворогів**
Президент Даллін Х. Оукс

Суботня післяобідня сесія

- 30 **Підтримка генеральних авторитетів, територіальних сімдесятників та генеральних чинів**
Президент Генрі Б. Айрінг
- 32 **Стабільні суспільства**
Старійшина Д. Тодд Крістофферсон
- 35 **Знайти радість у Христі**
Стівен Дж. Ланд
- 38 **Усі народи, коліна і язика**
Старійшина Герріт У. Гонг
- 42 **Був хліб**
Єпископ В. Крістофер Уедделл
- 45 **Вишуканий дар Сина**
Старійшина Метью С. Холланд
- 48 **Культура Христа**
Старійшина Уільям К. Джексон
- 51 **Бог здійснить щось неймовірне**
Старійшина Дітер Ф. Ухтдорф

Сесія для жінок

- 55 **Через єдність у почуттях ми отримуємо силу від Бога**
Шерон Юбенк
- 58 **Продовжуйте змінюватися**
Бекі Крейвен
- 60 **Спокутна сила Ісуса Христа**
Крістіна Б. Франко
- 67 **Сестри в Сіоні**
Президент Генрі Б. Айрінг
- 70 **Будьте в доброму гуморі**
Президент Даллін Х. Оукс
- 73 **Зустрічати майбутнє з вірою**
Президент Рассел М. Нельсон

Недільна ранкова сесія

- 77 **Пильуйте і кожного часу молитесь**
Президент М. Рассел Баллард
- 80 **Мовчи, перестань!**
Ліса Л. Харкнесс
- 82 **Звертайтеся до Христа в кожній думці**
Старійшина Уліссес Соарес
- 86 **Я вірю в ангелів**
Старійшина Карлос А. Годой
- 88 **Ми говоримо про Христа**
Старійшина Ніл Л. Андерсен
- 92 **Хай Бог буде понад усе**
Президент Рассел М. Нельсон

Недільна післяобідня сесія

- 96 **Випробувані, перевірені та вдосконалені**
Президент Генрі Б. Айрінг
- 99 **Терпеливість нехай має чин досконалий і майте повну радість!**
Старійшина Джеремі Р. Джеггі
- 102 **Щедро благословенні Господом**
Старійшина Гарі Е. Стівенсон
- 106 **Просіть, шукайте і стукайте**
Мілтон Камарго
- 109 **Чинити справедливо, любити милосердя і ходити сумирно з Богом**
Старійшина Дейл Г. Ренлунд
- 112 **Сила витримати**
Старійшина Келлі Р. Джонсон
- 115 **Покладатися на Господа**
Старійшина Джеффри Р. Холланд
- 118 **Нова норма**
Президент Рассел М. Нельсон
- 64 **Генеральні авторитети та генеральні чини Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів**
- 120 **Новини Церкви**
- 127 **За Мною йдіть**—Навчання з послань генеральної конференції

Осака, Японія

190-а піврічна генеральна конференція

Суботня ранкова сесія, 3 жовтня 2020 р.

Веде: президент Генрі Б. Айрінг
Вступна молитва: старійшина Хуан А. Аседа
Заключна молитва: Хор Скинїї на Храмовій площі*: "Truth Eternal (Вічна істина)", *Нутпс*, по. 4; "Славен Господь", *Гімни*, № 30, ар. Уілберга; "Спасителя любов", *Збірник дитячих пісень*, сс. 42–43, ар. Кардона; "Діти Божі, йдіть до нас", *Гімни*, № 22; "Чи зробив я сьогодні добро?", *Гімни*, № 132, ар. Забрїскі; "Так всіх любить ви", *Гімни*, № 193, ар. Уілберга.

Суботня післяобідня сесія, 3 жовтня 2020 р.

Веде: президент Даллін Х. Оукс
Вступна молитва: старійшина Дж. Девн Корніш
Заключна молитва: Джой Д. Джоунс
Музичний супровід у виконанні різних хорів: "Істина в світі знов!", *Гімни*, № 160, ар. Шенка; "Прекрасний Спаситель", *Збірник дитячих пісень*, сс. 142–143, ар. Кейсена; "Хай віра вас веде у світ", *Гімни*, № 152; "Святі, вашій вірі не буде кінця", *Гімни*, № 36, ар. Ешбі.

Сесія для жінок, 3 жовтня 2020 р.

Веде: Бонні Х. Кордон
Вступна молитва: Ліз Дарджер
Заключна молитва: Кетрін Рейнолдс
Музичний супровід у виконанні різних хорів: "Молодь Сіону", *Гімни*, № 157, ар. Кейсена; "Я Божее дитя", *Гімни*, № 186; "Я знаю Він любить мене", *Збірник дитячих пісень*, с. 16–17, ар. Стейлі; "Дай святості більше", *Гімни*, № 66, ар. Гоутса.

Недільна ранкова сесія, 4 жовтня 2020 р.

Веде: президент Генрі Б. Айрінг
Вступна молитва: старійшина Ренделл К. Беннетт
Заключна молитва: старійшина Уолтер Ф. Гонсалес
Музичний супровід: Хор Скинїї на Храмовій площі: "Awake and Arise (Прокинься і встань)", *Нутпс*, по. 8; "Вперед, святі, з надією в душі", *Гімни*, № 33, ар. Уілберга; "Якби був Спаситель поруч", ДеФора, ар. Кардона; "Ми вдячні, о Боже Всевишній", *Гімни*, № 10; "Бог—любов", *Гімни*, № 40, ар. Мерфі; "For I Am Called by Thy Name (Кликалось Ймення Твоє надо мною)", Gates.

Недільна післяобідня сесія, 4 жовтня 2020 р.

Веде: Президент Даллін Х. Оукс
Вступна молитва: старійшина Пол В. Джонсон
Заключна молитва: Джен Е. Ньюмен
Музичний супровід: Хор Скинїї на Храмовій площі: "О Істино?", *Гімни*, № 166, ар. Лонгхерста; "Softly and Tenderly (Легібно й ніжно)", Thompson, ат. Wilberg; "Ти, Єгово, нас веди", *Гімни*, № 34; "У розлуці хай веде Господь", *Гімни*, № 81, ар. Уілберга.

* Музичний супровід для всіх сесій був записаний заздалегідь під керівництвом різних диригентів і за участю різних органістів.

Де знайти виступи з конференції

Щоб знайти виступи з конференції онлайн багатьма мовами, зайдіть на сайт conference.ChurchofJesusChrist.org і виберіть мову. Виступи також наявні в мобільному додатку "Євангельська бібліотека". Як правило, через шість тижнів після закінчення генеральної

конференції відео- та аудіозаписи англійською мовою також наявні в розподільчих центрах. Інформація про генеральну конференцію доступна у відповідних форматах для членів Церкви з особливими потребами на сайті disability.ChurchofJesusChrist.org.

На обкладинці

Фотографія Куеку Обенга, Аккра, Гана.

Фотографії з конференції

Фотографії в Солт-Лейк-Сіті були зроблені Коді Белом, Мейсоном Коберлі, Джоном Ллойдом, Леслі Нільссоном та Дейвом Уордом. Додаткові фотографії надали: Бенсон Арудо, Александр Боргес, Ніколас Серей Бустаманте, Клейтон Чан, Ренді Колліер, Уестон Колтон, Марія Кайзакі, Джуліан Клемм, Ешлі Ларсен, Грег Мартінез, Джоел Моулам, Мелані Міза, Куеку Обенг, Сайяка Окубо, Маргарита Пашкова, Аарон Томпсон, Тіціано Пеззетті, Еліс Прайс, Джонас Ребікі та Наталія Тео.

Шугар-Сіті, шт. Айдахо, США

Міжнародний журнал Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Перше Президентство: Рассел М. Нельсон, Даллін Х. Оукс, Генрі Б. Айрінг

Кворум Дванадцятих Апостолів:

М. Рассел Баллард, Джеффері Р. Холланд, Дітер Ф. Ухтдорф, Девід А. Беднар, Квентін Л. Кук, Д. Тодд Крістофферсон, Ніл Л. Андерсен, Рональд А. Разбанд, Гарі Е. Стівенсон, Дейл Г. Ренлунд, Герріт У. Гонг, Уліссес Соарес

Редактор: Ренді Д. Фанк

Радники: Бекі Крейвен, Шерон Юбенк, Крістіна Б. Франко, Уолтер Ф. Гонсалес, Ларрі С. Кечер, Джейн Е. Ньюмен, Адріан Очоа, Майкл Т. Рінгвуд, Верн П. Станфілл

Головний директор: Річард І. Хітон

Директор редакції церковних журналів: Аллан Р. Лойборг

Бізнес-менеджер: Гарфф Кеннон

Головний редактор: Адам С. Олсон

Помічник головного редактора: Райан Карр

Помічник з видавництва: Еніш С. Давіла

Редколегія: Девід Діксон, Девід А. Едвардс, Метью Д. Фліттон, Гарретт Х. Гарфф, Джон Райн Дженсен, Аарон Джонстон, Шарлотта Ларкбал, Майкл Р. Морріс, Ерік Б. Мердок, Джошуа Дж. Перкі, Джен Пінбороу, Річард М. Ромні, Мінді Селу, Лорі Фулер Соса, Чейкелл Уордлей, Марісса Віддісон

Практикант відділу: Алайна Вансгаард

Керівник художнього відділу: Теда Р. Петерсон

Дизайнери: Дженетт Ендрус, Фей П. Ендрус, Менді Бенлі, С. Кімбол Ботт, Томас Чайлд, Джошуа Денніс, Девід Грін, Коллін Хінклі, Ерік П. Джонсен, Сюзен Лофгрєн, Скотт М. Моой, Алені Рєгер, Марк В. Робісон, К. Ніколь Уолкенхорст

Дизайнер-практикант: Келсі Фекрелл

Координатор з питань інтелектуальної власності:

Коллетт Небекер Он

Керівник видавництва: Аммон Гарріс

Видавництво: Айра Глен Едейр, Джулі Бардетт, Хосе Чавес, Браян У. Джиджі, Джинні Дж. Нільсон, Маррісса М. Сміт

Підготовка до друку: Джошуа Денніс, Аммон Гарріс

Відповідальний за друку: Стівен Т. Льюїс

Відповідальний за розповсюдження: Нельсон Гонсалес

Поштова адреса: *Liahona*, Fl. 5, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Ліагона (слово з Книги Мормона, що означає "компас" або "дороговказ") друкується: албанською, англійською, біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською, голландською, грецькою, датською, естонською, індонезійською, ісландською, іспанською, італійською, камбоджійською, китайською, китайською (спрощеною), кірибаті, корейською, латвійською, литовською, мальгаською, маршалійською, монгольською, німецькою, норвезькою, польською, португальською, російською, румунською, самоанською, себуано, словенською, суахілі, тагальською, тайянською, тайською, тонганською, угорською, українською, урду, філіппінською, фінською, французькою, хорватською, чеською, шведською та японською мовами. (Періодичність видання різна в залежності від мови).

© 2020 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Видано в Сполучених Штатах Америки.

Інформація щодо авторського права: Якщо не вказано інше, окремі особи можуть копіювати матеріали з *Ліагони* для особистого, некомерційного використання (а також для церковних послужанців). Це право може бути скасовано у будь-який час. Ілюстраційні матеріали не можна копіювати, якщо про це зазначено у відповідному місці біля ілюстрації. Із запитаннями щодо авторського права треба звертатися до офісу інтелектуальної власності на адресу: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; електронна пошта: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: November 2020 Vol. 23 No. 11. *LIAGONA* (USPS 311-480) Ukrainian (ISSN 1096-5173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store. ChurchofJesusChrist.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Апіа, Самоа

Промовці за алфавітним порядком

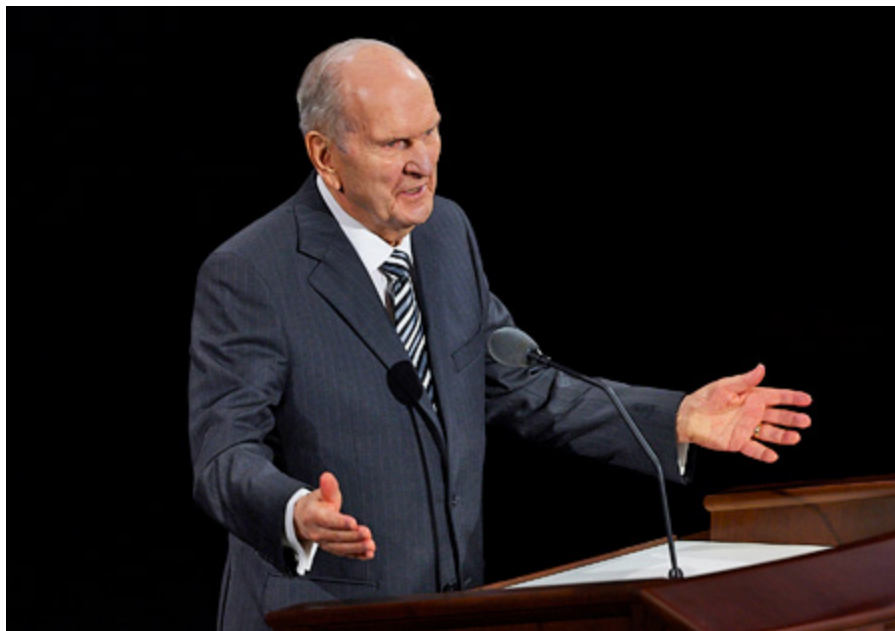
Айрінг, Генрі Б., 30, 67, 96
Андерсен, Ніл Л., 88
Баллард, М. Рассел, 77
Беднар, Девід А., 8
Годой, Карлос А., 86
Гонг, Герріт У., 38
Джеггі, Джереми Р., 99
Джексон, Уільям К., 48
Джонсон, Келлі Р., 112
Камарго, Мілтон, 106
Крейвен, Бекі, 58
Крейв, Мішель Д., 15
Крістофферсон, Д. Тодд, 32
Кук, Квентін Л., 18
Ланд, Стівен Дж., 35
Нельсон, Рассел М., 6, 73, 92, 118
Оукс, Даллін Х., 26, 70
Разбанд, Рональд А., 22
Ренлунд, Дейл Г., 109
Соарес, Уліссес, 82
Стівенсон, Гарі Е., 102
Уайтінг, Скотт Д., 12
Уедделл, В. Крістофер, 42
Ухтдорф, Дітер Ф., 51
Франко, Крістіна Б., 60
Харкнесс, Ліса Л., 80
Холланд, Джеффері Р., 115
Холланд, Метью С., 45
Юбенк, Шерон, 55

Тематичний покажчик

Ангели, 86, 88
Безпека, 73
Благословення, 38, 51, 102, 106, 115, 118
Бог Батько, 38, 51, 92, 115
Віра, 60, 73, 77, 80, 88, 99, 112, 115
Вірність, 8, 73, 96
Гідність, 22
Гріх, 45, 82, 109
Десятина, 42
Джозеф Сміт, 38, 55, 70, 73, 77, 96
Дім Ізраїля, 92
Діти і молодь, 35
Добрі діяння, 38
Доброта, 15, 55
Друге пришестя, 67, 77, 88
Єдність, 18, 26, 55, 67
Жінки, 67, 70, 73
Завіти, 22, 58, 92, 112
Закопи, 26
Запас продуктів, 42
Збирання, 92
Зобов'язання, 12
Зростання Церкви, 6
Зцілення, 45, 60
Індивідуальна цінність, 15
Істина, 32
Ісус Христос, 6, 12, 15, 18, 26, 32, 35, 45, 48, 55, 58, 70, 80, 82, 88, 92, 96, 109, 112
Книга Мормона, 38, 73
Конституція США, 18, 26
Культура, 48
Лихо, 6, 8, 38, 42, 45, 51, 60, 70, 77, 80, 96, 99, 102, 115
Любов, 15, 18, 26, 32, 38, 109
Милість, 55, 109
Мир, 80
Місіонерська робота, 6, 38, 51
Молитва, 77, 106
Навернення, 58, 86
Обряди, 22, 102

Одкровення, 73
Оптимізм, 118
Особисте зростання, 12, 58, 96
Особисте одкровення, 106
Писання, 106
Підготовка, 8, 42, 73
Піонери, 70
План спасіння, 8, 32, 48, 70, 96, 115
Покаяння, 12, 45, 58, 60, 109
Послух, 22
Праведність, 18, 82
Причастя, 35
Пророки, 42, 51
Пророцтво, 38
Радість, 35, 45, 70, 99
Расизм, 26, 92
Розмаїття, 18
Самозабезпечення, 42
Свідчення, 6
Світло Христа, 32
Свобода волі, 92
Сила, 55, 77, 112
Сіон, 18, 32, 55, 67
Скерування, 77
Служіння, 86, 102
Смертне життя, 70
Смирнення, 109
Сперечання, 26
Спокуса, 82
Спокута, 35, 45, 60, 88
Страх, 80
Терпіння, 99, 115
Технології, 51, 102
Тілесна людина, 82
Товариство допомоги, 55, 67
Товаришування, 86
Учнівство, 15, 35, 88, 99, 118
Храми, 6, 22, 102, 112, 118
Храмова робота, 22
Християнство, 88
Церковні видання, 38
Цнотливість, 32, 82
Чистота, 82
Членство в Церкві, 38

Ключові моменти 190-ї піврічної генеральної конференції

Посеред непевності мільйони людей знайшли момент спокою під час генеральної конференції, яка проходила 3–4 жовтня 2020 року. Провідники Церкви спрямовували нас до Ісуса Христа за допомогою послань єдності і любові, надії та зцілення і миру у божественній меті.

Президент Рассел М. Нельсон навчав нас, як отримувати благословення від того, що ми стаємо народом Божим.

“Роблячи вибір, щоб Бог був понад усе у вашому житті, ви відкриєте для себе, що наш Бог є “Богом чудес” [Мормон 9:11].— Президент Рассел М. Нельсон (див. с. 92)

Багато промовців говорили на тему **особистого зростання**, яке відбувається, якщо ми йдемо за Ісусом Христом, довіряємо Йому і підкоряємо нашу волю Його волі.

“Якщо ми смиренно звернемося до [Ісуса Христа], Він збільшить

нашу здатність змінюватися”.—Бекі Крейвен (див. с. 58)

Як і раніше **новий коронавірус** вплинув на побачене і почуте нами на конференції. Але з новим досвідом прийшов новий погляд, коли промовці зосереджувалися не лише на надії, але також на кращому розумінні плану Бога для нашого вічного щастя.

“Тести у школі земного життя є дуже важливим елементом нашого вічного розвитку. ... Я молюся, щоб ми ... засвоїли ті цінні уроки, які нам можуть дати тільки складні випробування”.—Старійшина Девід А. Беднар (див. с. 8)

Враховуючи те, як **громадський неспокій** вплинув на життя у багатьох куточках світу, провідники засудили расизм і жорстокість. Вони закликали нас, як святих останніх днів, стати єдиними у праведності, знайти єдність у розмаїтті і

допомагати будувати суспільство, яке ґрунтується на моралі і любові.

“Ми живемо в період, коли розділення є особливо сильним. ... Ми можемо бути силою, яка надихатиме та благословлятиме суспільство в цілому”.—Старійшина Квентін А. Кук (див. с. 18)

Коли ви знову будете переживати конференцію на сторінках цього випуску, ми сподіваємося, що ви знову відчуєте надію і натхнення, які відчули під час першого перегляду, а також здобудете нове розуміння під час вашого вивчення у наступні місяці. ■

Місто Гватемала, Гватемала

Президент Рассел М. Нельсон
Президент Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Просуватися вперед

Робота Господа впевнено просувається вперед.

Мої дорогі брати і сестри, яка це *радість* бути з вами і починати 190-у піврічну генеральну конференцію Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Я із задоволенням приєднуюся до вас у ваших домівках чи в будь-якому іншому місці, де ви знаходитесь, щоб разом слухати послання пророків, провідців й одкровенителей та інших церковних провідників.

Ми вдячні за технології, за допомогою яких ми об'єднані в одне всесвітнє зібрання учнів Ісуса Христа. Останню квітневу генеральну конференцію дивилося більше людей, ніж будь-які попередні

генеральні конференції, і ми дуже сподіваємося, що так буде знову.

Упродовж останніх кількох місяців всесвітня пандемія, потужні лісові пожежі та інші стихійні лиха дуже змінили наше життя. Я сумую з кожним з вас, хто втратив близьких протягом цього часу. І я молюся за всіх, хто зараз страждає.

Тим часом робота Господа впевнено просувається вперед. Дотримуючись соціального дистанціювання, носячи маски та проводячи зібрання у Zoom, ми навчилися дещо робити по-новому, а щось навіть ефективніше. Незвичайні часи можуть принести незвичайні винагороди.

Ольме, Вальпараїсо, Чилі

Наші місіонери і провідники місій були винахідливими, витривалими і дуже чудовими. Хоча більшості місіонерів доводилося знаходити нові, творчі підходи до виконання своєї роботи, багато місій звітувало про те, що вони навчали *більше* людей, ніж будь-коли.

Ми були вимушені тимчасово зачинити храми, і кілька проектів з будівництва було відкладено на деякий час, але зараз робота над всіма ними просувається вперед. У календарному 2020 році нами буде розпочато будівництво 20 нових храмів!

Сімейно-історична робота стала виконуватися набагато інтенсивніше. Було створено багато нових

приходів і колів. І ми раді повідомити, що Церква надала гуманітарну допомогу для боротьби з пандемією, беручи участь у 895 проєктах в 150 країнах.

Завдяки більш активному вивченню євангелії у багатьох сім'ях, їхні свідчення і стосунки зміцнилися. Одна мати написала: “Тепер ми відчуваємо себе набагато ближчими з нашими дітьми й онуками, коли збираємося у Zoom щонеділі. Кожен по черзі висловлює свої думки на тему уроку з посібника *За Мною йдіть*. Молитви за членів нашої родини змінилися, бо ми стали краще розуміти їхні потреби”.

Я молюся, щоб ми, члени Церкви, використовували цей унікальний

час для духовного зростання. Ми знаходимося тут, на землі, щоб бути випробуваними аби було видно, чи ми виберемо йти за Ісусом Христом, чи будемо постійно каятися, навчатися і розвиватися. Наші духи прагнуть розвиватися. І наш розвиток відбувається найкраще, якщо ми непохитно залишаємося на шляху завітів.

Що би не відбувалося, наш Небесний Батько та Його Син, Ісус Христос, люблять нас! Вони піклуються про нас! Вони та Їхні святі ангели наглядають за нами¹. Я знаю, що це так.

Оскільки ми зібрались, щоб почути слова, які Господь надихнув Своїх слуг промовити, я запрошую

вас обміркувати обіцяння, яке дав Господь. Він проголосив, що “*той, хто захоче*, може володіти словом Бога, яке є живим і сильним, яке розірве на шматки всяку підступність ... і хитрощі диявола, і поведе [учня] Христа тісним і вузьким шляхом”².

Я молюся, щоб вашим *вибором* було володіти словом Бога, яке буде проголошено під час цієї генеральної конференції. І я молюся, щоб ви могли відчувати Господню досконалу любов до вас³, у святе ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Учення і Завіти 84:88.
2. Геламан 3:29; курсив додано.
3. Див. 2 Нефій 1:15.

Старійшина Девід А. Беднар
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

І в цьому ми випробуємо їх

(Авраам 3:25)

Настав час підготуватися й перевірити себе, чи готові ми і чи здатні робити все, що Господь наш Бог накаже нам.

Я молюся, щоб Святий Дух допоміг усім нам, коли я буду ділитися думками й почуттями, які прийшли у мої розум і серце під час підготовки до цієї генеральної конференції.

Важливість тестів

До мого покликання на церковне служіння повного дня я більше двадцяти років пропрацював в

університеті викладачем і адміністратором. Моя основна відповідальність як викладача полягала в тому, щоб допомогти студентам навчитися самостійно навчатися. І дуже важливим елементом моєї роботи було створення тестів, оцінювання відповідей студентів та надання відгуків на них. Можливо, вам з власного досвіду вже відомо,

що, як правило, тести—це не та частина навчального процесу, яка студентам подобається найбільше!

Але тести, що періодично проводяться, є вкрай важливими для навчання. Ефективний тест допомагає нам порівняти те, що нам потрібно знати стосовно певного питання, з тим, що ми вже знаємо стосовно нього; він також подає норму, за якою ми можемо оцінити наше навчання й розвиток.

Так само тести у школі земного життя є дуже важливим елементом нашого вічного розвитку. Однак цікаво, що слово *тест* жодного разу не зустрічається в текстах писань Головних трудів англійською мовою. Натомість такі слова, як *випробувати* і *перевірити* та їхні форми вживаються, щоб описати різні зразки належного виявлення нашого духовного знання, розуміння й відданості вічному плану щастя нашого Небесного Батька та нашої здатності прагнути благословень Спасителевої Спокути.

Той, Хто був автором плану спасіння, описав у давніх та сучасних Писаннях саму мету нашого земного випробування за допомогою слів *випробувати* і *перевірити* та їхніх форм. “І в цьому ми *випробуємо* їх, щоб подивитися, чи робитимуть вони все, що Господь Бог їхній накаже їм”¹.

Замисліться над цим благанням Псалмоспівця Давида:

“*Перевір* мене, Господи, і *випробуй* мене, *перетопи* мої нирки та серце мое,

бо перед очима моїми Твоє милосердя, і в правді Твоїй я ходив”².

А в 1833 році Господь проголосив: “Отже, не бійтеся ваших ворогів, бо Я постановив у Своєму серці, каже Господь, що Я *випробую*

Прово, шт. Юта, США

Санто-Домінго, Домініканська Республіка

вас в усьому, чи перебуватимете ви в Моему завіті, навіть до смерті, щоб вас було знайдено достойними”³.

Випробування і перевірки в наші дні

2020 рік позначився, зокрема, глобальною пандемією, яка випробувала й перевіряла нас у багатьох відношеннях. Я молюся, щоб ми, окремі особи й сім’ї, засвоїли ті цінні уроки, які нам можуть дати тільки складні випробування. Я також сподіваюся, що всі ми повніше усвідомимо “велич Бога” й істину, якою “Він освятить [наші] скорботи на [нашу] користь”⁴.

Два основні принципи можуть направляти нас, коли ми опиняємося в житті у будь-яких обставинах, в яких нас випробують і перевіряють: (1) принцип підготовки і (2) принцип просування вперед з непохитною вірою в Христа.

Випробування і підготовка

Нам, учням Спасителя, наказано: “Приготуйте кожну потрібну річ; і встановіть дім, саме дім молитви, дім посту, дім віри, дім навчання, дім слави, дім порядку, дім Бога”⁵.

Нам також обіцяно: “Якщо ви будете готові, ви не злякаєтеся.

І щоб ви могли уникнути сили ворога і бути зібраними до Мене як праведний народ, незаплямованими і бездоганними”⁶.

Ці уривки з Писань дають досконалу основу для організації та підготовки нашого життя й домівок як матеріально, так і духовно. Ми у своїх стараннях підготуватися до випробувань смертного життя повинні наслідувати приклад Спасителя, Який поступово “зростав мудрістю, і віком та благодаттю, у Бога й людей”⁷—досягнути зведеного балансу інтелектуальної, фізичної, духовної та соціальної готовності.

Кілька місяців тому у післяобідню пору ми із Сьюзен провели інвентаризацію своїх запасів продуктів та речей першої потреби. У той час COVID-19 швидко поширювався, а наш дім у Юті вже струсило від поштовхів серії землетрусів. Від самого початку нашого подружнього життя ми старались дотримуватися пророчої поради підготуватися до непередбачених труднощів, тому “перевірка” стану нашої готовності під час поширення цього вірусу та землетрусів здавалася тією хорошою справою, яку настав час зробити. Ми

хотіли дізнатися, якими є оцінки цих наших несподіваних тестів.

І ми дізналися багато чого. Де в чому наша підготовча робота була саме такою, як треба. Однак у чомусь іншому їй необхідно було покращити, бо ми не усвідомили якісь свої конкретні потреби і своєчасно не звернули на них увагу.

Також ми багато сміялися. Наприклад, у віддаленій шафі ми виявили деякі продукти, які зберігалися там вже кілька десятиліть. Чесно кажучи, нам було страшно відкрити деякі бляшанки й перевірити їхній вміст, бо ми побоюлися виникнення ще однієї глобальної пандемії! Але вам слід радіти, знаючи, що ми правильно розпорядилися цими небезпечними речовинами і що загрозу здоров’ю світу було ліквідовано.

Дехто із членів Церкви вважає, що мати плани дій на випадок надзвичайних ситуацій, предмети першої потреби, запас продуктів і набір необхідного на 72 години вже більше не є важливим, оскільки останнім часом Браття не говорили докладно на цю та подібну

Мюнхен, Німеччина

Місто Гватемала, Гватемала

тему на генеральній конференції. Але ж неодноразові застереження підготуватися лунали від провідників Церкви впродовж десятиліть. З часом постійність пророчої поради стає потужним концертом ясності й могутнього попередження, який є значно голоснішим за сольні виступи, які будь-коли звучали.

Так само як у важкі часи виявляються недоліки у мирській підготовленості, так і недуги духовної недбалості й самозадоволення завдають свої найбільш нищівні удари під час важких випробувань. З притчі про десять дів ми, наприклад, дізнаємося, що зволікання з підготовкою призводить до того, що випробування закінчується негативним результатом. Згадайте, як десять нерозумних дів не підготувалися належним чином до

випробування, даного їм у день приходу Молодого.

“Нерозумні ж, узявши каганці, не взяли із собою оливи.

А мудрі набрали оливи в посудинки разом із своїми каганцями. ...

А опівночі крик залунав: “Ось молодий,—виходьте назустріч!”

Схопились тоді всі ті дівки, і каганці свої наготували.

Нерозумні ж сказали до мудрих: “Дайте нам із своєї оливи, бо наші каганці ось гаснуть”.

Мудрі ж відповіли та сказали: “Щоб, бува, нам і вам не забракло,—краще вдайтеся до продавців, і купіть собі”.

І як вони купувати пішли, то прибув молодий; і готові ввійшли на весілля з ним,—і замкнені двері були.

А потім прийшла й решта дів і казала: “Пане, пане,—відчини нам!”⁸

Він же у відповідь їм проказав: “Поправді кажу вам,—не знаю я вас”⁹.

Принаймні на цій перевірці п’ять нерозумних дів виявили себе лише слухачами, а не виконавцями слова¹⁰.

У мене є друг, який навчався на юридичному факультеті і був сумлінним студентом. Протягом семестру Сем щодня виділяв час, щоб переглядати, підсумовувати і вивчати всі свої записи для кожного з курсів, на які він був зареєстрований. Такого ж правила він дотримувався для всіх своїх занять в кінці кожного тижня і кожного місяця. Цей підхід дав йому можливість вивчати закони, а не просто запам’ятовувати подробиці. І коли настали випускні іспити, Сем був підготовлений. І справді, він виявив, що період випускних іспитів

був однією з найлегших частин його юридичної освіти. Ефективна і вчасна підготовка передре успішному проходженню випробувань.

Семів підхід до своєї юридичної освіти демонструє одну з основних Господніх моделей для зростання й розвитку. “Бо знайте, так каже Господь Бог: Я дам дітям людським рядок за рядком, приписання за приписанням, тут трохи і там трохи; і благословенні ті, хто прислухається до Моїх повчань, і прихилить вухо до Моєї поради, бо вони навчатися мудрості, бо тому, хто сприймає, Я дам більше”¹¹.

Я запрошую кожного з нас звернути наші серця до наших доріг¹² і “випробову[вати] самих себе, чи [ми] в вірі; [і] пізна[ти] самих себе”¹³. Чого ми навчилися протягом цих останніх місяців пристосувань та обмежень у нашому способі життя? Що нам потрібно духовно, фізично, соціально, емоційно та інтелектуально покращити у своєму житті? Настав час підготуватися й перевірити себе, чи готові ми і чи здатні робити все, що Господь наш Бог накаже нам.

Випробування і просування вперед

Одного разу я був на похороні молодого місіонера, який загинув в аварії. На поховальній службі промовляв батько цього місіонера, і він описував душевний біль від несподіваної розлуки через смерть його дорогої дитини. Він відверто заявив, що особисто він не розуміє причин або часу настання такої події. Але я завжди пам’ятатиму, що цей добрий чоловік також заявив, що він знає, що Бог знає причини і той час, коли мала померти його дитина,—і цього для нього вже достатньо. Він сказав присутнім, що хоч він та його сім’я у великому горі, з ними все буде гаразд;

їхні свідчення залишилися твердими й непохитними. Закінчив він свій виступ, заявивши: “Я хочу, щоб ви знали: що стосується євангелії Ісуса Христа, то для нашої сім’ї вона незаперечна. Вона незаперечна для нас”.

Хоч для членів цієї доблесної сім’ї втрата дорогої, рідної людини була болісною і важкою, вони були духовно підготовлені, щоб перевірити себе, чи зможуть вони засвоїти уроки, які мають вічну важливість, проходячи через свої страждання¹⁴.

Вірність—це не безглуздість і не фанатизм. Швидше це довіра до Нього і впевненість в Ньому як у нашому Спасителі, і в Його імені і в Його обіцяннях. Коли ми “просува[ємо]ся вперед з непохитною вірою в Христа, маючи справжню яскравість надії, і любов до Бога і до всіх людей”¹⁵, ми благословенні мати вічну перспективу й бачення, які простягаються далеко за межі обмежених можливостей смертних людей. Ми будемо здатні “зібра[т]ися разом і стоя[т]и на святих місцях”¹⁶ і “не сход[ити], доки день Господа не прийде”¹⁷.

Коли я обіймав посаду президента Університету Бригама Янга—Айдахо, у грудні 1998 року приїхав у студмістечко старійшина Джеффрі Р.

Холланд, щоб виступити на одному з наших щотижневих духовних заходів. Ми зі Сьюзен запросили групу студентів зустрітися й поспілкуватися зі старійшиною Холландом до його виступу. Коли час нашої зустрічі вже закінчувався, я спитав старійшину Холланда: “Якби ви могли навчати цих студентів лише чогось одного, то чого б ви навчали?”

Він відповів:

“На наших очах відбувається більший, ніж будь-коли раніше рух до поляризації. Середніх варіантів для нас, святих останніх днів, не буде. Середини не буде.

Якщо ви віддаєтеся течії річки, то ви кудись прибудете. Ви просто прибудете туди, куди принесе вас течія. Рухатися за потоком, піддаватися хвилі, плисти за течією—не для нас.

Необхідно зробити вибір. Не робити вибір—це вибір. Навчіться робити вибір вже тепер”.

Слова старійшини Холланда про посилення поляризації виявилися пророчими і підтверджуються тенденціями й подіями в житті суспільства упродовж уже 22 років відтоді, як він відповів на моє запитання. Передрікаючи все більше розходження між шляхами Господа і світу, старійшина Холланд застеріг,

що дні, коли зручно було стояти однією ногою у відновленій Церкві, а іншою—у світі, швидко минають. Цей Господній слуга тоді закликав молодих людей вибирати, готуватися й ставати відданими учнями Спасителя. Він допомагав їм готуватися й просуватися вперед, проходячи через випробування й перевірки їхнього життя.

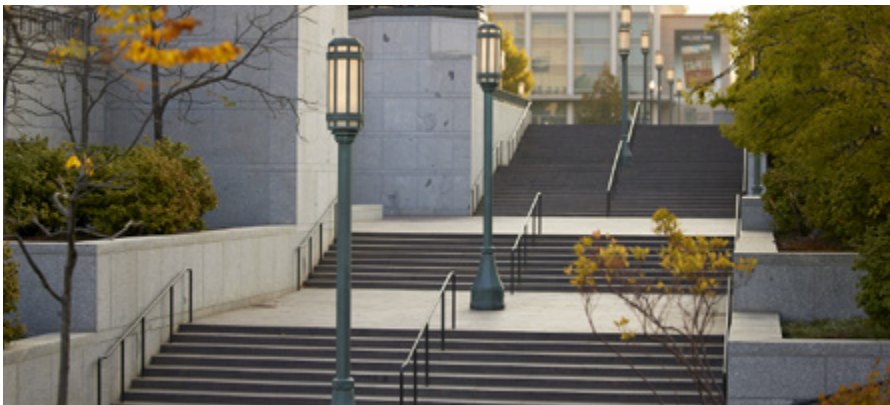
Обіцання і свідчення

Процес випробування самих себе є фундаментальною частиною великого плану щастя Небесного Батька. Я обіцяю: якщо ми і готуємося, і просуваємося вперед з вірою у Спасителя, то на випускному екзамені земного життя всі ми зможемо отримати однакову оцінку: “Гаразд, рабе добрий і вірний! Ти в малому був вірний, над великим поставлю тебе,—увійди до радощів пана свого”¹⁸.

Я свідчу, що Бог, Вічний Батько, є нашим Батьком. Ісус Христос є Його Єдинопородженим і живим Сином, нашим Спасителем і Викупителем. Про ці істини я радісно свідчу у священне ім’я Господа Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Авраам 3:25; курсив додано.
2. Псалми 25(26):2–3; курсив додано.
3. Учення і Завіти 98:14; курсив додано.
4. 2 Нефій 2:2.
5. Учення і Завіти 88:119; курсив додано.
6. Учення і Завіти 38:30–31.
7. Лука 2:52.
8. Матвій 25:3–4, 6–11.
9. Переклад Джозефа Сміта, Матвій 25:12 (in Matthew 25:12, footnote a).
10. Див. Якова 1:22–25.
11. 2 Нефій 28:30.
12. Див. Огій 1:5, 7.
13. 2 Коринтянам 13:5.
14. Див. Учення і Завіти 105:6.
15. 2 Нефій 31:20.
16. Учення і Завіти 101:22.
17. Учення і Завіти 87:8.
18. Матвій 25:21.

Старійшина Скотт Д. Уайтінг
Сімдесятник

Як стати схожими на Нього

Лише з божественною допомогою Спасителя ми всі можемо зростати, щоб стати схожими на Нього.

Навіть тих, хто старанно вивчає життя і священнослужіння Ісуса Христа, настанова Спасителя бути “такими самими, як Я є”¹, лякає і здається недосяжною. Можливо, ви схожі на мене—також добре усвідомлюєте свої недоліки та помилки, тож вам може бути психологічно зручніше йти по стежці без найменшого підйому і бодай невеликого зростання. “Напевно, це вчення є нереальним та перебільшеним”,—виправдуємося

ми, коли комфортно вибираємо курс найменшого опору, у такий спосіб спалюючи менше калорій необхідних змін.

Але що, якщо настанова стати “такими самими, яким [Він є]”, не є образною, навіть у нашому смертному стані? Що, якщо цього, певною мірою, можна досягти в цьому житті й вона, справді, є необхідною умовою, аби знову бути з Ним? Що, якщо Спаситель має на увазі саме

це точне і досконале визначення— “такими самими, як Я є”? Тоді що? Який рівень зусиль ми були б готові докласти, щоб запросити Його чудодійну силу в наше життя для зміни самого нашого ества?

Старійшина Ніл А. Максвелл навчав: “Коли ми розмірковуємо над заповіддю Ісуса, щоб стати такими, як Він, то бачимо, що в нашій теперішній ситуації не можна сказати, що ми є злочестивими, але натомість ми надто нерішучі й нам не вистачає ентузіазму стосовно Його справи, яка також є і нашою справою! Ми Його звеличуємо, але рідко наслідуємо”². Молодий пастор Чарльз М. Шелдон висловив подібні почуття такими словами: “У своєму християнському житті ми занадто любимо свою зручність і комфорт, щоб брати на себе щось таке грубе і важке як хрест”³.

Насправді, нам всім наказано стати схожими на Нього, саме як Ісус Христос став схожим на Батька⁴. Розвиваючись, ми стаємо більш бездоганними, доскональшими і повністю розвиненими⁵. Це вчення не ґрунтується на доктринах будь-якої секти, а походить безпосередньо від Самого Вчителя. Нам слід прожити своє життя, дивлячись саме через цю призму, через неї розглядати спілкування та розвивати стосунки. Справді, немає іншого способу зцілити рани зруйнованих стосунків або розбитого на шматки суспільства, ніж, щоб кожен з нас більш повно наслідував Князя миру⁶.

Давайте розглянемо, як почати вдумливі, обмірковані та свідомі спроби стати такими, як Він, розвиваючи риси, притаманні Ісусу Христу.

Вирішити і зобов’язатися

Кілька років тому ми з дружиною стояли на початку стежки, щоб зійти

Орем, шт. Юта, США

на найвищу гору Японії, гору Фудзі. Почавши сходження, ми дивилися на далеку вершину і гадали, чи ми зможемо дійти туди.

Просуваючись, ми відчували втому, біль у м'язах та вплив висоти. Психологічно для нас стало важливим просто зосередитись на наступному кроці. Ми ніби говорили: "Можливо, я не скоро дістанусь вершини, але я можу зробити зараз наступний крок". Через деякий час це складне завдання нарешті було виконане, крок за кроком.

Перший крок на цьому шляху, щоб стати схожим на Ісуса Христа,—це мати бажання досягти цього. Розуміння наказу стати схожим на Нього—це добре, але це розуміння повинно поєднуватися з прагненням змінювати себе, крок за кроком, щоб вийти за межі тілесної людини⁷. Щоб розвинути це бажання, ми маємо розуміти, ким є Ісус Христос. Ми повинні дещо дізнатися про Його характер⁸, і нам слід шукати Його риси в Писаннях, під час богослужінь та в інших святих місцях. Коли ми почнемо більше дізнаватися про Нього, ми побачимо Його риси, відображені в інших. Це підбадьорить нас у нашому власному пошуку, оскільки, якщо інші можуть певною мірою розвинути Його риси, то й ми можемо.

Якщо ми чесні самі з собою, Світло Христа⁹ всередині нас підкаже, що є різниця між тим, якими ми є, у порівнянні з бажаним характером Спасителя¹⁰. Така чесність є критично важливою, якщо ми хочемо розвиватися, щоб стати схожими на Нього. Насправді, чесність є однією з Його характерних рис.

Тепер ті, хто сміливі, можуть запитати члена сім'ї, подружжя, друга чи духовного провідника,

яким довіряють, якої характерної риси Ісуса Христа нам не вистачає, і, можливо, нам доведеться підготуватися до відповіді! Інколи ми бачимо себе у кривих дзеркалах розважального центру, які показують нас чи то набагато круглішими, чи то набагато худорлявішими, ніж ми є насправді.

Друзі та члени сім'ї, яким довіряємо, можуть допомогти нам чіткіше побачити себе, але навіть вони можуть бачити речі недосконало, незалежно від їхнього бажання бути люблячими і корисними. Тому дуже важливо, щоб ми також запитали нашого люблячого Небесного Батька, що нам потрібно і на чому нам слід зосередити свої зусилля. Він досконало розуміє нас і з любов'ю покаже нам наші слабкості¹¹. Можливо, ви дізнаєтеся, що вам слід мати більше терпіння, смирення, милосердя, любові, надії, старанності чи бути слухнянішими, і це лише кілька рис з великого переліку¹².

Недавно в мене був досвід, що сприяв моему духовному розвитку, коли люблячий церковний провідник дуже прямо запропонував мені

вдосконалити певну рису характеру. Він говорив з любов'ю, без перекручень. Того вечора я розповів про цей випадок своїй дружині. Вона була надзвичайно чуйною, хоча і погодилася з його пропозицією. Святий Дух підтвердив мені, що їхня порада походила від люблячого Небесного Батька.

Також може бути корисним чесно виконати завдання на розвиток риси характеру, подібного до Христового з 6 розділу посібника *Проповідуйте Мою євангелію*¹³.

Коли ви чесно оціните себе і вирішите почати сходження на гору, вам потрібно буде покаятися. Президент Рассел М. Нельсон з любов'ю навчав: "Коли ми вирішуємо покаятися, ми вирішуємо змінитися! Ми дозволяємо Спасителю перетворити нас на кращу версію самих себе. Ми вибираємо духовно зростати і мати радість—радість викуплення у Ньому. Коли ми вибираємо покаятися, ми вибираємо стати більше схожими на Ісуса Христа"¹⁴.

Щоб стати такими, як Ісус Христос, від нас вимагатиметься змінити свої серця та думки, фактично, сам наш характер і зробити це можливо лише через спасительну благодать Ісуса Христа¹⁵.

Визначитися і діяти

Тепер, коли ви вирішили змінитися і покаятися та прагнули знайти скерування через молитву, чесне обмірковування і, можливо, порадившись з іншими, вам потрібно вибрати рису характеру, яка буде в центрі вашої уваги. Вам буде потрібно докласти значних зусиль. Ви не розвинете ці риси легко чи зненацька, але завдяки Його благодаті вони прийдуть поступово, через старанні зусилля.

Риси характеру, подібного до Христового, є дарами від люблячого Небесного Батька, щоб благословити нас і людей поряд з нами. Тому наші зусилля щодо розвитку цих рис вимагатимуть щиросердних благань про Його божественну допомогу. Якщо ми прагнутимемо цих дарів, аби краще служити іншим, Він благословить нас у наших зусиллях. Егоїстичне домагання Божого дару закінчиться розчаруванням і зневірою.

Якщо ви сильно зосереджуєте увагу на якійсь потрібній рисі характеру, то, у міру вашого просування вперед у її набутті, ви також зможете набути й інші необхідні риси. Чи може хтось, глибоко зосереджуючись, щоб розвинути милосердя, не зміцнитися у любові та смиренні? Чи може хтось, зосереджуючись, щоб розвинути слухняність, не здобути більше старанності та надії? Ваші значні зусилля щодо набуття однієї риси стануть припливом, який підійме всі судна у гавані.

Записувати і продовжувати

Коли я прагну стати схожим на Нього, для мене важливо записувати свій досвід і те, що я засвоїв. Під час вивчення однієї з рис Його характеру і зосереджуючись на ній, коли я бачу приклади виявлення цієї риси у Його вченнях, Його священнослужінні та у Його учнів, Писання заново відкриваються переді мною. Мое око також більше зосереджується на виявленні цієї риси в інших людях. Я зустрічав чудових людей як у Церкві, так і поза нею, у яких були риси характеру, схожі на ті, що мав Він. Вони є чудовими прикладами того, як ті риси, завдяки Його люблячій благодаті, можуть проявлятися у звичайних смертних.

Рексбург, шт. Айдахо, США

Для того, щоб досягти реально-го прогресу, вам буде необхідно продовжувати докладати зусилля. Саме як сходження на гору вимагає попередньої підготовки, терпіння і наполегливості під час сходження, так і ця подорож вимагатиме справжніх зусиль і жертви. Справжнє життя за євангелією Христа, коли ми намагаємося стати схожими на нашого Вчителя, завжди вимагало наших найбільших зусиль¹⁶.

А зараз невеличке застереження. Заповідь бути схожими на Нього не призначена, щоб викликати у вас почуття вини, недостойності чи того, що вас не люблять. Увесь наш земний досвід складається з розвитку, спроб, падіння й успіхів. Як би ми з дружиною не хотіли, щоб можна було закрити очі й магічним чином перенестися на вершину, життя має іншу мету.

Ви досить добрі, вас люблять, але це не означає, що ви вже досконалі. Є робота, яка має бути виконана як у цьому житті, так і у прийдешньому. Лише з Його божественною допомогою ми всі можемо зростати, щоб стати схожими на Нього.

У ці часи, коли "все [здається] у сум'ятті; і ... страх [є очевидним серед] всіх людей"¹⁷, єдиним

антидотом, єдиними ліками стає прагнення бути схожим на Спасителя¹⁸, Викупителя¹⁹ всього людства, Світла світу²⁰ і шукати Того, Хто проголосив: "Я дорога"²¹.

Я знаю, що завдяки Його божественній допомозі та силі, *можливо* ставати схожими на Нього, крок за кроком. Якби це було не так, Він би не дав нам цієї заповіді²². Я знаю це частково тому, що бачу Його риси у багатьох з вас. Про це я свідчу в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

- 3 Нефій 27:27. Щоб знайти схожі застереження від Спасителя, див. Матвій 5:48 ("Отож, будьте досконалі, як досконалий Отець ваш Небесний"); 1 Івана 2:6 ("Хто каже, що в Нім пробуває, той повинен поводитися так, як поводився Він"); Мосія 3:19 ("Бо тілесна людина є ворогом для Бога, і була від падіння Адама, і буде на віки вічні, доки вона не піддається натхненню Духа Святого, і не скине з себе оболонку тілесної людини, і не стане святою через Спокоту Христа Господа, і не стане як дитина, смиренною, лагідною, покірною, терпеливою, сповненою любові, бажаною підкорятися усьому, що Господь вважає за належне заповідати їй, саме як дитина підкоряється своєму батькові"); Алама 5:14 ("А тепер слухайте, я питаю вас, мої браття по церкві, хіба ви не народжені духовно від Бога? Хіба ви не отримали образ Його у виразі вашого обличчя?"); 3 Нефій 12:48 ("Отож, Я б хотів, щоб ви були

Мішель Д. Крейг

Перший радник у генеральному президентстві Товариства молодих жінок

Очі, щоб бачити

Через силу Святого Духа Христос дасть нам можливість ставитися до себе та ставитися до інших, як Він.

- досконалим, саме яким є Я, або Яким досконалим є ваш Батько, Який на небесах”).
2. Neal A. Maxwell, *Even as I Am* (1982), 16.
 3. Charles M. Sheldon, *In His Steps* (1979), 185.
 4. Див. Учення і Завіти 93:12-17.
 5. Див. Матвій 5:48, виноска *b* (у Біблії короля Джеймса).
 6. Див. Ісаїя 9:6; 2 Нефій 19:6.
 7. Див. 1 Коринтянам 2:14; Мосія 3:19.
 8. Див. Матвій 7:23; 25:12; Мосія 26:24; див. також виноска до цих віршів з Писань; Девід А. Беднар, “Коли б то були ви пізнали Мене”, *Ліягона*, лист. 2016, сс. 102–105.
 9. Див. Учення і Завіти 93:2.
 10. Див. Мороній 7:12-19.
 11. Див. Егер 12:27.
 12. Див. *Провідуйте Мою євангелію: Путівник для місіонерського служіння*, рев. вид. (2019), розділ 6, “Як мені розвинути характер, подібний до Христового?” Посилання на інші риси Спасителя знаходяться у багатьох інших уривках з Писань. Кілька прикладів містяться у Мосія 3:19; Аама 7:23; Уложення віри 1:13.
 13. Див. *Провідуйте Мою євангелію*, с. 132.
 14. Рассел М. Нельсон, “Ми можемо чинити краще і бути кращими”, *Ліягона*, трав. 2019, с. 67.
 15. Див. Bible Dictionary, “Grace”; Путівник по Писаннях, “Благодать”, scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
 16. Див. Sheldon, *In His Steps*, с. 246: “Якщо наше визначення як християнина полягає в тому, щоб просто насолоджуватися привілеями богослужіння, бути щедрими без шкоди для себе, гарно і необтяжливо проводити час в оточенні приємних друзів та комфортних речей, гідно жити і в той же час уникати величезного тиску гріха й тривоги світу, оскільки занадто боляче терпіти їх, якщо це є нашим визначенням як бути християнином, ми напевно ще далеко від того, щоб слідувати кроками Того, Хто пройшов шлях зі стогоном, сльозами і риданнями від болю за заблукале людство; у Кого піт був як краплі крові, Хто вигукнув на піднятому хресті: “Боже мій, Боже мій, нащо Мене Ти покинув”.
 17. Учення і Завіти 88:91.
 18. Див. Ісаїя 43:3.
 19. Див. Йов 19:25.
 20. Див. Іван 8:12.
 21. Іван 14:6.
 22. Див. 1 Нефій 3:7.

Побачити руку Бога

Мені подобається історія зі Старого Завіту про юнака, який служив пророку Єлисею. Якось юнак прокинувся вранці, вийшов на вулицю і побачив, що місто оточене великою армією, яка мала намір знищити їх. Він побіг до Єлисея: “Ох, пане мій, що будемо робити?”

Єлисей відказав: “Не бійся, бо ті, що з нами, численніші від тих, що з ними”.

Єлисей знав, що юнаку було потрібно більше, ніж спокійне запевнення, йому було потрібне видіння. Тож “молився Єлисей: ... “Господи, розкрий йому очі, і нехай він побачить!” І відкрив Господь очі того слуги, і він побачив, аж ось гора повна коней та огняних колесниць навколо Єлисея”¹.

Трапляються обставини, коли вам, як і слугі, важко побачити, як Бог працює у вашому житті,—обставини, коли *ви* відчуваєте себе в облозі, коли випробування смертності ставлять вас на коліна. Чекайте і довіряйте Богові та Його розкладу, оскільки ви можете всім своїм серцем довіряти Його серцю. Але тут є і другий урок. Мої дорогі сестри та брати, ви теж можете молитися, щоб Господь відкрив ваші очі, аби побачити речі, яких ви зазвичай не бачите.

Бачити себе такими, якими нас бачить Бог

Для нас, мабуть, найголовніше чітко зрозуміти, хто є Бог і ким насправді є ми—синами та дочками небесних батьків з “божественною природою та вічною долею”². Попросіть Бога відкрити вам ці істини і як Він ставиться до вас. Чим

Вакаяма, Японія

краще ви зрозумієте свою справжню ідентичність і мету, глибину душі, тим більше це вплине на все у вашому житті.

Ставлення до інших

Розуміння того, як Бог ставиться до нас, допомагає нам ставитися до інших так, як Він. Журналіст Девід Брукс сказав: “Багато великих проблем нашого суспільства виникають через те, що люди відчувають, що їх ігнорують і не цінують. ... [Є] важлива ... риса, яку нам усім слід удосконалити, [і вона] полягає в тому, щоб краще ставитися одне до одного і щоб до нас ставилися краще”³.

Ісус Христос бачить людей всебічно. Він ставиться до них як до особистостей, бачить їхні потреби і ким вони можуть стати. Там, де інші бачили рибалок, грішників або митників, Ісус бачив учнів; там, де інші бачили чоловіка, яким оволодів нечистий дух, Ісус, незважаючи

на зовнішній стан цього чоловіка, визнав його людиною і зцілив⁴.

Навіть у нашому зайнятому житті ми можемо наслідувати приклад Ісуса і бачити людей—їхні потреби, віру, зусилля та ким вони можуть стати⁵.

Коли я молюсь Господу, щоб Він відкрив мої очі, аби я могла побачити те, що зазвичай не бачу, то часто ставлю собі два запитання і звертаю увагу на отримані відчуття: “Що я роблю з того, що я повинна припинити робити?” і “Чого я не роблю з того, що я повинна почати робити?”⁶

Кілька місяців тому, під час причастя я запитала себе про це і мене здивувало відчуття, яке я отримала. “Перестань дивитися у свій телефон, стоячи у черзі”. Дивитися у свій телефон у черзі стало майже звичкою; для мене це був сприятливий час, щоб виконати багато завдань, перевірити електронну пошту, переглянути заголовки або прокрутити стрічку соціальних мереж.

Наступного ранку я опинилася у довгій черзі в магазині. Я дістала свій телефон і потім згадала про отримане відчуття. Я відклала телефон і озирнулася. У черзі попереду мене я побачила літнього чоловіка. Його візок був майже порожнім, за винятком кількох банок їжі для котів. Я почувалася трохи незручно, але сказала щось *справді* влучне на кшталт: “Я бачу, що у вас є кіт”. Він відповів, що наближається буря, і він не хоче залишитися без їжі для kota. Ми трішки поспілкувалися, і потім він повернувся до мене й сказав: “Ви знаєте, я нікому не говорив, але сьогодні мій день народження”. Моє серце розчулилося. Я побажала йому щасливого дня народження і подумки помолилася з вдячністю,

що я не занурилася у свій телефон і не втратила нагоди дійсно побачити людину, якій це було потрібно, і поспілкуватися з нею.

Всім серцем я не хочу бути схожою на священика чи левита на дорозі до Єрихону—на того, хто дивиться і проходить мимо⁷. Але гадаю, дуже часто, я саме така.

Бачити доручення Бога для мене

Нещодавно я отримала цінний урок від молодшої жінки на ім'я Розлін про те, як краще ставитися до інших.

Історією поділилася зі мною моя подруга, яка була пригніченою, коли після 20-річного подружнього життя її чоловік пішов від неї. Оскільки її діти проводили час по черзі з обома батьками, перспектива відвідувати Церкву наодинці здавалася жахаючою. Вона розповідає:

“У церкві, де сім'я має першорядне значення, сидіти на самоті може бути боляче. Тієї першої неділі я йшла, молячись, щоб ніхто не заговорив зі мною. Я ледве трималася і була готова заплакати. Я сіла на своє звичайне місце, сподіваючись, що ніхто не помітить наскільки порожньою здається лава.

Молода жінка з нашого приходу повернулася і подивилася на мене. Я спробувала посміхнутися. Вона усміхнулася у відповідь. Я бачила занепокоєння на її обличчі. Я мовчки благала, щоб вона не почала говорити зі мною, бо я не могла сказати нічого втішного і знала, що почну плакати. Я перевела погляд на свої коліна, щоб не бачити її очей.

Протягом наступної години я помічала, що часом її погляд зупинявся на мені. Як тільки збори закінчилися, вона підійшла до мене.

Темекула, шт. Каліфорнія, США

“Привіт, Розлін”,—прошепотіла я. Вона обняла мене своїми руками і сказала: “Сестро Сміт, я відчуваю, що у вас сьогодні поганий день. Мені шкода. Я люблю вас”. Як і передбачалося, коли вона знову обійняла мене, на мої очі навернулись сльози. Але, йдучи звідти, я думала собі: “Можливо, я все-таки зможу це пережити”.

Ця чудова 16-річна молода жінка, вдвічі молодша від мене, знаходила мене щонеділі до кінця того року, щоб обійняти і запитати: “Як справи?” Це дуже змінило мої почуття стосовно відвідування церкви. Правда була в тому, що я почала *довіряти* тим обіймам. Хтось помітив мене. Хтось знав, що я там. Хтось турбувався”.

Як і стосовно всіх дарів, які Батько так охоче пропонує, щоб мати дар всебічно бачити інших, нам слід *просити Його*, а потім *діяти*. *Попросіть*, щоб ви ставилися до інших так, як Він,—дивилися на них, як на Його справжніх синів та дочок з безмежним і божественним потенціалом. Потім *дійте*: любіть, служіть і підтверджуйте їхню цінність та потенціал за спонуканнями. Коли це стане моделлю нашого життя, ми побачимо, що стаємо “істинними послідовниками ... Ісуса Христа”⁸. Інші зможуть довіряти нашим серцям свої серця. І завдяки цій моделі ми також розкриємо *свою власну* істинну ідентичність та мету.

Моя подруга згадала ще один випадок, який стався, коли вона сиділа на тій самій порожній лавці на самоті, розмірковуючи, чи не даремно протягом 20 років докладала зусилля, аби жити за євангелією в її домівці. Вона потребувала більшого, ніж спокійне запевнення, їй було

Сан-Паулу, Бразилія

потрібне видіння. Вона відчула, як її серце пронизує питання: “Чому ти це робила? Ти докладала ці зусилля заради винагороди, похвали інших чи бажаного результату?” Вона трохи завагалася, звернулася до свого серця, а потім змогла впевнено відповісти: “Я робила це, бо люблю Спасителя. І я люблю Його євангелію”. Господь відкрив її очі, щоб допомогти їй зрозуміти. Ця проста, але сильна зміна бачення допомогла їй продовжувати вірити в Христа, незважаючи на її обставини.

Я свідчу, що Ісус Христос любить нас і може дати нам очі, щоб бачити, *навіть* коли це важко, *навіть* коли ми втомилися, *навіть* коли ми самотні і *навіть* коли результати не такі, як ми сподівалися. Завдяки Його благодаті Він благословить нас і збільшить нашу здатність. Через силу Святого Духа Христос дасть нам можливість *ставитися* до себе та *ставитися* до інших, як Він. З Його допомогою ми зможемо розпізнати, що є найбільш необхідним. Ми зможемо почати бачити, як рука Господа проявляється в

звичайних дрібницях нашого життя та через них, і ми побачимо це всебічно.

І щоб потім, у той великий день, “коли Він явиться, ми могли бути такими, як Він, бо *ми побачимо Його* таким, як Він є; щоб ми могли мати цю надію”⁹, про це моя молитва в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

- 2 Царів 6:15-17.
- Девіз Товариства молодих жінок, ChurchofJesusChrist.org.
- David Brooks, “Finding the Road to Character” (Brigham Young University forum address, Oct. 22, 2019), speeches.byu.edu.
- Див. Марк 5:1-15.
- “Це дуже серйозно—жити в суспільстві можливих богів і богинь, пам'ятати, що найнудніша ... найнецікавіша людина, з якою ви можете говорити, одного дня може стати істотою, якій, якщо ви зрозумієте це зараз, у вас виникне сильна спокуса поклонитися. ... *Звичайних людей немає*” (C. S. Lewis, *The Weight of Glory* [2001], 45–46).
- Kim B. Clark, “Encircled About with Fire” (Seminaries and Institutes of Religion satellite broadcast, Aug. 4, 2015), ChurchofJesusChrist.org.
- Див. Лука 10:30–32.
- Мороній 7:48.
- Мороній 7:48; курсив додано.

Старійшина Квентін Л. Кук
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Серця, скріплені у праведності та єдності

У цей поворотний момент в історії Церкви, у її 200-ту річницю, давайте присвятимо себе праведному життю і станемо більш об'єднаними, ніж будь-коли раніше.

Праведність і єдність є дуже важливими¹. Коли люди люблять Бога всім своїм серцем та праведно намагаються стати подібними до Нього, у суспільстві стає менше суперечок та розбрату. З'являється більше єдності. Мені подобається реальна історія, яка це ілюструє.

Ще будучи молодим чоловіком, який не належав до нашої віри,

генерал Томас А. Кейн, допомагав святим і захищав їх, коли їм наказали тікати з Наву. Він захищав Церкву впродовж багатьох років².

У 1872 році генерал Кейн, його талановита дружина, Елізабет Вуд Кейн та двоє їхніх синів приїхали зі свого дому в Пенсільванії до Солт-Лейк-Сіті. Вони супроводжували Бригама Янга та його товаришів

на південь до Сент-Джорджа, штат Юта. Приїхавши з візитом до Юти, Елізабет мала певні упередження щодо місцевих жінок. Деяко з того, про що вона дізналася, дуже її здивувало. Наприклад, вона дізналась, що для жінок в Юті була доступна будь-яка кар'єра, яка дозволяла їм заробляти на життя³. Вона також дізналася, що члени Церкви з добротою і розумінням ставилися до корінних американців⁴.

Під час подорожі вони зупинилися у Філморі в будинку Томаса Р. та Матільди Робісон Кінг⁵.

Елізабет писала, що, коли Матільда готувала їжу для Президента Янга і тих, хто був з ним, до кімнати увійшли п'ятеро американських індіанців. Хоча їх не запрошували, було ясно, що вони збираються приєднатися до присутніх. Сестра Кінг звернулася до них "їхнім діалектом". Вони порозідалися на своїх ковдрах із задоволеним виглядом на обличчях. Елізабет запитала одного з дітей Кінгів: "Що твоя мама сказала цим чоловікам?"

Син Матільди відповів: "Вона сказала: "Ці гості прийшли першими, а я приготувала достатньо лише для них; але ваша їжа вже готується на вогні, і я покличу вас, щойно вона буде готова".

Елізабет запитала: "Вона дійсно зробить це, чи просто дасть їм недоїдки біля кухонних дверей?"⁶

Матільдин син відповів: "Мама служитиме їм так само, як і вам, і надасть їм місце за своїм столом".

Вона так і зробила, і "вони їли абсолютно чемно". Елізабет написала, що її враження про цю господиню на 100 відсотків покращилося⁷. Єдність зростає, коли до людей ставляться з гідністю та повагою, навіть якщо вони відрізняються за зовнішніми ознаками.

Куала-Лумпур, Малайзія

Вілья-Алемана, Великий Вальпараїсо, Чилі

Ми, провідники, не маємо ілюзій, ніби в минулому всі стосунки були ідеальними, всі вчинки—подібними до Христових, а всі рішення—справедливими. Однак наша релігія навчає, що ми всі є дітьми Небесного Батька і поклоняємося Йому і Його Сину, Ісусу Христу, нашому Спасителю. Ми бажаємо, щоб наші серця та розум були скріплені у праведності та єдності і щоб ми були з Ними одним⁸.

Праведність—це дуже широке поняття, але воно неодмінно включає в себе життя за Божими заповідями⁹. Набуваючи її, ми стаємо гідними отримувати священні обряди, з яких складається шлях завітів, і, завдяки їй, у нас є благословення мати супровід Духа у нашому житті¹⁰.

Бути праведним не означає, що кожен з нас має зараз у житті всі благословення. Можливо, зараз ми неодружені чи не маємо дітей або інших бажаних благословень. Але Господь пообіцяв, що праведні, які є вірними, “жити[муть] з Богом у стані нескінченного щастя”¹¹.

Єдність—це також дуже широке поняття, але воно точно ілюструє суть першої і другої великих заповідей—любити Бога і любити наших ближніх¹². Вона є визначальною рисою народу Сіону, чий серця та розум скріплені разом у єдності¹³.

Контекстом для мого послання є порівняння та уроки зі Священних Писань.

Минуло 200 років з тих пір, як у 1820 році сталося перше явлення Батька та Його Сина, і Вони розпочали відновлення евангелії Ісуса Христа. У 4 Нефії в Книзі Мормона розповідається про подібний 200-річний період, що розпочався після того, як Спаситель явився і встановив Свою Церкву в давній Америці.

В історичному літописі, наведеному у книзі 4 Нефій, описано народ, серед якого не було ані задрощів, ані розбрату, ані заворушень, ані неправди, ані вбивств, і ніякої похитливості. Як сказано в літописі, завдяки такій праведності “певно не могло бути щасливішого народу серед усіх людей, яких було створено рукою Бога”¹⁴.

Стосовно єдності у 4 Нефії написано: “Не було суперечок на цій землі через любов Бога, яка жила в серцях людей”¹⁵.

На жаль, далі в 4 Нефії описано різку зміну, яка почалася у “двісті і першому році”¹⁶, коли беззаконня та розділення зруйнували праведність і єдність. Глибока розбещеність, яка тоді настала, невдовзі стала настільки пагубною, що зрештою великий пророк Мормон журиться, звертаючись до свого сина Моронія:

“Але, о сину мій, як може такий, як цей, народ, чия насолода є в такій великій мерзоті—

Як ми можемо сподіватися, що Бог стримає Свою руку з карою проти нас?”¹⁷

У цьому розподілі, хоча ми й живемо в особливий час, світ не був благословенний праведністю та єдністю, описаними у 4 Нефії. Насправді, ми живемо в період,

коли розділення є особливо сильним. Проте мільйони тих, хто прийняв евангелію Ісуса Христа, присвятили себе досягненню як праведності, так і єдності. Нам усім відомо, що ми можемо бути стараннішими, і це наше завдання на сьогодні. Ми можемо бути силою, яка надихатиме та благословлятиме суспільство в цілому. У цей поворотний момент в історії Церкви, у її 200-ту річницю, давайте ми, члени Господньої Церкви, присвятимо себе праведному життю і станемо більш об’єднаними, ніж будь-коли раніше. Президент Рассел М. Нельсон попросив нас “бути більш ввічливими, сприяти злагоді між різними расами та етнічними групами та виявляти взаємоповагу”¹⁸. Це означає з любов’ю ставитися одне до одного, любити Бога та приймати всіх людей як братів і сестер, а також дійсно бути народом Сіону.

Завдяки нашій доктрині, яка рівною мірою стосується усіх людей, ми можемо стати оазисом єдності та шанувати розмаїтість. Єдність та розмаїтість не є протилежними поняттями. Ми можемо досягнути більшої єдності, плачучи атмосферу інклюзії та поваги до розмаїтості. Упродовж періоду, коли я служив у президентстві колу в Сан-Франциско, Каліфорнія, у нас були іспано-, тонгано-, самоано-, тагало- та мандариномовні приходи. Членами наших англомовних приходів були люди, які належали до різних рас та культур. Там панували любов, праведність і єдність.

Приходи та філії в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів визначаються за географічними та мовними ознаками¹⁹, а не за расовими чи культурними. Расова приналежність не вказується у записі про членство.

Прово, шт. Юта, США

На початку Книги Мормона, де описано події, що відбувалися приблизно за 550 років до Різдва Христового, ми дізнаємося про фундаментальну заповідь щодо стосунків між дітьми Небесного Батька. Усі повинні виконувати заповіді Господа, і всіх запрошено скуштувати від Його доброти; “і Він ні від кого не відмовиться, хто прийде до Нього, від чорного і білого, зв’язаного і вільного, чоловічої статі і жіночої; і Він пам’ятає язичника; і всі є однаковими для Бога, що Юдей, і що Іновірець”²⁰.

Своїм священнослужінням та у Своїх проповідях Спаситель постійно проголошував, що люди всіх рас і кольорів шкіри є дітьми Бога. Ми всі брати і сестри. За нашою доктриною, ми віримо, що в країні, де відбулося відновлення, у Сполучених Штатах, конституція США²¹ та пов’язані з нею документи²², написані недосконалими чоловіками, були натхнені Богом, щоб благословляти всіх людей. Як написано в Ученні і Завітах, ці документи були “установ[лені] і... ма[ють] підтримуватися заради прав і захисту *всякої плоті*, згідно зі справедливими і святими принципами”²³. Двома з цих принципів були свобода вибору та відповідальність за наші власні гріхи. Господь проголосив:

“Отже, це неправильно, щоб одна людина була в неволі в іншій.

І саме з цією метою встановив Я Конституцію цієї країни руками мудрих людей, яких Я поставив саме для цієї мети, і викупив землю пролиттям крові”²⁴.

Це одкровення було отримано в 1833 році, коли святі в Міссурі потерпали від серйозних переслідувань. У вступі до розділу 101 в Ученні і Завітах крім усього іншого описано наступне: “Натовпами черні їх було вигнано з домівок в окрузі Джексон. ... [Членам] Церкви багато разів погрожували смертю”²⁵.

Це був час напруженості з різних питань. Багато мешканців Міссурі вважали корінних американців безжалісними ворогами і воліли вигнати їх з тих земель. Крім того, багато поселенців у Міссурі були рабовласниками і відчували загрозу від усіх, хто був проти рабства.

У нашій доктрині, навпаки, наголошувалося на повазі до корінних американців і ми бажали навчати їх евангелії Ісуса Христа. Щодо рабства в наших Писаннях чітко говориться, що жодна людина не повинна бути поневолена іншою”²⁶.

Зрештою, святих силою вигнали з Міссурі²⁷, а потім змусили переїхати на Захід²⁸. Святі процвітали і знайшли мир, який приходить до тих, хто живе праведно, в єдності та за евангелією Ісуса Христа.

Я радю тому, що сказав Спаситель у Своїй заступницькій молитві (записаний в евангелії від Івана). Спаситель визнав, що це Батько послав Його, і що Він, Спаситель, довершив те діло, що було дано Йому виконати. Він молився за Своїх учнів та за тих, хто віритиме у Христа: “Щоб були всі одно: як Ти, Отче, в Мені, а Я—у Тобі, щоб одно були в Нас і вони”²⁹. Єдність—ось про що молився Христос перед тим, як Його зрадили і розп’яли.

У перший рік після відновлення евангелії Ісуса Христа, як написано в розділі 38 в Ученні і Завітах, Господь говорить про війни та злочестивість і проголошує: “Я кажу вам, будьте єдиними; а якщо ви не єдині, ви не Мої”³⁰.

Культура нашої Церкви походить з евангелії Ісуса Христа. Яка глибина міститься в Посланні апостола Павла до Римлян!³¹ Членами первинної Церкви в Римі були юдеї та іновірці. Ці тогочасні юдеї мали юдейську культуру та “здобули собі певну свободу, а їхня чисельність почала збільшуватися, й вони стали процвітати”³².

Іновірці в Римі мали культуру, яка зазнала значного елліністичного впливу. Апостол Павло добре розумів її завдяки своєму перебуванню в Афінах та Коринфі.

Павло подає всеохоплюючий виклад евангелії Ісуса Христа. Він зазначає відповідні аспекти обох культур—юдеїв та іновірців³³,—які суперечать істинній евангелії Ісуса Христа. Він, по суті, просить кожного з них відмовитися від того в їхніх віруваннях та культурах, що не узгоджується з евангелією Ісуса Христа. Павло закликає юдеїв та іновірців виконувати заповіді та любити одне одного, а також

підтверджує, що праведність веде до спасіння³⁴.

Культура євангелії Ісуса Христа не є культурою іновірців чи юдеїв. Вона не визначається кольором шкіри чи місцем проживання людини. І хоча ми захоплюємося своєрідністю культур, нам слід відмовитися від того у цих культурах, що суперечить євангелії Ісуса Христа. Члени нашої Церкви та новонавернені часто належать до різних рас і походять з різних культур. Якщо ми бажаємо відгукнутися на заклик Президента Нельсона—збирати розсіяний Ізраїль,—ми зрозуміємо, що ми настільки ж різні, як і юдеї з іновірцями в часи Павла. Утім, ми можемо бути єдиними в нашій любові і вірі в Ісуса Христа. У Посланні до Римлян апостола Павла сформульовано принцип—нам слід дотримуватися культури та доктрини євангелії Ісуса Христа. Це є зразком для нас навіть сьогодні³⁵. Храмкові обряди особливим чином єднають нас і, завдяки їм, ми стаємо єдиними в кожному важливому для вічності сенсі.

Ми шануємо наших членів Церкви-піонерів по всьому світу—не тому що вони були досконалими, а тому, що вони долали труднощі, жертвували, прагнули бути подібними до Христа та намагалися зміцнювати віру і бути єдиними зі Спасителем. Завдяки їхній єдності зі Спасителем, вони стали єдиними одне з одним. Цей принцип стосується і нас з вами сьогодні.

Членів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів голосно закликають прагнути бути народом Сіону, який є одного серця і одного розуму і перебуває у праведності³⁶.

Я молюся, щоб ми були праведними та єдиними і повністю зосередженими на служінні та поклонінні

нашому Спасителю, Ісусу Христу, про Якого я свідчу. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Учення і Завіти 38:27.
2. Служіння Томаса Кейна заради членів Церкви часто описувалося “як вчинок, що був безкорисливою жертвою молодого ідеаліста, який став свідком несправедливості, вчиненої жорстокою та ворожою більшістю по відношенню до переслідуваної релігійної меншості” (introduction to Elizabeth Wood Kane, *Twelve Mormon Homes Visited in Succession on a Journey through Utah to Arizona*, ed. Everett L. Cooley [1974], viii).
3. Див. Kane, *Twelve Mormon Homes*, 5.
4. Див. Kane, *Twelve Mormon Homes*, 40.
5. Див. Lowell C. (Ben) Bennion and Thomas R. Carter, “Touring Polygamous Utah with Elizabeth W. Kane, Winter 1872–1873”, *BYU Studies*, vol. 48, no. 4 (2009), 162.
6. Очевидно, Елізабет вважала, що більшість американців у той час дали б американським індіанцям лише недоїдки та ставилися б до них не так, як до інших гостей.
7. Див. Kane, *Twelve Mormon Homes*, 64–65. Слід зауважити, що багато корінних

Кебрада-де-Альварардо, Вальпараїсо, Чилі

американців, в тому числі кілька вождів, стали членами Церкви. Див. також John Alton Peterson, *Utah's Black Hawk War* (1998) 61; Scott R. Christensen, *Sagwitch: Shoshone Chieftain, Mormon Elder, 1822–1887* (1999), 190–195.

8. У цьому розподілі “праведних буде зібрано з усіх народів, і вони йтимуть у Сіон, співаючи, з піснями вічної радості” (Учення і Завіти 45:71).
9. Див. Учення і Завіти 105:3–5. У Писаннях наголошується, що турбота про бідних та нужденних є невід’ємною складовою праведності.
10. Див. Алма 36:30; див. також 1 Нефій 2:20; Мосія 1:7. В останній частині вірша Алма 36:30 написано: “Якщо ти не виконуватимеш заповідей Бога, ти будеш відсічений від Його присутності. Тож це є згідно з Його словом”.
11. Мосія 2:41. Президент Лоренцо Сноу (1814–1901) навчав: “Жодний зі святих останніх днів, хто помирає, проживши життя праведно, не втратить нічого тільки тому, що йому не вдалося зробити щось, оскільки у нього чи у неї не було для цього можливостей. Іншими словами, якщо молодий чоловік або молода жінка не мають можливості одружитися і вони проживуть своє життя праведно до самої смерті, то вони отримають всі благословення, піднесення і славу, які матиме будь-який чоловік або будь-яка жінка, у яких була така можливість і вони скористалися нею. Це є безумовним і безсумнівним” (*Учення Президентів Церкви: Лоренцо Сноу* [2012], с. 130). Див. також Річард Г. Скотт, “The Joy of Living the Great Plan of Happiness”, *Ensign*, Nov. 1996, 75.
12. Див. 1 Івана 5:2.
13. Мосія 18:21; див. також Мойсей 7:18.
14. 4 Нефій 1:16.
15. 4 Нефій 1:15.
16. 4 Нефій 1:24.
17. Мороній 9:13–14.
18. Рассел М. Нельсон у “First Presidency and NAACP Leaders Call for Greater Civility, Racial Harmony”, 17 травня 2018 р., newsroom.ChurchofJesusChrist.org; див. також “President Nelson Remarks at Worldwide Priesthood Celebration”, 1 червня 2018 р., newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
19. В Ученні і Завітах 90:11 сказано: “Кожна людина почує повноту євангелії ... своєю рідною мовою”. Відповідно до цього, створення підрозділів для членів Церкви, які не розмовляють загальнопоширеною в країні мовою, зазвичай схвалюється.
20. 2 Нефій 26:33.
21. Див. конституцію Сполучених Штатів.

Старійшина Рональд А. Разбанд
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

22. Див. Декларацію незалежності Сполучених Штатів, 1776 р.; конституцію Сполучених Штатів, Поправки I–X (Біль про права), сайт Національних архівів, archives.gov/founding-docs.
23. Учення і Завіти 101:77; курсив додано.
24. Учення і Завіти 101:79–80.
25. Учення і Завіти 101, вступ до розділу.
26. Див. *Святі: Розповіді про Церкву Ісуса Христа в останні дні*, том 1, *Стяг істини, 1815–1846* (2018), 172–174; James B. Allen and Glen M. Leonard, *The Story of the Latter-day Saints*, 2nd ed. (1992), 93–94; Ronald W. Walker, “Seeking the ‘Remnant’: The Native American during the Joseph Smith Period”, *Journal of Mormon History*, vol. 19, no. 1 (Spring 1993), 14–16.
27. Див. *Святі*, 1:359–383; William G. Hartley, “The Saints’ Forced Exodus from Missouri, 1839,” in Richard Neitzel Holzapfel and Kent P. Jackson, eds., *Joseph Smith, the Prophet and Seer* (2010), 347–389; Alexander L. Baugh, “The Mormons Must Be Treated as Enemies,” in Susan Easton Black and Andrew C. Skinner, eds., *Joseph: Exploring the Life and Ministry of the Prophet* (2005), 284–295.
28. Див. *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 2, *No Unhallowed Hand, 1846–1893* (2020), 3–68; Richard E. Bennett, *We’ll Find the Place: The Mormon Exodus, 1846–1848* (1997); William W. Slaughter and Michael Landon, *Trail of Hope: The Story of the Mormon Trail* (1997).
29. Іван 17:21.
30. Учення і Завіти 38:27.
31. Послання до Римлян є всеохоплюючим викладом вчення. У Посланні до Римлян міститься єдина в Новому Завіті згадка про Спокуту. Я по-справжньому оцінив значення Послання до римлян, яке об’єднує різних людей через євангелію Ісуса Христа, коли я служив президентом колу, члени якого належали до різних рас і культур і розмовляли багатьма різними мовами.
32. Frederic W. Farrar, *The Life and Work of St. Paul* (1898), 446.
33. Див. Farrar, *The Life and Work of St. Paul*, 450.
34. Див. Римлянам 13.
35. Див. Даллін Х. Оукс, “Євангельський спосіб життя”, *Ліягона* бер. 2012 р., с. 22–25; див. також Richard G. Scott, “Removing Barriers to Happiness”, *Ensign*, May 1998, 85–87.
36. Див. Мойсей 7:18.

Рекомендовані Господу

Розпочніть зараз цей процес і станьте “рекомендованими Господу”, щоб Його Дух був з вами у повноті.

Доброго ранку, брати і сестри! Як учень нашого Спасителя, Ісуса Христа, я очікував на цю конференцію як на віртуальне зібрання з усіх куточків світу.

Це був найбільш незвичайний рік. Для мене він розпочався з призначення від Першого Президентства освятити святий храм Господа у Дурбані, ПАР. Я ніколи не забуду велич тієї споруди. Але більш ніж сам вигляд храму, я завжди цінуватиму гідність людей, які були так добре підготовлені, щоб увійти до тієї священної будівлі. Вони

прийшли підготовлені до участі в одному з найвеличніших благословень Відновлення—освяченні дому Господа. Вони прийшли з серцями, сповненими любові до Нього і Його Спокути. Вони прийшли з вдячністю до нашого Небесного Батька за священні обряди, які приведуть до піднесення. Вони прийшли гідними.

Храми, де б вони не були, височать над шляхами світу. Кожен храм святих останніх днів у світі, усі 168 храмів, є символом свідчення нашої віри у вічне життя і радості від того, що можемо провести його

Шугар-Сіті, шт. Айдахо, США

з нашими сім'ями і нашим Небесним Батьком. Відвідування храму збільшує наше розуміння Божества і вічної евангелії, наше зобов'язання жити за істиною і навчати їй, а також готовність наслідувати приклад нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа.

На кожному з храмів Церкви ззовні написані доречні слова “Святиня для Господа”. Храм—це дім Господа і прихисток від світу. Його Дух огортає людей, які поклоняються в тих священних стінах. Він встановлює норми, за якими ми входимо як Його гості.

Мій тесть Блейн Твітчелл, один із найкращих чоловіків, яких я коли-небудь знав, дав мені важливий урок. Ми з сестрою Разбанд приїхали відвідати його, коли він наближався до кінця своєї смертної подорожі. Коли ми ввійшли до нього в кімнату, якраз ухорив його єпископ. Привітавшись з єпископом, я подумав: “Який хороший єпископ. Він прийшов послужити вірному члену свого приходу”.

Я сказав Блейну: “Як добре, що єпископ зайшов провідати”.

Блейн подивився на мене і відповів: “Це було щось набагато більше. Я попросив єпископа прийти, тому що хотів пройти інтерв'ю для отримання храмової рекомендації. Я хочу піти *рекомендованим Господу*”. Так він і зробив!

Мені запам'яталася ця фраза “рекомендованим Господу”. Вона відкрила зовсім нове бачення регулярного проходження інтерв'ю у наших церковних провідників. Храмова рекомендація настільки важлива, що на початку історії Церкви до 1891 року кожна храмова рекомендація схвалювалася Президентом Церкви¹.

Для вас, молоді і дорослі, інтерв'ю для отримання храмової рекомендації—це не про те, що треба або не треба робити. Рекомендація—це не контрольний перелік, не перепустка і не квиток на найкращі місця. Вона має значно вищу і святішу мету. Щоб бути гідними з честю отримати храмову рекомендацію, ви повинні жити в гармонії з ученнями Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

Під час вашого інтерв'ю у вас є можливість зазирнути у свою душу і дізнатися про особисту віру в Ісуса Христа і Його Спокуту. Ви маєте благословення висловити своє свідчення про відновлену евангелію; вашу готовність підтримувати тих, кого Господь покликав вести Його Церкву; вашу віру у вчення евангелії, виконання вами сімейних обов'язків; а ще про такі ваші якості, як чесність, цнотливість, подружню вірність, послух; а також дотримання Слова мудрості, закону десятистин і святості Суботнього дня. Це фундаментальні принципи життя, присвяченого Ісусу Христу і Його роботі.

Ваша храмова рекомендація є відображенням твердого духовного

наміру, що ви намагаєтеся жити за законами Господа і любити те, що любить Він: смирення, лагідність, непохитність, милосердя, мужність, співчуття, прощення і послух. І ви виявляєте відданість тим нормам, коли підписуєтеся своїм ім'ям на тому священному документі.

Ваша храмова рекомендація відкриває ворота небес для вас та інших людей з церемоніями і обрядами вічної значущості, включаючи хрищення, ендаументи, шлюби і запечатування.

Бути “рекомендованим Господу” означає отримати нагадування про те, що очікується від святих останніх днів, які виконують завіти. Мій тесть Блейн розумів це як незамінну підготовленість до дня, коли він смиренно постане перед Господом.

Поміркуйте про те, коли Мойсей піднявся на гору Хорив і Господь Єгова явився йому у палаючому кущі. Бог сказав йому: “Здійми взуття своє з ніг своїх, бо те місце, на якому стоїш ти, земля це свята!”²

Коли ми знімаємо взуття біля дверей храму, ми ніби залишаємо мирські бажання або задоволення, які відволікають нас від духовного

зростання; відкидаємо вбік те, що заважає нам розуміти цінність смертного життя; відмовляємося від суперечок і приділяємо час для набуття святості.

За божественним задумом наше фізичне тіло є творінням Бога, храмом нашого духа, і до нього слід ставитися з пошаною. Наскільки ж вірними є слова пісні Початкового товариства: “Мое тіло—це храм, якому потрібна найкраща турбота”³. Коли Господь явився нефіційцям, Він наказав: “[Освятіться] прийняттям Святого Духа, щоб ви могли стояти незаплямованими переді Мною в останній день”⁴. “Якими людьми повинні ви бути?”—запитав Господь і потім відповів: “Як Я є”⁵. Щоб бути “рекомендованими Господу”, ми намагаємося бути схожими на Нього.

Я пам’ятаю, як слухав Президента Говарда В. Хантера, коли на генеральній конференції він звертався зі своєю першою промовою в якості 14-го президента Церкви. Він сказав: “Найглибше бажання мого серця—це щоб кожен член Церкви був гідним увійти до храму. Господь буде

задоволеним, якщо кожен дорослий член Церкви буде гідним діючої храмової рекомендації і носитиме її з собою”⁶. Я б додав, що рекомендація обмеженого використання вкаже чіткий напрямок шляху для нашої дорогоцінної молоді.

Президент Рассел М. Нельсон нагадав слова Президента Хантера, сказавши: “Цього дня, 6 червня 1994 року, храмова рекомендація, яку ми носимо з собою, набула нового значення у моєму гаманці. До цього дня вона була засобом для досягнення цілі. Вона була засобом для того, щоб дозволити мені увійти у священний дім Господа; але після того, як він [Президент Хантер] зробив таку заяву, рекомендація стала для мене самоціллю. Вона стала символом моєї послухності пророку Бога”⁷.

Прово, шт. Юта, США

Якщо ви ще не отримали рекомендацію або якщо ваша рекомендація вже не дійсна, станьте в чергу біля дверей єпископа так само, як перші святі вишикувалися в чергу біля дверей храму в Наву у 1846 році⁸. Серед тих святих були мої предки. Вони мали залишити своє прекрасне місто і вирушити на захід, але вони знали, що в храмі на них очікував священний досвід. Під час важкого шляху через Айову Сара Річ написала такі слова: “Якби не віра і знання, отримані нами у тому храмі ..., наша подорож була б подібна до ... стрибка у темряву”⁹. Саме цього нам не вистачає, якщо ми йдемо цим життям самотужки без натхнення і спокою, обіцяних у храмі.

Розпочніть зараз цей процес і станьте “рекомендованими Господу”, щоб Його Дух був з вами у повноті, а дотримання Його норм принесло вам “спокій у свідомості”¹⁰.

Ваші провідники молоді, президент кворуму старійшин, президент Товариства допомоги і брати-служителі та сестри-служительки допоможуть вам підготуватися, а ваш єпископ або президент філії з любов’ю буде вас скеровувати.

Ми переживаємо часи, коли храми стоять зачинені або їх використання обмежене. Для Президента Нельсона і тих, хто служить поруч із ним, натхненне рішення зачинити храми було “сповнене болем і хвилювання”. Президент Нельсон запитував себе: “Що я скажу Пророку Джозефу Сміту? Що я скажу Бригаму Янгу, Уілфорду Вудраффу та іншим президентам аж до Президента Томаса С. Монсона?”¹¹

Зараз ми поступово і з вдячністю знову відчиняємо храми для

запечаткування і ендаументів в обмеженому масштабі.

Однак ніколи не було призупинено вимогу бути гідними для відвідування храму. Дозвольте мені наголосити: незалежно від того, чи можете ви потрапити до храму, вам потрібна діюча храмова рекомендація, аби міцно стояти на шляху завітів.

Наприкінці минулого року ми з сестрою Разбанд виконували завдання в Новій Зеландії, під час якого спілкувалися з великою групою неодруженої дорослої молоді. Їм було нелегко потрапити до храму: той, що в Гамільтоні, був на реконструкції, а храм в Окленді перебував у стані очікування на службу, присвячену початку будівництва. Однак я відчув спонукання заохотити їх поновити або отримати храмові рекомендації.

Навіть незважаючи на те, що вони не могли показати їх у храмі, вони могли представити себе перед Господом чистими і підготовленими служити Йому. Бути гідними мати діючу храмову рекомендацію—це як і захист від супротивника, тому що ви узяли тверде зобов'язання перед Господом щодо свого життя і обіцяння, що Дух буде з вами.

Ми виконуємо храмову роботу, коли шукаємо своїх предків і надсилаємо їхні імена для виконання обрядів. І поки наші храми були зачинені, ми все одно могли займатися пошуком членів своїх сімей. Маючи Дух Бога в наших серцях, ми як повірники представляємо їх як тих, хто має бути “рекомендований Господу”.

Коли я служив виконавчим директором Храмового відділу, я чув, як Президент Гордон Б. Хінклі згадував цей вірш з Писань, який

містить слова Господа щодо храму в Наву: “Нехай роботу стосовно храму Мого та всі інші роботи, які Я призначив вам, буде продовжено і не припинено; і нехай ваша старанність, і ваша наполегливість, і терпіння, і ваші дії подвоються, і ви ні в якому разі не втратите своєї винагороди, каже Господь Саваот”¹².

Наша робота у храмі пов'язана з нашою вічною винагородою. Останнім часом ми проходили перевірку.

Господь покликав нас працювати в храмах зі “старанніс[тю], ... наполегливіс[тю] і терпінн[ям]”¹³. Ці якості потрібні, щоб бути “рекомендованими Господу”. Нам слід старанно жити за заповідями, бути відданими нашим храмовим завітам і вдячними за те, чого Господь продовжує навчати нас про них, а також з терпінням очікувати на їх повне відкриття.

Коли Господь закликає нас “подвоїти” свої зусилля, Він просить, щоб ми зростали в праведності. Наприклад, ми можемо поглибити наше вивчення Писань, старанніше досліджувати свою сімейну історію і покращувати наші молитви віри, щоб можна було ділитися нашою любов'ю до дому Господа з тими, хто готується до отримання храмової рекомендації, зокрема, з членами нашої сім'ї.

Я обіцяю вам як апостол Господа Ісуса Христа, що якщо ви будете намагатися подвоювати свої праведні зусилля, ви відчуєте оновлення

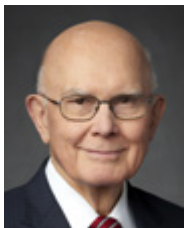

Зальцбург, Австрія

у своїй відданості Богу Батьку та Ісусу Христу, ви відчуєте в усій рясноті скерування Святого Духа, ви будете вдячні за свої священні завіти і відчуєте спокій, знаючи, що ви “рекомендовані Господу”. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. James R. Clark, comp., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 vols. (1965–1975), 3:229.
2. Вихід 3:5.
3. “My Body Is a Temple”, *The Children Sing* (1951), no. 99.
4. 3 Нефій 27:20.
5. 3 Нефій 27:27.
6. *Учення Президентів Церкви: Говард В. Хантер* (2015), с. 186.
7. *Teachings of Russell M. Nelson* (2018), 373.
8. Див. *Святи: Розповіді про Церкву Ісуса Христа в останні дні*, том 1, *Стяг істини, 1815–1846* (2018), сс. 582–583.
9. Sarah P. Rich, *Autobiography, 1885–1890*, Church History Library, Salt Lake City, 66.
10. Мосія 4:3.
11. Sarah Jane Weaver, “President Nelson Talks about the ‘Painful’ Decision to Close Temples amid COVID-19”, *Church News*, July 27, 2020, thechurchnews.com.
12. Учення і Завіти 127:4.
13. Учення і Завіти 127:4.

Президент Даллін Х. Оукс
Перший радник у Першому Президентстві

Любіть своїх ворогів

Знання, що всі ми є дітьми Бога, дає нам бачення цінності інших людей та спроможність долати упередженість.

Господні вчення вічні й призначені для всіх Божих дітей. У цьому посланні я наведу кілька прикладів, які стосуються Сполучених Штатів, але принципи, яких я навчатиму, можуть застосовуватися будь-де.

Ми живемо в часи злості й ненависті у політичних відносинах та в політиці. Ми відчули це цього літа, коли участь деяких людей у протестах перестала бути мирною, а їхня поведінка стала руйнівною. Ми відчуваємо це у деяких нинішніх кампаніях за здобуття державних посад. На жаль, дещо з цього навіть

вилилося у політичні заяви та недобрі відгуки на наших церковних зборах.

При демократичній формі правління у нас завжди будуть різні погляди щодо запропонованих кандидатів та політики. Однак ми, послідовники Христа, повинні утримуватися від злості та ненависті, з якими у багатьох випадках обговорюється або засуджується політичний вибір.

Ось одне з вчень Спасителя, яке, імовірно, добре відоме, але якого рідко дотримуються:

“Ви чули, що сказано: “Люби свого ближнього, і ненавидь свого ворога”.

А Я вам кажу: “Любіть ворогів своїх, благословляйте тих, хто вас проклинає, творіть добро тим, хто ненавидить вас, і моліться за тих, хто вас переслідує” (Матвій 5:43–44)¹.

Юдеїв протягом поколінь навчали ненавидіти своїх ворогів, а потім вони й самі зазнали страждань, коли над ними запанували, виявляючи жорстокість, римські окупанти. Проте, Ісус навчав їх: “Любіть своїх ворогів” і “творіть добро тим, хто ... вас переслідує!”

Якими революційними є ці вчення щодо особистих стосунків та політичних відносин! Але це й досі є тим, що наказує робити наш Спаситель. У Книзі Мормона ми читаємо: “Бо істинно, істинно Я кажу вам, той, в кому є дух суперечок, не від Мене, але від диявола, який є батьком суперечок, і він підбурює серця людей сперечатися із злістю, один з другим” (3 Нефій 11:29).

Любити наших ворогів і наших супротивників нелегко. “Більшість з нас ще не сягнули такого рівня ... любові та прощення,—зазначив Президент Гордон Б. Хінклі й додав:—Для цього потрібна самодисципліна, трохи більша, ніж ми спроможні виявити”². Але робити це абсолютно необхідно, оскільки любов є складовою двох великих заповідей Спасителя—“люби Господа Бога свого” та “люби свого ближнього, як самого себе” (Матвій 22:37, 39). І робити це абсолютно можливо, бо Він також навчав: “Просіть—і буде вам дано, шукайте—і знайдете” (Матвій 7:7)³.

Як же нам виконувати ці божественні заповіді у світі, де ми також

Апіа, Самоа

Аккра, Гана

підвладні й людським законам? На щастя, у нас є приклад Самого Спасителя щодо того, як знайти баланс між Його вічними законами і реальністю людських законів. Коли супротивники хотіли заманити Його в пастку, поставивши запитання, чи слід юдеям платити податки Риму, Він вказав на зображення кесаря на їхніх монетах і проголосив: “Тож віддайте кесареві кесареві, а Богові Боже!” (Лука 20:25)⁴.

Тому ми повинні дотримуватися людських законів (тобто віддавати кесареві кесареві), щоб жити у мирі, підкоряючись цивільній владі, і ми дотримуємося законів Бога, просуваючись до нашого вічного місця призначення. Але як нам робити це—зокрема, як нам навчитися любити наших супротивників і наших ворогів?

Перше, що буде корисним зробити, це дотримуватися вчення Спасителя—не “сперечатися із злістю”. Диявол є батьком суперечок, і це він спокушає людей сперечатися із злістю. Він підбурює до ворожнечі та ненависті у стосунках між людьми та всередині груп.

Президент Томас С. Монсон навчав, що гнів—це “зряддя Сатани”, адже “бути у гніві—це піддаватися впливу Сатани. Ніхто не може *зробити* нас гнівними. Це наш вибір”⁵. Злість веде до розділення і ворожнечі. Ми вчимося любити наших супротивників, коли уникаємо злості й ворожого ставлення до тих, з ким маємо розбіжності. Також буде корисним, якщо ми навіть захочемо чогось навчитися від них.

Серед інших способів розвитку здатності любити інших є простий метод, описаний у старому мюзиклі. Коли ми намагаємося зрозуміти людей, які належать до іншої культури, і спілкуватися з ними, нам слід спробувати з ними познайомитися. У безлічі випадків підозріле чи навіть вороже ставлення до незнайомих поступається місцем дружби або навіть любові, коли завдяки особистим контактам виникають розуміння і взаємоповага⁶.

Прагнення досягнути силу любові ще більше допоможе навчитися любити наших супротивників і наших ворогів. Ось три з багатьох пророчих вчень щодо цього.

Пророк Джозеф Сміт навчав: “Є стара приказка, що любов породжує любов. Випромінюймо ж любов—виявляймо нашу доброту до всього людства”⁷.

Президент Говард В. Хантер навчав: “Світ, в якому ми живемо, значно б виграв, якби чоловіки і жінки повсюди виявляли чисту любов Христа, яка є доброю, лагідною й невибагливою. В ній немає задрощів чи гордощів. ... Вона ... нічого не прагне в обмін для себе. ... У ній немає місця для нетерпимості, ненависті чи жорстокості. ... Вона закликає різних людей жити разом у християнській любові, якими б не були їхні релігійні переконання, раса, національність, матеріальне становище, освіта чи культура”⁸.

А Президент Рассел М. Нельсон закликав нас “розширити коло тих, кого ми любимо, щоб охопити ним усе людство”⁹.

Аби любити наших ворогів, важливо віддавати кесареві кесареві, дотримуючись законів наших різних країн. Хоча вчення Ісуса були революційними, Він не навчав, що слід робити революцію чи порушувати

закон. Він навчав кращого способу. У сучасному одкровенні говориться про те ж саме:

“Нехай жодна людина не порушує закони землі, бо той, хто виконує закони Бога, не має потреби порушувати закони землі.

Отже, підкоряйтеся владам, які є” (Учення і Завіти 58:21–22).

І у нашому уложенні віри, написаному пророком Джозефом Смітом після того, як перші святі зазнали сильних переслідувань з боку влади штату Міссурі, проголошується: “Ми віримо в підлеглість монархам, президентам, правителям і урядовцям, дотримуючись закону, шануючи і підтримуючи його” (Уложення віри 1:12).

Це не означає, що ми погоджуємося з усім, що робиться силою закону. Це означає, що ми дотримуємося чинного законодавства та використовуємо мирні засоби, щоб його змінити. Це також означає, що ми мирно приймаємо результати виборів. Ми не будемо брати участь у насильницьких діях, якими загрожують люди, розчаровані їх результатами¹⁰. У демократичному суспільстві у нас завжди є можливість і обов’язок жити мирно до наступних виборів.

Учення Спасителя—любити наших ворогів, основане на тому факті, що всі смертні люди є улюбленими дітьми Бога. Цей вічний принцип і деякі фундаментальні принципи закону були піддані випробуванню під час недавніх протестів у багатьох американських містах.

З одного боку дехто, здається, забув, що Першою поправкою до конституції Сполучених Штатів гарантуються “права народу мирно збиратися і звертатися до уряду з проханням усунути якусь кривду”. Це дозволений спосіб підвищення

Темекула, шт. Каліфорнія, США

поінформованості та свідомості суспільства і зосередження уваги на несправедливості у змісті або застосуванні законів. І несправедливість існувала. У діях з боку держави та в особистому ставленні у нас був расизм та пов’язана з ним кривда. У своїй переконливій статті преподобна Тереза А. Діар з Національної асоціації сприяння прогресу кольорового населення (НАСПКН) нагадала нам, що “расизм процвітає там, де є ненависть, утиски, змова, пасивність, байдужість та мовчання”¹¹. Ми, громадяни і члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, повинні докладати більших зусиль, щоб допомогти викоринити расизм.

З іншого боку, меншість серед учасників та прибічників цих протестів і незаконних дій, які сталися внаслідок них, здається, забули, що конституцією захищені ті протести, які є *мирними*. Протестувальники не мають права руйнувати, псувати чи красти власність або перешкоджати законній діяльності державних правоохоронних органів. У конституції та законах немає закликів до революції чи анархії. Усі ми—поліція, протестувальники, прибічники та спостерігачі—повинні розуміти межі наших прав і важливість нашого

обов’язку не виходити за межі чинного законодавства. Авраам Лінкольн був правий, коли сказав: “Ніяку кривду неможливо усунути самосудом”¹². Усунення кривди натовпами є незаконним. Це анархія—стан, коли немає дієздатної влади і немає законної поліції, що призводить до порушення, а не захисту прав людей.

Однією з причин того, чому недавні протести у Сполучених Штатах були шокуючими для стількох багатьох людей, було те, що вороженча та беззаконня, яких зазнають люди з різних етнічних груп в інших країнах, не повинні існувати у Сполучених Штатах. Ця країна повинна краще викоринювати расизм не лише у ставленні до чорношкірих американців, які найбільше були на видноті під час недавніх протестів, але й також до латиноамериканців, азіатів та інших груп. Цій країні в минулому не дуже вдавалось боротися з расизмом, і ми повинні досягти більшого.

Сполучені Штати були засновані іммігрантами різних національностей та з різних етнічних груп. Об’єднавча мета цієї країни полягала не у запровадженні якоїсь конкретної релігії чи збереженні назавжди будь-якої з різноманітних культур чи племенних стосунків, що були у країнах, звідки вони походили. Покоління засновників Сполучених Штатів прагнуло бути об’єднаним новою конституцією і законами. Не можна сказати, що документи, які об’єднують нас, або актуальне на той час розуміння їхнього значення були досконаліми. Історія перших двох століть існування Сполучених Штатів показала необхідність внесення багатьох уточнень, наприклад, щодо права голосу для жінок та, особливо, заборони рабства, включно з

прийняттям законів, щоб гарантувати, що ті, хто були поневолені, матимуть усі види свободи.

Двоє науковців з Єльського університету недавно нагадали нам:

“Якими б не були недоліки нашої країни, Сполучені Штати унікально підготовлені, щоб об’єднувати багатонаціональне і розділене суспільство. ...

Нашим громадянам не потрібно вибирати між національною ідентичністю та мультикультуралізмом. Американцям може бути притаманне і те, й інше. Але найголовнішим є конституційний патріотизм. Нас має і надалі об’єднувати конституція, якими б не були наші ідеологічні розбіжності”¹³.

Багато років тому міністр закордонних справ Великобританії під час дебатів у Палаті громад дав таку пораду: “У нас немає ні вічних союзників, ні постійних ворогів. Вічними і постійними є наші інтереси, і наш обов’язок—дбати лише про них”¹⁴.

Це слухна *мирська* причина, щоб дбати про “вічні й постійні” інтереси у політичних питаннях. Додамо, що за доктриною Господньої Церкви ми маємо скеровуватися іншим вічним інтересом—вченнями нашого Спасителя, Який надихнув людей на написання конституції Сполучених Штатів і основоположних законів багатьох країн. Вірність встановленому закону, а не тимчасовим “союзникам”—це найкращий спосіб любити наших супротивників і наших ворогів, коли ми прагнемо єдності у розмаїтті.

Завдяки знанню про те, що всі ми є дітьми Бога, ми маємо божественне бачення цінності всіх інших людей та бажання і спроможність подолати упередженість та расизм. За багато років, які я прожив у різних місцевостях цієї країни, Господь навчив мене, що це є можливим

дотримуватися законів цієї країни та прагнути їх покращити і також любити наших супротивників та наших ворогів. Хоча це й нелегко, це є можливим за допомогою нашого Господа, Ісуса Христа. Він дав цю заповідь любити, і Він обіцяє Свою допомогу, коли ми стараємося її виконувати. Я свідчу, що наш Небесний Батько та Його Син, Ісус Христос, люблять нас і допомагатимуть нам. В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. також Лука 6:27–28, 30.
2. Gordon B. Hinckley, “The Healing Power of Christ”, *Ensign*, Nov. 1988, 59; див. також *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 230.
3. Див. також Учення і Завіти 6:5.
4. Див. також Матвій 22:21; Марк 12:17.
5. Томас С. Монсон, “Стримуй свої почуття, брате мій”, *Ліягона*, лист. 2009, с. 67.
6. Див. Becky and Bennett Borden, “Moving Closer: Loving as the Savior Did”, *Ensign*, Sept. 2020, 24–27.
7. Joseph Smith, процитовано в *History of the Church*, 5:517. Подібним чином

- Мартін Лютер Кінг молодший (1929–1968) сказав: “Відплата насильством за насильство веде до більшого насильства, роблячи ще темнішою беззоряну ніч. Темрявою неможливо витіснити темряву: це може зробити лише світло. Ненавистю неможливо витіснити ненависть: це може зробити тільки любов” (*Where Do We Go from Here: Chaos or Community?* [2010], 64–65).
8. Учення Президентів Церкви: Говард В. Хантер (2015), с. 275.
 9. Рассел М. Нельсон, “Блаженні миротворці”, *Ліягона*, лист. 2002, с. 41; див. також *Teachings of Russell M. Nelson* (2018), 83.
 10. Див. “A House Divided”, *Economist*, Sept. 5, 2020, 17–20.
 11. Theresa A. Dear, “America’s Tipping Point: 7 Ways to Dismantle Racism”, *Deseret News*, June 7, 2020, A1.
 12. Abraham Lincoln, address at the Young Men’s Lyceum, Springfield, Illinois, Jan. 27, 1838, процитовано в John Bartlett, *Bartlett’s Familiar Quotations*, 18th ed. (2012), 444.
 13. Amy Chua and Jed Rubenfeld, “The Threat of Tribalism”, *Atlantic*, Oct. 2018, 81, theatlantic.com.
 14. Henry John Temple, Viscount Palmerston, remarks in the House of Commons, Mar. 1, 1848; процитовано в Bartlett, *Bartlett’s Familiar Quotations*, 392; курсив додано.

Бенгалуру, Індія

Представлено президентом Генрі Б. Айрінгом
Другим радником у Першому Президентстві

Підтримка генеральних авторитетів, територіальних сімдесятників та генеральних чинів

Брати і сестри, зараз я представляю вам для підтримки голосуванням генеральних авторитетів, територіальних сімдесятників та генеральних чинів Церкви.

Запропоновано, щоб ми підтримали Рассела Меріона Нельсона як пророка, провидця, одкровителя і Президента Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів; Далліна Харріса Оукса як першого радника у Першому Президентстві та Генрі Бенніона Айрінга як другого радника у Першому Президентстві.

Хто підтримує, може виявити це.

Хто проти, якщо такі є, можуть виявити це.

Запропоновано, щоб ми підтримали Далліна Х. Оукса як президента Кворуму Дванадцятьох Апостолів і М. Рассела Балларда як діючого президента Кворуму Дванадцятьох Апостолів.

Хто підтримує, будь ласка, виявіть це.

Хто проти, можуть виявити це.

Запропоновано, щоб ми підтримали як членів Кворуму Дванадцятьох Апостолів: М. Рассела Балларда, Джеффри Р. Холланда,

Дігера Ф. Ухтдорфа, Девіда А. Беднара, Квентіна Л. Кука, Д. Тодда Крістофферсона, Ніла Л. Андерсена, Рональда А. Разбанда, Гарі Е. Стівенсона, Дейла Г. Ренлунда, Герріта У. Гонга та Уліссеса Соареса.

Хто підтримує, будь ласка, виявіть це.

Хто проти, можуть виявити це.

Запропоновано, щоб ми підтримали радників у Першому Президентстві і Кворум Дванадцятьох Апостолів як пророків, провидців і одкровителів.

Тіба, Японія

Усі, хто підтримує, будь ласка, виявіть це.

Хто проти, якщо є, виявіть таким же чином.

Ми звільнили від покликання наступних генеральних авторитетів сімдесятників: старійшин Л. Уїтні Клейтона, Енріке Р. Фалабеллу та Річарда Дж. Мейнза і надали їм статус почесних генеральних авторитетів.

Хто бажає приєднатися до нас у вияві вдячності цим братам і їхнім сім'ям за їхнє чудове служіння, будь ласка, виявіть це.

Ми звільнили від покликання генерального авторитета сімдесятника старійшину Л. Тодда Баджа.

Всі, хто бажає подякувати йому за служіння, будь ласка, зробіть це підняттям руки.

Ми звільнили від покликання першого і другого радника у Верховному єпископаті єпископів Діна М. Девіса і В. Крістофера Уедделла.

Всі, хто бажає виразити вдячність цим братам за їхнє віддане служіння, можуть виявити це.

Ми звільнили від покликання наступних територіальних сімдесятників: Рубена Акосту, Рене Р. Альбу, Альберто А. Альвареса, Володимира Н. Астахова, Хосе М. Баталлу, Бредфорда С. Боуена, Серхіо Луїса Карбоні, Армандо Карреона, С. Марка Клея мол., З. Домініка Дікея, Освальдо Р. Діаса, Майкла М. Дудлі, Марка П. Дархема, Е. Хав'єра Еспіносу, Джеймса Е. Евансона, Паскоала Ф. Фортунато, Сема М. Галвесу, Патрісіо М. Жужффа, Леонарда Д. Гріра, Деніеля П. Холла, Тору Хайяші, Пола Ф. Хінтце, Адольфа Й. Йохансона, Вісіта Ханахема, Сенга Хуна Ку, Педро К. Ларреала, Джонні Л. Леоту, Хосе Е. Маравілла, Джоела Мартінеса, Хоакіма Дж. Морейру, Айзека К. Моррісона, Едуардо

Бенгалуру, Індія

А. Норамбуена, Фердінанда П. Пангана, Хейруса С. Переса, Стівена М. Пітерсена, Джея Д. Піментеля, Едвальдо Б. Пінто мол., Олексія В. Самайкіна, К. Девіда Скотта, Рулона Ф. Стейсі, Карла М. Тіллемана, Уільяма Р. Тігеру, Карлоса Р. Толедо, Сезара Е. Віллара, Девіда Т. Уорнера, Гері К. Уайлда і Уільяма Б. Воана.

Ті, хто бажає приєднатися до нас у вияві вдячності за їхнє відмінне служіння, будь ласка, виявіть це.

Так як старійшину А. Уїтні Клейтона було звільнено від покликання генерального авторитета сімдесятника і йому було надано статус почесного генерального авторитета, його також було звільнено від покликання члена президентства сімдесятників.

Старійшину Брента Х. Нільсона було покликано членом президентства сімдесятників і ми пропонуємо, щоб його було підтримано.

Всі хто підтримує, будь ласка, виявіть це.

Хто проти, будь ласка, виявіть це.

Запропоновано, щоб ми підтримали Діна М. Девіса як генерального авторитета сімдесятника.

Хто підтримує, будь ласка, виявіть це.

Якщо хтось проти, можете виявити це.

Запропоновано, щоб ми підтримали В. Крістофера Уедделла

як першого радника у Верховному єпископаті і А. Тодда Баджа як другого радника у Верховному єпископаті.

Хто підтримує, може виявити це.

Хто проти, виявіть це таким самим чином.

Запропоновано, щоб ми підтримали наступних нових територіальних сімдесятників: Лоріана П. Балілемву, Джонатана В. Банкера, Енріке Р. Майоргу і Костянтина Толомеева.

Хто підтримує, може виявити це.

Хто проти, якщо такі є, можуть виявити це.

Запропоновано, щоб ми

підтримали інших генеральних авторитетів, територіальних сімдесятників та генеральних чинів Церкви в їхньому теперішньому складі.

Усі, хто підтримує, будь ласка, виявіть це.

Хто проти, якщо є, виявіть таким же чином.

Ті, хто голосував проти під час будь-яких пропозицій проголосувати, мають звернутися до свого президента колу.

Брати і сестри, ми висловлюємо вдячність за ваші постійні віру й молитви за провідників Церкви. ■

Темекула, шт. Каліфорнія, США

Старійшина Д. Тодд Крістофферсон
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Стабільні суспільства

Якщо достатньо багато нас та достатньо багато наших сусідів намагатиметься скеровувати своє життя згідно з "істиною Бога", то моральних чеснот, необхідних у кожному суспільстві, буде вдосталь.

Який чудовий хор співав про прекрасного Спасителя!

У 2015 році Організація Об'єднаних Націй прийняла документ, який називається "Програма сталого розвитку до 2030 року". Його описують як "спільний план заради миру і процвітання людей та планети як зараз, так і в майбутньому". Програма сталого розвитку містить 17 цілей, які мають бути досягнуті до 2030 року, наприклад: повне подолання бідності та голоду, повноцінна освіта, рівноправність людей різної статі, чиста вода і санітарія та пристойне працевлаштування¹.

Концепція сталого розвитку цікава і важлива сама по собі. Проте більш нагальним є ширше питання сталих або стабільних суспільств. Що лежить в основі успішного суспільства, в якому сприяють щастю, прогресу, розвитку і добробуту його членів? У Писаннях є записи про щонайменше два таких процвітаючих суспільства. Чого ми можемо навчитися на їхньому прикладі?

В давні часи великий патріарх та пророк Енох проповідував праведність і "збудував місто, яке було

названо Місто Святості, саме Сіон"². Про це сказано: "І Господь назвав Свій народ Сіон, тому що вони були одного серця і одного розуму, і перебували в праведності; і не було бідних серед них"³.

"І Господь благословив землю, і їх було благословлено на горах, і на високих місцях, і вони процвітали"⁴.

Народи західної півкулі, відомі як нефійці та ламанійці, у період першого-другого століть являють собою ще один видатний приклад успішного суспільства. Опісля дивовижного служіння воскреслого Спасителя серед них, "вони жили за заповідями, які вони отримали від їхнього Господа і їхнього Бога, продовжуючи піст і молитву, часто збираючись разом, щоб молитися і чути слово Господа. ...

І не було ані заздрощів, ані розбрату, ані заворушень, ані розпусти, ані неправди, ані вбивств, ніякої похитливості; і певно не могло бути щасливішого народу серед усіх людей, яких було створено рукою Бога"⁵.

Суспільства в цих двох прикладах були підтримані благословеннями

небес, які приходили завдяки їхній відданості цим двом заповідям: "Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією своєю думкою" та "люби свого ближнього, як самого себе"⁶. Вони слухалися Бога у їхньому особистому житті та дбали про фізичний і духовний добробут одне одного. Говорячи словами Учення і Завітів, це були суспільства, де "кожний опікувався благополуччям свого ближнього і робив усе з оком, єдиноспрямованим до слави Бога"⁷.

На жаль, як зазначив цього ранку старійшина Квентін А. Кук, ідеальне суспільство, описане у книзі 4 Нефій у Книзі Мормона, не протрималося довше другого століття. Стабільність не гарантована й процвітаюче суспільство може з часом занепасти, якщо відмовиться від основних чеснот, які підтримують його спокій і процвітання. У цьому випадку, піддаючись спокусам диявола, люди "почали ... ділитися на класи; і почали вони будувати церкви для себе, щоб отримувати прибуток, і почали зрікатися істинної церкви Христа"⁸.

"І сталося, що коли триста років пройшло, обидва народи—і народ Нефій, і народ Ламанійців—стали надзвичайно злочестивими,—і перший, і другий"⁹.

Наприкінці наступного століття мільйони загинули в міжусобній війні, а їхній, колись гармонійний народ був зведений до стану воюючих племен.

Розмірковуючи над цим та іншими прикладами колись процвітаючих суспільств, які згодом занепали, на мою думку, можна з упевненістю сказати, що коли люди відкидають почуття відповідальності перед Богом, а натомість починають довіряти "раменю плоті", це призводить до катастрофи. Довіряти

рамену плоті означає ігнорувати божественного Автора людських прав і людської гідності та ставити на перше місце багатство, владу і хвалу світу (крім того, це ще часто глузування над тими, хто живе за іншими нормами та їх переслідування). Тим часом люди у стабільних суспільствах прагнуть, як сказав цар Веніамин, “рости у пізнанні слави Того, Хто створив [їх], або у пізнанні того, що є справедливе й істинне”¹⁰.

Інститути сім’ї та релігії відігравали вирішальну роль, виховуючи як у окремих людей, так і у громадах чесноти, які підтримують міцне суспільство. Ці чесноти, які походять з Писань, включають в себе добродієність, відповідальність і підзвітність, співчуття, шлюб і вірність у шлюбі, повагу до людей та їхнього майна, служіння й необхідність та гідність праці.

На початку цього року головний редактор Джерард Бейкер написав статтю у *The Wall Street Journal* на честь свого батька, Фредеріка Бейкера, з нагоди 100-ї річниці дня його народження. Бейкер розмірковував про причини довголіття свого батька, а потім додав наступні думки:

“Хоча, у всіх нас може бути бажання дізнатись секрет довгого життя, я часто відчуваю, що нам краще присвятити більше часу, щоб з’ясувати, що робить життя хорошим, незалежно від того, скільки нам призначено жити. І тут я впевнений, що знаю секрет мого батька.

Він з епохи, коли життя насамперед визначалося обов’язком, а не правом; соціальними зобов’язаннями, а не особистими привілеями. Основним надихаючим принципом протягом його століття було почуття обов’язку—перед сім’єю, Богом, країною.

У добу, коли домінували уламки розбитих сімей, мій батько протягом 46 років був відданим чоловіком своєї дружини, відповідальним батьком шести дітей. Найбільше його присутність і незамінність відчувалися тоді, коли мої батьки переживали немислиму трагедію, втрату дитини. ...

І у добу, коли релігія все більше ставала чимось ексцентричним, мій батько жив життям справжнього, вірного католика, з непохитною вірою в обіцяння Христа. Насправді, я інколи думаю, що він жив так довго, оскільки підготувався до смерті краще, ніж будь-хто, кого я зустрічав.

Я був щасливим чоловіком—благословенний хорошою освітою, власною чудовою сім’єю, певним успіхом у мирських справах, на який я не заслуговував. Проте, яким би гордим і вдячним я не був, ще більші гордість і вдячність я відчуваю за людину, яка без суєти чи драматизму, без очікування винагороди чи навіть визнання, живе—ось уже століття—виконуючи свої прості обов’язки та зобов’язання і, зрештою, радіючи тому, що живе добродієм життям”¹¹.

Усвідомлення важливості релігії та релігійних переконань за останні роки зменшилось у багатьох країнах. Дедалі більше людей вважає, що у сучасному світі віра у Бога та вірність Йому не потрібні для моральної чистоти окремих людей чи суспільств¹². Думаю, ми

Індіанська резервація Пеканга, шт. Каліфорнія, США

всі погодимось, що ті, хто не сповідує жодного релігійного вірування, можуть бути, а часто і є, добрими, моральними людьми. Проте ми не погодимось, що це відбувається без божественного впливу. Я маю на увазі Світло Христа. Спаситель проголосив: “Я є істинне світло, яке засвічує кожну людину, яка приходить у світ”¹³. Незалежно від усвідомлення цього, кожен чоловік, жінка та дитина будь-якої віри, з будь-якого місця та часу сповнені Світлом Христа і тому мають розуміння добра та зла, яке ми часто називаємо совістю¹⁴.

Однак, коли секуляризація відокремлює особисту і громадянську добродієність від почуття відповідальності перед Богом, вона зрізає рослину від її коріння. Опора лише на культуру та традиції буде недостатньою для підтримки добродієності в суспільстві. Коли хтось не має бога вище, ніж він сам, і не прагне до більшого блага, ніж задоволення власних потреб та уподобань, наслідки проявляться в належний час.

Пиньяйс, Парана, Бразилія

Наприклад, суспільство, в якому єдиним обмежувальним фактором статевих стосунків є особиста згода,—це суспільство, що занепадає. Перелюб, розпуста, народження поза шлюбом¹⁵ та аборти за примхою—лише деякі гіркі плоди, які виростають із аморальності, санкціонованої сексуальною революцією. Інші наслідки, які протистоять стабільності здорового суспільства, включають зростання числа дітей, які виховуються в злиднях і без позитивного впливу батьків, іноді протягом кількох поколінь; жінок, які самі виконують обов'язки, що мають бути спільними; і серйозно недостатня освіта, оскільки на школи, як і на інші установи, покладено завдання компенсувати недоліки домашнього виховання.¹⁶ До цих соціальних патологій додаються незліченні випадки розбитих сердець та відчаю окремих осіб—психічне та емоційне руйнування, яке відбувається як з винними, так і з невинними.

Нефій проголосив:

“Так, горе тому, хто прислухається до повчань людей, і заперечує силу Бога і дар Святого Духа! ...

... Горе всім тим, хто тремтить, і сердиться через істину Бога!”¹⁷

На протигагу цьому, наше послання радості до наших дітей і до всього людства полягає в тому, що “істина Бога” вказує ліпший шлях, або, як сказав Павло, “путь

іще кращу”¹⁸, шлях до сьогоденного особистого щастя та добробуту громади й до вічного миру та радості у майбутньому.

Істина Бога стосується основоположних істин, які лежать в основі Його плану щастя для Його дітей. Серед цих істин такі: Бог живе; Він є Небесним Батьком наших духів; як вияв Його любові, Він дав нам заповіді, які ведуть до повноти радості з Ним; Ісус Христос—Син Божий і наш Викупитель; Він страждав і помер, щоб спокутувати гріхи за умови нашого покаяння; Він воскрес із мертвих й приніс Воскресіння всьому людству; і ми всі будемо стояти перед Ним, аби нас судили, тобто будемо звітувати про наше життя¹⁹.

Через дев'ять років від початку періоду, який у Книзі Мормона називався “правлінням суддів”, пророк Алма передав посаду головного судді, щоб повністю присвятити себе керівництву Церквою. Він мав намір побороти гордовитість, переслідування і жадібність, які поширювалися серед народу, особливо серед членів Церкви²⁰. Як одного разу зауважив старійшина Стівен Д. Надад: “Натхнене рішення [Алми] полягало не в тому, щоб витратити більше часу, намагаючись створити і застосувати більшу кількість правил для виправлення поведінки його народу, а в тому, щоб проповідувати їм слово Боже, навчати доктрини

і направити, щоб їхнє розуміння плану викуплення привело їх до зміни своєї поведінки”²¹.

Ми багато чого можемо зробити, як сусіди та співгромадяни, щоб сприяти стабільності та успіху суспільств, в яких ми живемо, і, безперечно, наше найважливіше та найтриваліше служіння полягатиме в тому, щоб навчати істин, притаманних великому Божому плану викуплення, й жити за ними. Як говориться у словах гімну:

*Віра батьків потрібна нам,
Щоб стати прикладом в житті,
Щоб своїм друзям й ворогам
Ми дарувать любов могли*²².

Якщо достатньо багато нас та достатньо багато наших сусідів намагатиметься приймати рішення і скеровувати своє життя згідно з “істиною Бога”, то моральних чеснот, необхідних у кожному суспільстві, буде вдосталь.

Маючи любов до нас, наш Небесний Батько віддав Свого Єдинородженого Сина, Ісуса Христа, щоб ми могли мати вічне життя²³.

“[Ісус Христос] не робить нічого, крім того, що на благо світові; бо Він так любить світ, що навіть віддав Своє власне життя, щоб повернути всіх людей до Себе. Отже, Він нікому не заповідав, що вони не зможуть скуштувати від Його спасіння.

Слухайте, хіба Він кричав кому-небудь, кажучи: Відійди від Мене? Ось, я кажу вам: Ні; але Він каже: Прийдіть до Мене всі ви, кінці землі, купуйте молока і меду без грошей і без ціни”²⁴.

Це ми проголошуємо “в урочистості серця, у душі лагідності”²⁵ і у ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

Стівен Дж. Ланд

Генеральний президент Товариства молодих чоловіків

ПОСИЛАННЯ

1. Див. "The 17 Goals", United Nations Department of Economic and Social Affairs website, sdgs.un.org/goals.
2. Мойсей 7:19.
3. Мойсей 7:18.
4. Мойсей 7:17.
5. 4 Нефій 1:12, 16.
6. Матвій 22:37, 39.
7. Учення і Завіти 82:19.
8. 4 Нефій 1:26.
9. 4 Нефій 1:45.
10. Мосія 4:12.
11. Джерард Бейкер, "A Man for All Seasons at 100", *The Wall Street Journal*, Feb. 21, 2020, [wsj.com](https://www.wsj.com).
12. Див. Рональд Ф. Инглехарт, "Giving Up on God: The Global Decline of Religion", *Foreign Affairs*, Sept./Oct. 2020, [foreignaffairs.com](https://www.foreignaffairs.com); див. також Christine Tamir, Aidan Connaughton, and Ariana Monique Salazar, "The Global God Divide," Pew Research Center, July 20, 2020, especially infographic "Majorities in Emerging Economies Connect Belief in God and Morality," [pewresearch.org](https://www.pewresearch.org).
13. Учення і Завіти 93:2; див. також Мороній 7:16, 19.
14. Див. Бойд К. Пекар, "Світло Христа", *Ліягона*, квіт. 2005, с. 10; див. також Д. Тоад Крістоферсон, "Truth Endures", *Religious Educator*, vol. 19, no. 3 (2018), 6.
15. Наводячи цей приклад, я маю на увазі під "гіркими плодами" потенційно несприятливі наслідки для дітей, а не самих дітей. Кожна дитина Бога дорожчезна і кожне життя має безцінне значення, незалежно від обставин його чи її народження.
16. Див., наприклад, Pew Research Center, "The Changing Profile of Unmarried Parents," Apr. 25, 2018, [pewsocialtrends.org](https://www.pewsocialtrends.org); Mindy E. Scott and others, "5 Ways Fathers Matter," June 15, 2016, [childtrends.org](https://www.childtrends.org); and Robert Crosnoe and Elizabeth Wildsmith, "Nonmarital Fertility, Family Structure, and the Early School Achievement of Young Children from Different Race/Ethnic and Immigration Groups," *Applied Developmental Science*, vol. 15, no. 3 (July–Sept. 2011), 156–170.
17. 2 Нефій 28:26, 28.
18. 1 Коринтянам 12:31.
19. Див. Алма 33:22.
20. Див. Алма 4:6-19.
21. Stephen D. Nadault, *Principles of Priesthood Leadership*, (1999), 13; див. також Алма 31:5.
22. "Віра батьків", *Гімни*, № 35.
23. Див. Іван 3:16.
24. 2 Нефій 26:-25; див. також 2 Нефій 26:33.
25. Учення і Завіти 100:7.

Знайти радість у Христі

Найпевніший спосіб знайти радість у цьому житті—це приєднатися до Христа у допомозі ІНШИМ.

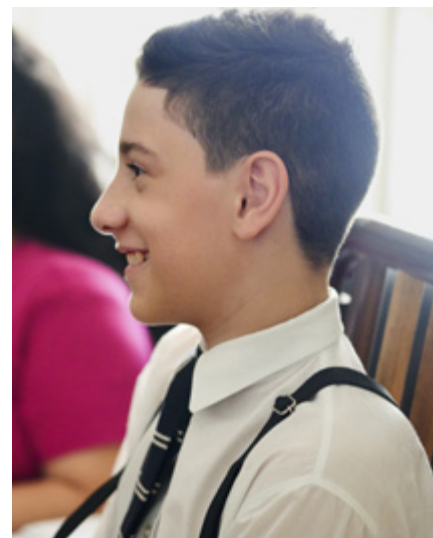
Господь не просить нашу молодь Ааронового священства робити все, але те, що Він просить—надихає.

Кілька років тому наша маленька сім'я пройшла через те, з чим стикається багато сімей у цьому занепадомому світі. Наш наймолодший син, Таннер Крістіан Ланд, захворів на рак. Він був надзвичайною людиною, як і усі дев'ятирічні діти. Він був веселим, пустотливим і, водночас, надзвичайно духовно чуйним. Бісеням і ангелятком, неслухняним і чудовим. Коли він був маленьким і щодня дивував нас своїми витівками, нам було цікаво, виросте він пророком чи грабіжником банків. В будь-якому разі, здавалося, що він залишить по собі слід у світі.

А потім він сильно захворів. Протягом наступних трьох років медичний персонал докладав героїчних зусиль, включаючи дві пересадки кісткового мозку; протягом цього часу він захворів на пневмонію, через що йому довелося провести непритомним 10 тижнів, підключеним до апарату штучного дихання. Дивом він ненадовго видужав, але потім повернувся рак.

Незадовго до його смерті хвороба Таннера поширилася на його кістки і, навіть приймаючи сильні знеболюючі ліки, він все ще

страждав. Він ледве міг вставати з ліжка. Одного недільного ранку його мама, Каллін, зайшла до нього в кімнату, щоб перевірити, чи все нормально, перед тим як сім'я пішла до церкви. Вона здивувалася, коли побачила, що він якось зміг одягнутися і сидів на краю свого ліжка, болісно намагаючись застігнути сорочку. Каллін сіла поруч з ним. "Таннере,—сказала вона,—ти впевнений, що почувашся досить добре, щоб іти до церкви? Можливо, тобі слід залишитися сьогодні вдома і відпочити".

Табоан-да-Серра, Сан-Паулу, Бразилія

Він не зводив очей з підлоги. Він був дияконом. У нього був кворум. І у нього було завдання.

“Я маю розносити причастя сьогодні”.

“Я впевнена, що хтось зможе зробити це за тебе”.

“Так,—сказав він,—але ... я бачу, як люди на мене дивляться, коли я розношу причастя. Я думаю, що їм це допомагає”.

Тож Каллін допомогла йому застігнути сорочку та зав'язати краватку, і вони поїхали до церкви. Було очевидно, що відбувалося дещо важливе.

Я прийшов до церкви з попередньої зустрічі і здивувався, побачивши, що Таннер сидить разом з дияконами. Каллін тихо розповіла мені, чому він був тут і що він сказав: “Це допомагає людям”.

І тому я спостерігав за тим, як диякони підійшли до причасного столу. Він легенько прихилився до іншого диякона, коли священники передавали їм таці з хлібом. А потім Таннер підійшов до призначеного для нього місця і взявся за кінець лави, щоб втримати рівновагу, коли простягнув причастя.

Здавалося, що кожне око в каплиці було спрямоване на нього, усі були зворушені його зусиллям, коли він виконував своє просте завдання. Якимось чином Таннер проголошував мовчазну проповідь, коли урочисто із зупинками переходив від ряду до ряду,—його лиса голова була волога від поту—представляючи Спасителя, як це роблять диякони. Тіло цього колись негамовного диякона було трохи вкрите синцями, знесилене і зруйноване, але він охоче страждав, щоб служити, несучи символи Спасителевої Спокути у наше життя.

Усвідомлення, що він почав по-іншому думати про те, щоб бути дияконом, змусило й нас по-іншому думати—про причастя, про Спасителя і про дияконів, вчителів та священників.

Я дивуюсь тому невимовному чуду, що спонукало його того ранку так сміливо відгукнутися на той спокійний, маленький заклик служити, та силі і спроможності усієї нашої зростаючої молоді, коли вони відповідають на заклик пророка приєднатися до Божих батальйонів і разом виконувати роботу зі спасіння і піднесення.

Кожного разу, коли диякон тримає причасну тацю, ми згадуємо священну історію про останню вечерю, Гефсиманію, Голгофу і про гробницю у саду. Коли Спаситель сказав Своїм апостолам: “Це чиніть на спомин про Мене!”¹, Він також говорив це кризь віки кожному з нас. Він говорив про безмежне чудо, яке Він дасть, коли майбутні диякони, учителі і священники представлятимуть Його символи і запрошуватимуть Його дітей прийняти Його спокутуючий дар.

Усі причасні символи вказують на той дар. Ми думаємо про хліб, який Він колись ламав, і хліб, який священники зараз перед нами ламають. Ми думаємо про значення освяченої—і тоді, і зараз—рідини, коли причасні молитви урочисто линуць з вуст молодих священників у наші серця і на небеса, оновлюючи завіти, які поєднують нас із самими силами Христового спасіння. Ми можемо думати про те, що воно означає, коли диякон розносить нам священні символи, стоячи на тому місці, де б стояв Ісус, якби був тут, пропонуючи нам полегшити наші тягари і наш біль.

На щастя, молодим чоловікам та жінкам не потрібно хворіти, щоб

виявити радість і мету у служінні Спасителю.

Старійшина Девід А. Беднар навчав, що якщо ми хочемо зростати і ставати *такими*, як місіонери, нам потрібно робити те, що *роблять* місіонери, і тоді “рядок за рядком і приписання за приписанням, ... [м]и може[мо] поступово ставати таким місіонером, ... на якого чекає Спаситель”².

Так само, якщо ми бажаємо “на Господа схожим бути”³, нам слід робити те, що робить Ісус. Одним надзвичайним реченням Господь пояснює, що саме Він робить. Він сказав: “Бо ось, це є Моя робота і Моя слава—здійснювати безсмертя і вічне життя людини”⁴.

Місія Спасителя завжди і навіки полягає в тому, щоб служити Його Батьку, спасаючи Його дітей.

А найпевніший спосіб знайти радість у цьому житті—це приєднатися до Христа у допомозі іншим.

Ця проста істина надихнула створення Програми для дітей і молоді.

Усі заходи й учення Програми для дітей і молоді мають за мету допомогти молодим людям стати більше схожими на Ісуса, приєднавшись до Нього у роботі зі спасіння і піднесення.

Програма для дітей і молоді—це засіб, за допомогою якого кожна дитина з Початкового товариства і молода людина може зростати в учнівстві та здобути сповнене віри розуміння того, як виглядає шлях щастя. Вони можуть навчитися очікувати і шукати зупинки та дорожні знаки на шляху завітів, де вони охристяться і будуть конфірмовані даром Святого Духа, а невдовзі належатимуть до кворумів і класів Товариства молодих жінок, і де відчуватимуть радість від допомоги

іншим завдяки проявам служіння, подібного до Христового. Вони встановляють цілі, великі й малі, які збалансують їхнє життя, коли вони стають більше схожими на Спасителя. Конференції “Заради зміцнення молоді”, журнали, *Друг* і додаток Gospel Living (Життя за євангелією) допоможуть їм зосереджуватися на пошуку радості у Христі. Вони очікуватимуть благословення бути носіями храмових рекомендацій обмеженого використання і відчуватимуть дух Іллі через вплив Святого Духа, коли намагатимуться отримати благословення за виконання храмової та сімейно-історичної роботи. Їх будуть скеровувати патріарші благословення. З часом вони відвідають храм і отримають силу, знайдуть там радість, коли будуть вічно поєднані зі своїми сім’ями, що б не сталося.

Незважаючи на зустрічний вітер пандемії і відчаю, реалізація повного потенціалу нової Програми для дітей і молоді ще триває, але існує нагальність. Наша молодь не може

чекати, поки світ сам виправиться до того, як вони пізнають Спасителя. Дехто навіть зараз приймає рішення, яких би не прийняли, розуміючи ким вони насправді є—і Ким є Він.

І тому нагальним закликком Божих батальйонів до доленосної підготовки є: “Усі на палубу!”

Матері і батьки, ваші сини потребують, щоб ви підтримували їх зараз так само палко, як і раніше, коли вони цікавилися менш важливими речами, як емблеми і значки. Матері і батьки, провідники священства і Товариства молодих жінок, якщо у вашої молоді є проблеми, Програма для дітей і молоді допоможе привести їх до Спасителя, а Спаситель дасть їм мир⁵.

Президентства кворумів і класів, вийдіть вперед і займіть своє належне місце у Господній роботі.

Єпископи, тісно співпрацюйте з президентами кворумів, використовуючи ключі священства, і ваші кворуми, а також ваші приходи зміняться назавжди.

А вам, підростаючому поколінню, я свідчу, як той, хто знає, що *ви*—улюблені сини і дочки Бога і що у Нього є робота, яку ви повинні виконати.

Звеличуючи ваші покликання з усім своїм серцем, могутністю, розумом і силою, ви полюбите Бога, будете дотримуватися своїх завітів і довіряти Його священству, працюючи над тим, щоб благословляти інших, починаючи з ваших власних домівок.

Я молюсь про те, щоб ви, з подвоєною енергією, гідні цих часів, намагалися щодня служити, виявляти віру, каятися та вдосконалюватися, щоб бути гідними отримати храмові благословення та нескінченну радість, яка приходить тільки через євангелію Ісуса Христа. Я молюсь про те, щоб ви підготувалися стати тим старанним місіонером, вірним чоловіком або дружиною, люблячим батьком або матір’ю, як вам це було обіцяно, завдяки тому, що будете справжнім учнем Ісуса Христа.

Готуйте ж світ до повернення Спасителя, запрошуючи усіх прийти до Христа та отримати благословення Його Спокути. В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Лука 22:19.
2. Девід А. Беднар, “Стаючи місіонерами”, *Ліягона*, лист. 2005, с. 46.
3. “На Господа схожим бути бажаю я повсякчас. Я прагну усіх любити, як любить Ісус всіх нас” (“На Господа схожим бути”, *Збірник дитячих пісень*, с. 40).
4. Мойсей 1:39.
5. Я особисто висловлюю вдячність відданим батькам і провідникам за всю нашу історію, які так доблесно допомагали молоді зростати. Я визнаю, що усі зусилля, яких доклали до створення нової Програми для дітей і молоді, базуються на кожній вправі та програмі досягнень, які передували їм.

Зальцбург, Австрія

Старійшина Герріт У. Гонг
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Усі народи, коліна і ЯЗИКИ

*Ми можемо по-своєму стати частиною здійснення
Господніх пророцтв і обіцянь—стати частиною
євангельських благословень світу.*

Дорогі брати і сестри, нещодавно я проводив храмове запечатування, дотримуючись настанов щодо COVID-19. З молодістю і молодим—обоє вірні колишні місіонери—були їхні батьки та всі їхні рідні брати і сестри. Це було нелегко. Молода була дев'ятою з десяти дітей у сім'ї. Її дев'ятеро братів і сестер сиділи по старшинству, звичайно ж, на соціальній дистанції.

Де б не жила ця сім'я, вона прагнула бути з сусідами в хороших стосунках. Але в одній громаді їх не приймали, бо, як сказала мати молоді, їхня сім'я належала до Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

Сім'я все робила, аби мати друзів у школі, бути корисними і прийнятими, та все було марно. Сім'я молилася й молилася, щоб серця пом'якшилися.

Одного вечора сім'я відчула, що на їхні молитви прийшла відповідь, хоч і в дуже несподіваний спосіб. Їхній будинок охопило полум'я, і він згорів дотла. Однак сталося ще щось. Вогонь пом'якшив серця їхніх сусідів.

Їхні сусіди й місцева школа збирали одяг, взуття та інше, необхідне для сім'ї, яка втратила все. Через

доброту прийшло розуміння. Не так ця сім'я надіялась чи сподівалась отримати відповіді на свої молитви. Та все ж вони висловили вдячність за те, чого навчилися завдяки важкому досвіду та несподіваним відповідям на щирі молитви.

Дійсно, для тих, хто має вірне серце й очі, щоб бачити, Господні лагідні милості стають очевидними у життєвих труднощах. Якщо з відданістю приймати труднощі і приносити жертви, то це принесе небесні благословення. У цьому смертному житті ми на певний час можемо втратити щось або певний час чекати чогось, але зрештою ми знайдемо найважливіше¹. Таким є Його обіцяння².

Наше проголошення з нагоди святкування у 2020 році двохсотріччя Відновлення починається з глибокого, всеохоплюючого обіцяння, що “Бог любить Своїх дітей у кожній країні

світу”³. Кожному з нас у кожному народі, коліні, язичку і людові⁴ Бог обіцяє, укладає з нами завіти і запрошує нас прийти й скуштувати від Його величезної радості й доброти.

Божа любов до всіх людей підтверджується скрізь у Писаннях⁵. У тій любові—Авраамовий завіт, збирання Його розсіяних дітей⁶ і Його план щастя для нашого життя.

Серед тих домашніх, які мають віру, не повинно бути ні чужинців, ні приходьків⁷, ні багатих, ні бідних⁸, ні ніяких “інших”. Як “співгорожани святим”⁹, ми запрошені змінювати світ на краще зсередини, починаючи з однієї людини, однієї сім'ї, одного району за один раз.

Це відбувається, коли ми живемо за євангелією й ділимося нею. На початку цього розподілу пророк Джозеф отримав чудове пророцтво про те, що Небесний Батько бажає, аби усі скрізь дізналися про Божу любов і відчули Його силу, щоб розвиватись і змінюватись.

Те пророцтво було отримано тут, у дерев'яному будинку сім'ї Смітів у Пальмірі, штат Нью-Йорк¹⁰.

У 1998 році цей будинок Смітів було реконструйовано на його первісному фундаменті. Спальня на

другому поверсі займає той самий фізичний простір, розміром 18 x 30 x 10 футів (5.5 x 9 x 3 метри), куди Мороній, славетний посланець від Бога, прибув до юного Джозефа увечері 21 вересня 1823 року¹¹.

Ви пам'ятаєте, пророк Джозеф розповідав:

“[Мороній] ... сказав, що ... Бог признав мені роботу; і що моє ім'я матиме добру і погану славу серед усіх народів, колін і язиків. ...

[Мороній] сказав, що існує схована книга, ... що ця книга вміщує повноту вічної євангелії”¹².

Тут ми зупинимося. Ми поклоняємося Богу Вічному Батьку та Його Сину, Ісусу Христу, а не пророку Джозефу чи будь-яким смертним чоловіку або жінці.

І все ж замисліться, як здійснюються пророцтва, що їх Бог дає Своїм слугам¹³. Деякі з них здійснюються раніше, інші пізніше, але всі здійснюються¹⁴. Якщо ми прислухаємося до Господнього духа пророцтва, ми можемо по-своєму стати частиною здійснення Його пророцтв і обіцянь—стати частиною євангельських благословень світу.

У 1823 році Джозеф був нікому невідомим 17-річним юнаком, який жив у маловідомому селі в країні, яка не так давно стала незалежною. Якби це не було правдою, то чи міг би він уявити, що скаже, що він буде зняряддям у Божій роботі і перекаже Божими даром та силою священні писання, які стануть відомі повсюди?

Але саме тому, що це правда, ми з вами можемо бути свідками того, що пророцтво здійснюється, більш того, ми запрошені допомогти здійснити його.

Брати і сестри по всьому світу, кожний з нас, хто бере участь у цій

жовтневій генеральній конференції 2020 року, знаходиться серед народів, колін, язиків, про які сказано у пророцтві.

Сьогодні члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів живуть у 196 країнах і територіях, у 90 з них знаходиться 3 446 церковних колів¹⁵. Ми широко представлені географічно, і в багатьох місцях Церква є міцно установленою.

Хто міг у 1823 році уявити, що у 2020 році буде три країни, в кожній з яких налічуватиметься більше мільйона членів Церкви—Сполучені Штати, Мексика і Бразилія?

Або 23 країни, у кожній з яких більше 100 000 членів Церкви: три у Північній Америці, чотирнадцять у Центральній і Південній Америці, одна у Європі, чотири в Азії і одна в Африці¹⁶.

Президент Рассел М. Нельсон називає Книгу Мормона “дивовижним чудом”¹⁷. Її свідки свідчать: “Нехай [це] буде відомо всім народам, колінам, язикам і людям”¹⁸. Сьогодні генеральна конференція доступна 100 мовами. Президент Нельсон свідчив про Ісуса Христа та Його відновлену євангелію у 138 країнах, і таких країн буде ще більше.

У 1830 році вийшло перше видання Книги Мормона накладом 5 000 друкованих примірників, відтоді вже було надруковано 192 мільйони примірників Книги Мормона повністю або частково 112 мовами. Переклад Книги Мормона широко доступний також і в цифровому форматі. До сучасних перекладів Книги Мормона належать переклади 23 найбільш поширеними у світі мовами, якими розмовляють 50 або й більше мільйонів чоловік; у сукупності це рідні мови для 4,1 мільярда людей¹⁹.

Через мале і просте—у чому всі ми запрошені взяти участь—відбувається велике.

Наприклад, під час конференції колу у Монро, штат Юта, де живе 2 200 чоловік, я запитав, скільки людей відслужили на місії. Майже всі підняли руку. В останні роки тільки з одного цього колу 564 місіонери відслужили в усіх 50 штатах США та 53 країнах—на кожному континенті, крім Антарктиди.

Говорячи про Антарктиду: навіть у місті Ушуайа, що на самому півдні Аргентини, я бачив здійснення пророцтва, коли наші місіонери ділилися відновленою євангелією Ісуса Христа у місцевості, що називається “кінцем землі”²⁰.

На монументальному панно, яке утворюють наші чотири томи із серії *Святі*²¹, неначе на всесвітньому гобелені відображено плоди, які приносить життя за євангелією вірним святым по всьому світу. Історія нашої Церкви надійно закріплена у живому свідченні та євангельській подорожі кожного члена Церкви, зокрема Мері Уїтмер, відданої сестри, якій Мороній показав пластини, на яких була Книга Мормона²².

Починаючи із січня 2021 року наші три нові всесвітні церковні журнали: *Друг*, *Заради зміцнення молоді* та *Ліягона* запрошують усіх відчувати свою належність до Церкви й ділитися своїм свідченням та досвідом у нашій всесвітній громаді віри²³.

Брати і сестри, зміцнюючи свою віру в Небесного Батька та Ісуса Христа, отримуючи благословення за те, що живемо за відновленими євангельськими істинами і священними завітами, вивчаючи Відновлення, яке триває, розмірковуючи

Найроби, Кенія

над ним і розповідаючи про нього, ми беремо участь у здійсненні пророцтва.

Ми змінюємо себе і світ за євангельським зразком, що благословляє життя повсюди.

Одна африканська сестра каже: “Служіння мого чоловіка у священстві робить його терпеливішим і добрішим. І я стаю кращою дружиною і матір’ю”.

Один нині шанований консультант з питань міжнародного бізнесу в Центральній Америці каже, що до того, як він знайшов Божу відновлену євангелію, він безцільно жив на вулиці. Тепер він та його сім’я знайшли себе, мету і силу.

Юнак з Південної Америки вирощує курей і продає їхні яйця, щоб допомогти придбати вікна для будинку, який буде його сім’я. Спочатку він платить десятину. Він у буквальному розумінні побачить вікна відкритих небес.

У Чотирьох Кутах, у громаді, що на південному заході Сполучених Штатів, одна індіанська сім’я вирощує прекрасний трояндовий кущ, щоб він цвів у пустині, символізуючи євангельську віру і покладання на власні сили.

Один брат з Південносхідної Азії, переживши страшну громадянську

війну, упав у відчай, бо йому здалося, що життя не має сенсу. Він знайшов надію завдяки сну, в якому його колишній однокласник тримав причасну тацю і свідчив про спасительні обряди та Спокуту Ісуса Христа.

Небесний Батько запрошує нас, де б ми не були, відчути Його любов, навчатися й зростати завдяки освіті, шанованій праці, покладатися на власні сили та брати за взірць доброту й щастя, які ми знаходимо в Його відновленій Церкві.

Довіряючись Богу, іноді у найтемніші моменти свого життя, коли ми найбільше відчуваємо самотність і невизначеність, ми дізнаємося, що Він знає нас краще і любить нас більше, ніж ми знаємо чи любимо себе.

Тому-то нам і потрібна Божя допомога, щоб культивувати незмінні справедливність, рівність, неупередженість і мир в наших домівках та громадах. Наші найправдивіші, найглибші, найдостовірніші розповіді та усвідомлення свого місця й належності з’являються, коли ми відчуваємо Божу викупну любов, прагнемо благодаті й чудес, що приходять завдяки Спокуті Його Сина, і встановлюємо тривалі стосунки завдяки священним завітам.

Релігійна великодушність і

мудрість необхідні в сучасному метушливому, галасливому, забрудненому світі. Як ще ми можемо підкріпити, надихнути і настановити людський дух?²⁴

Насадження дерев на Гаїті—ось лише один із сотень прикладів, коли люди збираються разом, щоб зробити добру справу. Місцева громада, до якої належать і 1 800 членів нашої Церкви, зібралася разом, щоб посадити майже 25 000 дерев, подаровані Церквою²⁵. Завдяки цьому багаторічному проекту відновлення лісонасаджень уже посаджено більше 121 000 дерев. Очікується, що буде посаджено ще десятки тисяч дерев.

Завдяки цьому об’єднаному зусиллю з’являються затінені місця, зберігається ґрунт і зменшується ймовірність майбутніх повеней. Завдяки йому квартали стають прекрасними, громада зміцнюється, люди мають їжу і насичується душа. Якщо ви запитаете гаїтян, хто збере плоди з цих дерев, вони скажуть: “Будь-хто голодний”.

Майже 80 процентів населення світу сповідує якусь релігію²⁶. Релігійні громади з готовністю відповідають на негайні потреби, що виникають після природних лих, а також на постійну потребу в їжі, притулку, освіті, грамотності та професійній підготовці. По всьому світу наша Церква, її члени та друзі допомагають громадам підтримувати біженців, забезпечувати водою, поліпшувати санітарні умови, надавати засоби пересування для інвалідів, лікувати очі, і так—людині за людиною, село за селом, по одному дереву за раз²⁷. Повсюди ми прагнемо бути хорошими батьками і порядними громадянами, щоб робити свій внесок в наші

громади й суспільства, зокрема й через Благодійну організацію святих останніх днів²⁸.

Бог дає нам моральну свободу вибору—і моральну відповідальність. Господь проголошує: “Я, Господь Бог, роблю вас вільними, отже, ви є насправді вільними”²⁹. Словами “полоненим звільнити свободу”³⁰ Господь обіцяє, що Його Спокута і євангельські шляхи зможуть розірвати мирські і духовні пута³¹. На щастя, ця викупна свобода поширюється і на тих, хто вже пішов із земного життя.

Кілька років тому один священник із Центральної Америки розказав мені, що він обміркував “мормонську практику хрищення за померлих”. “Здається справедливим,—сказав цей священник,—що Бог запропонує кожній людині можливість бути охрищеною, при цьому неважливо коли і де жили ці люди, крім маленьких дітей, які “живуть у Христі”³². Апостол Павло,—зазначив далі священник,—говорить про померлих, які очікують на хрищення та воскресіння”³³. Через вікарні храмові обряди дається обіцяння всім народам, колінам і язикам, що ніхто не залишиться рабом смерті, пекла чи могили³⁴.

Коли ми знаходимо Бога, то іноді несподівані відповіді на молитви забирають нас з вулиці, приводять у громаду, виганяють темряву з наших душ і направляють у пошуках духовного прихистку та належності у величі Його завітів та негасимої любові.

Велике часто починається з малого, але Божі чудеса виявляються щоденно. Якими вдячними повинні ми бути за надзвичайний дар Святого Духа, Спокуту Ісуса Христа й

відкриті доктрину, обряди та завіти, які є в Його відновленій Церкві, що носить Його ім'я.

Приймімо з радістю Боже запрошення отримати Його обіцяні, пророковані благословення в усіх народах, колінах і язиках, та допомагати у здійсненні їх. Про це я молюся у священне й святе ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. “Всі ваші втрати відшкодуються вам у воскресінні, якщо ви залишатиметеся вірними” (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* [2007], с. 53).
2. Див. Мосія 2:41.
3. “Відновлення повноти євангелії Ісуса Христа: Проголошення світові, присвячене двохсотій річниці цієї події”, ChurchofJesusChrist.org; див. також, наприклад, Алма 26:37.
4. Див. Об'явлення 14:6; 1 Нефій 19:17; 22:28; 2 Нефій 30:8; Мосія 3:20; 15:28; Алма 37:4–6; 3 Нефій 28:29; Учення і Завіти 42:58; 133:37.
5. Див. Іван 3:16–17; 15:12; Римлянам 8:35, 38–39.
6. Див. 1 Нефій 22:3, 9; Учення і Завіти 45:24–25, 69, 71; 64:42.
7. Див. Ефессянам 2:19.
8. Див. Учення і Завіти 104:14–17.
9. Ефессянам 2:19.
10. За кілька сотень метрів від задніх дверей будинку Смітів знаходиться гай, який став нашим Священним гаєм “вранці чудової, ясної днини ранньої весни тисяча вісімсот двадцятого року” (Джозеф Сміт—Історія 1:14).
11. Перебуваючи в особливій, фізично визначеній місцевості, де відбулася відома історична подія, можна сильно відчутти поєднання часу і місця. Проте наше свідчення про священні події, пов'язане з появою Моронія юному пророку Джозефу, є духовним.
12. Джозеф Сміт—Історія 1:33–34.
13. Див. Амос 3:7; Учення і Завіти 1:38.
14. Див. Алма 37:6; Учення і Завіти 64:33.
15. Дані церковної статистики на 3 вересня 2020 року; серед “країн і територій”, зокрема, є Гуам, Пуерто-Ріко та Американське Самоа.
16. У число цих 23 країн входять: Сполучені Штати, Мексика, Бразилія, Філіппіни, Перу, Чилі, Аргентина, Гватемала, Еквадор, Болівія, Колумбія, Канада, Велика Британія, Гондурас, Нігерія,

- Венесуела, Австралія, Домініканська Республіка, Японія, Сальвадор, Нова Зеландія, Уругвай, Нікарагуа. Австралія і Нова Зеландія є серед чотирьох країн в Азії, в яких налічується більше 100 000 членів Церкви. У Парагваї більше 96 000 членів Церкви, ця країна може наступною приєднатися до групи країн, в яких є 100 000 членів Церкви.
17. Russell M. Nelson, “The Book of Mormon: A Miraculous Miracle” (address given at the seminar for new mission presidents, June 23, 2016).
 18. “Свідчення трьох свідків” і “Свідчення восьми свідків”, Книга Мормона.
 19. Переклад ще й іншими мовами є продовженням того обіцяння, що кожний чоловік і кожна жінка “почує повноту євангелії на своєму рідному мовному мові, своєю рідною мовою” (Учення і Завіти 90:11).
 20. Див. Учення і Завіти 122:1.
 21. Назви чотирьох томів із серії *Святі* йдуть від натхненного свідчення, проголошеного пророком Джозефом у листі до Вентворта: *Стяг істини; Жодна нечиста рука; Сміливо, благородно і незалежно та Зазвучить в кожному вусі*.
 22. Див. *Святі: Розповіді про Церкву Ісуса Христа в останні дні*, том 1, *Стяг істини, 1815–1846* (2018), сс. 70–71.
 23. Див. лист Першого Президентства від 14 серпня 2020 р.
 24. Див. Gerrit W. Gong, “Seven Ways

Тіба, Японія

Єпископ В. Крістофер Уедделл
Перший радник у Верховному єпископаті

Був хліб

Намагаючись бути матеріально підготовленими, ми будемо більш упевнено протистояти життєвим труднощам.

- Religious Inputs and Values Contribute to Practical, Principle-Based Policy Approaches” (address given at the G20 Interfaith Forum, June 8, 2019), newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
25. Див. Jason Swensen, “LDS Church Celebrates 30 years in Haiti by Planting Thousands of Trees”, *Deseret News*, May 1, 2013, deseretnews.com.
 26. Див. Pew Research Center, “The Global Religious Landscape”, Dec. 18, 2012, pewforum.org. За приблизними оцінками цього “всебічного демографічного дослідження, проведеного у більш як 230 країнах і територіях, ... у всьому світі 5,8 мільярда дорослих і дітей сповідають якусь релігію, а це становило 84% від 6,9 мільярда населення світу у 2010 році”.
 27. Релігійні чесноти й цінності зміцнюють і збагачують громадянське суспільство; надихають громади, залучають до громадських справ, укріплюють соціальну єдність, сприяють служінню та волонтерству; заохочують до справедливості, примирення й прощення, допомагаючи нам знати, коли і як чогось триматися, що пропускати, знати, коли і що пам'ятати і забувати.
 28. Крім своїх внесків до Благодійної організації святих останніх днів (див. latterdaysaintcharities.org), яка є церковним гуманітарним відділом, члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів об'єднуються зі своїми сусідами та сусідніми громадами, щоб надавати час і кошти, беручи участь у проєктах JustServe (Просто служіння) або Руки допомоги (див. justserve.org і ChurchofJesusChrist.org/topics/humanitarian-service/helping-hands), та роблячи пожертвування від посту (див. “Fasting and Fast Offerings”, Gospel Topics, topics.ChurchofJesusChrist.org). Кожна з цих справ вимагає від членів Церкви та її друзів великої щедрості, щоб благословляти тисячі людей по світу.
 29. Учення і Завіти 98:8.
 30. Ісаїя 61:1; див. також Іван 8:36; Галатам 5:1; Учення і Завіти 88:86.
 31. Ця надія на звільнення стосується й тих, хто прагне позбутися деструктивних звичок або залежності від чогось, шкідливої поведінки, почуття провини за скоєне попередніми поколіннями чи будь-яких інших скорбот.
 32. Мороній 8:12; див. також Учення і Завіти 137:10.
 33. Див. 1 Коринтянам 15:29.
 34. Див. “Коли причасний хліб їмо”, *Гімни*, № 95, 3 куплет.

Ще до обмежень на подорожування, спричинених нинішньою пандемією, я повертався додому з-за кордону після виконання доручення. Через плутанину в розкладі мені довелося чекати пересадки на наступний рейс в неділю. У мене був час, щоб відвідатичасні збори в місцевому приході, де я також мав змогу поділитися коротким посланням. Після зборів до мене підійшов один сповнений ентузіазму диякон і запитав, чи знаю я Президента Нельсона і чи мав коли-небудь нагоду потиснути йому руку. Я відповів, що дійсно з

ним знайомий і що потискав йому руку і, будучи членом Верховного єпископату, я маю нагоду зустрічатися з Президентом Нельсоном і його радниками по кілька разів на тиждень.

Той юний диякон потім сів на стілець, підняв руки вгору і вигукнув: “Це найвеличніший день у моєму житті!” Брати і сестри, я мабуть не буду піднімати руки і вигукувати, але я безмежно вдячний за сучасного пророка і за скерування, які ми отримуємо від пророків, провидців та одкровителів, особливо у ці важкі часи.

Прово, шт. Юта, США

З початку часів Господь дає настанови, щоб допомогти людям підготуватися духовно й матеріально до лихоліть та випробувань, які, як Він знає, обов'язково настануть у цьому земному існуванні. Часи лихоліть можуть наставати в особистому житті чи мати загальний характер, втім Господне скерування буде надавати захист і підтримку відповідно до того, наскільки ми до Нього дослухаємося і діємо згідно з Його порадою. У книзі Буття міститься чудовий приклад, з якого ми дізнаємося про Йосипа з Єгипту і його натхненне пояснення сну фараона.

“І сказав Йосип до фараона: ... Що Бог робить, те Він звістив фараонові. ...

Ось приходять сім літ, великий достаток у всім краї єгипетським.

А по них настануть сім літ голодних, і буде забутий увесь той достаток в єгипетській землі, і голод винищить край”¹.

Фараон послухався Йосипа, відреагував на те, що Бог показав йому уві сні, та негайно розпочав підготовку до майбутніх подій. У Писаннях далі сказано:

“А земля в сім літ достатку родила на повні жмені.

І зібрав він усю їжу семи літ. ...

І зібрав Йосип збіжжя дуже багато, як морський пісок, аж перестав рахувати, бо не було вже числа”².

Як тільки минули сім літ достатку, ми читаємо, що “зачали наступати сім літ голодні, як сказав був Йосип. І був голод по всіх краях, а в усім єгипетським краї був хліб”³.

У наш час ми благословенні тим, що нас ведуть пророки, які розуміють, наскільки нам необхідно підготуватися до лихоліття, “яке прийде”⁴, і також зрозуміти обмеження, які можуть нас спіткати

Санто-Домінго, Домініканська Республіка

в наших намаганнях виконувати їхню пораду.

Усі добре розуміють, що наслідки COVID-19, так само, як і руйнівні природні катаклізми, не дивляться на обличчя. Вони не зважають на етнічні, соціальні або релігійні розмежування на жодному з континентів. Люди втрачають роботу, доходи зменшуються; у той же час пошуки роботи ускладнюються через скорочення робочих місць, а на спроможність працювати впливають труднощі, пов'язані зі здоров'ям та вимоги законодавства.

Ми розуміємо ситуацію і з турботою ставимося до всіх, хто відчув на собі вплив пандемії, однак разом з цим маємо непохитне переконання, що кращі часи попереду. Господь благословив вас єпископами та президентами філій, які у своїх підрозділах дізнаються про членів Церкви, що мають мирські проблеми, також мають доступ до засобів та ресурсів, які можуть допомогти вам переналаштувати своє життя і стати на шлях самозабезпечення, якщо ви будете застосовувати принципи підготовки.

За нинішніх обставин, коли пандемія негативно вплинула на економіку країн, а також на особисте життя людей, співчутливий Спаситель не може, знехтувавши

реальністю того, що багато людей долає труднощі, просити їх почати створювати запас їжі та фінансів для майбутнього. Втім, це не означає, що ми повинні постійно нехтувати принципами підготовки. Справа в тому, що ці принципи мають застосовуватися “з мудрістю і за порядком”⁵, аби у майбутньому ми могли сказати, як і колись Йосип у Єгипті: “Був хліб”⁶.

Господь не очікує, що ми будемо робити більше, ніж нам під силу, але Він таки сподівається, що ми будемо робити те, на що спроможні, коли ми на це спроможні. Як нагадував нам Президент Нельсон на останній генеральній конференції: “Господу подобаються зусилля”⁷.

Провідники Церкви часто заохочують святих останніх днів “бути готовими до важких часів у житті, маючи в запасі основні продукти харчування, воду і певні грошові заощадження”⁸. У той же час нас заохочують “бути розсудливими” і “не дозволяти собі крайнощів”⁹ у наших намаганнях створити сімейний запас і фінансовий резерв. Посібник під назвою *Особисті фінанси для самозабезпечення*, виданий у 2017 році й зараз доступний на церковному вебсайті 36 мовами, починається зі звернення Першого Президентства, де сказано:

“Господь проголосив: “Моя мета—забезпечити Моїх святих” [Учення і Завіти 104:15]. Це одкровення є обіцанням від Господа, що Він надасть матеріальні благословення і відкриє двері самозабезпечення. ...

Прийнявши ці принципи та живучи за ними, ви розвинете кращу здатність отримувати мирські благословення, обіцанні Господом.

Ми запрошуємо вас ретельно вивчати ці принципи та застосовувати їх, а також навчати їм членів своєї родини. Якщо ви будете це робити, у ваше життя проллються благословення, ... [бо] ви—дітя Небесного Батька. Він любить вас і ніколи не залишить. Він знає вас і готовий надати вам духовні й матеріальні благословення самозабезпечення”¹⁰.

У цьому посібнику містяться розділи, присвячені тому, як створити бюджет і дотримуватися його, як захищати свою сім'ю від труднощів, справлятися з фінансовими кризами, інвестувати в майбутнє та багато іншого. Ви можете знайти його на церковному вебсайті або у місцевих провідників.

Обмірковуючи принцип підготовки, ми можемо знову звернутися до прикладу Йосипа з Єгипту за натхненням. Знання того, що станеться, недостатньо, щоб протриматися упродовж “голодних” років, якщо не йти на певні жертви під час років достатку. Замість того, щоб споживати все, що вироблялося фараоновими підлеглими, було встановлено певні обмеження, дотримання яких дало змогу мати достатньо для задоволення як негайних, так і майбутніх потреб. Недостатньо було знати, що настануть важкі часи. Потрібно було діяти, і завдяки їхнім зусиллям “був хліб”¹¹.

Це веде до важливого запитання: “То що ж робити?” Найкращий початок—зрозуміти, що все є духовним для Господа, “ні в який час” Він не давав нам “закон, який був би фізичним”¹². У такому випадку все вказує на Ісуса Христа, як на основу, на якій ми маємо будувати навіть нашу матеріальну підготовленість.

Матеріальна підготовленість і самозабезпеченість—“це віра в те, що через благодать або уможливаючу силу Ісуса Христа та наші особисті зусилля, ми зможемо забезпечити всі духовні й мирські потреби життя, які необхідні нам самим і нашим сім'ям”¹³.

Духовний фундамент нашої підготовленості має також інші аспекти. Серед них такі: діяти “з мудрістю і за порядком”¹⁴, що означає поступове накопичення продуктового запасу та фінансів і також застосування “мал[их] і прост[их]” засобів¹⁵, що є виявом нашої віри в те, що Господь звеличить наші невеликі, однак послідовні зусилля.

Встановивши духовний фундамент, ми зможемо успішно застосовувати дві важливі складові матеріальної підготовки: управління фінансами і домашні запаси.

Ключовими принципами управління своїми фінансами є сплата десятини і пожертвувань; виплата та уникання боргів; складання бюджету й дотримання його та заощадження коштів на майбутні потреби.

Ключовими принципами створення домашнього запасу є запас продуктів; запас води, а також інших необхідних речей з огляду на потреби сім'ї та кожного окремо; все це тому, що “найкращою коморою”¹⁶ є дім, який стає “найдоступнішим резервом у скрутні часи”¹⁷.

Якщо ми застосовуємо духовні принципи і шукаємо натхнення від Господа, то зможемо знати Господню волю для нас особисто і нашої сім'ї, а також те, як краще застосовувати важливі принципи матеріальної підготовленості. Найважливіший крок з усіх—це почати.

Тіба, Японія

Старійшина Метью С. Холланд
Сімдесятник

Старійшина Беднар виклав цей принцип такими словами: “Діяти—означає виявляти віру. Істинна віра зосереджується в Господі Ісусі Христі і на Ньому, і завжди веде до дій”¹⁸.

Брати і сестри, у постійно мінливому світі ми повинні готуватися до непередбачуваного. Навіть з огляду на кращі дні, які чекають попереду, ми знаємо, що тимчасові злети і падіння земного життя не припиняться. Однак, намагаючись бути матеріально підготовленими, ми будемо більш упевнено протистояти життєвим труднощам, маючи спокій у серцях. Тоді, подібно до Йосипа з Єгипту, ми зможемо сказати, навіть за несприятливих обставин: “Був хліб”¹⁹. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Буття 41:25–30.
2. Буття 41:47–49.
3. Буття 41:54.
4. Учення і Завіти 1:17.
5. Мосія 4:27.
6. Буття 41:54.
7. Рассел М. Нельсон, цитовано з виступу Джой Д. Джоунс “Особливо благородне покликання”, *Ліягона*, трав., 2020, с. 16.
8. *Приготуйте кожну потрібну річ: Домашній сімейний запас* (брошура, 2007), с. 1.
9. *Приготуйте кожну потрібну річ*, с. 1.
10. Див. “Звернення Першого Президентства,” *Особисті фінанси для самозабезпечення* (2017), друга сторінка обкладинки.
11. Буття 41:54.
12. Див. Учення і Завіти 29:34–35.
13. *Особисті фінанси для самозабезпечення*, с. 4.
14. Мосія 4:27.
15. Алма 37:6.
16. Гордон Б. Хінклі, “Якщо ви будете готові, ви не злякаєтесь”, *Ліягона*, лист. 2005, с. 62.
17. “Emergency Preparedness”, Gospel Topics, topics.ChurchofJesusChrist.org
18. David A. Bednar, “Exercise Faith in Christ” (video), ChurchofJesusChrist.org/media.
19. Буття 41:54.

Вишуканий дар Сина

Завдяки Ісусу Христу ми можемо уникнути страждань, на які заслуговуємо внаслідок своїх аморальних дій, і витерпіти незаслужені страждання через нещастя під час смертного життя.

Читаючи минулого літа Книгу Мормона для уроку за програмою *За Мною йдіть*, я був вражений розповіддю Алми про те, що коли він повністю усвідомив всі свої гріхи, не було “нічого такого *гострого* і такого *гірко*го, якими були [його] муки”¹. Зізнаюся, що слова про гострий біль привернули мою увагу зокрема через те, що того тижня я страждав від ниркової кольки, спричиненої семиміліметровим каменем. Ніколи ще жодна людина не відчувала щось настільки “велике”, коли назовні виходило щось настільки “мале і просте”².

Стиль мови Алми також привернув мою увагу, оскільки в Книзі Мормона англійською мовою слово *exquisite* (*гострий*) зазвичай використовується, щоб описати речі виняткової краси або незрівнянної величі. Наприклад, Джозеф Сміт зазначив, що мантія ангела Моронія була “*exquisite whiteness-білосніжна*”, “біліша за все земне, досі [ним] бачене”³. Проте слово *exquisite* (*гострий*) також може вказувати на найвищий ступінь ще

й чогось поганого. Тому, у словах Алми та в найкращих словниках *гострий біль* пов’язується з тим, коли “катують”, “виснажують” та “мучать” “надмірно”⁴.

Образність слів Алми відображає факт, який змушує отямитися,—що колись ми повинні відчувати повною мірою нестерпну вину за кожен скоєний нами гріх. Цього вимагає справедливість, і Сам Бог не може це змінити⁵. Коли Алма згадав “усі” свої гріхи—особливо ті, що знищили віру інших людей, його біль по

Темекула, шт. Каліфорнія, США

Бенгалуру, Індія

суті був непереборним і думка про відповідальність за них перед Богом сповнила його “невимовним жахом”. Він прагнув “зник[нути] і душею, і тілом”⁶.

Однак, за словами Алми, для нього все почало змінюватися у ту мить, коли його “розум схопився” за пророчтво про “пришестя якогось Ісуса Христа, ... щоб спокутувати гріхи світу”, і він “заволав у серці своєму: О Ісусе, Ти, Сину Божий, змилуйся наді мною”. Разом з цією єдиною думкою і цим єдиним благанням душу Алми “сповнила радість, така ж надзвичайна, якою була [і його] мука”⁷.

Ми ніколи не повинні забувати, що остаточна мета покаяння—це зробити так, щоб певне страждання обернулося на справжнє щастя. Завдяки Його “безпосередній великодушності”⁸, як тільки ми приходимо до Христа, виявляючи віру в Нього та по-справжньому змінюючи своє серце, гнітючий тягар наших гріхів починає переходити з наших спин на Його спину. Це можливо лише тому, що Він, Хто не мав гріха, вистраждав “безкінечною та невимовною мукою” за кожен окремий гріх у всесвіті Його творінь, за всі Свої творіння, страждаючи настільки сильно, що кров виступила з кожної Його пори⁹. Таким чином, на основі безпосереднього, особистого досвіду Спаситель у сучасних Писаннях попереджає нас, що ми

не уявляємо, наскільки “винятковими” будуть наші “страждання”, якщо ми не покаємося. Але з безмірною милістю Він також уточнює, що “Я, Бог, вистраждав це за всіх, щоб їм не страждати, якщо покаються”¹⁰. Саме покаяння дозволить нам “скуштувати” ту надзвичайну радість, яку відчував Алма¹¹. “О, як досягнути Ісусові милості” хоча б стосовно цього вчення?¹² Проте, на диво, Христос пропонує навіть більше.

Іноді гострий біль виникає не через гріх, а через ненавмисні помилки, вчинки інших людей або сили, які не піддаються нашому контролю. У ці моменти ви можете благати, як це робив праведний автор Псалмів:

“Тремтить моє серце в мені, і страхи смертельні напали на мене, ... І тривога мене обгорнула.

... Коли б я мав крила, немов та голубка, то я полетів би й спочив!”¹³

Медична наука, консультації фахівців чи юридичне усунення помилки можуть допомогти полегшити такі страждання. Але зверніть увагу, що всі добрі дари, зокрема і ці, походять від Спасителя¹⁴. Якими б не були причини завданих нам найгірших образ і душевного болю, основне джерело допомоги залишається тим самим—це Ісус Христос. Лише Він має всю силу і цілющий бальзам, щоб виправити кожну помилку, усунути кожну несправедливість, змінити на краще кожну

недосконалість, зцілити кожну рану і принести кожне запізніле благословення. Як і свідки в давнину, я свідчу, що “ми маємо не такого Первосвященника, що не міг би співчувати слабостям нашим”¹⁵, але люблячого Викупителя, Який зійшов зі Свого престолу вгорі й пішов, “зносячи муки, і страждання, і спокуси всякого роду ..., щоб Він міг знати, ... як допомогти Своему народові”¹⁶.

Стосовно будь-кого сьогодні, чий біль настільки сильний або настільки унікальний, що ви відчуваєте, що ніхто інший не в змозі цілковито досягнути його, скажу, що, можливо, ви маєте рацію. Можливо, немає такого члена сім’ї, друга чи провідника священства,—яким би чуйним кожен з них не був і якими б добрими намірами не керувався,—хто точно знає, що ви відчуваєте, або має саме ті слова, які допоможуть вам зцілитись. Але знайте: є Той, Хто досконало розуміє, через що ви проходите, Хто “могутніший за всіх на світі”¹⁷ і Хто “може зробити значно більш над усе, чого [ви] просите або [про що] думаєте”¹⁸. Процес буде відбуватися у Його спосіб і за Його розкладом, але Христос *завжди* готовий зцілити кожну частинку і кожний аспект ваших страждань.

Дозволивши Йому це зробити, ви зрозумієте, що ваші страждання не були марними. Говорячи про багатьох найвеличніших героїв у Біблії та їхні скорботи, апостол Павло сказав, що “Бог ... передбачив щось краще для них через їхні страждання, бо без страждань вони не змогли б стати досконалими”¹⁹. Ви бачите, що щастя притаманне самій природі Бога, і воно є метою нашого існування на землі²⁰, але ми не можемо стати досконалими істотами, сповненими божественної радості, не отримавши

досвіду, коли нас випробовують, інколи до самого нашого єства. За словами Павла, Сам Спаситель став навічно “досконалим [або довершеним] через страждання”²¹. Тож остерігайтеся нашіптувань Сатани, що якби ви були досконалішою людиною, то уникнули б таких випробувань.

Ви також повинні не піддаватися подібній омани, ніби те, що вам доводиться страждати, якимось чином означає, що ви знаходитесь поза колом обраних Богом, які, здається, плавно переходять з одного благословенного стану в інший. Натомість побачте себе такими, якими вас безсумнівно бачив Іван Богослов у своєму дивовижному видінні про останні дні. Бо Іван бачив “натовп великий, що його зрахувати не може ніхто, з усякого люду, і племен, і народів, і язиків, [який] стояв перед престолом і перед Агнцем, зодягнені в білу одягу, ... і взивали вони гучним голосом, кажучи: “Спасіння нашому Богові”²².

І коли запитали: “Оці, що зодягнені в білу одягу, —хто вони й звідкіля поприходили?” Іван отримав відповідь: “Це ті, що прийшли від великого горя, і випрали одіж свою, та вибілили її в крові Агнца”²³.

Брати і сестри, страждання в праведності допомагає підготувати вас до того, щоб бути обранцями Бога, а не відокремити вас від них. І, завдяки цьому, їхні обіцяння стають вашими обіцаннями. Як проголошує Іван, ви “голоду й спраги терпіти не буд[ете] уже, і не буде палити [вас] сонце, ані спека яка. Бо Агнець, що серед престолу, буде [вас] пасти, і водитиме [вас] до джерел вод життя. І Бог кожну сльозу з очей [ваших] зітре!”²⁴.

“І не буде вже смерти. Ані смутку, ані крику, ані болю вже не буде”²⁵.

Я свідчу вам, що завдяки приголомшливій великодушності Ісуса

Христа та Його нескінченній Спокуті ми можемо уникнути страждань, на які ми заслуговуємо внаслідок своїх аморальних дій, і витерпіти незаслужені страждання через нещастя під час смертного життя. Завдяки Його скеруванню, вашою божественною долею стане отримання незрівнянно чудової і невимовної радості—радості, настільки сильної та унікальної для вас, що “попіл”, який покриває вас, перетвориться на неперевершену красу понад “все земне”²⁶. Щоб ви могли відчутти це щастя зараз і були сповненими ним навіки, я закликаю вас зробити те, що зробив Алма—дозвольте своєму розуму міцно схопитися за *вишуканий* дар Божого Сина, явлений через Його євангелію у цій, Його істинній та живій Церкві. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Алма 36:21; курсив додано.
2. Алма 37:6.
3. Джозеф Сміт—Історія 1:31.
4. Наприклад, порівняйте дуже подібний стиль мови з Алма 36:11–17 зі статтею

про слово *exquisite* в *Oxford American Writer's Thesaurus*—одному з кількох видань, яке можна завантажити в розділі словників у загальних налаштуваннях певних пристроїв і таким чином підключити його для легкого доступу з додатку Євангельська бібліотека. Дякую Рейчел Сенфорда за це нагадування.

5. Див. Алма 42:13.
6. Див. Алма 36:13–15.
7. Див. Алма 36:17–21.
8. Мосія 25:10.
9. Див. Orson F. Whitney, *Baptism—the Birth of Water and of Spirit* (1934), 5.
10. Учення і Завіти 19:15–16.
11. Див. Алма 36:24–26.
12. “О, як досягнути Ісусові милості!”, *Гімни*, № 110.
13. Псалми 54(55):4–6.
14. Див. Мороній 7:24.
15. Євреям 4:15.
16. Алма 7:11–12.
17. 1 Нefій 4:1.
18. Див. Ефесянам 3:20.
19. Joseph Smith Translation, Hebrews 11:40 (in Hebrews 11:40, footnote a).
20. Див. 2 Нefій 2:25; Алма 41:11.
21. Євреям 2:10; див. також Євреям 5:8; Russell M. Nelson, “Perfection Pending”, *Ensign*, Nov. 1995, 86–88.
22. Об'явлення 7:9–10.
23. Об'явлення 7:13–14; курсив додано.
24. Об'явлення 7:16–17.
25. Об'явлення 21:4.
26. Див. Ісаія 61:3; Джозеф Сміт—Історія 1:31.

Санто-Домінго, Домініканська Республіка

Старійшина Уільям К. Джексон
Сімдесятник

Культура Христа

Ми можемо шанувати найкраще в наших індивідуальних земних культурах і бути повноправними учасниками вічної культури, яка походить від євангелії Ісуса Христа.

В якому ж чудовому світі ми живемо і який поділяємо, де існує дуже багато різних народів, мов, звичаїв та історій—у сотнях країн і тисячах груп, і всі вони мають свою багату культуру. Людству є чим пишатися і що шанувати. Але хоча набута поведінка—те, що впливало на нас, коли ми зростали в тій чи іншій культурі,—може бути джерелом великої сили у нашому житті, інколи наша культура також може стати значною перешкодою.

Може здатися, що культура настільки глибоко вкладається в наші думки й поведінку, що її неможливо змінити. Зрештою, багато з того, що ми відчуваємо, визначає те, ким ми є, і завдяки цьому ми маємо відчуття ідентичності. Цей вплив може бути настільки сильним, що ми навіть можемо не помічати привнесених людиною недоліків чи хиб у наших власних культурах, і через це не бажаємо позбавлятися деяких традицій наших батьків.

Найробі, Кенія

Зациклення на своїй культурній ідентичності може призвести до відкидання важливих—навіть божественних—ідей, якостей і поведінки.

Не так багато років тому я познайомився з одним чудовим паном, який допомагає проілюструвати цей універсальний принцип культурної короткозорості. Я познайомився з ним в Сингапурі, коли мене призначили бути домашнім учителем його сім'ї. Цей видатний викладач санскриту і тамільської мови походив з півдня Індії. Його чудова дружина і двоє синів були членами Церкви, але сам він ніколи не приєднався і небагато чув про вчення євангелії. Він радів тому, як розвивалися його дружина і сини та повністю підтримував їх у їхніх справах і церковних обов'язках.

Коли я запропонував навчати його принципів євангелії і хотів поділитися з ним нашими віруваннями, він спочатку відмовився. Мені знадобився час, щоб зрозуміти чому: він відчував, що, зробивши це, він зрадить своє минуле, свій народ і свою історію! Він вважав, що таким чином він заперечив би все те, що його визначало, усе, чого навчила його сім'я про те, ким він має бути, заперечив би сам його індійський спадок. Протягом наступних кількох місяців ми мали нагоду обговорити ці питання. Я був вражений (хоча й не здивований!), наскільки євангелії Ісуса Христа вдалося відкрити йому очі на іншу точку зору.

У більшості створених людиною культурах є як хороше, так і погане, конструктивне і деструктивне.

Багато проблем у нашому світі є прямим результатом зіткнень між різними ідеями та звичаями, що походять з їхніх культур. Але практично всі конфлікти і хаос швидко

зникли б, якби тільки світ прийняв свою первинну культуру, ту, до якої ми не так давно належали. Ця культура бере свій початок з нашого доземного існування. Це була культура Адама і Еноха. Ця культура була основана на вченнях Спасителя у середину часів, і вона знову стала доступною для усіх жінок та чоловіків у наші дні. Вона унікальна. Це найвеличніша з усіх культур, і вона походить з великого плану щастя, автором якого є Бог і який захищає Христос. Вона об'єднує, а не розділяє. Вона зцілює, а не шкодить.

Євангелія Ісуса Христа вчить нас, що в житті є мета. Наше існування тут—це не просто якась велика космічна випадковість або помилка! Для нашого перебування тут є причина.

Ця культура ґрунтується на свідченні про те, що наш Небесний Батько існує, що Він реальний і любить кожного з нас особисто. Ми—Його “робота і [Його] слава”¹. Ця культура підтримує концепцію однакової цінності. У ній немає

Вілья-Алемана, Великий Вальпараїсо, Чилі

Осака, Японія

визнання касты чи класу. Врешті-решт, усі ми—брати і сестри, духовні діти наших Небесних Батьків—у буквальному сенсі. У найвеличнішій з усіх культур немає упереджень чи світосприйняття “ми проти них”. Ми всі—“ми”. Ми всі—“вони”. Ми віримо, що відповідальні та підзвітні за себе, одне одного, Церкву і наш світ. Відповідальність і підзвітність є важливими факторами нашого зростання.

Милосердя, справжня Христова турбота, є основою цієї культури. У нас є відчуття справжньої турботи про потреби ближнього, матеріальні та духовні, і ми діємо відповідно до цих відчуттів. Милосердя розсіює упередження і ненависть.

Ми насолоджуємося культурою одкровення, зосередженої на слові Бога, яке отримують пророки (і яке ми усі особисто можемо перевірити через Святого Духа). Усе людство може знати волю і задум Бога.

Ця культура підтримує принцип свободи волі. Здатність вибирати є надзвичайно важливою для нашого розвитку і щастя. Важливо робити осмислений вибір.

Це культура навчання і вивчення. Ми шукаємо знання та мудрості і найкращого в усьому.

Це культура віри і послуху. Віра в Ісуса Христа—це перший принцип нашої культури, а результат—це послух Його вченням і заповідям. Вони надихають на самовдосконалення.

Це культура молитви. Ми віримо, що Бог не просто слухає нас, а й допомагає нам.

Це культура завітів і обрядів, високих моральних норм, жертви, прощення і покаяння та турботи про храм наших тіл. Все це свідчить про наше зобов'язання перед Богом.

Це культура, яка керується священством, повноваженням діяти від імені Бога, владою Бога, щоб благословляти Його дітей. Вона зміцнює і дає людям можливість бути кращими людьми, провідниками, матерями, батьками і напарниками—і вона освячує домівку.

У цій найдавнішій з усіх культур, породженій вірою в Ісуса Христа, владою священства, молитвою, самовдосконаленням, справжнім наверненням і прощенням, відбуваються справжні чудеса.

Це культура місіонерської роботи. Цінність душ є великою.

У культурі Христа жінки піднімаються до свого належного і вічного статусу. Вони не підпорядковуються

Пенабланка, Вальпараїсо, Чилі

чоловікам, як це відбувається в багатьох культурах сучасного світу, а є повноцінними та рівноправними партнерами тут і у прийдешньому світі.

Ця культура підтверджує святість сім'ї. Сім'я—це основна одиниця вічності. Вдосконалення сім'ї варте будь-якої жертви, оскільки, як навчали, “жоден успіх не може компенсувати провал вдома”². Домівка—це місце, де нами виконується найкраща робота і де ми відчуваємо найбільше щастя.

В культурі Христа є перспектива—і зосередження на вічності, і спрямування. Для цієї культури важливим є те, що має незмінну цінність! Вона походить з евангелії Ісуса Христа, яка є вічною, і відповідає на запитання “Чому?”, “Що?” і “Де?”, які стосуються нашого існування. (Вона—всеохоплююча, а не чимось обмежена). Завдяки тому, що ця культура є результатом застосування ученя Спасителя, вона допомагає надати цілющий бальзам, якого так відчайдушно потребує світ.

Яке ж це благословення—дотримуватися цього грандіозного і

благородного способу життя! Щоб стати частиною цієї найвеличнішої з усіх культур, потрібні зміни. Пророки навчали, що необхідно залишити позаду все те з наших старих культур, що суперечить культурі Христа. Але це не означає, що нам треба залишити позаду *все*. Пророки також наголошували на тому, що кожний і всі ми запрошені принести з собою свою віру, таланти і знання—все, що є хорошим у нашому житті і наших індивідуальних культурах—і дозволити Церкві “до цього додати” через послання евангелії³.

Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів зовсім не є західною спільнотою чи американським культурним феноменом. Це всесвітня Церква, якою вона завжди й мала бути. А понад усе, вона є божественною. Нові члени Церкви з усього світу приносять цінність, різноманітність і захоплення у нашу постійно зростаючу сім'ю. Святі останніх днів скрізь, як і раніше, прославляють і шанують свій власний спадок та героїв, але тепер вони також є частиною чогось набагато грандіознішого. Культура

Христа допомагає нам бачити себе такими, якими ми є насправді, і коли ми дивимось на це через призму вічності, загартовані праведністю, це допомагає нам отримати більше можливостей виконувати великий план щастя.

То що ж сталося з моїм другом? З ним провели всі уроки, і він приєднався до Церкви. Згодом його сім'я була запечатана на час і на всю вічність у Сіднейському Австралійському храмі. Він мало від чого відмовився—але здобув потенціал отримати усе. Він дізнався, що як і раніше може шанувати свою історію, як і раніше пишатися своїм походженням, своєю музикою, танцями і літературою, своєю землею та її народом. Він дізнався, що немає жодної проблеми з включенням найкращого з його місцевої культури у найвеличнішу з усіх культур. Він дізнався, що перенесення зі свого старого життя того, що відповідає істині та праведності, у його нове життя служить лише зміцненню його товариства зі святими та сприяє об'єднанню усіх в одне ціле у небесній громаді.

Ми всі дійсно можемо шанувати найкраще в наших індивідуальних земних культурах і як раніше бути повноправними учасниками найдавнішої з усіх культур—первинної, остаточної, вічної культури, яка походить від евангелії Ісуса Христа. Яким же дивовижним спадком ми всі спільно володіємо. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Мойсей 1:39.
2. J. E. McCulloch, в *Ученнях Президентів Церкви: Девід О. Мак-Кей* (2011), с. 160.
3. Див. *Учення Президентів Церкви: Джордж Альберт Сміт* (2011), xxx; Гордон Б. Хінклі, “Чудова основа нашої віри”, *Лягона*, лист. 2002, сс. 78–81.

Старійшина Дітер Ф. Ухтдорф
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Бог здійснить щось неймовірне

Бог підготував Своїх дітей і Свою Церкву до цього часу.

Невдовзі після прибуття в долину Солоного озера святі останніх днів почали будувати свій святий храм. Вони відчували, що врешті-решт знайшли місце, де могли поклонятися Богу в мирі і без переслідувань.

Однак, коли фундамент храму було майже завершено, солдати армії Сполучених Штатів прибули, щоб примусово призначити нового губернатора.

Через те, що церковні провідники не знали, наскільки вороже буде налаштована армія, Бригам Янг наказав святим евакуюватися, а фундамент храму засипати.

Я впевнений, що дехто з членів Церкви розмірковував про те, чому їхні зусилля з розбудови Божого царства постійно зазнавали невдачі.

Зрештою, небезпека минула, і фундамент храму розкопали й оглянули. Саме під час перевірки піонери-будівники побачили, що в деяких блоках з пісковика пішли тріщини, що унеможливило їхнє використання для фундаменту.

Тому Бригам доручив їм відремонтувати фундамент таким чином, щоб він міг надійно тримати гранітні¹ стіни величного Солт-Лейкського храму². Зрештою, святі могли співати гімн "Святі, вашій вірі не буде

кінця"³ і знати, що їхній святий храм було побудовано на міцному фундаменті, який буде служити багатьом поколінням.

Завдяки цій історії ми можемо навчитися того, як Бог використовує випробування, щоб досягти Своїх цілей.

Всесвітня пандемія

Якщо ця думка здається актуальною у нинішніх обставинах, то це тому, що вона такою і є.

Я сумніваюся, що є людина, яка слухає мене або читає мої слова, на яку б не вплинула всесвітня пандемія.

Звертаюся до тих, хто оплакує своїх рідних і друзів, ми тужимо разом з вами. Ми молимо Небесного Батька, щоб ви отримали спокій і втіху.

Довгострокові наслідки цього вірусу виходять за межі фізичного здоров'я. Багато сімей позбавилися доходів, їм загрожує голод, нестабільність і страх. Ми захоплюємося безкорисливими зусиллями багатьох людей, які запобігають поширенню цієї хвороби. У нас викликає смирення непоказна жертва та благородні зусилля тих, хто ризикує власною безпекою, щоб допомагати людям у скруті, лікувати та підтримувати їх. Наші серця сповнені вдячності за ваші добрі справи і ваше співчуття.

Ми палко молимося, щоб Бог відчинив отвори небесні і наповнив ваше життя Божими вічними благословеннями.

Ло-Нарваес, Вальпараїсо, Чилі

Ми—насіння

Є ще багато чого невідомого стосовно цього вірусу. Але одне я знаю точно, що цей вірус не став для Небесного Батька несподіванкою. Йому не потрібно було збирати додаткові батальйони ангелів, скликати термінові збори або перекидати ресурси з відділу створення світу, щоб впоратися з неочікуваними потребами.

Моє послання сьогодні про те, що хоча ця пандемія—це не те, чого ми бажали чи очікували, Бог підготував Своїх дітей та Свою Церкву до цього часу.

Так, ми це переживемо. Але ми будемо робити щось більше, ніж просто зціпивши зуби триматися і чекати, поки все не повернеться у старе нормальне русло. Ми будемо просуватися вперед і станемо кращими внаслідок цього.

У якомусь сенсі, ми—насіння. А щоб насіння досягло свого потенціалу, його треба закопати у ґрунт перш, ніж воно пустить паростки.

Це моє свідчення, що хоча іноді ми можемо відчувати себе поглинутими випробуваннями життя або оточеними емоційною темрявою, любов Бога і благословення відновленої євангелії Ісуса Христа допоможуть здійснитися чомусь неймовірному.

Благословення приходять через труднощі

У кожному розподілі були часи випробувань і страждання.

Енох та його народ жили у часи злочестивості, війн та кровопролиття. “Але Господь прийшов і перебував зі Своїм народом”. Він замислив для них щось неймовірне. Він допоміг їм встановити Сіон—народ “одного серця і одного розуму”, який “перебува[в] у праведності”⁴.

Молодого Йосипа, сина Якова, кинули в яму, продали у рабство, зрадили і покинули⁵. Йосип, мабуть, запитував себе, чи не забув про нього Бог. Бог задумав щось неймовірне для Йосипа. Під час цих випробувань Він зміцнював

характер Йосипа і надав йому можливість зберегти свою сім'ю⁶.

Згадайте пророка Джозефа Сміта, як він молив про полегшення страждань святих, коли був ув'язненим у тюрмі в Ліберті. Він, напевно, запитував себе, як у тих обставинах може бути встановлено Сіон. Але Господь промовляв йому мир, і прославлене одкровення, яке він отримав, принесло спокій святим і продовжує приносити спокій вам і мені⁷.

Скільки разів у перші роки Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів святі впадали у відчай і запитували себе, чи не забув про них Бог? Однак, через переслідування, небезпеку і погрози вбивств Господь, Бог Ізраїля, задумав щось інше для Своєї маленької черідки. Щось неймовірне.

Чого ми навчаємося з цих прикладів і сотень інших прикладів у Писаннях?

По-перше: Праведним не видано квиток, який звільняв би їх від проходження долин темряви. Ми всі

Монтегrotто-Терме, Падуя, Італія

маємо пройти через важкі часи, бо під час цих випробувань ми навчаємося принципів, які зміцнюють наш характер і допомагають нам наблизитися до Бога.

По-друге: Наш Небесний Батько знає, що ми страждаємо, і через те, що ми—Його діти, Він не залишить нас⁸.

Подумайте про Того, Хто вмів співчувати, про Спасителя, Який велику частину Свого життя провів у служінні хворим, самотнім, тим, хто мав сумніви, або переживав відчай⁹. Ви гадаєте, що сьогодні Він менше турбується про вас?

Мої дорогі друзі, мої улюблені брати й сестри, Бог наглядатиме за вами і направлятиме під час цих періодів невпевненості та страху. Він знає вас. Він чує ваші благання. Він вірний і на Нього можна покласти. Він виконає Свої обіцяння.

Бог задумав щось неймовірно для вас особисто і для всієї Церкви—предивну роботу і чудо.

Ми вдячні Тобі, о Боже, за пророка

Найкращі дні попереду нас, а не позаду. Ось чому Бог дає нам *сучасне* одкровення! Без нього життя схоже на політ у зоні очікування, у сподіванні на те, що туман підніметься, і ми зможемо безпечно приземлитися. Цілі Господа для нас набагато вищі за це. Через те, що це—Церква живого Христа, і через те, що Він спрямовує Своїх пророків, ми просуваємося вперед і вгору до місць, де ми ніколи не були, до висот, які нам навіть важко уявити!

Однак це не означає, що ми не будемо відчувати турбулентності під час нашого польоту через земне життя. Це не означає, що не буде неочікуваних припинень роботи приладів, механічних несправностей та

поганих погодних умов. Насправді, все може стати набагато гірше перед тим, як покращитися.

Як військовий пілот та капітан літака я засвоїв, що хоча я не міг вибирати випробування, які виникали під час польоту, я міг вибирати те, як готуватися і як реагувати.

Під час кризи потрібно бути спокійним і з холодним розумом.

Як нам цього досягти?

Ми дивимося в очі реальності і звертаємося до основ, до основних евангельських принципів, до того, що має найбільше значення. Ви покращуєте свою особисту релігійну поведінку—зокрема молитву, вивчення Писань і дотримання Божих заповідей. Ви приймаєте рішення, спираючись на найкращий досвід.

Зосереджуєтесь на тому, що можете робити, а не на тому, чого не можете.

Ви спираєтесь на свою віру. І дослухаетесь до провідного слова Господа і Його пророка, яке вести вас до безпеки.

Пам'ятайте, це—Церква Ісуса Христа—Він за штурвалом.

Подумайте про багато натхненних змін, які сталися лише за останні десять років. Згадаймо всього кілька:

- Знову було зроблено наголос на тому, що причастя є головною подією у нашому поклонінні у Суботній день.
- Програму *За Мною йдіть* було впроваджено як зосереджений на домівці і підтриманий Церквою засіб зміцнення окремих осіб і сімей.
- Ми почали служити всім у більш натхненний і священний спосіб.

Темекула, шт. Каліфорнія, США

- По всій Церкві поширилося використання технологій, за допомогою яких ми ділимося евангелією і виконуємо Господню роботу.

Навіть ці сесії генеральної конференції були б неможливими, якби не чудові технології.

Брати й сестри, із Христом за штурвалом все не просто буде гаразд, а буде неймовірним.

Робота зі збирання Ізраїля просувається вперед

Спершу могло здатися, що всесвітня пандемія стане перепорою на шляху виконання Господньої роботи. Наприклад, традиційні методи поширення евангелії стали неможливими. Однак через пандемію відкрилися нові та більш креативні способи достукатися до тих, хто чесний серцем. Робота зі збирання Ізраїля виконується інтенсивніше та з більшим ентузіазмом. Сотні і тисячі історій свідчать про це.

Моя добра подруга, яка живе у прекрасній Норвегії, написала Гаріет і мені про нещодавнє зростання кількості хрищень. “У місцях, де Церква була невеликою,—написала вона,—маленькі групи стануть філіями, а філії стануть приходами!”

У Латвії жінка, яка знайшла Церкву, клацнувши в Інтернеті на

рекламу, була настільки рада дізнатися про євангелію Ісуса Христа, що з'явилася на зустрічі на годину раніше, і перед тим, як місіонери встигли завершити свій перший урок, вона спитала їх про дату хрещення.

У Східній Європі одна жінка, якій зателефонували сестри-місіонерки, сказала: “Сестри, чому ви не зателефонували раніше? Я чекала!”

Багато хто з наших місіонерів зайняті більше, ніж будь-коли раніше. Багато з них навчають більше людей, ніж будь-коли раніше. Покращився зв'язок між членами Церкви і місіонерами.

У минулому ми, мабуть, були настільки прив'язані до традиційних підходів, що знадобилася пандемія, щоб відкрити наші очі на нові можливості. Можливо, ми все ще продовжували будувати з блоків пісковика, коли граніт був уже доступним. Через необхідність ми дізнаємося про те, як використовувати різноманітні методи, зокрема технології, щоб запрошувати людей—у нормальні та природні способи—прийти і побачити, прийти і допомагати та прийти і відчувати належність.

Його робота, Його шляхи

Це Господня робота. Він запрошує нас знайти Його способи виконувати її, і вони можуть відрізнитися від нашого попереднього досвіду.

Це сталося з Симоном Петром та іншими учнями, які пішли ловити рибу на Тиверідське море.

“Та ночі тієї нічого вони не вловили.

А як ранок настав, то Ісус став над берегом. ...

А Він їм сказав: “Закиньте невода [на іншому боці] від човна, то й знайдете!”

Вони кинули свій невод на іншому боці, і “вже не могли його витягнути із-за безлічі риби”¹⁰.

Бог показав і буде продовжувати показувати Свою всемогутню руку. Настане час, коли ми озирнемося і зрозуміємо, що під час цього періоду випробувань Бог допомагав нам знайти кращі шляхи—Його шляхи—будувати Його Царство на міцному фундаменті.

Я приношу своє свідчення, що це робота Бога і Він продовжуватиме робити багато чого неймовірного серед Своїх дітей, Свого народу. Бог тримає нас на долонях Своїх турботливих і співчутливих рук.

Я свідчу, що Президент Рассел М. Нельсон—пророк Бога для нашого часу.

Як апостол Господа я запрошую вас і благословляю вас “життєрадісно роб[ити] все, що в [вашій] владі; а тоді ст[ояти] спокійно з найглибшою впевненістю, щоб побачити Боже спасіння і руку Його, яку буде явлено”¹¹. І я обіцяю, що Господь здійснить щось неймовірне, що буде наслідком ваших праведних трудів. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Кварцевий монзоніт, який виглядає як граніт, було видобуто у кар'єрі каньйону Літа-Коттонвуд, що знаходиться на відстані 32 км на південний схід від міста.
2. Для отримання більш детальної інформації про цей період в історії дивіться *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 2, *No Unhallowed Hand, 1846–1893* (2020), розділи 17, 19 і 21.
3. Див. “Святі, вашій вірі не буде кінця”, *Гімни*, № 36.

Куплети цього великого гімну можуть стати у пригоді в наш час, коли ми заново осмислюємо його текст, це допоможе нам краще зрозуміти випробування, з якими ми стикаємося:

*Коли ти здоровий, коли ти слабкий,
В багатстві незмірнім, у скруті
тяжкій,*

*І вдома, і в краї далекім—будь-де,
Як станеться лихо ... —рятунок
прийде.*

*Не бійсь, Я з тобою, журливим не будь.
Я Бог, і Господь твій, і Слово, і Путь,
Не дам тобі впасти, зміцню тебе Я.
Рука допоможе ... всевладна Моя.*

*Як будеш на поклик до Мене іти,
У риках скорботи не втопишся ти,
З тобою Я буду, прийде лиху край.
Тобі освячу я ... найглибший одчай.*

*Крізь біди і бурі пройдеш вогняні,
Як вірити твердо ти будеш Мені.
В огні не згоріш ти, як правду збагнув
Із попелу встанеш ... чистішим, ніж
був.*

*І тих, що ідуть до Ісусових ніг,
Ворожій руці не віддам Я повік.
І душу, що йде крізь пекельну пітьму,
Ніколи, ніколи ... не кину саму!*

4. Див. Мойсей 7:13–18.

5. Йосип, вірогідно, був ще юним, десь 17-річним, коли його брати продали його у рабство (див. Буття 37:2). Йому було 30 років, коли він почав служити фараону (див. Буття 41:46). Ви можете собі уявити, як це було важко для молодого чоловіка у найкращі роки свого життя бути зрадженим, проданим у рабство, хибно звинуваченим і потім ув'язненим? Йосип безсумнівно є прикладом не лише для молоді Церкви, але й для кожного чоловіка, жінки і дитини, які бажають взяти на себе хрест і йти за Спасителем.

6. Див. Буття 45:4–11; 50:20–21. У Псалмах 104:17–18 читаємо: “Перед їхнім обличчям Він мужа послав,—за раба Йосип проданий був. Кайданами мучили ноги його, залізо пройшло в його тіло”. В іншому перекладі 18 вірш звучить так: “Вони скували кайданами ноги його, залізо увійшло в його душу” (див. Буквальний переклад Янга).

Для мене це означає, що страждання Йосипа зробили його душу настільки сильною і незламною як залізо—саме ця якість стане йому в пригоді у великому й неймовірному майбутньому, яке Господь підготував для нього.

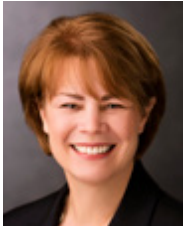
7. Див. Учення і Завіти 121–123.

8. Якщо Бог заповідає Своїм дітям звертати увагу на голодних, нужденних, роздигнених, хворих і страждених і мати до них співчуття, певно Він буде турбуватися про нас і буде милостивим до нас, Своїх дітей (див. Мормон 8:39).

9. Див. Лука 7:11–17.

10. Див. Іван 21:1–6.

11. Учення і Завіти 123:17.

Шерон Юбенк

Перший радник у генеральному президентстві Товариства допомоги

Через єдність у почуттях ми отримуємо силу від Бога

Коли ми будемо прагнути єдності у почуттях, то будемо прикликати силу Бога, щоб краще об'єднати наші зусилля.

Мати Гордона сказала йому, що, якщо він закінчить свої домашні справи, вона спече йому пиріг. Його улюблений пиріг. Саме для нього. Гордон взявся до роботи, а його мати почала готувати тісто для пирога. Його старша сестра, Кеті, увійшла в дім зі своєю подругою. Вона побачила пиріг і спитала, чи можна їм з подругою взяти шматочок.

“Ні,—сказав Гордон,—це мій пиріг. Мама його спекла для мене, я заробив його”.

Кеті на це зі злістю відповіла своєму юному брату. Він такий егоїст і жадного. Як він може залишити весь пиріг тільки для себе?

Через кілька годин Кеті, відчинивши дверцята машини, щоб відвезти свою подругу додому, побачила на сидінні дві красиво згорнуті серветки, на них—дві виделки і два шматки пирога на тарілочках. Кеті розповіла цю історію на похороні Гордона, щоб показати, наскільки готовим той був до змін і як виявляв доброту до тих, хто не завжди заслуговував на неї.

У 1842 році святі важко працювали, щоб побудувати храм у Наву. Після заснування у березні Товариства допомоги Пророк Джозеф часто відвідував їхні збори, щоб підготувати їх до священних, об'єднуючих завітів, які вони невдовзі укладуть у храмі.

9 червня Пророк “сказав, що збирається проповідувати про

милосердя[.] “Уявіть, що Ісус Христос і святі ангели з якогось незначного приводу відвернуться від нас—що тоді буде з нами? Ми повинні бути милостивими одне з одним і пробачати незначне”. Президент Сміт продовжив: “Мені сумно, що немає більшого відчуття єдності; якщо один член Церкви страждає—усі мають відчувати це; через єдність у почуттях ми отримуємо силу від Бога”¹.

Це коротке речення вразило мене, мов блискавка. *Через єдність у почуттях ми отримуємо силу від Бога.* Цей світ не такий, яким би я хотіла, щоб він був. Є багато такого, на що я хочу вплинути і зробити кращим. І, чесно кажучи, є так багато протидії тому, на що я сподіваюся, й іноді я відчуваю себе безсилою. Останнім часом я ставлю собі такі запитання для роздумів: Як мені краще розуміти людей навколо себе? Як мені досягнути тієї “єдності у почуттях”, якщо ми всі такі різні? Яку силу від Бога я можу отримати, якщо хоч трішечки більше буду об'єднана з іншими? Після роздумів у мене

Санто-Домінго, Домініканська Республіка

з'явилося три пропозиції. Можливо, вони будуть корисними й для вас.

Майте милість

У Кн. Якова 2:17 читаємо: “Подумайте про ваших братів, як про самих себе, і будьте дружніми з усіма, і вільними зі своїм майном, щоб вони могли бути багатими, як і ви”. Замінімо слово *майном* словом *милістю*—будьте вільними зі своєю *милістю*, щоб вони могли бути багатими, як і ви.

Ми часто думаємо про майно як про їжу чи гроші, однак, можливо, чого усім нам потрібно більше в нашому служінні, так це милості.

Президент мого Товариства допомоги нещодавно сказала: “Я ... обіцяю ... вам, що я ніколи не заплямую ваше ім'я. ... Я буду бачити у вас те найкраще, що у вас є. ... Я ніколи не скажу про вас нічого поганого, нічого такого, що не буде надихати вас. Я прошу те саме робити і стосовно мене, бо, чесно кажучи, я боюся розчарувати вас”.

Рексбург, шт. Айдахо, США

Того червневого дня 1842 року Джозеф Сміт сказав сестрам:

“Коли люди проявляють щодо мене хоч якусь доброту і любов, о, яку силу це має над моїм розумом. ...

Чим ближче ми до нашого Небесного Батька, тим більше схильні дивитися зі співчуттям на душі, що гинуть; ми відчуваємо, що хочемо підняти їх на своїх плечах і полишити їхні гріхи у себе за спиною. [Мої слова звернені до] всього цього Товариства: Якщо ви хочете, щоб Бог був милостивим до вас, будьте милостивими до інших”².

Це було порадою головним чином для Товариства допомоги. Давайте не судити одне одного або ображати словами. Давайте не плямувати ім'я одне одного, а виявляти милість³.

Зробіть свій човен *свінгом*

У 1936 році маловідома команда веслярів з Вашингтонського університету відбула у Німеччину, щоб взяти участь в Олімпійських іграх. Це було саме в розпал Великої депресії. Це були хлопці з робітничого класу, і в їхніх невеличких шахтарських містах і селищах, що займалися лісозаготівлею, зібрали трохи грошей, щоб вони могли дістатися Берліна. Здавалося, на змаганнях все складалося проти них, однак на перегонах щось сталося. У веслярському світі це називають “свінг”. Послухайте, як про це написано у книзі *The Boys in the Boat (Хлопці у човні)*:

“Іноді стається те, чого важко досягнути і що важко визначити. Це називається “свінг”. Це стається лише тоді, коли всі веслюють у такій повній злагоді, яка не порушується жодним зайвим рухом.

Веслярі повинні контролювати свою власну енергійну манеру

веслування і в той же час старатися з усіх своїх сил. У перегонах перемагають не клони. Хороша команда—це хороше поєднання людей з різними здібностями: хтось направляє інших в їхніх діях, у когось є резерв можливостей, хтось має сильний бойовий дух, хтось примиряє інших. Жоден з веслярів не є ціннішим за іншого, усі вони в одному човні, але щоб веслувати добре разом, кожний з них повинен пристосовуватися до потреб та здібностей інших—у кого коротші руки, той викладається трохи більше, у кого руки довші, той діє так, щоб діяти у злагоді з іншими.

Відмінності можна перетворити на перевагу, а не на недолік. Тільки тоді буде відчуватися, нібито човен рухається сам по собі. Тільки тоді біль цілком поступається радості. Хороший “свінг” відчувається як поезія”⁴.

Попри непереборні труднощі ця команда досягла ідеального свінгу й перемогла. Олімпійське золото було таким запаморочливим, але єдність, яку того дня відчував кожний весляр, була святим моментом, що залишався з ними протягом всього їхнього життя.

Видаляйте погане в міру зростання *хорошого*

У чудовій алегорії, яку знаходимо у Кн. Якова 5, Господар виноградника посадив хороші дерева на хорошому ґрунті, але з часом вони зіпсувалися і вродили дикі плоди. Господар виноградника вісім разів каже: “Мене засмучує, що я маю втратити це дерево”.

Служитель каже Господарю виноградника: “Почекай ще трохи. І Господар сказав: Добре, я почекаю ще трохи”⁵.

Прово, шт. Юта, США

А потім іде настанова, яка може стосуватися всіх нас, тих, хто старається обкопувати дерева у своєму винограднику та знаходити в ньому хороші плоди: “Ти будеш видаляти погані в міру зростання хороших”⁶.

Єдність не виникає неначе за помахом чарівної палички, вона вимагає праці. Досягається вона клопітно, іноді через незручності, й утворюється поступово, коли ми видаляємо погане в міру зростання хорошого.

У своїх зусиллях створити єдність ми ніколи не є самотніми. Далі у Кн. Якова 5 сказано: “Служителі пішли і трудилися з усією силою; і Господар виноградника трудився також разом з ними”⁷.

У кожного з нас буде дуже болючий досвід—те, чого ніколи не повинно було б статися. Кожний з нас також буде, у різні часи, дозволяти гордині й зарозумілості псувати плоди, які ми приносимо. Але Ісус Христос є нашим Спасителем у всьому. Його сила сягає до самого низу і, безсумнівно, є доступною для нас, коли ми звертаємося до Нього. Ми всі благаємо милості за наші гріхи й провини. Він вільно дає її. І Він запитує нас, чи можемо ми виявляти таку ж милість і таке ж розуміння одне до одного.

Ісус сказав про це відверто: “Будьте єдиними; а якщо ви не єдині, ви не Мої”⁸. Але якщо ми єдині—якщо можемо віддати шматок свого пирога або пристосувати свої індивідуальні таланти так, щоб човен міг пласти у повній злагоді гребців, тоді ми—Його. І Він допомагатиме видаляти погане в міру зростання хорошого.

Пророчі обіцяння

Можливо, ми ще не там, де нам хотілося б бути, а тепер ми не там,

де будемо. Я вважаю, що зміна, якої ми прагнемо в собі і в групах, до яких належимо, ставатиметься не стільки через активізм, скільки через активне намагання щодня розуміти одне одного. Чому? Тому що ми будемо Сіон—народ “одного серця і одного розуму”⁹.

Ми, жінки, які увійшли в завіт, маємо величезний вплив. Цей вплив відчувається у повсякденних моментах, коли ми навчаємося з подругою, кладемо дітей спати, розмовляємо з пасажиром, що сидить поряд в автобусі, готуємо презентацію з колегою. У нас є сила усувати упередженість і створювати єдність.

Товариство допомоги і Товариство молодих жінок—це не просто класи. Вони також можуть дати незабутній досвід, коли різні жінки всі разом сідають в один човен і веслюють доти, доки не відчують свій *свінг*. Ось моє запрошення: будьте частиною колективної сили, яка змінює світ на краще. Завдання, які ми за завітом маємо виконувати,—служити, піднімати руки, що опустилися, взяти на свої плечі або руки тих, хто страждає, і нести їх. Це неважко—знати, що робити, але часто те, що слід зробити, суперечить нашим егоїстичним інтересам, і нам необхідно докладати зусиль. Жінки цієї Церкви мають безмежний потенціал змінювати суспільство. У мене є повна духовна впевненість у тому, що коли ми будемо прагнути єдності у почуттях, то будемо прикликати силу Бога, щоб краще об’єднати наші зусилля.

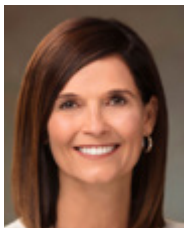
Коли у 1978 році Церква відзначала отримання одкровення стосовно священства, Президент Рассел М. Нельсон дав могутне

пророчє благословення: “Я молюся і залишаю своє *благословення* всім, хто слухає, щоб ми могли подолати будь-які перепони забобонів і були чесними з Богом—і між собою,—маючи досконалий мир і гармонію”¹⁰.

Давайте наблизитися до цього пророчого благословення і докласти свої особисті й колективні зусилля, щоб зміцнювати єдність у світі. Я залишаю своє свідчення словами смиренної й вічної молитви Господа Ісуса Христа: “Щоб були всі одно: як Ти, Отче, в Мені, а Я—у Тобі, щоб одно були в Нас і вони”¹¹. В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. “Minutes and Discourse, 9 June 1842”, 61, Joseph Smith Papers, josephsmithpapers.org/paper-summary/minutes-and-discourse-9-june-1842/1.
2. “Minutes and Discourse, 9 June 1842”, 62, Joseph Smith Papers, josephsmithpapers.org/paper-summary/minutes-and-discourse-9-june-1842/2.
3. Див. Cree-L Kofford, “Your Name Is Safe in Our Home”, *Liahona*, July 1999, 96–98.
4. Див. Daniel James Brown, *The Boys in the Boat: Nine Americans and Their Epic Quest for Gold at the 1936 Berlin Olympics* (2013), 161, 179.
5. Кн. Якова 5:50–51.
6. Кн. Якова 5:66.
7. Кн. Якова 5:72.
8. Учення і Завіти 38:27.
9. Мойсей 7:18.
10. Рассел М. Нельсон, “Будувати мости”, *Ліягона*, груд. 2018, с. 51, курсив додано.
11. Іван 17:21.

Бекі Крейвен

Друга радниця у генеральному президентстві Товариства молодих жінок

Продовжуйте змінюватися

Завдяки Ісусу Христу нам дається сила для довготривалих змін. Якщо ми смиренно звернемося до Нього, Він збільшить нашу здатність змінюватися.

Сестри, так радісно бути з вами.

Уявіть, що якась людина іде на базар щось купити. Якщо вона платить продавцю більше, ніж коштує куплене, продавець повертає їй решту або англійською мовою “change”.

Цар Веніямин навчав людей у давній Америці про надзвичайні благословення, які ми отримуємо від нашого Спасителя, Ісуса Христа. Він створив небеса, землю та всю красу, якою ми насолоджуємося¹. Своєю Спокутою, здійсненою через любов до нас, Він підготував шлях, щоб викупити нас від гріха і смерті². Коли ми виявляємо Йому свою вдячність, старанно живучи за Його заповідями, Він негайно благословляє нас, таким чином ми завжди залишаємося у боргу перед Ним.

Він дає нам набагато, набагато більше того, що ми коли-небудь зможемо повернути Йому. Тож, що ми можемо віддати Тому, Хто заплатив незліченну ціну за наші гріхи? Ми можемо віддати Йому решту або “change”, що також означає *змінитися*. Ми можемо

самі *змінитися* заради Нього. Ми можемо змінити мислення, змінити звичку або змінити напрям, у якому рухаємося. В обмін на Свою безцінну плату за кожного з нас, Господь просить нас змінити своє серце. Ця зміна, якої Він вимагає від нас, не для Його користі, але для нашої. Тож на відміну від

покупця на базарі, який забрав би запропоновану нами решту, наш милостивий Спаситель пропонує нам *залишити решту собі*, тобто ці зміни залишаться з нами.

Почувши слова, сказані царем Веніямином, його народ заволав, проголошуючи наступними словами, що їхні серця змінилися: “Через Духа Господа Вседержителя, Який звершив сильну зміну в нас, ... ми вже не маємо бажання чинити зло, але постійно чинити добро”³. У Писаннях не сказано, що вони одразу ж стали досконалими, радше, їхнє бажання змінитися спонукало їх діяти. Їхні серця змінилися, щоб скинути оболонку тілесного чоловіка чи тілесної жінки і підкоритися Духу, коли вони прагнули стати більш схожими на Ісуса Христа.

Президент Генрі Б. Айрінг навчає: “Істинне навернення залежить від щирого пошуку з вірою, з великими зусиллями і певним болем. Тоді саме Господь може дарувати ...

Місто Гватемала, Гватемала

Муррієта, шт. Каліфорнія, США

диво очищення і змін⁴. Поєднуючи свої зусилля із здатністю Спасителя змінити нас, ми стаємо новими створіннями.

Коли я була юною, то уявляла, як іду вертикальною стежкою вгору до моєї мети вічного життя. Кожного разу, коли я робила чи говорила щось неправильне, то відчувала, ніби зісковзую вниз по стежці лише для того, щоб почати свою подорож знову. Це схоже на попадання перед фінішем у квадрат зі стрілкою назад у дитячій настільній грі, з якого ви пересуваєтеся назад, на початок гри! Це так розчарувало! Та коли я почала розуміти вчення Христа⁵ і як щоденно застосовувати його у моєму житті, то знайшла надію.

Ісус Христос дав нам постійний зразок для змін. Він запрошує нас виявляти віру в Нього, яка надихає нас на покаяння, — «віру і покаяння, які приносять зміну серця»⁶. Коли ми каємося і звертаємося серцем до Нього, то у нас виникає більше бажання укладати священні завіти та жити за ними. Ми витерпимо до кінця, якщо продовжуватимемо застосовувати ці принципи протягом нашого життя і проситимемо Господа змінити нас. Витерпіти до кінця означає *змінюватися* до

кінця. Тепер я розумію, що з кожною невдалою спробою я не починаю заново — з кожною спробою я продовжую свій процес змін.

У девізі Товариства молодих жінок є натхненна фраза, в якій зазначено: «Я ціную дар покаяння і прагну вдосконалюватися щодня»⁷. Я молюся про те, щоб ми цінували цей прекрасний дар і свідомо прагнули змінюватися. Іноді зміни, які потрібно зробити, пов'язані з серйозним гріхом. Проте найчастіше ми намагаємося покращити наш характер, щоб набути рис, які є в Ісуса Христа. Наш щоденний вибір буде або сприяти, або заважати нашому розвитку. Невеличкі, але постійні зміни допоможуть нам удосконалюватися. Не бентежтеся! Процес змін триває все життя. Я вдячна, що Господь такий терпеливий з нами під час наших намагань змінитися.

Завдяки Ісусу Христу нам дається сила для довготривалих змін. Якщо ми смиренно звернемося до Нього, Він збільшить нашу здатність змінюватися.

На додаток до перетворюючої сили Спокути нашого Спасителя, Святий Дух підтримає і спрямує нас, коли ми будемо докладати зусилля. Він навіть може допомогти нам зрозуміти, які зміни слід зробити. Ми також можемо отримати допомогу і підбадьорення через благословення священства, молитву, піст і відвідування храму.

Більш того, члени сім'ї, провідники та друзі, яким ми довіряємо, можуть допомагати нам в наших прагненнях змінитися. Коли мені було вісім років, ми зі старшим братом Лі проводили час з нашими друзями, граючись у гілках сусідського дерева. Ми любили бути

разом у товаристві наших друзів у тіні того дерева. Одного дня Лі впав з дерева і зламав руку. Зі зламаною рукою йому було важко самостійно залазити на дерево. Але життя на дереві без нього було уже зовсім не таким. Отож деякі з нас підтримали його ззаду, а інші потягли його за здорову руку, — і Лі без зайвих зусиль повернувся на дерево. Його рука все ще була зламана, але він знову був з нами, насолоджуючись нашою дружбою, ніби він вже одужав.

Я часто думала про свій досвід гри на дереві як про символ нашої діяльності в евангелії Ісуса Христа. У тіні евангельських гілок ми отримуємо багато благословень, пов'язаних з нашими завітами. Дехто, можливо, відпав від безпеки своїх завітів і потребує нашої допомоги, щоб повернутися назад у безпеку евангельських гілок. Їм може бути важко зробити це самостійно.

Чи можемо ми лагідно потягнути трохи тут і підняти трохи там, щоб допомогти їм зцілитися, поки вони насолоджуються нашою дружбою?

Якщо ви страждаєте від ушкоджень, отриманих від падіння, будь ласка, дозвольте іншим допомогти вам повернутися до ваших завітів та благословень, які вони пропонують. Спаситель може допомогти вам зцілитися і змінитися, коли ви перебуваєте в оточенні тих, хто вас любить.

Час від часу я випадково зустрічаюся з друзями, яких не бачила багато років. Іноді вони кажуть: «Ти зовсім не змінилася!» Кожного разу, коли я це чую, мені трохи незручно, бо я сподіваюся, що *я змінилася* за ці роки. Я сподіваюся, що змінилася від учора! Я сподіваюся, що трішечки добріша, менш осуджую і більш

Крістіна Б. Франко

Друга радниця у генеральному президентстві Початкового товариства

співчутлива. Я сподіваюся, що швидше реаую на потреби інших, і я сподіваюся, що у мене стало хоч трішки більше терпіння.

Мені подобається ходити в гори біля мого дому. Часто, коли я йду стежкою, у мій черевик потрапляє маленький камінчик. Нарешті я таки зупиняюся і виймаю його звідти. Але мене вражає, як довго я дозволяю собі іти з боєм, перш ніж зупинитися й позбутися подразника.

Йдучи шляхом завітів, іноді до нас у взуття потрапляють камінчики у вигляді поганих звичок, гріхів або поганого ставлення. Чим швидше ми витрусимо їх із свого життя, тим радіснішою буде наша земна подорож.

Щоб зберегти зміни, слід докласти зусилля. Я не можу уявити собі, що зупинюся на стежці лише для того, щоб повернути в черевик щойно виїнятий камінчик, який заважав і викликав біль. Я так само не хотіла б цього робити, як і прекрасний метелик не хотів би повернутися до свого кокона.

Я свідчу, що ми *можемо* змінитися завдяки Ісусу Христу. Ми можемо виправити свої звички, змінити свої думки, покращити свій характер, щоб стати більш схожими на Нього. І з Його допомогою ми можемо *продовжувати змінюватися*. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Мосія 4:9.
2. Див. Мосія 3:5–12.
3. Мосія 5:2.
4. Henry B. Eyring, "We Must Raise Our Sights", *Ensign*, Sept. 2004, 18.
5. Див. 2 Нефій 31:21; 3 Нефій 27:13–21.
6. Див. Геламан 15:7.
7. Девіз Товариства молодих жінок, ChurchofJesusChrist.org.

Спокутна сила Ісуса Христа

Коли ми приходимо до Ісуса Христа, виявляючи віру в Нього, каючись, укладаючи завіти і дотримуючись їх, нашу зламаність, якою б не була її причина, може бути зцілено.

Від початку цього року ми стикнулися з багатьма неочікуваними подіями. Людські втрати і зменшення доходів через всесвітню пандемію серйозно вплинули на глобальну спільноту та економіку.

Землетруси, пожежі та повені в різних частинах світу, а також інші стихійні лиха стали причиною того, що люди відчули безпорадність,

безнадію і розчарування і вони замислювалися над тим, чи зможе їхнє життя бути таким, як раніше.

Дозвольте мені розповісти вам особисту історію, пов'язану із зламаністю.

Коли наші діти були малими, вони захотіли брати уроки гри на фортепіано. Ми з моїм чоловіком Руді хотіли дати нашим дітям цю можливість, але в нас не було піаніно. Ми не могли дозволити собі нове піаніно, тому Руді почав шукати таке, що було у вжитку.

Того року на Різдво він здивував нас тим, що все ж придбав піаніно, і протягом багатьох років наші діти навчалися на ньому грати.

Коли наші сини виростили і залишили домівку, старе піаніно лише збирало пил, тому ми його продали. Минув час, і ми заощадили трохи грошей. Одного дня Руді сказав: "Думаю, час придбати нове піаніно".

Я запитала: "Навіщо нам нове піаніно, якщо ніхто з нас не грає?"

Він сказав: "Так ми можемо купити піаніно, яке саме грає! За

Белфаст, Північна Ірландія

допомогою айпеда можна програмувати піаніно, щоб воно відтворювало більше 4000 пісень, тобто гімни, пісні у виконанні Хору скинії, усі пісні Початкового товариства і ще багато чого іншого”.

Що тут сказати—Руді вміє переконувати.

Ми придбали прекрасне нове піаніно, яке можна програмувати, і через кілька днів двоє великих, сильних чоловіків привезли його до нашого будинку.

Я показала їм, куди його поставити, і пішла, щоб не заважати.

Це був маленький, але важкий рояль, і щоб занести його в двері, вони відкрутили ніжки, перевернули його набік і поставили на ручний вантажний візок, який привезли з собою.

Наш будинок стояв на невеликому схилі, і, на жаль, вранці того дня випав сніг, зробивши все мокрим і слизьким. Здогадуєтеся, що було далі?

Під час того, як піаніно везли маленьким схилом, воно зісковзнуло і я почула дуже гучний гуркіт. Піаніно впало з візка і вдарилося об землю так сильно, що на нашій галявині лишилася велика вм'ятина.

Я вигукнула: “О, ні! З вами все гаразд?”

На щастя, обидва чоловіки були в порядку.

Вони подивилися один на одного широко розкритими очима, потім на мене і сказали: “Нам дуже шкода. Ми заберемо його назад до магазину, і наш менеджер вам зателефонує”.

Невдовзі менеджер розмовляв з Руді про те, щоб узгодити доставку нового рояля. Руді—добрий і великодушний чоловік, і він сказав менеджеру, що нас влаштує, якщо

Прово, шт. Юта, США

вони просто полагождать те саме піаніно і привезуть його назад, але менеджер наполягав, що нам привезуть нове піаніно.

Руді відповів так: “Не думаю, що все зовсім погано. Просто поладуйте його і привозьте”.

Менеджер сказав: “Дерев'яний каркас зламано, а якщо його зламано, інструмент уже не звучатиме так, як треба. Вам привезуть нове піаніно”.

Сестри і брати, чи не схожі ми на це піаніно: дещо зламані, з тріщинами і саднами, з відчуттям, що ми вже ніколи не будемо такими, як раніше? Однак, коли ми приходимо до Ісуса Христа, виявляючи віру в Нього, каючись, укладаючи завіти і дотримуючись їх, нашу зламаність, якою б не була її причина, може бути зцілено. Цей процес, який запрошує в наше життя зцілюючу силу Спасителя, не просто відновлює нас до того, якими ми були раніше, а робить нас кращими, ніж ми будь-коли були. Я знаю, що завдяки нашому Спасителю Ісусу Христу ми всі можемо бути полагождені, відновлені і готові до виконання свого призначення—так само, як новісінький рояль з дивовижним звучанням.

Президент Рассел М. Нельсон навчав: “Болісні випробування—це час для нас поглибити віру в Бога, працювати старанно і служити людям. Тоді Він зцілить наші розламані серця. Він обдарує нас внутрішнім спокоєм і вітхою. Ці великі дари не будуть знищені навіть смертю”¹.

Ісус сказав:

“Прийдіть до Мене, усі стурдовані та обтяжені,—і Я вас заспокою.

Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий, і знайдете спокій душам своїм.

Бо ж ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий!” (Матвій 11:28–30).

Для того, щоб прийти до Нього і зцілити зламаність, нам потрібно мати віру в Ісуса Христа. “Мати віру в Ісуса Христа означає повністю покладатися на Нього, довіряючи Його безмежній силі ... і любові. Це також означає вірити Його вченням. Це означає мати переконання, що хоч ми й не розуміємо усього, усе розуміє Він. Завдяки тому, що Він переніс увесь наш біль, страждання і слабкості, Він знає, як допомогти нам піднятися над повсякденними труднощами”².

Сан-Паулу, Бразилія

Коли ми приходимо до Нього, то “зможемо сповнитися радістю, миром і спокоєм. Завдяки Спокуті Ісуса Христа все [те, що завдавало труднощів і випробувань] може бути виправлено”³. Він дав нам таку пораду: “Звертайтеся до Мене в кожній думці; не вагайтеся, не бійтеся” (Учення і Завіти 6:36).

У Книзі Мормона, коли Алма і його народ були ледь не роздавлені тягарями, які були покладені на них, вони благали про допомогу. Господь не забрав їхні тягарі; натомість Він пообіцяв їм:

“І Я також полегшу тягарі, які покладені на ваші плечі, щоб ви навіть не відчували їх на своїх спинах, навіть коли ви у залежності; і це Я зроблю для того, щоб ви

предстали свідками Моїми після того, і щоб ви могли знати з впевненістю, що Я, Господь Бог, відвідаю Мій народ в їхніх скорботах.

І тоді сталося, що тягарі, які було покладено на Алму і його братів, зробилися легшими; так, Господь зміцнив їх, щоб вони могли зносити свої тягарі з легкістю, і вони підкорилися життєрадісно і з терпінням усій волі Господа” (Мосія 24:14–15).

Старійшина Тед Р. Каллістер так навчав щодо здатності Спасителя зцілювати і полегшувати тягарі:

“Одним із благословень Спокути є те, що ми можемо отримати від Спасителя сили визволення. Ісає неодноразово говорив про зцілюючий, втішаючий вплив Спасителя. Він свідчив про Спасителя так:

“твердинею став Ти нужденному, твердинею став для убогого в час його утиску, охороною від хуртовини, тінню від спеки” (Ісає 25:4). Щодо тих, хто страждає, Ісає проголосив, що Спаситель володіє силою “потішити тих, хто в жалобі” (Ісає 61:2), і “витре сльозу ... із обличчя усякого” (Ісає 25:8; див. також Одкровення 7:17); “[оживить] духа скромних” (Ісає 57:15); і “перев’я[же] зламаніх серцем” (Ісає 61:1; див. також Лука 4:18; Псалми 147:3). Настільки дорогою ціною далася Його сила визволення, що Він зміг “замість попелу дати ... оздобу, оливу радості замість жалоби, одержу хвали замість темного духа” (Ісає 61:3).

О, яку надію несуть ті обіцяння! ... Його Дух зцілює, очищує, втішає, вдихає нове життя у спустошені серця. Він має силу перетворити все потворне, порочне і нічого не варте в житті на щось вище, славетне і надзвичайне. Він має силу перетворити попіл смертного життя на красу вічності”⁴.

Я свідчу, що Ісус Христос—наш люблячий Спаситель, Викупитель, головний Цілитель і наш відданий друг. Якщо ми звернемося до Нього, Він зцілить нас і відновить. Я свідчу, що це—Його Церква, і Він готується знову повернутися, щоб царювати з силою і славою на цій землі. В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Рассел М. Нельсон, “Ісус Христос—головний Цілитель”, *Ліагона*, лист. 2005, с. 87.
2. “Віра в Ісуса Христа”, Євангельські теми, topics.ChurchofJesusChrist.org.
3. *Проповідайте Мою євангелію: Путівник для місіонерського служіння*, (2005), с. 52, ChurchofJesusChrist.org.
4. Tad R. Callister, *The Infinite Atonement* (2000), 206–207.

Генеральні авторитети та генеральні чини Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

ПЕРШЕ ПРЕЗИДЕНТСТВО

Даллін Х. Оукс
Перший радник

Рассел М. Нельсон
Президент

Генрі Б. Айрінг
Другий радник

КВОРУМ ДВАНАДЦЯТЬОХ АПОСТОЛІВ

М. Рассел Баллард

Джеффері Р. Холланд

Дітер Ф. Ухтдорф

Девід А. Беднар

Квентін Л. Кук

Д. Тодд Крістофферсон

Ніл Л. Андерсен

Рональд А. Разбанд

Гарі Е. Стівенсон

Дейл Г. Ренлунд

Герріт У. Гонг

Уліссес Соарес

ПРЕЗИДЕНТСТВО СІМДЕСЯТНИКІВ

Патрік Керон

Карл Б. Кук

Роберт С. Гей

Теренс М. Вінсон

Хосе А. Тейшейра

Карлос А. Годой

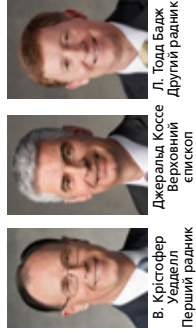

Брент Х. Нілсон

ГЕНЕРАЛЬНІ АВТОРИТЕТИ СІМДЕСЯТНИКИ

(в алфавітному порядку)

ВЕРХОВНИЙ ЄПІСКОПАТ

В. Крістофер Уеддєлл
Л. Тодд Балдж
Джерардлі Коссе
Верховний єпископ
Другий радник

ГЕНЕРАЛЬНІ ЧИНИ

НЕДІЛЬНА ШКОЛА		ТОВАРИСТВО МОЛОДИХ ЖІНОК		ТОВАРИСТВО ДОПОМОГИ		ПОЧАТКОВЕ ТОВАРИСТВО		ТОВАРИСТВО МОЛОДИХ ЧОЛОВІКІВ	

Президент Генрі Б. Айрінг
Другий радник у Першому Президентстві

Сестри в Сіоні

Ви будете важливою силою у збиранні Ізраїля та у створенні народу Сіону.

Мої улюблені сестри, я благословенний можливістю виступати під час цього чудового періоду у світовій історії. Щодня ми наближаємося до славетного моменту, коли Спаситель, Ісус Христос, прийде знову на землю. Ми дещо знаємо про жахливі події, які стануться перед Його пришествям, і все ж наші серця наповнюються радістю і впевненістю від знання про славетні обіцяння, які буде виконано перед Його поверненням.

Як улюблені дочки Небесного Батька і як дочки Господа Ісуса Христа в Його царстві¹, ви будете відігравати значну роль у важливі часи, що настануть. Ми знаємо, що Спаситель прийде до народу, який було зібрано і підготовлено жити так, як жив народ у місті Еноха. Народ у цьому місті був об'єднаний у вірі в Ісуса Христа і став настільки чистим, що їх було забрано на небо.

Ось даний через одкровення Господом опис того, що станеться з народом Еноха і що станеться у цьому останньому розподілі повноти часів:

“І прийде день, коли земля спочине, але до того дня небеса потемніють, і завіса темряви вкриє землю; і небеса здригнуться, і також земля; і великі страждання будуть серед дітей людських, *але Мій народ Я збережу*;

І праведність пошлю Я з небес; а істину пошлю Я з *землі*, щоб свідчити про Мого Єдинонародженого, Його воскресіння з мертвих; так, і також воскресіння всіх людей; і Я зроблю так, що праведність та істина вимиватимуть землю, неначе потопом, щоб зібрати Моїх вибраних з чотирьох чвертей землі, до того місця, яке Я приготую, до Святого Міста, щоб Мій народ міг підперезати стегна свої і чекати на час *Мого пришествия*; бо там буде Моя skinія, і воно буде називатися Сіон, Новий Єрусалим.

І Господь сказав Еноху: Тоді ти і все твоє місто зустрінуть їх там, і

ми приймемо їх у наше лоно, і вони побачать нас; і ми кинемося їм на шиї, а вони кинуться нам на шиї, і ми цідуватимемо один одного.

І там буде Моя оселя, і це буде Сіон, який вийде з усіх створінь, які Я зробив; і протягом тисячі років земля спочиватиме”².

Ви, сестри, ваші дочки, ваші онучки і жінки, яких ви підтримували, будуть відігравати важливу роль у створенні цього суспільства людей, які об'єднуються у славетній взаємодії зі Спасителем. Ви будете важливою силою у збиранні Ізраїля та у створенні Сіону, народу, який буде жити у мирі в Новому Єрусалимі.

Господь через Своїх пророків дав вам обіцяння. На початку існування Товариства допомоги пророк Джозеф Сміт сказав сестрам: “Якщо ви житимете згідно зі своїми привілеями, ангели не будуть стримані від того, щоб бути вам за *товаришів*”³.

У вас є цей чудовий потенціал, і ви готуетесь для цих благословень.

Президент Гордон Б. Хінклі сказав:

Теменула, шт. Каліфорнія, США

“Сестри, ... вам відведено не другорядне місце у плані нашого Батька для вічного щастя і благополуччя Його дітей. Ви—абсолютно необхідна частина цього плану.

Без вас цей план нездійснений. Без вас вся ця програма була б зведена нанівець. ...

Кожна з вас є дочкою Бога, обдарованою божественним правом первородства”⁴.

Наш сучасний пророк, Президент Рассел М. Нельсон, так описав роль, яку ви відіграєте у підготовці до пришестя Спасителя:

“Було б неможливо виміряти вплив ... жінок і не лише в сім'ях, а і в Церкві Господа—як дружин, матерів і бабусь; як сестер і тіток; як вчителів і провідників; і особливо як чудових прикладів і щирих захисниць віри.

Це відбувалося в кожному розподілі, починаючи від днів Адама і Єви. Проте жінки *цього* розподілу відрізняються від жінок *будь-якого* іншого розподілу, тому що цей розподіл відрізняється від будь-якого іншого розподілу. Ця відмінність приносить як привілеї, так і відповідальність”⁵.

Цей розподіл відрізняється тим, що Господь вестиме нас, щоб ми стали підготовленими, аби бути подібними до міста Еноха. Через Своїх апостолів і пророків Він описав, якими будуть результати перетворення у народ Сіону.

Старійшина Брюс Р. Мак-Конкі навчав:

“[Час Еноха] був часом злочестивості та зла, часом темряви та повстання, часом війни та запустіння, часом, що веде до очищення землі водою.

Енох, однак, був вірним. Він “бачив Господа” і говорив з ним

“лице до лица”, як одна людина розмовляє з іншою (Мойсей 7:4). Господь послав його проголосувати покаяння світу й уповноважив його “христити в ім'я Батька і Сина, Який сповнений благодаті та істини, і Святого Духа, Який несе свідчення про Батька і Сина” (Мойсей 7:11). Енох уклав завіти і зібрав разом істинно віруючих, всі вони *стали* настільки вірними, що “Господь прийшов і перебував зі Своїм народом, і вони перебували в праведності” і їх було благословлено з висоти. “І Господь назвав Свій народ Сіон, тому що вони були одного серця і одного розуму, і перебували в праведності; і не було бідних серед них” (Мойсей 7:18). ...

У Писаннях сказано, що після того, як Господь назвав Свій народ Сіоном, Енох “збудував місто, яке було названо Місто Святості, саме Сіон”, і цей Сіон “було забрано на небеса”, де “Бог прийняв його у Своє

власне лоно; і відтоді пішла чутка: Сіон втік” (Мойсей 7:19, 21, 69). ...

Цей самий Сіон, який було забрано на небеса повернеться, ... коли Господь знову приведе Сіон, його мешканці приєднаються до нового Єрусалиму, який у той час буде встановлено”⁶.

Якщо минуле—це пролог, то під час пришестя Спасителя тих дочок, які віддані своїм завітам з Богом, буде більше половини серед тих, хто підготовлений вітати Його, коли Він прийде. Та якою б не була та кількість, ваш внесок у створення єдності серед людей, підготовлених для цього Сіону, буде набагато більшим половини.

Скажу вам, чому я вірю, що буде саме так. У Книзі Мормона є розповідь про народ Сіону. Ви пам'ятаєте, що це сталося після того, як воскреслий Спаситель навчав їх, виявив до них любов і благословив їх: “Не було суперечок на цій землі через любов Бога, яка жила в серцях людей”⁷.

З власного досвіду я дізнався, що дочки Небесного Батька мають дар вгамовувати суперечки і сприяти праведності завдяки своїй любові до Бога, а також допомагаючи розвивати любов до Бога тим, кому вони служать.

Я бачив це, коли був юнаком і наша маленька філія збиралася у моєму домі дитинства. Мій брат і я були єдиними носіями Ааронового священства, а мій батько—єдиним носієм Мелхиседекового священства. Президентом Товариства допомоги була навернена, чоловік якої був нерадий її церковному служінню. Всі літні жінки, які були членами Церкви, не мали у своїх сім'ях носіїв священства. Я спостерігав за тим, як моя мати і ці сестри вірно любили і заохочували одна

Тіба, Японія

одну та піклувалися одна про одну. Зараз я розумію, що мав можливість побачити ранній проблеск Сіону.

А далі я дізнавався про цей вплив вірних жінок у маленькій церковній філії у місті Альбукерке, штат Нью-Мексико. Я спостерігав, як дружина президента філії, дружина президента округу і президент Товариства допомоги зігрівали серце кожного, хто вперше приходив, і кожного наверненого. У ту неділю, коли я поїхав з Альбукерке після двох років, у які я спостерігав там за впливом сестер, було створено перший кіл. Тепер Господь встановив там храм.

Потім я переїхав до Бостона, де служив у президентстві округу, в який входили маленькі філії, розкидані по території двох штатів. Траплялися непорозуміння, які неодноразово були вирішені люблячими жінками, які вміли пробачати і допомагали пом'якшувати серця. У ту неділю, коли я поїхав з Бостона, член Першого Президентства організував перший кіл у Массачусетсі. Тепер там є храм, він близько до того місця, де колись жив президент округу. Йому допомогли повернутися до активності в Церкві, а пізніше покликали служити президентом колу, а потім президентом місії, і все це відбувалося під впливом вірної і люблячої дружини.

Сестри, вам дано благословення бути дочками Бога з особливими дарами. Ви взяли з собою у земне життя духовну здатність підтримувати інших і вести їх до вищої любові і чистоти, які допоможуть їм жити разом у спільноті Сіону. Невипадково девізом Товариства допомоги, першої церковної організації саме для дочок Небесного Батька, є "Милосердя ніколи не минає".

Сан-Лукас-Сакатепекес, Гватемала

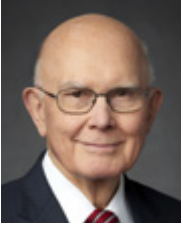
Милосердя—це чиста любов Христа. І саме віра в Нього і всі наслідки Його нескінченної Спокути готують вас і тих, кого ви любите і кому служите, до небесного дару—жити у спільноті довгоочікуваного та обіцяного Сіону. І там ви будете сестри в Сіоні, улюбленими особисто Господом і тими, кого ви благословили.

Я свідчу, що ви—громадяни Господнього царства на землі. Ви—дочки люблячого Небесного Батька, Який послав вас у світ з унікальними дарами, які ви обіцяли використовувати для благословення інших. Я обіцяю вам, що Господь

буде вести вас за руку за допомогою Святого Духа. Він піде перед вами, коли ви допомагатимете Йому готувати Його народ стати Його обіцяним Сіоном. Я свідчу про це у священне ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Учення і Завіти 25:1.
2. Мойсей 7:61–64; курсив додано.
3. Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт (2007), с. 460; курсив додано.
4. Gordon B. Hinckley, "Women of the Church", *Ensign*, Nov. 1996, 67.
5. Рассел М. Нельсон, "Благання до моїх сестер", *Ліягона*, лист. 2015, сс. 95–96; курсив додано.
6. Bruce R. McConkie, "Building Zion", *Tambuli*, Sept. 1977, 13; курсив додано.
7. 4 Непфй 1:15.

Президент Даллін Х. Оукс
Перший радник у Першому Президентстві

Будьте в доброму гуморі

Наша непохитна віра у вчення відновленої евангелії Ісуса Христа скеровує наші кроки і приносить нам радість.

В останні дні Свого смертного життя Ісус Христос розповів Своїм апостолам про переслідування, яких вони зазнають, і труднощі, з якими стикнуться¹. На завершення Він дав таке чудове запевнення: “Страждання зазнаєте в світі,—але будьте відважні: Я світ переміг!” (Іван 16:33). Це—послання Спасителя всім дітям

нашого Небесного Батька. Це найкраща приємна новина для кожного з нас у нашому смертному житті.

“Будьте в доброму гуморі” також було необхідним запевненням у світі, куди воскреслий Христос послав Своїх апостолів. “У всьому нас тиснуть, та не потиснені ми,—сказав пізніше апостол Павло коринтянам,—ми в важких обставинах, але не впадаємо в розпач. Переслідують нас, але ми не полишені; ми повалені, та не погублені” (2 Коринтянам 4:8–9).

Дві тисячі років потому на нас також “у всьому ... тиснуть”, і нам також потрібне те саме послання—не впадати в розпач, але бути у доброму гуморі. Господь особливо любить Своїх дорогоцінних дочок і турбується про них. Він знає ваші бажання, ваші потреби і ваші страхи. Господь є всемогутнім. Довіртеся Йому.

Пророк Джозеф Сміт навчав, що “діяння, і замисли, і наміри Бога не можуть бути зруйнованими, не можуть вони також зійти нанівець” (Учення і Завіти 3:1). Своїм дітям, які зазнали

труднощів, Господь дав такі важливі запевнення:

“Ось, це є обіцяння Господа вам, о ви, Мої слуги.

“Отже, будьте в доброму гуморі і не бійтеся, бо Я, Господь, з вами і стоятиму біля вас; і ви будете свідчити про Мене, Самого Ісуса Христа, що Я є Син живого Бога” (Учення і Завіти 68:5–6).

Господь поруч з нами, і Він сказав:

“Те, що Я кажу одному, Я кажу всім, будьте в доброму гуморі, малі діти; бо Я серед вас, і Я не покину вас” (Учення і Завіти 61:36).

“Бо за великою знегодою приходять благословення” (Учення і Завіти 58:4).

Сестри, я свідчу, що ці обіцяння, дані, коли вирували переслідування і ставалися особисті трагедії, стосуються кожної з вас у ваших неспокійних обставинах сьогодні. Вони дорогоцінні і є нагадуванням всім нам, що ми повинні бути в доброму гуморі й мати радість у повноті евангелії, долаючи виклики смертного життя.

Страждання і випробування притаманні смертному життю. Протилежність є необхідним елементом божественного плану, призначеного допомогти нам зростати², і, перебуваючи у процесі зростання, ми маємо запевнення від Бога, що в довгостроковій вічній перспективі супротивнику не буде дозволено подолати нас. З Божою допомогою, а також, виявляючи відданість і стійкість, ми перемаємо. Усі страждання тимчасові, як і саме смертне життя, складовою якого вони є. Говорячи про розбіжності, які передували нищівній війні, президент Сполучених Штатів Авраам Лінкольн з мудрістю нагадав своїй аудиторії давню мудрість, що “це також мине”³.

Куала-Лумпур, Малайзія

Як ви знаєте, нещастя у смертному житті, про які я говорю,—і через які важко бути в доброму гуморі—іноді трапляються з нами водночас з багатьма іншими. Наприклад, зараз мільйони людей страждають від багатьох спустошливих наслідків пандемії COVID-19. Подібним чином у Сполучених Штатах мільйони людей страждають протягом періоду ворожнечі й суперечок, якими, здається, завжди супроводжуються вибори президента країни, але цього разу вони найбільш запеклі серед тих, які можуть згадати багато з найстаріших людей серед нас.

На особистому рівні всі ми стикаємося індивідуально з деякими з багатьох лих у смертному житті, такими, як бідність, расизм, слабке здоров'я, втрата роботи або розчарування, свавільні діти, невдачі у шлюбі або безшлюбність та наслідки гріха, вчиненого нами або іншими людьми.

Втім, серед усього цього, нам дано ту небесну пораду бути у доброму гуморі й знаходити радість у принципах і обіцяннях євангелії та у плодах наших трудів⁴. Ця порада завжди була такою і для пророків, і для усіх нас. Нам відомо про це з досвіду наших попередників і того, що їм сказав Господь.

Згадайте про обставини життя пророка Джозефа Сміта. Якщо дивитися на них і бачити самі лише неприємності, то в його житті були бідність, переслідування, невдачі, сімейні скорботи і, зрештою, мученицька смерть. Коли він знаходився у тюрмі, його дружина і діти та інші святі зазнавали неймовірних труднощів, будучи вигнаними з Міссурі.

На благання Джозефа про допомогу Господь відповів:

Прово, шт. Юта, США

“Мій сину, мир душі твоєї; твоя скрута і твої страждання будуть лише на короткий час;

І тоді, якщо ти витерпиш це достойно, Бог піднесе тебе на висоту; ти святкуватимеш перемогу над усіма своїми ворогами” (Учення і Завіти 121:7–8).

Це була особиста, вічна порада, яка допомогла пророку Джозефу зберегти притаманну йому веселу вдачу та любов і відданість свого народу. У подальшому ці самі якості зміцнювали провідників та піонерів і можуть також зміцнити і вас.

Подумайте про тих перших членів Церкви! Знов і знов їх гнали з одного місця до іншого. Зрештою вони стикнулися з труднощами, коли оселялися в пустині й розбудовували там Церкву⁵. Через два роки після того, як перша група піонерів увійшла в долину Великого Солоного озера, піонери все ще продовжували боротися за виживання у цій суворій місцевості. Більшість членів Церкви в той час перетинали рівнини або не могли знайти ресурси, щоб здійснити цей перехід. Втім провідники і члени Церкви все одно плекали надію й були у доброму гуморі.

Хоча святі ще толком не оселилися у своїх нових домівках, на

жовтневій генеральній конференції 1849 р. було послано нову хвилю місіонерів у Скандинавію, Францію, Німеччину, Італію та південну частину Тихого океану⁶. Знаходячись, як могло б здатися, на своєму найнижчому рівні, піонери піднялися до нових висот. І рівно через три роки потому інших 98 людей також було покликано розпочати збирання розсіяного Ізраїля. Один з провідників Церкви пояснював, що ці місії “завичай мають бути не дуже довгими; імовірно від 3 до 7 років становитиме той час, коли будь-який чоловік буде далеко від своєї сім’ї”⁷.

Сестри, Перше Президентство турбують ваші проблеми. Ми любимо вас і молимося за вас. Водночас ми часто дякуємо за те, що фізичні виклики, які постають перед нами,—окрім землетрусів, пожеж, повеней і ураганів—як правило, є менш суворими, ніж ті, з якими стикалися наші попередники.

Коли настають труднощі, божественне запевнення завжди є таким: “Будьте в доброму гуморі, бо Я вестиму вас. Царство ваше, і благословення його ваші, і багатства вічності ваші” (Учення і Завіти 78:18). Як це відбувається? Як це відбулося для піонерів? Як це відбується для

Сан-Паулу, Бразилія

жінок Божих у наш час? Якщо ми дотримуємося пророчого скерування, “ворота пекла не переможуть [нас]”,—сказав Господь в одкровенні у квітні 1830 р. “Так,—сказав Він,—... Господь Бог розжене сили темряви перед вами і зробить так, щоб небеса захиталися для вашого блага і заради слави Його імені” (Учення і Завіти 21:6). “Не бійся, черідко мала; творить добро; нехай земля і пекло об’єднаються проти вас, а якщо вас збудовано на Моїй скелі, вони не зможуть подолати” (Учення і Завіти 6:34).

Маючи Господні обіцяння, ми “підносимось нашими серцями і звеселяємось” (див. Учення і Завіти 25:13) та, з “життєрадісними серцями й обличчями” (Учення і Завіти 59:15), ми просуваємося вперед по шляху завітів. Більшості з нас не доводиться приймати надзвичайно серйозних рішень, таких, як залишити свою домівку і стати піонерами в невідомому краї. Наші рішення здебільшого стосуються повсякденних життєвих справ, але, як сказав нам Господь: “Не втомлюйтесь у добродійності, бо ви закладаєте

основи великої роботи. І з малого виходить те, що є великим” (Учення і Завіти 64:33).

Вчення відновленої євангелії Ісуса Христа має безмежну силу. Наша непохитна віра в це вчення скеровує наші кроки і приносить нам радість. Вона просвітлює наш розум, зміцнює нас і робить наші дії впевненими. Ці скерування,

Прово, шт. Юта, США

просвітлення й сила є обіцяними дарами, які ми отримали від нашого Небесного Батька. Розуміючи це вчення, включно зі знанням про божественний дар покаяння, і живучи за ним, ми можемо бути в доброму гуморі, залишаючись на шляху до нашої вічної долі—возз’єднання і піднесення з нашими люблячими небесними батьками.

Старійшина Річард Г. Скотт навчав: “Ви можете стикатися з приголомшливими викликами. Іноді їх може бути так багато й вони настільки безжальні, що вам може здатися, що вам їх не подолати. Не залишайтеся зі світом сам на сам. “Надійся на Господа всім своїм серцем, а на розум свій не покладайся!” [Приповісті 3:5]. ... Так було задумано, що життя буде викликом, не для того, щоб ви зазнали невдачі, але щоб ви могли сягнути успіху, долаючи виклики”⁸.

Усе це є частиною плану Бога Батька та Його Сина, Ісуса Христа, про Яких я свідчу, молячись, щоб усі ми дісталися нашого небесного місця призначення, в ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Іван 13–16.
2. Див. 2 Нefій 2:11.
3. Abraham Lincoln, address to the Wisconsin State Agricultural Society, Milwaukee, Sept. 30, 1859, in John Bartlett, *Bartlett’s Familiar Quotations*, 18th ed. (2012), 444.
4. Див. Учення і Завіти 6:31.
5. Див. Lawrence E. Corbridge, “Surviving and Thriving like the Pioneers”, *Ensign*, July 2020, 23–24.
6. Див. “Minutes of the General Conference of 6 October 1849”, General Church Minutes Collection, Church History Library, Salt Lake City.
7. George A. Smith, in *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, Aug. 28, 1852, 1, Church History Library, Salt Lake City.
8. Richard G. Scott, *Finding Peace, Happiness, and Joy* (2007), 248–249.

Президент Рассел М. Нельсон
Президент Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Зустрічати майбутнє з вірою

Майбутнє буде славетним для тих, хто підготовлений і хто продовжує готуватися до того, щоб бути знаряддям у руках Господа.

Це був незабутній вечір. Мої дорогі сестри, для мене честь бути з вами. Протягом останніх кількох місяців я дуже часто думав про вас. Вас понад вісім мільйонів, і ви—сила. Ваша сила не лише в *кількості*, бо ви маєте й *духовну силу*, щоб змінювати світ. Я спостерігав, як ви саме це і робили під час теперішньої пандемії.

Декому з вас раптово довелося шукати товари, які стали дефіцитними, або нову роботу. Багато хто займався навчанням з дітьми і навідувався до сусідів, щоб впевнитися, що з ними все добре. Хтось зустрічав місіонерів, які повернулися додому раніше, ніж очікувалося, тоді як інші перетворили свої домівки на Центри підготовки місіонерів. За допомогою технологій ви спілкувалися з членами сім'ї і друзями; служили тим, хто відчував себе ізольованим; а також навчалися з іншими за програмою *За Мною йдіть*. Ви знайшли нові способи, як зробити Суботу приємністю. І ви шили захисні маски—мільйони масок!

Від усього серця я щиро співчуваю багатьом жінкам по всьому світу, які втратили своїх близьких,

і висловлюю їм свою любов. Ми плачемо разом з вами. І молимося за вас. Ми вдячні всім, хто невтомно працює, щоб захистити здоров'я інших, і молимося за них.

Ви, молоді жінки, також проявили свою унікальну силу. У той час, як соціальні мережі були сповнені суперечок, багато з вас знайшли способи заохочувати інших і ділитися світлом нашого Спасителя.

Сестри, усі ви були справжніми героїнями! Я пишаюся вашою силою і вашою вірою. Ви виявляли ці якості за складних обставин і ви мужньо продовжуєте робити це й далі. Я люблю вас і запевняю вас, що Господь любить вас і бачить, які великі справи ви виконуєте. Дякую вам! Ви ще раз довели, що в буквальному розумінні є надією Ізраїля!

Ви втілюєте надії, які покладав на вас Президент Гордон Б. Хінклі, коли представляв документ “Сім'я: Проголошення світові” 25 років тому під час генеральних зборів Товариства допомоги у вересні 1995 року¹. Знаменним є те, що його вибором було представити це важливе проголошення саме сестрам

Церкви. Тим самим президент Хінклі наголосив на незамінному впливі жінок у Господньому плані.

Тепер мені б хотілося дізнатися, чого ви навчилися цього року. Ви наблизилися до Господа чи відчуваете, що ще більше віддалилися від Нього? І які почуття щодо майбутнього викликали у вас теперішні події?

Слід визнати, що Господь говорить про наші часи з усією серйозністю. Він застерігав, що в наші дні “людські серця завмиратимуть”² і що може бути обмануто навіть вибраних³. Він сказав пророку Джозефу Сміту, що “мир буде забрано з землі”⁴ і нещастя зійдуть на людство⁵.

Однак Господь також показав, яким дивовижним є цей розподіл часів. Він надихнув пророка Джозефа Сміта проголосити, що ця “робота ... в [ці] останні дні є роботою незбагненої величі. ... Її слави переважають будь-які описання, її велич неперевершена”⁶.

У дійсності слово *велич*, мабуть, не буде вдалим для описання цих кількох останніх місяців! Як же нам бути з похмурими пророцтвами і водночас зі славетними висловлюваннями щодо наших часів? Господь сказав нам як, даючи просте, але дивовижне запевнення: “Якщо ви будете готові, ви не злякаєтесь”⁷.

Яке обіцяння! Воно дійсно може змінити наше бачення майбутнього. Нещодавно я почув, як одна жінка з міцним свідченням визнала, що пандемія у поєднанні з землетрусом у Долині Солоного озера допомогли їй усвідомити, що вона не була підготовлена настільки добре, як вважала. Коли я запитав, що вона має на увазі: свій запас продуктів чи своє свідчення, вона усміхнулася і сказала: “Так!”

Якщо підготовка є нашим ключем до сприйняття цього розподілу і прийняття нашого майбутнього з вірою, як нам найкраще підготуватися?

Протягом десятиліть Господні пророки закликали нас робити запас продуктів, води і грошових заощаджень на скрутні часи. Під час нинішньої пандемії ще раз підтвердилася мудрість цієї поради. Я закликаю вас докласти зусиль,

аби бути матеріально підготовленими. Але ще більше я переймаюся вашою духовною та емоційною підготовкою.

У цих питаннях ми можемо багато чого навчитися у полководця Моронія. Як воєначальник військ нефійців він стикнувся з ворожими силами, які були сильнішими, численнішими і підступнішими. Тому Мороній підготував своїх людей у трьох основних напрямках.

По-перше, він допоміг їм створити місця, де вони могли б перебувати в безпеці—“місця безпеки”, як він назвав їх⁸. **По-друге**, він готував “свідомість людей бути вірними Господу”⁹. І **по-третє**, він ніколи не припиняв підготовку своїх людей—фізичну або духовну¹⁰. Давайте розглянемо ці три принципи.

Принцип номер один: Створюйте місця безпеки

Мороній зміцнив кожне місто нефійців за допомогою валів, фортів і стін¹¹. Коли ламанійці виступили проти них, вони “були вражені надзвичайно мудрістю Нефійців у приготуванні *своїх місць безпеки*”¹².

Подібним чином, коли навколо нас вирує сум’яття, нам слід створювати місця, де *ми* були б у безпеці, як фізично, так і духовно. Коли ваші домівки стають особистим святилищем віри, де перебуває Дух, ваша домівка стає першою лінією оборони.

Так само коли Сіону служать “для притулку від бурі”¹³, тому що їх очолюють ті, хто має ключі священства і застосовує повноваження священства. Якщо ви будете продовжувати дослухатися до поради тих, кого Господь уповноважив скеровувати вас, ви відчуєте себе у більшій безпеці.

Храм—дім Господа—є місцем безпеки, відмінним від будь-яких інших. Там ви, сестри, обдаровуєтеся силою священства через священні завіти священства, які ви укладаєте¹⁴. Там ваші сім’ї запечатуються на вічність. Навіть цього року, коли доступ до наших храмів був суттєво обмежений, ви мали постійний доступ до Божої сили завдяки вашому ендаументу, тому

Бенгалуру, Індія

що шанували укладені вами з Богом завіти.

Простіше кажучи, місцем безпеки є *будь-яке місце*, де ви можете відчувати присутність Святого Духа і де Він може вас скеровувати¹⁵. Коли Святий Дух з вами, ви можете навчати істині, навіть якщо вона йде в розріз з переважаючими у суспільстві поглядами. І ви можете розмірковувати над щирими запитаннями стосовно евангелії в атмосфері, яка сприяє отриманню одкровення.

Я закликаю вас, мої дорогі сестри, створювати домівку, яка буде місцем безпеки. І я знову закликаю вас поглиблювати розуміння сили священства, а також храмових завітів і благословень. Якщо у вас будуть місця безпеки, де ви зможете знайти прихисток, це допоможе вам зустрічати майбутнє з вірою.

Принцип номер два: Готуйте свій розум, аби бути вірними Богові

Ми розпочали роботу над масштабним проектом, який дасть можливість збільшити термін служби і місткість Солт-Лейкського храму.

Дехто ставив під сумнів потребу в такій глобальній перебудові. Однак коли в цьому році у Долині Солоного озера стався землетрус силою 5,7 балів, цей могутній храм захитався настільки сильно, що впала сурма зі статуї ангела Моронія¹⁶.

Так само, як фізичний фундамент Солт-Лейкського храму повинен бути достатньо міцним, щоб витримати натиск стихійних лих, наш *духовний* фундамент теж повинен бути надійним. Тоді, коли землетруси (в переносному значенні) будуть розхитувати наше життя, ми зможемо бути “стійкими і непохитними” завдяки нашій вірі¹⁷.

Сан-Паулу, Бразилія

Господь навчав нас, як нам зміцнювати свою віру, прагнучи “*знання*”, саме через навчання і також через віру¹⁸. Ми зміцнюємо нашу віру в Ісуса Христа, намагаючись виконувати Його заповіді і “завжди пам’ятати Його”¹⁹. Крім того, щоразу коли ми *виявляємо* нашу віру в Нього, вона зростає. Саме це означає набувати знання через віру.

Наприклад, кожного разу, коли ми виявляємо віру, щоб бути слухняними Божим законам,— навіть якщо загал не сприймає нас серйозно—або кожного разу, коли ми протистоїмо розвагам чи ідеологіям, що оспівують порушення завітів, тоді ми *застосовуємо* нашу віру і, завдяки цьому, вона *зростає*.

Крім того, мало що зміцнює віру більше, ніж регулярне серйозне вивчення Книги Мормона. Жодна інша книга не свідчить про Ісуса Христа з такою силою і ясністю. Пророки цієї книги за натхненням Господа бачили наші дні і вибирали вчення та істини, які найбільше *нам* допоможуть. Книга Мормона є нашим посібником з виживання в *останні дні*.

Звичайно ж, ми знаходимо найбільшу безпеку, коли підкоряємося Небесному Батьку та Ісусу Христу! Життя *без* Бога—це життя, сповнене страху. Життя з Богом—це життя,

сповнене спокою. Це тому, що духовні благословення приходять до вірних. Отримання особистого одкровення є одним з найвеличніших духовних благословень.

Господь пообіцяв, що якщо ми проситимемо, то зможемо отримувати “одкровення за одкровенням”²⁰. Я обіцяю: якщо ви будете збільшувати свою здатність отримувати одкровення, Господь буде благословляти вас ще більшим скеруванням для вашого життя і безмежними дарами Духа.

Принцип номер три: Ніколи не припиняйте готуватися

Навіть коли все йшло *добре*, полководець Мороній продовжував підготовку своїх людей. Він ніколи не припиняв це робити. Він *ніколи* не зупинявся на досягнутому.

Ворог ніколи не припиняє свої атаки. Тож нам *ніколи* не слід припинити підготовку! Чим ми більш самозабезпечені—матеріально, емоційно і духовно, тим ми більш підготовлені, щоб перешкоджати невинним нападам Сатани.

Дорогі сестри, ви вмієте створювати місця безпеки для себе і ваших близьких. А ще ви маєте божественний дар, який дозволяє вам переконливо зміцнювати віру інших людей²¹. І *ви* ніколи не зупиняєтесь.

Місто Гватемала, Гватемала

Ви ще раз продемонстрували це цього року.

Будь ласка, так і продовжуйте! Завдяки вашій пильності у захисті ваших домівок і здатності вселяти віру в серця ваших близьких будуть благословенні прийдешні покоління.

Мої дорогі сестри, нас чекає *стільки* цікавого попереду! Господь помістив вас сюди в цей час, оскільки Він знав, що ви здатні долати труднощі останнього періоду цих останніх днів. Він знав, що ви досягнете велич Його роботи і охоче будете допомагати її виконувати.

Я не кажу, що попереду будуть легкі часи, але я обіцяю вам, що майбутнє буде славетним для тих, хто підготовлений і хто продовжує підготовку, щоб бути знаряддям у Господніх руках.

Мої дорогі сестри, сприймаймо нинішні часи не лише як такі, що *треба пережити*. Давайте *зустрічати майбутнє з вірою!* Неспокійні часи—це можливість для нас процвітати духовно. Це часи, коли наш вплив може бути набагато сильнішим, ніж у часи спокою.

Я обіцяю, що якщо ми будемо створювати місця безпеки, готувати наш розум, аби бути вірними Богові, і ніколи не будемо припиняти підготовку, Бог нас благословить. Він “визволить нас; так, Він промовля[тиме] мир нашим душам, і дару[є] нам велику віру, і зроб[ить] так, [щоб ми могли] сподіватися на наше визволення в Ньому”²².

Якщо ви будете готуватися зустріти майбутнє з вірою, ці обіцяння *стануть* вашими! Про це я свідчу, висловлюючи любов до вас і

виявляючи впевненість у вас, у священне ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. “Сім'я: Проголошення світові”, ChurchofJesusChrist.org. У виступі, в якому було представлено це проголошення, Президент Гордон Б. Хінклі сказав сестрам: “Я вдячний за стійкість, притаманну вам, і за вашу відданість, вашу віру, вашу любов. Я вдячний за рішучість, якою сповнені ваші серця, ходити у вірі, виконувати заповіді, робити те, що правильно, в усі часи і за будь-яких обставин” (“Stand Strong against the Wiles of the World”, *Ensign*, Nov. 1995, 98–99).
2. Лука 21:26; див. також Учення і Завіти 45:26.
3. Див. Матвій 24:24; Джозеф Сміт—Матвій 1:22.
4. Учення і Завіти 1:35.
5. Див. Учення і Завіти 1:17. Апостол Павло пророкував, що “останніми днями настануть тяжкі часи”. Це пророцтво стосується нашого часу, який є духовно небезпечним. (Див. 2 Тимофію 3:1–5).
6. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 518.
7. Учення і Завіти 38:30.
8. Див. Алма 49:5; 50:4.
9. Алма 48:7.
10. Див. Алма 49–50.
11. Див. Алма 48:8.
12. Алма 49:5; курсив додано.
13. Учення і Завіти 115:6.
14. Див. Рассел М. Нельсон, “Духовні скарги”, *Ліягона*, лист. 2019, сс. 76–79.
15. Елайза Р. Сноу навчала, що Святий Дух “задовольняє і виконує кожне прагнення людського серця. ... Коли я сповнена тим Духом, ... моя душа вдоволена і я можу сказати від чистого серця: сьогодні жодна марна справа не стоїть на моєму шляху. ... І хіба це не наш привілей—жити так, щоб постійно мати Його вплив у своїй душі?” (з книги *Дочки в Моєму Царстві: Історія і спадок Товариства допомоги* [2011], с. 50).
16. Див. Daniel Burke, “Utah Earthquake Damages Mormon Temple and Knocks Trumpet from Iconic Angel Statue”, Mar. 18, 2020, cnn.com.
17. Мосія 5:15.
18. Учення і Завіти 88:118; курсив додано.
19. Мороній 4:3.
20. Учення і Завіти 42:61.
21. Апостол Павло вказував на правдивість цього, коли приписував нелицемірну віру Тимофія заслугам його матері (Евнії) та його бабусі (Лоїди) (див. 2 Тимофію 1:5).
22. Алма 58:11.

Недільна ранкова сесія | 4 жовтня 2020

Президент М. Рассел Баллард
Діючий президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Пильнуйте і кожного часу молитесь

Сьогодні я поширюю свій заклик про молитву до всіх людей у кожній країні по всьому світу.

Мої дорогі брати і сестри, протягом останнього тижня Свого земного священнослужіння Ісус так навчав Своїх учнів: *“Тож пильнуйте, і кожного часу молитесь, щоб змогли ви уникнути всього того, що має відбутись, та стати перед Сином Людським!”*¹

Серед того, “що має відбутись” перед Його Другим пришествям— “війни [і] воєнні чутки ... і голод, мор та землетруси постануть місцями”².

В Ученні і Завітах Спаситель сказав: *“І все буде у сум'ятті; ... бо страх зійде на всіх людей”*³.

Ми дійсно живемо у час, сповнений сум'яття. Багато людей бояться майбутнього, і серця багатьох відвернулися від їхньої віри в Бога і Його Сина Ісуса Христа.

Випуски новин сповнені повідомлень про насильство. Аморальна інформація публікується в Інтернеті. Кладовища, церкви, мечеті, синагоги та релігійні святині зазнали вандалізму.

Всесвітня пандемія дісталася практично кожного куточка землі—мільйони людей було інфіковано, більше мільйона померло. Урочистості з нагоди закінчення навчальних закладів, церковні богослужіння, шлюбні, місіонерське

Найробі, Кенія

служіння і безліч інших важливих подій були зірвані. Крім цього, незліченна кількість людей була залишена на самоті та в ізоляції.

Економічні потрясіння стали причиною випробувань для дуже багатьох людей, особливо для найбільш незахищених дітей нашого Небесного Батька.

Ми бачили, як люди палко виявляли своє право на мирний протест, і ми бачили безлад, спричинений розгніваним натовпом.

Водночас ми продовжуємо спостерігати за конфліктами по всьому світу.

Я часто думаю про тих із вас, хто страждає, хвилюється, боїться або відчувається самотньо. Я запевняю кожного з вас, що Господь знає вас, Йому відомі ваша стурбованість і біль, і Він любить вас—глибоко, особисто, сильно і назавжди.

Щовечора, коли я молюся, я прошу Господа благословити всіх, хто обтяжений горем, болем, самотністю і смутком. Я знаю, що інші провідники Церкви промовляють подібну молитву. Наші серця, окремо і разом, спрямовані до вас, і наші молитви лунають до Бога заради вас.

Минулого року я декілька днів провів у північно-східній частині Сполучених Штатів, відвідуючи історичні пам'ятки Америки і Церкви, відвідуючи збори з нашими місіонерами і членами Церкви, а також зустрічаючись з урядовцями і бізнесменами.

Зальцбург, Австрія

У неділю, 20 жовтня, я виступав перед великим зібранням поряд з Бостоном, шт. Массачусетс. Під час промови я відчув спонукання сказати: “Я благаю вас ... молитися за цю країну, за її керівників, за її народ і за сім’ї, які живуть у цій великій заснованій Богом країні”⁴.

Також я сказав, що Америка і багато країн на землі, як і в минулі часи, знаходяться на черговому вирішальному роздоріжжі і потребують наших молитов⁵.

Цього благання не було у моїх підготовлених записках. Ті слова прийшли до мене за відчуттям Духа, Який спонукав мене запросити присутніх молитися за свою країну і її керівництво.

Сьогодні я поширюю свій заклик про молитву до всіх людей у кожній країні по всьому світу. Незалежно від того, як ви молитесь або кому ви молитесь, будь ласка, виявляйте свою віру—якого б віросповідання ви не були—і молитесь за свою країну та її керівництво. Як я сказав минулого жовтня у Массачусетсі, сьогодні ми стоїмо на важливому роздоріжжі в історії, і народи землі мають відчайдушну потребу в божественному натхненні та скеруванні. Це не стосується політики або законів. Це стосується спокою і зцілення, які можуть прийти в душі

окремих людей, а також у самі країни—їхні міста, містечка і села, завдяки Князю миру і джерелу усього зцілення, Господу Ісусу Христу.

Протягом кількох останніх місяців у мене з’являлося відчуття, що найкращий спосіб допомогти у ситуації, яка склалася зараз у світі,—це щоб усі люди більше покладалися на Бога і звертали до Нього свої серця у щирій молитві. Якщо ми будемо упокорювати себе і шукати натхнення з небес, щоб витерпіти або подолати те, що чекає на нас попереду, це буде нашим найбільш безпечним і надійним способом впевнено йти вперед у ці тривожні часи.

У Писаннях наголошується на молитвах, які Ісус промовляв під час Його земного священнослужіння, а також на Його вченнях щодо молитви. Згадаймо Господню молитву:

“Отче наш, що еси на небесах!
Нехай святиться Ім’я Твоє,
нехай прийде Царство Твоє,
нехай буде воля Твоя, як на небі,
так і на землі.

Хліба нашого насущного дай нам сьогодні.

І прости нам довги наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим.

І не введи нас у випробування, але визволи нас від лукавого. Бо Твоє є царство, і сила, і слава наввіки. Амінь”⁶.

Ця цілеспрямована прекрасна молитва, яка часто зустрічається в християнстві, дає чітко зрозуміти, що цілком доречно безпосередньо звертатися “Отче наш, що еси на небесах” за відповідями стосовно того, що нас турбує. Отже давайте молитися про божественне скерування.

Я запрошую вас молитися часто⁷. Моліться за свою сім’ю. Моліться за керівництво держав. Моліться за важливих людей, які стоять на передовій сучасних боїв проти соціальних, екологічних, політичних та біологічних напастей, що впливають на всіх людей по всьому світу—багатих і бідних, молодих і літніх.

Спаситель навчав нас не обмежувати коло тих, за кого ми можемо молитися. Він сказав: “Любіть ворогів своїх, благословляйте тих, хто вас проклинає, творить добро тим, хто ненавидить вас, і молитесь за тих, хто вас переслідує”⁸.

На хресті Голгофи, де Ісус помер за наші гріхи, Він у молитві продемонстрував те, чого навчав: “Отче, відпусти їм, бо не знають, що чинять вони!”⁹

Щира молитва за тих, хто може вважатися нашими ворогами, є проявом нашої віри в те, що Бог може змінювати наші серця і серця інших людей. Такі молитви повинні посилювати нашу рішучість зробити необхідні зміни в нашому власному житті, сім’ях і громадах.

Незалежно від того, де ви живете, якою мовою спілкуєтесь або з якими випробуваннями стикаєтесь, Бог чує вас і відповідає вам у Свій власний спосіб і Свій власний час. Ми—Його діти, і тому можемо звертатися до Нього у пошуку допомоги, втішення та оновленого бажання здійснити позитивні зміни у світі.

Часто не достатньо просто молитися про справедливість, мир, про бідних і хворих. Ми *стаємо на коліна* в молитві, а потім нам потрібно вставати з колін і робити все можливе, аби допомогти—як собі, так і іншим¹⁰.

У Писаннях є багато прикладів людей віри, які поєднували молитву з діями, аби здійснити зміни у власному житті й житті інших людей. У Книзі Мормона, наприклад, ми читаємо про Еноша. Було визначено, що “приблизно у двох третинах цієї короткої книги описується молитва, або ланцюг молитов, а в решті тексту розповідається про те, що він робив у зв’язку з отриманими відповідями”¹¹.

У нас є багато прикладів, як молитва впливала на хід нашої власної церковної історії, починаючи з першої промовленої вголос молитви Джозефа Сміта на лісовій галявині поблизу дерев’яного будинку його батьків навесні 1820 року. Молитва Джозефа щодо пошуку прощення і духовного скерування відкрила небеса. Сьогодні ми є спадкоємцями Пророка Джозефа та інших вірних святих останніх днів, чоловіків і жінок, які молилися і діяли, щоб допомогти встановити Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

Я часто думаю про молитви відданих жінок, таких як Мері Філдінг Сміт, яка з допомогою Бога мужньо вела свою сім’ю від зростаючих переслідувань в Іллінойсі до безпеки у цій долині, де її сім’я процвітала духовно і матеріально. Після щирої молитви на колінах вона важко працювала, щоб подолати свої труднощі і благословити свою сім’ю.

Молитва піднесе нас і зближить як окремих людей, як сім’ї, як Церкву і як світ. Молитва впливатиме на

науковців і допоможе їм у розробці вакцин і ліків, які зупинять цю пандемію. Молитва принесе втішення тим, хто втратив близьку людину. Вона скерує нас у розумінні того, що слід робити для особистої безпеки.

Брати і сестри, я закликаю вас подвоїти свою відданість молитві. Я закликаю вас молитися у ваших комірчинах, під час щоденних прогулянок, у ваших домітках, приходах і завжди у ваших серцях¹².

Від імені провідників Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів я дякую вам за те, що ви молитесь за нас. Я закликаю вас продовжувати молитися, щоб ми могли отримувати натхнення й одкровення для скерування Церкви у ці складні часи.

Молитва може змінити наше власне життя. Натхненні щирою молитвою, ми можемо покращувати себе і допомагати іншим робити те саме.

Я знаю про силу молитви з власного досвіду. Нещодавно я був один у своєму офісі. Я щойно пройшов медичну процедуру на моїй руці. Рука була чорно-синьою, набряклаю і боліла. Сидячи за столом, я не міг зосередитися на важливих і невідкладних справах через цей біль, який відчував.

Я став на коліна в молитві і попросив Господа допомогти мені зосередитися, щоб я міг виконати свою роботу. Я встав і повернувся до купи паперів на моєму столі. Майже одразу мій розум став ясним і зосередженим, і я зміг виконати всі нагальні справи.

Існуюча у світі хаотична ситуація може здаватися лякаючою, враховуючи безліч питань і викликів. Але я маю палке свідчення про те, що якщо ми будемо молитися і просити Небесного Батька про потрібні благословення і скерування, ми

дізнаємося, як ми можемо благословляти свої сім’ї, сусідів, громади і навіть країни, в яких ми живемо.

Спаситель молився і потім “ходив Він, добро чинячи”¹³, годуючи бідних, підбадьорюючи і підтримуючи нужденних, виявляючи любов, прощення і даруючи мир і розраду всім, хто приходив до Нього. Він продовжує підтримувати нас.

Я запрошую всіх членів Церкви, а також наших сусідів і друзів інших віросповідань по всьому світу робити те, що Спаситель радив Своїм учням: “*Тож пильнуйте, і кожного часу молитесь*”¹⁴ про мир, втіху, безпеку і можливості служити одне одному.

Якою великою є сила молитви і якими потрібними для світу сьогодні є наші молитви віри в Бога і Його улюбленого Сина! Пам’ятаймо і цінуймо силу молитви. В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Лука 21:36; курсив додано.
2. Матвій 24:6, 7.
3. Учення і Завіти 88:91; курсив додано.
4. M. Russell Ballard, in Sarah Jane Weaver, “President Ballard Pleads with Latter-day Saints to ‘Pray for This Country’ as United States Is at ‘Another Crossroad’”, *Church News*, Oct. 21, 2019, thechurchnews.com.
5. Див. Weaver, “President Ballard Pleads with Latter-day Saints”.
6. Матвій 6:9–13. Зверніть увагу на те, що в Перекладі Джозефа Сміта цей вірш 13 пояснюється так: “*І не дозволяй, щоб нас вводили у спокусу, але визволи нас від зла*” (Переклад Джозефа Сміта, Матвій 6:14).
7. Див. Лука 18:1–8; 21:36; Ефесянам 6:18; 2 Нефій 32:9; 3 Нефій 18:15, 18–21; Учення і Завіти 10:5; 19:38; 33:17; 61:39; 88:126; 90:24.
8. Матвій 5:44.
9. Лука 23:34.
10. Див. Алма 34:27–29.
11. Sharon J. Harris, *Enos, Jarom, Omni: A Brief Theological Introduction* (2020), 18.
12. Див. Алма 33:3–11; 34:17–27.
13. Дії 10:38.
14. Лука 21:36, курсив додано; див. також 3 Нефій 18:15.

Ліса Л. Харкнесс
Перша радниця у генеральному президентстві
Початкового товариства

Мовчи, перестань!

Спаситель навчає, як відчувати мир і спокій, навіть коли навколо нас здіймаються люті вітри, а бурхливі води загрожують потопити наші надії.

Коли наші діти були малими, ми сім'єю провели кілька днів на чудовому озері. Якось по обіді кілька наших дітей, одягнувши рятівні жилети, почали стрибати з човна у воду. Наша наймолодша донька боролася з нерішучістю, уважно спостерігаючи за братами і сестрами. Зібравши всю свою сміливість, вона однією рукою затиснула ніс і стрибнула. Донька відразу ж випірнула і з тривогою в голосі закричала: “Допоможіть! Допоможіть!”

Їй не загрожувала смертельна небезпека; рятівний жилет справлявся зі своїм призначенням, і дочка в безпеці плавала по поверхні води. Ми змогли до неї дотягнутися і без великих зусиль втягли її у човен. Втім їй здавалося, що вона потребує допомоги. Можливо, це було викликано прохолодою води чи новизною пережитих відчуттів. Як би там не було, вона влізла у човен, де ми загорнули її у сухий рушник і похвалили за сміливість.

Якого б віку ми не були, багато з нас у важкі хвилини з хвилюванням вигукували похапцем слова: “Допоможи мені!” “Врятуй мене!” або “Будь ласка, дай відповідь на мою молитву!”

Те ж саме трапилося з учнями Ісуса під час Його земного служіння.

У Євангелії від Марка ми читаємо, що Ісус “знову почав ... навчати над морем. І зібралось до Нього багато народу”¹. Людей було так багато, що Ісус “до човна на морі ввійшов”² і промовляв з нього. Він навчав людей увесь день притчами, поки вони сиділи на березі.

“І сказав Він до [учнів] того дня, коли вечір настав: Переплиньмо на той бік. І, лишивши народ”³, вони відпливли від берега, маючи намір перетнути Галілейське море. Знайшовши місце на кормі човна, Ісус ліг і швидко заснув. Невдози “знялася ось буря велика, а хвилі вливалися в човен, аж човен водою вже був [майже] переповнився”⁴

Багато Ісусових учнів були досвідченими рибалками і знали як керувати човном під час шторму. Він їм довіряв, і навіть більше—Він їх любив. Вони залишили свою роботу, особисті інтереси і сім'ї, щоб іти за Ісусом. Їхня присутність у човні була доказом їхньої віри в Нього. І тепер човен потрапив у шторм та ось-ось мав потонути.

Ми не знаємо, як довго вони боролися, щоб зберегти човен на плаву під час бурі, але вони розбудили Ісуса, і в їхніх голосах відчувалася паніка, коли вони промовили:

“Учителю, чи Тобі байдуже, що ми гинемо?”⁵

“Рятуй, Господи, гинемо!”⁶

Вони називали його “Учитель”, і Він ним є. Він також “Ісус Христос, Син Бога, Батько небес і землі, Творець усього від початку”⁷.

Ісус підвівся зі Свого місця у човні і заборонив вітру та сказав до вируючого моря: “Мовчи, перестань. І стих вітер, і тиша велика настала”⁸. Оскільки Ісус був Взірцевим Учителем, Він навчав Своїх учнів, поставивши два прості, однак сповнені любові запитання. Він запитав:

Санто-Домінго, Домініканська Республіка

“Чого ви такі полохливі?”⁹

“Чому віри не маєте?”¹⁰

Коли у нас випробування, негаразди чи неприємності, ми, смертні, маємо схильність, навіть спокую, вигукувати: “Учителю, чи Тобі байдуже, що я гину?” Врятуй мене”. Навіть Джозеф Сміт благав, перебуваючи у жадливій в'язниці: “О Боже, де Ти? І де те шатро, що покриває Твоє сховище?”¹¹

Звичайно ж, Спаситель світу розуміє що ми, смертні, маємо певні обмеження, бо Він навчає нас, як відчувати мир і спокій, навіть коли навколо нас здіймаються люті вітри, а бурхливі води загрожують потопити наші надії.

До тих, хто має загартовану віру, віру дитини або навіть найменшу часточку віри¹² Ісус звертається з такими словами: “Прийдіть до Мене”¹³. “Вір[те] в Моє ім'я”¹⁴. “Уч[іться] від Мене і слухай[те] Мої слова”¹⁵. Він з лагідністю наказує: “[Покайтесь] і христ[іться] в Моє ім'я”¹⁶, “Любіть один одного! Як Я вас полюбив”¹⁷ і “Завжди пам'ятайте] Мене”¹⁸. Ісус запевняє, пояснюючи: “Це Я вам розповів, щоб мали ви мир у Мені. Страждання зазнаєте в світі, — але будьте відважні: Я світ перемир!”¹⁹

Я можу припускати, що учні Ісуса, перебуваючи в човні, який розгойдувала буря, мали постійно слідкувати за тим, щоб вичерпувати воду, оскільки їх заливало хвилями. Я можу уявити, як вони справляються з вітрилами і намагаються хоч якимось чином скеровувати свого маленького човна. Вони були повністю зосереджені на тому, щоб протриматися хоча б ще одну мить, і їхні благання про допомогу були як ніколи щирими.

Багато з нас зараз потрапляють у подібну ситуацію. Останні події у

світі та в наших країнах, громадах і сім'ях стали для нас несподіваним випробуванням. У часи сум'яття нам може здаватися, що наша віра наближається до межі витривалості й розуміння. Хвилі страху можуть нас відволікати, спонукаючи забувати про доброту Бога, тому наша здатність усвідомлювати реальність стає або занадто обмеженою, або сумнівною. Однак саме за таких скрутних обставин подорожі наша віра може не лише випробовуватися, але і зміцнюватися.

Незалежно від обставин, ми можемо робити свідомі зусилля для зміцнення і збільшення нашої віри в Ісуса Христа. Вона зміцнюється, коли ми пам'ятаємо, що ми—діти Бога і що Він нас любить. Наша віра зростає, коли ми ставимо дослід над словом Бога з надією та старанністю, намагаючись як найкраще жити за вченнями Христа. Наша віра зростає, коли ми обираємо вірити, а не сумніватися, прощати, а не засуджувати, каятися, а не повставати. Наша віра вдосконалюється, якщо ми терпляче покладаємося на заслуги, милість і благодать Святого Месії²⁰.

“Хоча віра не є досконалим знанням,—сказав старійшина Ніл А. Максвелл,—вона приносить глибоку довіру до Бога, Чие знання є досконалим”²¹! Навіть у неспокійні часи віра в Господа Ісуса Христа вимагає сміливості й витривалості. Вона допомагає залишити поза увагою все незначне, що відволікає. Вона захоплює нас невпинно іти вперед шляхом завітів. Віра допомагає долати розчарування і дає можливість дивитися в майбутнє впевнено та рішуче. Вона спонукає нас просити про порятунок і допомогу, коли ми молимося Батькові в ім'я Його Сина. І коли здається, що всі наші молитовні

благання залишаються без відповіді, наша незмінна віра в Ісуса Христа робить нас терплячими, смиренними і здатними з благоговінням промовляти слова: “Нехай буде воля Твоя”²².

Президент Рассел М. Нельсон навчав:

“Нам не потрібно дозволяти страхові витіснити віру. Ми можемо боротися з тим страхом, зміцнюючи віру.

Почніть зі своїх дітей. ... Дайте їм відчути свою віру, навіть якщо ви долаєте важкі випробування. Зосередьте свою віру на люблячому Небесному Батькові та Його улюбленому Синові Ісусі Христі. ... Навчайте кожного дорогоцінного хлопчика або дівчинку, що кожен з них є дитиною Бога, створеною за Його образом, і має священну мету і потенціал. Кожен народився, аби долати труднощі і розвивати віру”²³.

Нещодавно я чула, як чотирирічні діти розповідали про свою віру в Ісуса Христа, даючи відповідь на таке запитання: “Як Ісус Христос допомагає тобі?” Перша дитина сказала: “Я знаю, що Ісус мене любить, бо Він за мене помер. Він любить також і дорослих”. Друга дитина сказала: “Він допомагає, коли мені сумно або я серджуся. Він також допомагає мені, коли я тону”.

Ісус проголосив: “Отже, кожного, хто кається і приходять до Мене, як мале дитя, того Я прийму, бо для таких царство Бога”²⁴.

“Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне”²⁵.

Нещодавно Президент Нельсон пообіцяв, що “страх зменшиться, а віра зміцніє”, якщо ми почнемо “з новою рішучістю дійсно слухати слова Спасителя”²⁶.

Старійшина Уліссес Соарес
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Сестри і брати, наші нинішні складні умови не є нашим остаточним вічним пунктом призначення. Ми, члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, узяли на себе ім'я Ісуса Христа, уклавши з Ним завіт. Ми віримо в Його викупительну силу і маємо надію на Його величчя та дорогоцінні обіцяння. У нас є всі причини для радості, бо наш Господь і Спаситель добре знає про наші негаразди, турботи і болі. Як і колись зі своїми учнями в давнину, Він зараз у нашому човні! Я свідчу, що Він віддав Своє життя, щоб ви і я не загинули. Тож довіряймо Йому, виконуймо Його заповіді та з вірою слухаймо, як Він каже: “Мовчи, перестань”²⁷. У священне і святе ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Марк 4:1.
2. Марк 4:1.
3. Марк 4:35–36.
4. Марк 4:37.
5. Марк 4:38.
6. Матвій 8:25.
7. Мосія 3:8.
8. Марк 4:39.
9. Марк 4:40.
10. Лука 8:25.
11. Учення і Завіти 121:1.
12. Див. Алма 32:27.
13. Матвій 11:28.
14. Етер 3:14.
15. Учення і Завіти 19:23.
16. 3 Нефій 18:11.
17. Іван 13:34.
18. 3 Нефій 18:7.
19. Іван 16:33.
20. Див. 2 Нефій 2:8.
21. Neal A. Maxwell, “Lest Ye Be Wearied and Faint in Your Minds”, *Ensign*, May 1991, 89.
22. Лука 11:2.
23. Рассел М. Нельсон, “Дивіться в майбутнє з вірою”, *Ліягона*, трав. 2011, с. 34.
24. 3 Нефій 9:22.
25. Іван 3:16.
26. Рассел М. Нельсон, “Вперед з вірою”, *Ліягона*, трав. 2020, с. 114.
27. Марк 4:39.

Звертайтеся до Христа в кожній думці

Боротьба зі спокусою вимагає старанності й вірності упродовж всього життя. Однак, будь ласка, знайте, що Господь готовий допомагати нам.

У своєму поетичному гімні хвали Псалмспівець проголосив:

“Господи, випробував Ти мене та й пізнав,

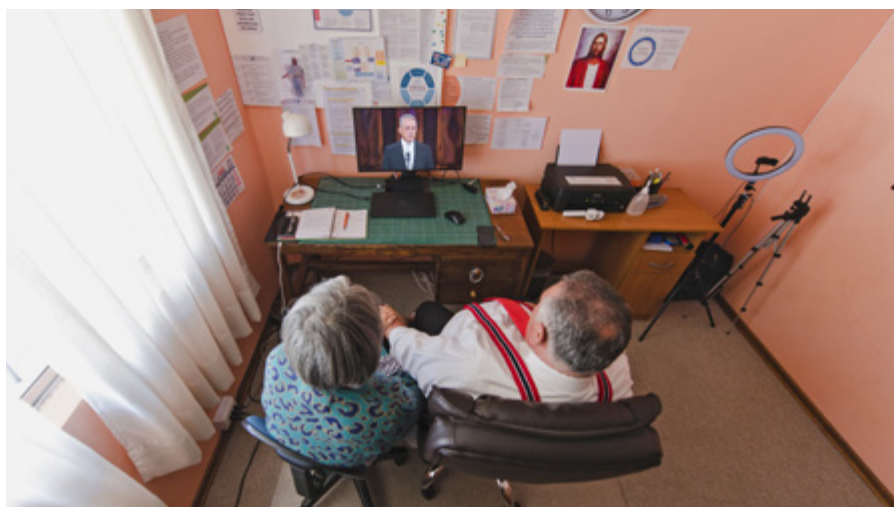
Ти знаєш сидіння моє та вставання моє, думку мою розумієш здалека.

Дорогу мою та лежання моє виміряєш, і Ти всі путі мої знаєш”¹.

Користуючись семантичним паралелізмом, Псалмспівець оспівує таку божественну рису Господа як всеумудрість, оскільки Він справді знає все

про наші душі². Знаючи про все, що нам необхідно в цьому житті, Спаситель запрошує нас у кожній думці звертатися до Нього і всім нашим серцем іти за Ним³. Цим нам обіцяно, що ми зможемо ходити в Його світлі і що Його провід перешкоджатиме впливу темряви у нашому житті⁴.

Щоб звертатися до Нього в кожній думці та йти за Ним усім нашим серцем, нам необхідно узгоджувати свої думки і бажання з Його⁵. У Писаннях це узгодження

Вілья-Алемана, Великий Вальпараїсо, Чилі

називається “у Господі ст[ояти]”⁶. Це означає, що наше життя постійно перебуває в гармонії з євангелією Христа і ми щодня зосереджуємося на тому, що є хорошим⁷. І лише тоді ми зможемо досягти “мир[у] Бож[ого], що вищий від усякого розуму”, який буде “бере[гти]” серця [н]аші та [н]аші думки у Христі Ісусі”⁸. Сам Спаситель навчав старійшин Церкви в лютому 1831 р.: “Зберігайте як скарб ці речі у своєму серці, і нехай урочистості вічності будуть на вашому розумі”⁹.

Попри наші постійні зусилля звертатися до Господа, погані думки можуть проникати в наш розум. Коли таким думкам дозволено входити і навіть запрошено їх залишитися, вони можуть формувати бажання нашого серця і направляти нас до того, ким ми станемо в цьому житті й, зрештою, до того, що ми успадкуємо у вічності¹⁰. Одного разу старійшина Ніл А. Максвелл, наголосивши на цьому принципі, сказав: “Бажання ... обумовлюють ступені наслідків, зокрема, чому “багато покликаних, та вибраних мало”¹¹.

Наші давні і сучасні пророки постійно нагадують нам не піддаватися спокусі, щоб не втратити своєї духовної сили діяти і не стати розгубленими, дезорієнтованими та обманутими в житті.

Метафорично кажучи, піддаватися спокусі—це неначе наблизитися до магніту з металевим предметом. Невидима сила магніту притягує металевий предмет та міцно утримує його. Магніт втрачає силу дії на нього лише тоді, коли металевий предмет розташований далеко від нього. Отже, як магніт не може мати сили над металевим предметом, розташований далеко від нього, так і з нами: якщо ми не піддаємося спокусі, то

Сан-Паулу, Бразилія

вона зникає і втрачає свою владу над нашим розумом та серцем і, відповідно, над нашими діями.

Ця аналогія нагадує мені про випадок, про який мені розповіла кілька років тому одна дуже вірна сестра з Церкви. Ця сестра розповіла мені, що коли вона прокинулася одного ранку, непристойна думка, якої у неї ніколи до того не було, несподівано увійшла в її розум. Хоча ця думка просто таки вразила її, вона відреагувала на неї за долю секунди, сказавши собі і цій думці: “Ні!”, і замінила її чимось хорошим, що відволікло її розум від небажаної думки. Вона сказала мені, що коли вона виявила свою моральну свободу вибору в праведності, ця негативна, небажана думка миттєво зникла.

Коли Мороній закликав людей повірити у Христа і покаятися, він попередив їх, що їм треба прийти до Спасителя всім своїм серцем, скинувши з себе всю нечистоту. Більш того, Мороній закликав їх просити Бога з непохитною твердістю, щоб вони не піддалися спокусі¹². Застосування цих принципів у нашому житті вимагає не просто вірити в них, необхідно налаштувати наш розум і наше серце на ці божественні принципи. Крім нашого покладання на Спасителя, таке

налаштування вимагає щоденного і постійного особистого зусилля, бо наші земні схильності не зникнуть самі по собі. Боротьба зі спокусою вимагає старанності й вірності упродовж всього життя. Однак, будь ласка, знайте, що Господь готовий допомагати нам у наших особистих зусиллях і обіцяє чудові благословення, якщо ми витерпимо до кінця.

В особливо важкий час, коли Джозеф Сміт та його друзі у тюрмі в Ліберті не мали ніякої свободи, крім свободи своїх думок, Господь дав їм корисну пораду та обіцяння, які поширюються на всіх нас:

“Нехай твоя утроба сповниться милосердям до всіх людей і до родини одновірних, і нехай чеснота прикрашає твої думки безупинно; тоді зміцніє твоя впевненість у присутності Бога; ...

Святий Дух буде твоїм постійним супутником, а твій скіпетр— незмінним скіпетром праведності й істини”¹³.

Якщо ми так робитимемо, то святі думки постійно прикрашатимуть наш розум, а чисті бажання будуть вести нас до праведних дій.

Мороній також нагадав своєму народові не піддаватися впливу їхніх хтивих бажань¹⁴. Слово *хтивість* означає нестримні та неналежні

бажання чогось¹⁵. Через неї здійснюються будь-які темні думки або погані бажання, що спонукають людину зосереджуватися на егоїстичній поведінці чи земних скарбах, а не на тому, щоб робити добро, бути добрими, дотримуватися заповідей Божих тощо. Вона часто проявляється у найбільш плотських почуттях душі. Апостол Павло визначив деякі з цих почуттів, зокрема такі як “нечистість, розпуста, ... ворожечі, ... гнів, суперечки, ... заздріки ... й подібне до цього”¹⁶. Крім усіх злочестивих аспектів хтивості, ми не можемо забувати і про те, що ворог використовує її як секретну і підступну зброю проти нас, спокушаючи робити щось погане.

Мої улюблені брати і сестри, я свідчу, що коли ми покладатимемося на камінь спасіння, на Спасителя наших душ, і дотримуватимемося поради Моронія, наша здатність контролювати свої думки значно збільшиться. Я можу запевнити вас, що наша духовна зрілість

Пенабланка, Вальпараїсо, Чилі

зростатиме з великою швидкістю, змінюючи наші серця, роблячи нас більш схожими на Ісуса Христа. Крім того, вплив Святого Духа буде більш сильним і постійним у нашому житті. Тоді спокуси супротивника потроху втратять свою силу над нами, що приведе до щасливішого, чистішого й освяченого життя.

Тих, хто з будь-яких причин піддався спокусі й чинить неправедно, я запевняю, що є шлях назад, що є надія у Христі. Кілька років тому у мене була можливість відвідати дорогого члена Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів у дуже важкий період його життя після вчинення великого гріха. Коли я вперше побачив його, то міг бачити сум у його очах, але і яскравість надії в його обличчі. Вираз його обличчя відображав смиренне і змінене серце. Він був відданим християнином, і Господь щедро благословляв його. Однак він дозволив увійти в його розум одній непристойній думці, яка потім привела до інших думок. Через те, що він все більше й більше дозволяв з'являтися цим думкам, вони незабаром вкоренилися в його розумі і почали глибоко вростати в його серце. Зрештою, він почав діяти за цими негідними бажаннями, які привели його до рішень, що суперечили всьому найціннішому в його житті. Він сказав мені, що якби він не допустив ту безглузду думку від початку, то не став би уразливим й сприятливим до спокус ворога—спокус, які принесли так багато смутку в його життя, принаймні на певний час.

На щастя, подібно блудному сину в добре відомій притчі з Євангелії від Луки, “він спам’ятався” і прокинувся від того жахіття¹⁷. Він відновив свою довіру до Господа, відчував щире розкаяння і мав

бажання врешті-решт повернутися до Господньої кошари. Того дня ми обидва відчували Спасителеву викупну любов до нас. У кінці нашої короткої зустрічі ми обидва були сповнені почуттями, і до цього дня я пам’ятаю сяючу радість на його обличчі, коли він пішов з мого офісу.

Мої дорогі друзі, коли ми не піддаємося маленьким спокусам, які часто неочікувано приходять у наше життя, ми краще озброєні, щоб уникнути серйозних гріхів. Як сказав Президент Спенсер В. Кімбол: “Рідко, коли людина впадає у велику провину, спочатку не піддаючись меншим, що відчиняє двері до більш серйозних. ... Чисте поле не поростає раптово бур’яном”¹⁸.

Готуючись до виконання Своєї божественної місії на землі, Спаситель Ісус Христос показав на власному прикладі, що важливо постійно не піддаватися всьому, що може відвернути нас від досягнення нашої вічної мети. Після кількох неуспішних атак ворога, який намагався відволікти Його від Його місії, Спаситель рішуче прогнав диявола, кажучи: “Відійди, сатано! ... Тоді позоставив диявол Його. І ось Анголи приступили, і служили Йому”¹⁹.

Ви можете собі уявити, мої брати і сестри, що б сталося, якби ми могли отримати силу і хоробрість від Спасителя і сказати: “Ні” і “Відійди звідси” нечестивим думкам у ту саму мить, коли вони приходять у наш розум? Як це вплинуло б на бажання наших сердець? Як завдяки цьому наші вчинки наближали б нас до Спасителя і дозволили б постійно відчувати вплив Святого Духа в нашому житті? Я знаю, що наслідуючи приклад Ісуса, ми уникнемо багатьох трагедій і небажаної поведінки, які можуть призвести до

проблем у сім'ї та непорозуміннь, негативних емоцій і скочування вниз, несправедливості, насильства і потрапляння у полон згубних звичок та будь-чого, що може суперечити заповідям Господа.

У своєму історичному і проникливому виступі у квітні цього року наш дорогий пророк, Президент Рассел М. Нельсон, пообіцяв, що всі, хто бажає “слухати Його”—слухати Ісуса Христа—і дотримуватися Його

заповідей, “буд[уть] благословенні мати додаткову силу, щоб подолати спокуси, труднощі й слабкості” і що наша здатність відчувати радість буде збільшуватися навіть під час посилення теперішніх потрясінь²⁰.

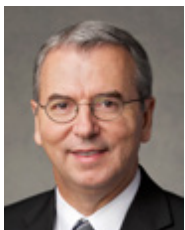
Я свідчу вам, що обіцяння, дані нашим дорогим пророком, є обіцяннями, даними Самим Спасителем. Я запрошую всіх нас “слухати Його” у кожній думці та йти за Ним усім нашим серцем, щоб отримати силу

і хоробрість сказати: “Ні” та “Відійди звідси” всьому тому, що може принести нещастя у наше життя. Якщо ми робитимемо так, я обіцяю, що Господь пошле додаткову міру Свого Святого Духа, щоб зміцнювати і втішати нас, і ми зможемо стати людьми за серцем Самого Господа²¹.

Я свідчу, що Ісус Христос живе і що завдяки Йому ми можемо перемогти згубний вплив ворога і бути гідними жити вічно з Господом у присутності нашого улюбленого Небесного Батька. Я свідчу про ці істини з усією своєю любов'ю до вас і до нашого чудового Спасителя, імені Якого я віддаю славу, шану і похвалу вічно. Я кажу це у святе ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Псалми 139:1–3.
2. Див. Путівник по Писаннях, “Всемудрий”, scriptures.ChurchofJesusChrist.org; див. також Матвій 6:8; 2 Нефій 2:24; 3 Нефій 28:6; Учення і Завіти 6:16.
3. Див. Псалми 119:2; Ісаїя 45:22; Мосія 7:33; Учення і Завіти 6:36.
4. Див. Іван 8:12.
5. Див. Учення і Завіти 68:4.
6. Филип'янам 4:1.
7. Див. Филип'янам 4:8.
8. Филип'янам 4:7.
9. Учення і Завіти 43:34.
10. Див. Приповіді 23:7; Єремія 17:10; 2 Нефій 9:39; Мосія 4:30; Алма 12:14; Учення і Завіти 137:9.
11. Neal A. Maxwell, “According to the Desire of [Our] Hearts”, *Ensign*, Nov. 1996; див. також Матвій 22:14; Учення і Завіти 95:5.
12. Див. Мормон 9: 27–29; див. також Мосія 2:41.
13. Учення і Завіти 121:45–46.
14. Див. Мормон 9:28.
15. Див. Путівник по Писаннях, “Хтивість”, scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
16. Галагам 5:19–21.
17. Лука 15:17.
18. *Учення Президентів Церкви: Спенсер В. Кімбол* (2006), с. 115; див. також 2 Самуїлова 11.
19. Матвій 4:10–11.
20. Рассел М. Нельсон, “Слухайте Його”, *Ліягона*, трав. 2020, с. 90.
21. Див. 1 Самуїлова 13:14.

Старійшина Карлос А. Годой
З президентства сімдесятників

Я вірю в ангелів

*Господь знає про випробування, які ви маєте.
Він знає вас, Він любить вас, і я обіцяю, що Він
посилатиме ангелів, щоб вам допомогти.*

Брати і сестри, я вірю в ангелів і хочу розповісти про мій досвід спілкування з ними. Роблячи це, я сподіваюся і молюся, що ви усвідомите важливість ангелів у нашому житті.

Ось слова старійшини Джеффри Р. Холланда з минулої генеральної конференції: “Коли ми говоримо про тих, хто є знаряддям у руці Божій, нам нагадують, що не всі ангели приходять з того боку завіси. З деякими ми крокуємо разом і розмовляємо—тут, зараз, щодня. Дехто з них мешкає по-сусідству. ... Дійсно, небеса ніколи не здаються настільки близькими до нас, ніж коли ми бачимо Божу любов, виявлену в доброті й відданості людей таких добрих і таких чистих, що *ангели*—це єдине визначення, що приходить на думку” (“Священнослужіння ангелів”, *Ліягона*, лист. 2008, с. 30).

Саме про ангелів, які живуть по цей бік завіси, я і хочу поговорити. Ангели, які знаходяться серед нас у нашому повсякденному житті,—це яскраве нагадування про Божу любов до нас.

Перші два ангели, яких я згадаю,—це дві місіонерки, які навчали мене євангелії, коли я був ще юнаком,—сестра Вільма Моліна та

сестра Івонет Рівітті. Нас з моєю молодшою сестрою запросили на церковний захід, де ми й зустріли цих двох ангелів. Я й уявити не міг, наскільки цей простий захід змінить моє життя.

Ані мої батьки, ані брати, ані сестри не цікавилися тоді Церквою. Вони навіть не хотіли, щоб місіонерки відвідували нас вдома, тому я проходив місіонерські уроки в церковній будівлі. Та маленька кімната в домі зборів стала моїм “священним гаєм”.

Через місяць після того, як ці ангели познайомили мене з євангелією, я охрестився. Мені було 16 років. На жаль, у мене немає фотографії з цієї священної події, але у мене є фотографія, на якій ми з сестрою беремо участь у тому заході. Можливо, мені треба пояснити, хто є хто на цій фотографії. Я вищий і стою праворуч.

Як ви можете собі уявити, залишатися активним у Церкві було вкрай непросто для підлітка, чий спосіб життя щойно змінився і чия сім'я не обрала такий самий шлях.

Намагаючись пристосуватися до свого нового життя, нової культури та нових друзів, я почувався не в своїй тарілці. Дуже часто я почував себе самотнім та зневіреним. Я знав, що Церква істинна, але мені було

важко відчувати належність до неї. Хоча я все ще почувався незручно і невпевнено, намагаючись знайти своє місце у новій релігії, я набрався сміливості, щоб узяти участь у триденній молодіжній конференції, на якій сподівався завести нових друзів. Саме тоді я й зустрів ще одного ангела-рятівника на ім'я Моніка Брандао.

Вона була новенькою в цій місцевості—переїхала з іншої частини Бразилії. Вона швидко привернула мою увагу і, на щастя, прийняла мене в якості друга. Гадаю, вона дивилася на мої внутрішні риси, а не на зовнішність.

Через те, що вона подружилася зі мною, я познайомився і подружився з її друзями, і потім ми разом відвідали багато чудових заходів для молоді. Ті заходи були дуже важливими для мого входження в це нове життя.

Ці хороші друзі мали на мене значний вплив, але те, що в моєму домі не навчали євангелії і сім'я

Дякуючи ангелам, яких я зустрів протягом цих важливих перших років у Церкві, я отримав достатньо сили, щоб залишитися на шляху завітів.

Санто-Домінго, Домініканська Республіка

мене не підтримувала, піддавало ризику процес мого навернення. Тому пов'язане з євангелією спілкування в Церкві стало для мого зростаючого навернення ще важливішим. Потім Господь послав на допомогу ще двох ангелів.

Одним з них була Леда Ветторі—моя вчителька ранкової семінарії. Своїм прийняттям, любов'ю та надихаючими уроками вона давала мені денну дозу “добр[ого] слов[а] Бога” (Мороній 6:4), якого я так потребував упродовж дня. Це допомогло мені отримати духовну силу, щоб іти вперед.

Ще одним ангелом, посланим до мене, був президент Товариства молодих чоловіків, Марко Антоніо Фуско. Він також був призначений моїм старшим напарником з домашнього вчителювання. Незважаючи на те, що мені бракувало досвіду і мій вигляд був незвичним, він давав мені завдання навчати на зборах кворуму священників та під час візитів у якості домашніх учителів. Він дав мені шанс діяти і вчитися, а не просто бути тим, хто живе за євангелією. Він довіряв мені більше, ніж я собі.

Дякуючи всім цим ангелам та багатьом іншим, яких я зустрів протягом цих важливих перших років у

Церкві, я отримав достатньо сили, щоб залишитися на шляху завітів, набуваючи духовного свідчення про істину.

І, до речі, як там та дівчина-ангел Моніка? Після того як ми обоє відслужили на місіях, вона стала моєю дружиною.

Я не вважаю випадковістю те, що хороші друзі, церковні обов'язки та насичення добрим словом Бога були складовими цього процесу.

Президент Гордон Б. Хінклі мудро навчав: “Але це нелегка справа—змінити життя й охреститися, щоб приєднатися до Церкви. Це означає порвати старі зв'язки. Це означає полишити друзів. Це може означати відмовитися від дорогих для душі вірувань. Це може вимагати зміни звичок і контролювання пристрастей. У стількох багатьох випадках це означає самотність і навіть страх перед невідомістю. Під час цього важкого періоду в житті навернених їм необхідні живлення й зміцнення” (“There Must Be Messengers”, *Ensign*, Oct. 1987, 5).

Пізніше він додав: “Кожному з них потрібні три речі: друг, відповідальність і насичення “добрим словом Бога” (“Converts and Young Men”, *Ensign*, May 1997, 47).

Навіщо я ділюся з вами цими історіями?

По-перше, щоб звернутися до тих, хто наразі проходить через схожий процес. Можливо, ви новонавернені в Церкві або повертаєтеся до неї після тимчасового блукання, а, можливо, комусь просто важко відчутти належність до неї. Будь ласка, будь ласка, не припиняйте намагатися стати частиною цієї великої сім'ї. Це істинна Церква Ісуса Христа!

Коли йдеться про ваше щастя і спасіння, то завжди варто докласти зусиль, щоб продовжувати просуватися вперед. Не шкодуйте зусиль, щоб змінити свій спосіб життя і традиції. Господь знає про випробування, які ви маєте. Він знає вас, Він любить вас, і я обіцяю, що Він посылатиме ангелів, щоб вам допомогти.

Сам Спаситель сказав: “Я йтиму перед вашим лицем. Я буду праворуч і ліворуч від вас, і Мій Дух буде у ваших серцях, а Мої ангели—навколо вас, щоб підтримувати вас” (Учення і Завіти 84:88).

По-друге, я ділюся цими історіями, щоб звернутися до всіх членів Церкви—до всіх нас. Нам слід пам'ятати, як буває нелегко новонаверненим, тим, хто вертається до активності, а також тим, чий спосіб життя не дозволяє миттєво адаптуватися. Господь знає про випробування, з якими вони стикаються, і Він шукає ангелів, які бажать допомогти. Господь завжди шукає тих, хто з готовністю стане ангелами у житті інших.

Брати і сестри, чи хотіли би ви стати знаряддям у руках Господа? Чи хотіли би ви стати одним з таких ангелів? Стати посланцем Бога з цього боку завіси для когось, про кого Він турбується? Ви потрібні Йому. Ви потрібні їм.

Звичайно, ми можемо завжди розраховувати на наших місіонерів. Вони завжди готові, перші добровольці на виконання ангельської роботи. Проте їх недостатньо.

Якщо ви уважно роздивитесь навкруги, то знайдете багато тих, хто потребує ангельської допомоги. Ці люди можуть не носити білих сорочок, суконь чи іншого загальноприйнятого недільного вбрання.

Старійшина Ніл Л. Андерсен
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Вони можуть сидіти на самоті, на задніх рядах каплиці чи класної кімнати, іноді відчуваючи, ніби вони невидимі. Можливо, у них трохи екстравагантна зачіска або вони використовують незвичну нам мову, але вони там, і вони докладають зусиль.

Дехто може запитати: “Чи варто мені повертатися? Чи слід мені й далі докласти зусиль?” Інші, можливо, цікавляться, чи настане день, коли вони відчують прийняття та любов до себе. Ангели потрібні прямо зараз. Ангели, які готові вийти зі своєї зони комфорту та з радістю прийняти їх. “[Люди, які є] таки[ми] добри[ми] і таки[ми] чисти[ми], що “ангели”—це єдине їх визначення, що приходить на думку, [щоб їх описати]” (Джеффри Р. Холланд, “Священнослужіння ангелів”, с. 30).

Брати і сестри, я вірю в ангелів! Усі ми тут сьогодні—величезна армія ангелів, яких було призначено для цих останніх днів, щоб служити людям як продовження рук люблячого Творця. Я обіцяю: якщо ми хочемо служити, Господь дасть нам можливість стати ангелами-служителями. Він знає, хто потребує ангельської допомоги, і Він скерує їх на ваш шлях. Господь щоденно ставить на нашому шляху тих, кому потрібна ангельська допомога.

Я дуже вдячний за багатьох ангелів, яких Господь направляв на мій шлях упродовж мого життя. Я потребував їх. Я дуже вдячний за Його євангелію, яка допомагає нам змінитися і дає шанс стати кращими.

Це євангелія любові, євангелія служіння. Про це я свідчу в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

Ми говоримо про Христа

Оскільки світ говорить про Ісуса Христа все менше, давайте говорити про Нього більше.

Я звертаюся до вас з любов'ю, наші дорогі друзі й одновірці. Я захоплююся вашою вірою і сміливістю, виявленими вами у ці останні місяці, коли пандемія, що охопила увесь світ, різко змінила наше життя й відібрала любих нам членів сім'ї та друзів.

У цей час непевності я відчув надзвичайну вдячність за своє певне й непохитне знання про те, що Ісус є Христос. Чи відчули це і ви? Кожен з нас має певні труднощі, які тягарем лежать на наших плечах, але завжди перед нами стоїть Він, Хто смиренно проголосив: “Я дорога, і правда, і життя”¹. У цей час, коли нам доводиться фізично триматися на відстані від інших людей, нам ніколи не слід тримати духовну дистанцію від Нього, Хто з любов'ю кличе нас: “Прийдіть до Мене”².

Подібно до провідної зірки у чистому, темному небі Ісус Христос осяває нам шлях. Він прийшов у земне життя в бідній стайні. Він прожив досконале життя. Він зіцілював хворих і піднімав з мертвих. Він був другом для знехтуваних. Він навчав нас робити добро, слухатися і любити одне одного. Його розіп'яли на хресті, через три дні Він велично воскрес, відкривши можливість нам і тим, кого ми любимо, жити після смерті. Виявивши незрівнянну милість і благодать, Він узяв на себе наші гріхи і

наші страждання, даруючи прощення тим, хто кається, і мир серед життєвих бур. Ми любимо Його. Ми поклоняємося Йому. Ми йдемо за Ним. Він—якір нашим душам.

Цікаво, що в той час, як ми зміцнюємося в цьому духовному переконанні, є багато людей на землі, які знають про Ісуса Христа дуже мало, а в деяких частинах світу, де Його ім'я проголошувалося упродовж століть, віра в Ісуса Христа слабшає. Доблесні святи в Європі спостерігають, як у їхніх країнах упродовж десятиліть зменшується кількість віруючих³. На жаль, тут, у Сполучених Штатах, показник кількості віруючих також знижується. Останні дослідження показують, що за останні 10 років 30 мільйонів людей у Сполучених Штатах відійшли від віри в божественність Ісуса Христа⁴. Інші дослідження, які проводяться на світовому рівні, передрікають, що через кілька десятиліть кількість людей, які відійдуть від християнства, збільшиться більше, ніж удвічі, у порівнянні з тими, хто Його прийме⁵.

Звичайно ж, ми поважаємо право вибору кожної людини, втім Небесний Батько проголосив: “Це Син Мій Улюблений, Його слухайтеся”⁶. Я свідчу, що настане день, коли кожне коліно схилиться і кожен язик визнає, що Ісус є Христос⁷.

Як ми маємо реагувати на зміни у світі? У той час як деякі люди нехтують своєю вірою, інші шукають істину. Ми взяли на себе ім'я Спасителя. Що ще ми можемо зробити?

Підготовка Президента Рассела М. Нельсона

Частково відповідь може надходити, коли ми згадуємо, як Господь наставляв Президента Рассела М. Нельсона упродовж місяців, що передували його покликанню Президентом Церкви. У своєму виступі за рік до свого покликання Президент Нельсон запрошував нас глибше вивчити 2 200 посилань на ім'я *Ісуса Христа* в Topical Guide (Тематично-му покажчику)⁸.

Через три місяці, під час квітневої генеральної конференції, він розповів, що таке поглиблене вивчення постаті Ісуса Христа великою мірою вплинуло на нього, хоча він є Його відданим послідовником уже протягом десятиліть. Сестра Венді Нельсон запитала у нього про вплив цього вивчення. Він відповів: “Я став іншою людиною!” Він став іншою людиною. У віці 92 років, іншою людиною? Президент Нельсон пояснив:

Якщо поновлене вивчення постаті Спасителя допомогло Президентові Нельсону, то хіба воно не допоможе і нам також?

“Коли ми присвячуємо час вивченню Спасителя і Його спокутної жертви, [нам відкривається] доступ до ... Нього. ...

Наша увага [стає спрямованою на] Спасителя і Його євангелію⁹”.

Спаситель сказав: “Звертайтеся до Мене в кожній думці”¹⁰.

У світі, де є робота, турботи і хороші справи, ми зосереджуємо серце, розум і думки на Ньому, Хто є нашою надією та спасінням.

Якщо поновлене вивчення постаті Спасителя допомогло Президентові Нельсону, то хіба воно не допоможе і нам також?

Наголошуючи на назві Церкви, Президент Нельсон також навчав: “Якщо ми ... маємо доступ до сили Спокути Ісуса Христа—щоб Йому очистити і зцілити нас, щоб зміцнити і звеличити нас, і, зрештою, щоб дати нам піднесення,—ми повинні чітко визнати, що саме Він і є джерелом тієї сили”¹¹. Президент Нельсон навчав нас постійно вживати правильну назву Церкви, що може здаватися чимось дуже незначним, але насправді зовсім не є незначним і впливатиме на майбутнє світу.

Обіцяння вам за вашу підготовку

Я обіцяю вам, що, готуючи себе таким чином, як це зробив Президент Нельсон, ви також станете іншими, бо більше будете думати про Спасителя, частіше і з меншими ваганнями будете про Нього розповідати. Коли ви пізнаєте і полюбите Його ще сильніше, вам буде так само легко говорити про Нього, як це буває, коли ви говорите про когось із своїх дітей або близьких друзів. Ті, хто буде вас слухати, матимуть менше бажання сперечатися або відмахнутися від вас. У них буде більше бажання про щось дізнатися.

Ми з вами говоримо про Ісуса Христа, але, можливо, ми можемо робити це трохи краще. Якщо світ буде говорити про Нього менше, то хто буде говорити про Нього більше? Ми! Разом з іншими відданими християнами!

Говорити про Христа в наших домітках

Чи є у нашому домі зображення Спасителя? Чи часто ми говоримо зі своїми дітьми про притчі Ісуса? “Розповіді про Ісуса можуть бути як той швидкий вітер, що роздмухує тліючі вогники віри в серцях наших дітей”¹². Коли ваші діти ставлять запитання, свідомо прагніть навчати того, чого навчав Спаситель. Наприклад, якщо ваша дитина запитує: “Тату, чому ми молимося?”, ви можете відповісти: “Чудове запитання. А ти пам'ятаєш, як молився Ісус? Давай поговоримо про те, чому Він молився і як Він молився”.

“Ми говоримо про Христа, ми втішаємося у Христі, ... щоб наші діти могли знати, до якого джерела їм звертатися за прощенням їхніх гріхів”¹³.

Говорити про Христа в Церкві

У цьому самому вірші сказано також, що “ми проповідуємо Христа”¹⁴. Під час наших богослужінь давайте зосереджуватися на Спасителі Ісусі Христі й дарі Його викупительної жертви. Це не означає, що ми не можемо розповісти про випадок з особистого життя або поділитися думками, які почули від інших людей. Ми можемо говорити про сім'ї або служіння, або храми, або нещодавню місію, однак усе під час наших богослужінь має вказувати на Господа Ісуса Христа.

Тридцять років тому президент Даллін Х. Оукс розповідав про листа, якого він отримав “від чоловіка, який, за його словами, був присутній на

[причасних] зборах і почув сімнадцять свідчень, у яких навіть не згадувалося про Спасителя”¹⁵. Далі президент Оукс зазначав: “Можливо, той чоловік трохи перебільшував, але я наводжу його слова, бо вони є влучним нагадуванням для всіх нас”¹⁶. Потім він запросив нас більше говорити про Ісуса Христа під час наших промов і обговорень на уроках. Я спостерігав, що ми все більше і більше під час наших церковних зборів зосереджуємося на Христі. Тож будьмо пиливими і продовжуймо цю дуже хорошу справу.

Говорити про Христа з іншими людьми

Будьмо більш відкритими, більш налаштованими на те, щоб говорити про Христа з тими, хто нас оточує. Президент Нельсон сказав: “Справжні учні Ісуса Христа готові

виділятися, говорити і відрізнятися від людей світу”¹⁷.

Іноді ми думаємо, що розмова з людиною має закінчитися відвідуванням церкви або зустріччю з місіонерами. Нехай ту людину веде Господь у міру її готовності йти за Ним, у той час як наша відповідальність полягає в тому, щоб бути Його голосом, вдумливо і відкрито говорити про нашу віру. Старійшина Дітер Ф. Ухтдорф навчав, що коли хтось запитує нас про те, як ми провели вихідні, нам слід з радістю розповісти про те, як ми із задоволенням слухали у виконанні дітей Початкового товариства пісню “На Господа схожим бути”¹⁸. Тож давайте з добротою свідчити про свою віру в Христа. Якщо хтось розповідає про проблему, яку він чи вона має у своєму особистому житті, ми можемо сказати: “Іване, Маріє, ти знаєш, що я вірю в Ісуса Христа. Я

розмірковував/ла про сказані Ним слова, які можуть тобі допомогти”.

Будьте більш відкритими у соціальних медіа, розповідаючи про те, як покладаете довіру на Христа. Більшість людей поважатимуть наші вірування, але якщо хтось виявить зневагу, коли ви говоритимете про Спасителя, нехай вам додасть сміливості Його обіцяння: “Блаженні ви, як ганьбити ... вас будуть ... ради Мене. ... Нагорода бо ваша велика на небесах!”¹⁹ Ми більше переймаємося тим, щоб бути Його послідовниками, ніж тим, щоб нам ставили лайки наші особисті підписники. Петро радив: “Завжди готовими будьте на відповідь кожному, хто в вас запитає рахунку про надію, що в вас”²⁰. Тож давайте говорити про Христа.

Книга Мормона є могутнім свідченням про Ісуса Христа. Буквально кожна її сторінка свідчить про Спасителя та Його божественну місію²¹. І всі її сторінки наповнені розумінням Його Спокути і благодаті. Книга Мормона, разом із Новим Заповітом, допомагає нам краще зрозуміти, чому Спаситель прийшов врятувати нас і як ми можемо більш осмислено прийти до Нього.

Дехто з наших побратимів-християн іноді не має належного розуміння того, у що ми віримо і якими є мотиви наших дій. Давайте щиро радіти, що ми розділяємо віру в Ісуса Христа і в Новий Завіт, який усі ми любимо. У майбутньому віруючим в Ісуса Христа потрібно буде дружити і підтримувати одне одного²².

Оскільки світ говорить про Ісуса Христа все менше, давайте говорити про Нього більше. Якщо ми відкрито заявляємо про те, що є Його послідовниками, багато людей будуть готові слухати. Якщо ми ділимося світлом, яке отримали від Нього, Його

Якщо ми відкрито заявляємо про те, що є послідовниками Спасителя, багато людей будуть готові слухати.

світло і Його дивовижна спасительна сила буде сяяти людям, які бажать відкрити свої серця. Ісус сказав: “Я [як] Світло на світ прийшов”²³.

Як мати більше бажання говорити про Христа

Коли я в уяві бачу повернення Христа, це викликає у мене ні з чим не зрівняне бажання говорити про Нього. Хоча ми не знаємо, коли Він прийде, від подій, що супроводжуватимуть Його повернення, у нас буде перехоплювати дух! Він прийде у хмарах небесних, у величі й славі з усіма Своїми святими ангелами. Не кількома ангелами, але *всіма* Своїми святими ангелами. Мова йде не про рожевоощоких херувимів, яких намалював Рафаель і яких зображають на валентинках. То будуть ангели, які служили упродовж століть, закривали пащі левам²⁴, відкривали двері в'язниці²⁵, проголошували про Його довгоочікуване народження²⁶, втішали Його у Гефсиманії²⁷, заспокоювали учнів під час Його Вознесіння²⁸ і відкривали славетне відновлення євангелії²⁹.

Ви можете собі уявити, що нас буде схоплено на хмарах, щоб зустріти Його по цей чи по той бік завіси³⁰. Таким є Його обіцяння праведним. Та дивовижна подія залишиться у нашій душі назавжди.

Які ж ми вдячні за нашого улюбленого пророка, Президента Рассела М. Нельсона, який посилив наше бажання любити Спасителя і проголошувати Його божественність. Я є свідком того, як Господня рука веде його, і дару одкровення, який скеровує його. Президенте Нельсон, ми з нетерпінням чекаємо ваших настанов.

Мої дорогі друзі по всьому світу, давайте говорити про Христа, очікуючи на виповнення Його славетного

Коли я в уяві бачу повернення Христа, це викликає у мене ні з чим не зрівняне бажання говорити про Нього.

обіцяння: “Кожного, хто Мене визнає перед людьми, того перед Небесним Отцем Моїм визнаю й Я”³¹. Я свідчу, що Він—Син Божий. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Іван 14:6.
2. Матвій 11:28.
3. Див. Niztan Peri-Rotem, “Religion and Fertility in Western Europe: Trends across Cohorts in Britain, France and the Netherlands”, *European Journal of Population*, May 2016, 231–265; ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4875064.
4. “[Шістдесят п'ять відсотків] дорослих американців вважають себе християнами, коли їх запитують про їхню релігію. Цей показник зменшився на 12 відсотків за останнє десятиліття. У той же час відсоток людей, які не пов'язують себе з жодною з релігій і, коли йдеться про релігію, називають себе атеїстами, агностиками або “не визначеними”, зараз зріс до 26 % у порівнянні з 17 % у 2009 році” (Pew Research Center, “In U.S., Decline of Christianity Continues at Rapid Pace”, Oct. 17, 2019, pewforum.org).
5. Див. Pew Research Center, “The Future of World Religions: Population Growth Projections, 2010–2050”, Apr. 2, 2015, pewforum.org.
6. Марк 9:7; Лука 9:35; див. також Матвій 3:17; Джозеф Сміт—Історія 1:17.
7. Див. Филип'янам 2:9–11.
8. Див. Рассел М. Нельсон, “Пророки, провідництво та божественний закон” (всесвітній духовний вечір для дорослої молоді, 8 січня 2017), broadcasts.lds.org.
9. Рассел М. Нельсон, “Прикликати силу Ісуса Христа в наше життя”, *Ліягона*, трав. 2017, сс. 40–41.
10. Учення і Завіти 6:36.
11. Рассел М. Нельсон, “Правильна назва Церкви”, *Ліягона*, лист. 2018, с. 88.
12. Ніл А. Андерсен, “Розкажи про Ісуса мені”, *Ліягона*, трав. 2010, с. 108.

13. 2 Непфій 25:26.
14. 2 Непфій 25:26.
15. Dallin H. Oaks, “Another Testament of Jesus Christ” (Brigham Young University fireside, June 6, 1993), 7, speeches.byu.edu.
16. Dallin H. Oaks, “Witnesses of Christ”, *Ensign*, Nov. 1990, 30.
17. Рассел М. Нельсон, “Прикликати силу Ісуса Христа в наше життя”, с. 40.
18. Див. Дітер Ф. Ухтдорф, “Місіонерська робота: діліться тим, що в серці”, *Ліягона*, трав. 2019, с. 17; “На Господа схожим бути”, *Збірник дитячих пісень*, с. 40.
19. Матвій 5:11–12.
20. 1 Петра 3:15.
21. “Коли [пророки, які були літописцями Книги Мормона] писали свої свідчення про обіцяного Месію, вони вживали Його ім'я у різних формах в середньому раз на кожні 1,7 вірша. [Вони] буквально використали 101 варіант імені Ісуса Христа. ... Якщо ми візьмемо до уваги, що один вірш зазвичай складається з одного речення, то виявиться, що в середньому на кожні два речення у Книзі Мормона ми в тій чи іншій формі вживаємо ім'я Христа” (Susan Easton Black, *Finding Christ through the Book of Mormon* [1987], 5, 15).
- У той час як слова *спокутувати* або *спокута* у будь-яких формах зустрічаються лише раз у перекладі Нового Завіту в Білі короля Джеймса, ці слова зустрічаються 35 разів у Книзі Мормона. Як ще одне свідчення про Ісуса Христа вона проливає дорогоцінне світло на Його Спокуту” (Russell M. Nelson, “The Atonement”, *Ensign*, Nov. 1996.)
22. Ті, хто залишають християнську віру в Сполучених Штатах, належать до молодшого покоління. “Більш ніж восьмеро з десяти членів “тихого покоління” (ті, хто народилися між 1928 і 1945 роками) вважають себе християнами (84%), так як і три чверті “бейбі-бумерів” (76%). Разочим контрастом є покоління нового тисячоліття, в якому лише половина (49%) вважають себе християнами; четверо з десяти не ідентифікують себе з жодною релігією, а один з десяти представників покоління нового тисячоліття відносить себе до нехристиянської віри (“In U.S., Decline of Christianity Continues”, pewforum.org).
23. Іван 12:46.
24. Див. Даниїл 6:23.
25. Див. Дії 5:19.
26. Див. Лука 2:2–14.
27. Див. Лука 22:42–43.
28. Див. Дії 1:9–11.
29. Див. Учення і Завіти 13; 27:12–13; 110:11–16; Джозеф Сміт—Історія 1:27–54.
30. Див. 1 Солунянам 4:16–17; Учення і Завіти 88:96–98.
31. Матвій 10:32.

Президент Рассел М. Нельсон
Президент Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Хай Бог буде понад усе

Чи прагнете ви, щоб Бог був понад усе у вашому житті? Чи прагнете ви, щоб саме Бог справляв найбільший вплив у вашому житті?

Мої дорогі брати і сестри, як же я вдячний за чудові послання на цій конференції та за привілей звернутися до вас зараз.

Упродовж понад 36 років, які я служу апостолом, вчення про збирання Ізраїля привертало до себе мою увагу¹. Мене цікавило *все*, що стосувалося нього, зокрема такі імена², як Авраам, Ісак і Яків, та служіння цих людей; їхнє життя і їхні дружини; завіт, який Бог уклав з ними і який поширювався на їхніх нащадків³; розсіяння дванадцяти колін; та численні пророцтва стосовно збирання у наші дні.

Я вивчав це збирання, молився про нього, бенкетував усіма уривками з Писань, пов'язаними з ним, і просив Господа збільшити моє розуміння.

Тож уявіть, наскільки я зрадів, коли недавно мені дещо відкрилося. За допомогою двох вчених, які займаються вивченням давньоєврейської мови, я дізнався, що одним з давньоєврейських значень слова *Ізраїль* є “хай Бог буде понад усе”⁴. Отже, саме ім'я *Ізраїль* вказує на людину, яка *прагне*, щоб Бог був понад усе в її житті. Ця думка дуже надихає мене!

Слово *прагне* дуже важливе у цьому тлумаченні слова *Ізраїль*⁵. У

всіх нас є наша свобода волі. Ми можемо зробити вибір—належати до Ізраїля або ні. Ми можемо вибрати, щоб Бог був понад усе у нашому житті або ні. Ми можемо вибрати, щоб Бог був саме тим, хто справляє найбільший вплив у нашому житті, або ні.

Давайте на хвилинку пригадаємо важливий поворотний момент у житті Якова, внука Авраама. У місці, названому Яковом *Пенуїл* (що означає “лице Бога”)⁶, Яків стикнувся з серйозним випробуванням. Його свободу волі було випробувано.

Курітіба, Парана, Бразилія

У цій боротьбі Яків довів, що для нього було найважливішим. Він показав, що прагне, щоб Бог був понад усе у його житті. У відповідь Бог змінив ім'я Якова на *Ізраїль*⁷, що означає “хай Бог буде понад усе”. Тоді Бог пообіцяв Ізраїлю, що *всі* благословення, які були обіцяні Аврааму, також належатимуть і йому⁸.

На жаль, нащадки Ізраїля порушили свої завіти з Богом. Вони каменували пророків і *не* прагнули, щоб Бог був понад усе в їхньому житті. Внаслідок цього Бог розсіяв їх по чотирьох сторонах світу⁹. Виявляючи милість, Він згодом пообіцяв зібрати їх, як про це написано Ісаєю: “На хвилику малу Я тебе був покинув, [Ізраїле,] але з милосердям великим тебе позбираю”¹⁰.

Взявши до уваги давньоєврейське визначення слова *Ізраїль*, ми дізнаємося, що поняття збирання Ізраїля набуває ще глибшого значення. Господь збирає тих, хто прагне, щоб Бог був у їхньому житті понад усе. Господь збирає тих, хто зробить вибір, щоб саме Бог справляв найбільший вплив у їхньому житті.

Упродовж століть пророки передрікали це збирання¹¹ і воно відбувається зараз! Воно є необхідною передумовою для Другого пришествя Господа і *найбільш* важливою роботою у світі!

Це збирання, яке відбувається перед початком Тисячоліття, є окремою сагою про зростання віри та духовної сміливості мільйонів людей. І нам, членам Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів або “завітному Ізраїлю останніх днів”¹² було доручено допомагати Господу в цій надзвичайно важливій роботі¹³.

Коли ми говоримо про збирання Ізраїля по обидва боки завіси, то,

звичайно, маємо на увазі місіонерську, храмову та сімейно-історичну роботу. Ми також маємо на увазі зміцнення віри і свідчення у серцях тих, з ким живемо, працюємо і служимо. Кожного разу, коли ми робимо щось, що допомагає будь-кому—по цей, або по той бік завіси—укладати свої завіти з Богом і дотримуватися їх, ми допомагаємо збирати Ізраїль.

Недавно дружина одного з моїх онуків зазнала духовних проблем. Я називатиму її “Джилл”. Незважаючи на піст, молитву та благословення священства батько Джилл помирав. Її охопив страх, що вона втратить і свого батька, і своє свідчення.

Якось пізно ввечері моя дружина, сестра Венді Нельсон, розповіла мені про ситуацію, в якій опинилася Джилл. Наступного ранку Венді відчула спонукання розповісти Джилл, що моєю відповіддю щодо її духовного боріння, було одне слово! І слово це було *короткозора*.

Джилл потім зізналася Венді, що спочатку вона була пригнічена моєю відповіддю. Вона сказала: “Я сподівалася, що дідусь пообіцяє мені якесь чудо для мого тата. Я все думала і думала, чому він відчув спонукання сказати саме це слово—*короткозора*”.

Коли батько Джилл помер, слово *короткозора* продовжувало спадати їй на думку. Вона вилила своє серце і усвідомила, навіть ще сильніше, що слово *короткозора* означає, “та, хто не бачить у перспективі”. І її мислення почало змінюватись. Потім Джилл сказала: “Слово *короткозора* змусило мене зупинитися, подумати і зцілитися. Тепер це слово наповнює мене миром. Воно нагадує мені, що я маю розширювати своє бачення, щоб бачити у

перспективі та прагнути вічного. Це нагадує мені, що існує божественний план та що мій батько все одно живий і він любить мене й дбає про мене. Слово *короткозора* наблизило мене до Бога”.

Я дуже пишаюся дружиною нашого онука. У цей скрутний час свого життя люба Джилл вчиться приймати Божу волю щодо свого батька, дивлячись на своє життя з точки зору вічної перспективи. *Вибираючи*, щоб Бог був понад усе, вона знаходить спокій.

Якщо ми тільки дозволимо, це давньоєврейське тлумачення слова *Ізраїль* може допомогти нам багатьма способами. Уявіть, як наші молитви про місіонерів—та й про наші власні зусилля зі збирання Ізраїля—можуть змінитися, якщо ми візьмемо його до уваги. Ми нерідко молимося про те, щоб нас та місіонерів було приведено до тих, хто готовий прийняти істини відновленої євангелії Ісуса Христа. Цікаво, до кого нас буде приведено, коли ми проситимемо в молитві про те, щоб знайти тих, хто прагне, аби Бог був понад усе в їхньому житті?

Нас може бути приведено до когось, хто ніколи не вірив у Бога

чи в Ісуса Христа, але хто зараз прагне дізнатися про Них та Їхній план щастя. Інші, можливо, були “народжені у завіті”¹⁴, але відтоді зійшли зі шляху завітів на манівці. Зараз вони можуть бути готовими покаятися, повернутися і прагнути, щоб Бог був для них понад усе. Ми можемо допомагати їм, вітаючи їх з розкритими обіймами і відкритим серцем. А дехто, до кого нас може бути приведено, можливо, завжди відчував, що їм чогось не вистачає у житті. Вони також хочуть стати цілісними і знайти радість, яка приходить до тих, хто прагне, щоб Бог був понад усе в їхньому житті.

Євангельський невід для збирання розсіяного Ізраїля є дуже великим. У ньому є місце для кожної людини, яка повністю прийме євангелію Ісуса Христа. Кожен з навернених стає одним із завітних Божих дітей¹⁵ або народившись у завіті, або через усиновлення. Кожен стає повноправним спадкоємцем усього, що Бог пообіцяв вірним дітям Ізраїля!¹⁶

Кожен з нас має божественний потенціал, оскільки кожен є дитиною Бога. В Його очах усі ми рівні. Наслідки застосування цієї

істини мають велике значення. Брати і сестри, будь ласка, уважно послухайте те, що я скажу. Бог не любить якусь одну расу більше за інші. Його вчення з цього приводу є ясным. Він запрошує *усіх* прийти до Нього, “чорного і білого, зв’язаного і вільного, чоловічої статі і жіночої”¹⁷.

Я запевняю вас, що ваше становище перед Богом не визначається за кольором шкіри. Те, чи будете ви у милості або в немилості у Бога, залежить від вашої відданості Богові та Його заповідям, а не від кольору вашої шкіри.

Мене засмучує, що наші чорношкірі брати і сестри по всьому світу страждають через расизм і упередження. Сьогодні я закликаю членів Церкви повсюди бути першими в тому, щоб позбутися упередження в ставленні та діях. Я дуже прошу вас сприяти формуванню шанобливого ставлення до всіх Божих дітей.

Запитання до кожного з нас незалежно від раси є однаковим. Чи прагнете *ви*, щоб Бог був понад усе у вашому житті? Чи прагнете *ви*, щоб саме Бог справляв найбільший вплив у вашому житті? Чи дозволите ви, щоб Його слова, Його заповіді та Його завіти впливали на те, що ви робите кожного дня? Чи дозволите ви, щоб Його голос мав пріоритет над будь-яким іншим голосом? Чи *прагнете* ви в першу чергу робити все, що Він хоче, щоб ви зробили, а вже потім будь-що інше? Чи *прагнете* ви, щоб вашу волю було поглинуто Його волею?¹⁸

Подумайте, як такі прагнення можуть благословити вас. Якщо ви неодружені й шукаєте вічного супутника, ваше прагнення належати “до Ізраїля” допоможе вам вирішити, з ким ходити на побачення і як це робити.

Якщо ви одружені з людиною, яка порушила свої завіти, то, завдяки вашому прагненню, щоб Бог

був понад усе у вашому житті, ваші завіти з Богом залишаться незмінними. Спаситель зцілить ваше скрушене серце. Небеса відкриються, коли ви будете старатися дізнатись, як рухатися вперед. Вам не потрібно блукати чи сумніватися.

Якщо у вас є щирі запитання про євангелію або Церкву, то, коли ви приймете рішення, щоб Бог був понад усе у вашому житті, вас буде скеровано знайти і зрозуміти абсолютні, вічні істини, які будуть дороговказом у вашому житті й допоможуть вам незмінно залишатися на шляху завітів.

Коли ви стикаєтеся зі спокусою, навіть якщо ця спокуса виникає, коли ви виснажені або відчуваєте самотність чи те, що вас неправильно розуміють, уявіть, якої ви можете набратися мужності, приймаючи рішення, щоб Бог був понад усе у вашому житті, і благаючи Його зміцнити вас.

Якщо ваше найбільше бажання—щоб Бог був понад усе у вашому житті, аби належати до Ізраїля, то стає легшим приймати багато рішень. Так багато проблем перестають бути проблемами! Ви знаєте, який у вас має бути зовнішній вигляд. Ви знаєте, що дивитися і що читати, де проводити свій час та з ким товаришувати. Ви знаєте, чого ви хочете досягнути. Ви знаєте, якою людиною вам дійсно хочеться стати.

Отже, мої дорогі брати і сестри, аби зробити так, щоб Бог був понад усе у вашому житті, потрібні віра й сміливість. Потрібна невпинна, ретельна духовна робота, щоб покаятися і скинути з себе оболонку тілесної людини через Спокуту Ісуса Христа¹⁹. Потрібні постійні, щоденні зусилля для розвитку

Санкт-Петербург, Росія

особистих навичок, щоб вивчати євангелію, дізнаватися більше про Небесного Батька та Ісуса Христа, прагнути особистого одкровення і діяти відповідно до нього.

У ці тяжкі часи, про які пророкував апостол Павло²⁰, Сатана більше навіть не *намагається* приховати свої напади на Божий план. Зла, що осмілило, дуже багато. Тому єдиний спосіб духовного виживання—це твердо вирішити, щоб Бог був понад усе у нашому житті, навчитися чути Його голос і використовувати наші сили, щоб допомогти збирати Ізраїль.

А як Господь *ставиться* до людей, які прагнуть, щоб Бог був понад усе? Нефій чудово підсумував це, кажучи: “[Господь] *любить* тих, хто приймає Його як свого Бога. Ось, Він любив наших батьків, і Він склав завіт з ними, так, саме з Авраамом, Ісаком і Яковом; і Він пам’ятав завіти, які Він склав”²¹.

А що Господь прагне *зробити* для Ізраїля? Господь пообіцяв, що Він “в[естиме наші] битви і битви [наших] дітей, і дітей [наших] дітей ... до третього й четвертого покоління”²².

Коли ви будете вивчати Писання протягом наступних шести місяців, я закликаю вас скласти список усього того, що Господь пообіцяв, що Він зробить для завітного Ізраїля. Думаю, ви будете здивовані! Поміркуйте над цими обіцяннями. Поговоріть про них зі своєю сім’єю і друзями. А потім живіть і спостерігайте, як ці обіцяння здійснюються у вашому житті.

Мої дорогі брати і сестри, роблячи вибір, щоб Бог був понад усе у вашому житті, ви відкриєте для себе, що наш Бог є “Богом чудес”²³. Ми, як народ, є Його завітними

дітьми, і нас буде названо Його іменем. Про це я свідчу в священне ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Я говорив про Ізраїль у щонайменше 378 з понад 800 виступів, зроблених мною упродовж 36 років мого служіння апостолом.
2. Давньоєврейською мовою *Аврам*—це благородне ім’я, яке означає “піднесений батько”. Але, коли Бог змінив це ім’я на *Авраам*, воно набуло ще глибшого значення, означаючи “батько багатьох”. Дійсно, Авраам мав стати “батьком багатьох народів”. (Див. Буття 17:5; Неемія 9:7).
3. Господь Бог Єгова уклав завіт з Авраамом, що Спаситель світу народиться з сімені Авраамового, що буде успадковано певні землі та що усі народи будуть благословенні через Авраамів родовід (див. Bible Dictionary, “Abraham, covenant of”).
4. Див. Путівник по Писаннях, “Ізраїль”.
5. Слово *Ізраїль* зустрічається у Писаннях понад тисячу разів. Воно може стосуватися сім’ї Якова (Ізраїля)—його 12 синів, а також дочок (див. Буття 35:23–26; 46:7). Сьогодні воно може стосуватися географічного місця на планеті Земля. Але в доктринальному контексті воно стосується людей, які прагнуть, щоб Бог був у їхньому житті понад усе.
6. Див. Буття 32:30; місце *Пенуїл* також згадується в Буття 32:31.
7. Див. Буття 32:28.
8. Див. Буття 35:11–12.
9. Для подальшого вивчення див. Путівник по Писаннях, “Ізраїль, Розсіяння Ізраїля”.
10. Ісаїя 54:7.
11. Див. Ісаїя 11:11–12; 2 Нефій 21:11–12; Мосія 15:11.
12. Див. *Encyclopedia of Mormonism* (1992), “Covenant Israel, Latter-Day”, 1:330–331.
13. Коли ми беремо участь у збиранні Ізраїля, Господь чудово описує тих, кого збирають. Він називає всіх нас Своєю “власністю” (Вихід 19:5; Псалми 135:4), Своїми “самоцвітами” (Малахія 3:17; Учення і Завіти 101:3) та “народом святим” (Вихід 19:6; див. також Повторення Закону 14:2; 26:18).
14. Ця фраза стосується того завіту, який Бог уклав з Авраамом, кажучи: “У твоєму сімені будуть усі коліна землі благословленні” (3 Нефій 20:27). “Народжений/на у завіті” означає, що до того, як ця людина народилася, її мати і батька було запечатано в храмі.
15. Про це обіцяння Бог так сказав Аврааму:

Зальцбург, Австрія

- “Всі, хто сприймає цю євангелію, будуть названі твоїм іменем, і будуть вважатися твоїм сіменем, і воскреснуть, і благословлятимуть тебе як свого батька” (Авраам 2:10; див. також Римлянам 8:14–17; Гаатам 3:26–29).
16. Кожен вірний член Церкви може попросити дати йому патріарше благословення. Через натхнення від Святого Духа патріарх оголошує родовід цієї людини в домі Ізраїля. Це оголошення не обов’язково є заявою про її расу, національність чи генетику. Скоріше, в оголошеному родоводі вказується коліно Ізраїля, через яке ця людина отримала свої благословення.
17. 2 Нефій 26:33.
18. Див. Мосія 15:7. Належати до Ізраїля—це справа не для слабких духом. Щоб отримати всі благословення, які Бог підготував для Авраамового сімені, кожен з нас може сподіватися, що йому доведеться пройти власне унікальне “Авраамове випробування”. Як навчав пророк Джозеф Сміт, Бог випробовуватиме вас, перевіряючи кожну нить вашого серця. (Див. спогади Джона Тейлора у книзі *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* [2007], с. 232).
19. Див. Мосія 3:19.
20. Див. 2 Тимофію 3:1–13.
21. 1 Нефій 17:40; курсив додано.
22. Учення і Завіти 98:37; див. також Псалми 31:23; Ісаїя 49:25; Учення і Завіти 105:14.
23. Див. Мормон 9:11.

Президент Генрі Б. Айрінг
Другий радник у Першому Президентстві

Випробувані, перевірені та вдосконалені

Найвеличнішим благословенням, яке прийде, коли ми доведемо, що ми вірні нашим завітам під час наших випробувань, буде зміна нашого характеру.

Мої дорогі брати і сестри, я вдячний за те, що виступаю перед вами сьогодні. Я сподіваюся, що зможу надати підтримку в часи, коли життя здається особливо складним і сповненим невпевненості. Дехто з вас переживає все це зараз. Якщо це не так, то такий час ще прийде.

Це не песимістичний погляд. Це реальність, яка все ж є оптимістичною, бо вона відповідає меті Бога у створінні цього світу. Цією метою було надати Його дітям можливість

довести, що вони можуть і бажають вибирати правильне, коли стає важко. Коли вони робитимуть так, їхня природа має змінитися і вони можуть стати більш схожими на Нього. Він знав, що це вимагатиме непохитної віри в Нього.

Більшість із того, що я знаю, я навчився у своєї родини. Коли мені було приблизно вісім років, моя мудра мати попросила нас із братом разом з нею вирвати бур'ян у городі, що знаходився за нашим

домом. Тепер це здається простим завданням, але ми жили у Нью-Джерсі. Там часто дощило. Грунт був твердою глиною. Бур'ян ріс швидше за овочі.

Я пам'ятаю своє незадоволення, коли бадилля від бур'яну залишалося в моїх руках, а коріння туго застрягало у твердому ґрунті. Моя мати і мій брат були набагато проворнішими на своїх грядках. Чим більше я намагався, тим більше я відставав.

“Це так важко!”— прокричав я.

Замість того, щоб висловити співчуття, моя мати посміхнулася і сказала: “О, Генрі, звичайно ж, це важко. Воно так і має бути. Життя— це випробування”.

У той момент я зрозумів, що її слова були істинними, і вони залишаться такими й у моєму майбутньому.

Причина сповненої любові усмішки моєї матері стала зрозуміла мені пізніше, коли я прочитав, що сказали Небесний Батько і Його Улюблений син про Свою мету створіння цього світу та надання духовним дітям можливості смертного життя:

“І в цьому ми випробуємо їх, щоб подивитися, чи робитимуть вони все, що Господь Бог їхній накаже їм;

І тим, хто збереже свій перший стан, буде додано; а ті, хто не збереже першого стану свого, не матимуть слави в одному царстві з тими, хто збереже свій перший стан; а ті, хто збереже свій другий стан, матимуть славу, додану на їхні голови на віки вічні”¹.

Ви і я прийняли запрошення бути випробуваними і довести, що ми виберемо дотримуватися заповідей Бога, коли ми вже не будемо у присутності нашого Небесного Батька.

Навіть при такому люблячому запрошенні від Небесного Батька

Вілья-Алемана, Великий Вальпараїсо, Чилі

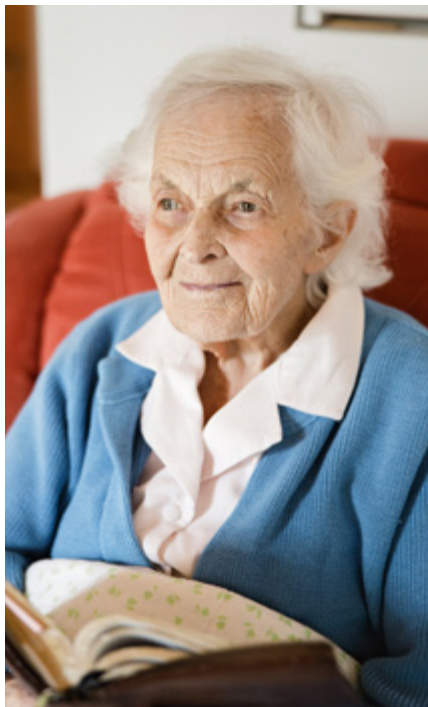
Люцифер вмовив третю частину духовних дітей піти за ним і відмовитися від плану Батька, створеного для нашого зростання та вічного щастя. Сатану було вигнано разом з його послідовниками через непокору. Тепер, у цьому смертному житті, він намагається відвернути від Бога якомога більше людей.

Ті з нас, хто прийняв план, зробили це через нашу віру в Ісуса Христа, Який запропонував стати нашим Спасителем і Викупителем. Тоді ми напевно вірили, що сили добра будуть значно більшими за будь-які наші земні слабкості і будь-які злі сили, які постануть проти нас.

Небесний Батько та Ісус Христос знають і люблять вас. Вони хочуть, щоб ви повернулися до Них і стали подібними до Них. Ваш успіх—це Їхній успіх. Ви відчували Їхню любов, підтверджену Святим Духом, коли читали чи чули ці слова: “Бо ось, це є Моя робота і Моя слава—здійснювати безсмертя і вічне життя людини”².

У Бога є сила зробити наш шлях легшим. Він годував манною дітей Ізраїля під час їхньої подорожі до обіцяної землі. Господь під час Свого земного служіння зцілював хворих, воскрешав померлих і заспокоював море. А після Свого воскресіння Він відчинив “в’язням ... в’язницю”³.

Однак і пророк Джозеф Сміт, один з найвеличніших Його пророків, страждав у в’язниці та отримав урок, з якого ми теж маємо користь і який нам потрібен під час випробувань нашої віри, які відбуваються знову і знову: “І якщо тебе буде кинуте в яму чи в руки вбивць, і вирок смерті буде винесено тобі; якщо тебе буде скинуто в глибину; і якщо великі хвилі, що здіймаються, вчинятимуть змову проти тебе;

Зальцбург, Австрія

якщо шалені вітри стануть твоїми ворогами; якщо небеса збиратимуть чорноту, і всі елементи з’єднаються, аби заступити шлях; і над усе, якщо самі щелепи пекла широко розкриють свою пащу на тебе, знай, сину Мій, що все це додасть тобі досвіду і буде тобі на благо”⁴.

Ви, можливо, безспідставно запитуете: чому люблячий і всесильний Бог дозволяє, щоб наші земні випробування були настільки важкими? Це тому, що Він знає, що ми мусимо зростати в духовній чистоті та силі, щоб мати змогу навіки жити в Його присутності сім’ями. Аби уможливити це, Небесний Батько дав нам Спасителя і силу самим вибирати через віру дотримуватися Його заповідей і каятися, а отже повернутися до Нього.

Ключовим моментом Батькового плану щастя є те, що ми стаємо все більше схожими на Його Улюбленого Сина, Ісуса Христа. У будь-якому разі приклад Спасителя—це наш найкращий путівник. Його не було позбавлено необхідності довести Свою праведність. Він страждав за всіх дітей Небесного Батька, сплативши ціну за всі наші

гріхи. Він відчував страждання всіх, хто вже прийшов і хто прийде у це земне життя.

Коли ви замислюєтеся, скільки болю ви можете гідно витерпіти, згадайте про Нього. Він переніс те, через що ви страждаєте, щоб знати, як піднести вас. Він, можливо, не забере ваш тягар, але Він надасть вам сили, заспокоєння і надію. Він знає, як це зробити. Він випив гірку чашу. Він переніс страждання всіх.

Вас підтримує і заспокоює люблячий Спаситель, Який знає, як допомогти вам у будь-яких випробуваннях, з якими ви стикаєтеся. Алма навчав:

“І Він піде, зносячи муки, і страждання, і спокуси всякого роду; і це для того, щоб слово могло виповнитися, яке каже, що Він візьме на Себе муки і хвороби Свого народу.

І Він прийме смерть, щоб скинути пута смерті, які зв’язують Його народ; і Він візьме на Себе їхні недуги, щоб Його нутро сповнилося милості, будучи у плоті, щоб Він міг знати, будучи у плоті, як допомогти Своему народові в його недугах”⁵.

Один із способів Його допомоги вам,—це запросити вас завжди пам’ятати Його і прийти до Нього. Він заохочував нас:

“Прийдіть до Мене, усі стружені та обтяжені,—і Я вас заспокою.

Візьміть на себе ярмо Мое, і навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий, і знайдете спокій душам своїм”⁶.

Шлях, по якому ми можемо прийти до Нього,—це бенкетувати Його словами, виявляти віру у покаяння, вирішити охреститися і бути конфірмованими Його вповноваженим служителем, а потім дотримуватися своїх завітів з Богом. Він послав Святого Духа бути

Бенгалуру, Індія

вашим напарником, утішителем і провідником.

Якщо ви живете гідно дару Святого Духа, Господь може направити вас до безпеки, навіть коли ви не можете бачити шляху, як це зробити. Для мене Він найчастіше показує наступний крок або два, які я маю зробити. Дуже рідко Він дає мені якийсь натяк на далеке майбутнє, але навіть ті нечисленні проблески направляють мій вибір у тому, що я маю робити у щоденному житті.

Господь пояснив:

“Ви не можете побачити своїми природними очима, на теперішній час, план вашого Бога стосовно того, що відбуватиметься віднині, і слави, яка піде слідом за великою знегодою.

Бо за великою знегодою приходять благословення”⁷.

Найвеличнішим благословенням, яке прийде, коли ми доведемо, що ми вірні нашим завітам під час наших випробувань, буде зміна нашого характеру. Коли ми вибираємо дотримуватися наших заповітів, сила Ісуса Христа і благословення Його Спокути можуть змінювати нас. Наші серця можуть пом'якшитися і стати більш здатними любити, прощати і запрошувати інших прийти до Спасителя. Наша впевненість у Господі зростає. Наші страхи зменшуються.

Однак, навіть з такими благословеннями, обіцяними завдяки стражданням, ми з мудрістю не шукаємо страждань. У нашому земному досвіді у нас буде багато можливостей бути перевіреними і пройти достатньо важкі випробування, щоб стати більше подібними до Спасителя і нашого Небесного Батька.

Крім того, нам треба помічати випробування інших і намагатися допомагати їм. Це особливо складно робити, коли ми самі проходимо через важкі випробування. Однак ми дізнаємося, що коли ми несемо чийсь тягар, навіть трохи, наші спни зміцнюються і ми бачимо світло у темряві.

У цьому Господь є прикладом для нас. На Голгофському хресті, вже страждаючи від болю такого сильного, що Він би помер, якби не був Народженим Сином Бога, Він подивився на Своїх катів і сказав Своему Батькові: “Відпусти їм,—бо не знають, що чинять вони!”⁸ Страждаючи за всіх, хто коли-небудь жив чи буде жити, Він подивився з хреста на Івана та на Свою скорботну матір і служив їй в її випробуванні:

“Як побачив Ісус матір та учня, що стояв тут, якого любив, то каже до матері: “Оце, жоно, твій син!”

Потім каже до учня: “Оце мати твоя!” І з тієї години той учень узяв її до себе”⁹.

У ті найсвятіші дні Своїми діями Він добровільно віддав Своє життя за кожного з нас, даючи нам не лише допомогу в цьому житті, але й вічне життя у часи, що настануть.

Я бачив людей, які досягали великих висот, залишаючись вірними у важких випробуваннях. По всій Церкві ви знайдете сьогодні такі приклади. Через свої випробування люди стають на коліна. Через свою вірність у випробуваннях і свої зусилля вони стають більше подібними до Спасителя і нашого Небесного Батька.

Я засвоїв ще один урок від своєї матері. Будучи дівчинкою, вона захворіла на дифтерію, від якої ледь не померла. Пізніше у неї був менінгіт спинного мозку. Її батько помер молодим, отже моя мати і її брати допомагали доглядати свою матір.

Все своє життя вона відчувала наслідки важких хвороб. В останні 10 років життя їй зробили кілька операцій. Але у всіх цих випробуваннях вона довела свою вірність

Сан-Паулу, Бразилія

Старійшина Джеремі Р. Дзеггі
Сімдесятник

Господу, навіть коли була прикута до ліжка. Єдиною картиною на стіні в її спальній кімнаті було зображення Спасителя. У свої передсмертні хвилини вона сказала мені наостанок: “Генрі, у тебе такий голос, наче ти захворів. Ти маєш піклуватися про себе”.

На її похоронах останнім промовцем був старійшина Спенсер В. Кімбол. Після того, як він сказав щось про її випробування і вірність, він по суті сказав наступне: “Дехто з вас можуть замислюватися над тим, чому Мідред мала страждати так багато і так довго. Я вам скажу чому. Це тому що Господь хотів удосконалити її трошки більше”.

Я висловляю мою вдячність за багатьох вірних членів Церкви Ісуса Христа, які несуть тягарі з непохитною вірою та які допомагають іншим нести їхні тягарі у той час, коли Господь намагається вдосконалити їх самих трошки більше. Я також висловляю любов тим та своє захоплення тими, хто доглядає інших людей, та провідникам по всьому світу, які служать іншим, поки вони та їхні сім’ї проходять через процес такого вдосконалення.

Я свідчу, що ми—діти Небесного Батька, Який любить нас. Я відчуваю любов Президента Рассела М. Нельсона до всіх нас. Він—Господній пророк у світі сьогодні. Я про це свідчу у священне ім’я Господа Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Авраам 3:25–26.
2. Мойсей 1:39.
3. Учення і Завіти 138:42.
4. Учення і Завіти 122:7.
5. Алма 7:11–12.
6. Матвій 11:28–29.
7. Учення і Завіти 58:3–4.
8. Лука 23:34.
9. Іван 19:26–27.

Терпеливість нехай має чин досконалий і майте повну радість!

Коли ми виявляємо терпіння, наша віра збільшується. А коли збільшується наша віра, то збільшується й наша радість.

Два роки тому мій наймолодший брат, Чад, пішов за завісу. Його перехід на той бік залишив пустоту в серці моєї невістки, Стефані, їхніх двох маленьких дітей, Брейдона та Белли, а також решти нашої сім’ї. Ми знайшли втішення у словах старійшини Ніла Л. Андерсена, промовлених за тиждень до смерті Чада на генеральній конференції: “У горнилі земних випробувань терпеливо просуваємося вперед, і Спасителева зцілююча сила принесе нам світло, розуміння, мир і надію” (“Поранені”, *Ліягона*, лист. 2018, с. 85).

Ми маємо віру в Ісуса Христа; ми знаємо, що знову будемо разом з Чадом, але втрата його фізичної присутності викликає біль. Багато хто втратив своїх близьких. Важко бути терпеливими й очікувати на час, коли ми знову будемо з ними разом.

Упродовж року після його смерті ми відчували, неначе темна хмара нависла над нами. Ми прагнули знайти розраду, вивчаючи Писання, палко молячись і частіше відвідуючи

храм. Ось ці слова з гімну передають наші тогочасні почуття: “Світанок палає, і ранок вже сяє, проміння всі хмари нічні проганяє” (“Світанок настає”, *Гімни*, № 21).

Наша сім’я вирішила, що 2020 рік буде роком оновлення! Наприкінці 2019 року, коли ми за посібником *За Мною йдіть* вивчали урок, що стосувався послання Якова у Новому Завіті, тема відкрилася для нас сама собою. У посланні Якова,

Табоан-да-Серра, Сан-Паулу, Бразилія

Вілья-Алемана, Великий Вальпараїсо, Чилі

розділ 1, вірш 2, ми читаємо: “Мої браття, вважайте це повною радістю, коли ви впадаєте в численні бідування” (Переклад Джозефа Сміта, Якова 1:2 [у Путівнику *по Писаннях*]). У своєму бажанні розпочати новий рік, нову декаду, з радістю ми вирішили, що в 2020 році ми будемо “ма[ти] повну радість!” Ми це відчували так сильно, що на минуле Різдво подарували своїм рідним братам і сестрам футболки, на яких жирним шрифтом було написано: “Майте повну радість!” Справді, 2020 рік мав би бути роком радості й веселості.

Ось ми і в 2020 році, а приніс він глобальну пандемію COVID-19, громадянські заворушення, ще більше природних лих та економічні проблеми. Наш Небесний Батько, можливо, дає нам час, щоб ми поміркували і проаналізували наше розуміння того, що таке терпіння, і наше усвідомлене рішення вибирати радість.

З того часу послання Якова набуло для нас нового сенсу. Далі в Якова, розділ 1, вірші 3 і 4, написано:

“[З]наючи, що досвідчення вашої віри дає терпеливість”.

А терпеливість нехай має чин досконалий, щоб ви досконалі та бездоганні були, і недостачі ні в чому не мали”.

Стараючись знайти радість у своїх випробуваннях, ми забули, що саме завдяки терпінню ті випробування йдуть нам на благо.

Цар Веніямин навчав, що слід скинути з себе оболонку тілесної людини і “стати свят[ими] через спокуту Христа Господа, і [стати] як дитина, смиренною, лагідною, покірною, терпеливою, сповненою любові, бажаною підкорятися усьому” (Мосія 3:19).

У 6-му розділі посібника *Проповідуйте Мою євангелію* сказано про основні риси Христа, які ми можемо розвинути в собі: “Терпіння—це здатність дочекатися, пережити проблему, протистояння або страждання і при цьому не сердитися, не дратуватися і не тривожитися. Це здатність виконувати волю Бога і прийняти Його розклад. Якщо ви терпеливі, то витримуєте навантаження і здатні спокійно і з надією зустріти лихо” (*Проповідуйте Мою євангелію: Путівник для місіонерського служіння*, переглянуте видання [2019], с. 126).

Досконала робота терпіння може бути проілюстрована на житті одного з перших послідовників Христа, Симона Кананіта. Зилоти—це група євреїв, які відстоювали свої національні інтереси й рішуче виступали проти римського панування. Рух зилотів виступав за застосування сили проти римлян, їхніх єврейських прихильників та саддукеїв шляхом захвату продовольства та інших дій для досягнення своєї мети (див. *Encyclopedia Britannica*, “Zealot”, britannica.com). Симон Кананіт був зилотом (див. Лука 6:15). Уявіть собі

Симона, який умовляє Спасителя взяти в руки зброю, очолити войовниче угруповання або вчинити повний безлад у Єрусалимі. Ісус навчав:

“Блаженні лагідні, бо землю вспадкують вони. ...

Блаженні милостиві, бо помилувані вони будуть. ...

Блаженні миротворці, бо вони синами Божими стануть” (Матвій 5:5, 7, 9).

Ймовірно, Симон пристрасно відстоював і захищав погляди зилотів, однак з Писань відомо, що завдяки впливу і прикладу Спасителя він зосередився на іншому. Бути учнем Христа—ось на чому стали зосереджуватися його життєві зусилля.

Якщо ми укладаємо завіти з Богом і дотримуємося їх, Спаситель може допомогти нам “народитися знову; так, народитися від Бога, змінити свій тілесний і занепалий стан на стан праведності, будучи викупленими Богом, стаючи Його синами і дочками” (Мосія 27:25).

З усіх ревних соціальних, релігійних і політичних устремлень нашого часу, нехай устремління бути *учнями Ісуса Христа* буде найпомітнішою і найважливішою ознакою нашої приналежності до Його організації. “Бо де скарб твій,—там буде й серце твоє!” (Матвій 6:21). Також не забуваймо, що навіть після того як вірні учні “Божу волю вчини[ли]”, їм була “терпеливість потрібна” (Євреям 10:36).

Як через випробування нашої віри у нас з’являється терпеливість, так і через виявлення терпеливості збільшується наша віра. А коли збільшується наша віра, то збільшується й наша радість.

Минулого березня наша друга дочка, Емма, як і багато місіонерів у Церкві, знаходилася в обов’язковій

ізоляції. Багато місіонерів повернулося додому. Багато місіонерів чекали на своє перепризначення. Багато хто не отримав своїх храмових благословень перед тим, як вирушити на місце свого служіння. Дякую вам, старійшини і сестри. Ми любимо вас.

У ті перші кілька тижнів Емма та її напарниця в Нідерландах емоційно страждали—у багатьох випадках аж до сліз. Оскільки спілкування з людьми і час перебування на вулиці були обмежені, Емма стала більше покладатися на Бога. Ми молилися з нею онлайн і запитували, як можемо допомогти. Вона попросила зв'язатися з друзями, яких вона навчала онлайн!

Наша сім'я почала зв'язуватися онлайн з Емминими друзями в Нідерландах—з кожним індивідуально. Ми запросили їх приєднатися до нас онлайн у щотижневому навчанні для всієї сім'ї за програмою *За Мною йдіть*. Флора, Лаура, Ренске, Фрік, Бенджамін, Стел і Мухаммед—усі стали нашими друзями. Кілька наших друзів з Нідерландів увійшли “через тісні ворота” (3 Нефій 14:13). Іншим показано “тісноту путі і вузькість воріт, якими ми маємо увійти” (2 Нефій 31:9). Вони—наші брати і сестри у Христі. Кожний тиждень ми “ма[ємо] повну радість”, працюючи разом над своїм просуванням шляхом завітів.

“Терпеливість нехай має чин досконалий” (Якова 1:4), коли протягом якогось періоду нам неможливо зустрічатися разом всією своєю приходською сім'єю. Але ми маємо радість, бо віра наших сімей збільшується завдяки можливості підтримувати зв'язки одне з одним за допомогою новітніх технологій та вивченню Книги Мормона за посібником *За Мною йдіть*.

Президент Рассел М. Нельсон пообіцяв: “Ваші невпинні зусилля у цьому—навіть у ті моменти, коли ви відчуваєте, що ви не дуже успішні—змінять ваше життя, життя вашої сім'ї і світу” (“Вперед з вірою”, *Ліягона*, трав. 2020, с. 114).

Храм, місце, де ми укладаємо священні завіти з Богом,—тимчасово зачинений. Домівка, місце, де ми дотримуємося завітів з Богом,—відкрита! Вдома у нас є можливість більше дізнаватися про виняткову красу храмових завітів і роздумувати над ними. Навіть не маючи можливості увійти в те священне фізичне місце, наші “серця ... радітимуть благословенням, які буде проліто” (Учення і Завіти 110:9).

Багато хто втратив роботу, інші втратили можливості. Однак ми радіємо разом з Президентом Нельсоном, який недавно сказав: “Добровільні пожертвування від посту наших членів Церкви навіть збільшились, так само як і добровільні внески в наші гуманітарні фонди. ... Разом ми переживемо цей важкий час. Господь буде благословляти вас, якщо ви будете продовжувати

Куала-Лумпур, Малайзія

благословляти інших” (сторінка Рассела М. Нельсона у фейсбуці, допис від 16 серпня 2020 р., [facebook.com/russell.m.nelson](https://www.facebook.com/russell.m.nelson)).

“Заспокойтесь”—таке повеління від Господа, не лякайтесь (Матвій 14:27).

Іноді ми стаємо нетерпеливими, думаючи, що “все робимо правильно”, а бажаних благословень все ще не отримуємо. Енох ходив з Богом протягом 365 років до того, як він та його народ були перетворені. Триста шістьдесят п'ять років у стараннях робити все правильно—і тільки потім це сталося! (Див. Учення і Завіти 107:49).

Мій брат Чад пішов з життя всього через кілька місяців після нашого звільнення від головування над Огденською місією в Юті. Дивовижним було те, що, поки ми жили у Південній Кароліні, з усіх 417 місій, в які нас могло бути призначено у 2015 році, нас було призначено в ту, що в північній Юті. Від дому місії до дому Чада було 30 хвилин їзди. У Чада діагностували рак після того, як ми отримали своє місіонерське призначення. Навіть у найскладніших ситуаціях ми знали, що наш Небесний Батько пам'ятає про нас і допомагає нам знайти радість.

Я свідчу про викупительну, освячуючу, упокорюючу силу Спасителя Ісуса Христа, яка дає радість. Я свідчу, що коли ми молимося нашому Небесному Батьку в ім'я Ісуса, Він відповість нам. Я свідчу, що коли ми чуємо, слухаємо голос Господа та Його живого пророка, Президента Рассела М. Нельсона, і прислухаємося до цього голосу, тоді наша “терпеливість ... ма[тиме] чин досконалий”, а ми “ма[тимемо] повну радість! В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

Старійшина Гарі Е. Стівенсон
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Щедро благословенні Господом

Господнє око не стає менш уважним у часи скорбот і розчарування, коли Він прихильно дивиться на нас, благословляючи нас.

Одного дня багато років тому ми з напарником—молоді місіонери, які трудилися в дуже маленькій філії на невеличкому острові Амамі-Осіма, Японія,—дуже зраділи, дізнавшись, що Президент Спенсер В. Кімбол відвідає Азію і що всіх членів Церкви та місіонерів у Японії запрошено до Токію, щоб почути пророка на територіальній конференції. Ми з напарником разом з членами філії із захопленням почали планувати відвідування конференції. Для цього було потрібно здійснити 12-годинну подорож на кораблі, щоб перетнути Східнокитайське море і дістатися до основної території Японії, а потім 15 годин їхати на поїзді до Токію. Втім, на жаль, цьому не судилося статися. Наш президент місії повідомив нам, що ми з напарником не зможемо відвідати цю конференцію в Токію, бо треба подолати велику відстань і витратити багато часу.

Члени нашої маленької філії вирушили до Токію, а ми залишилися. Наступні дні, здавалося, були сповнені тиші й порожнечі. Ми на самоті провели причасні збори у маленькій каплиці, в той час як святі

останніх днів та місіонери з Японії були на конференції.

Я відчував, як моє розчарування збільшувалося навіть тоді, коли з радістю слухав членів філії, які повернулися з конференції через кілька днів і повідомили—Президент Кімбол оголосив, що в Токію буде зведено храм. Вони надзвичайно раділи, розповідаючи про здійснення своєї мрії. Вони описували як

Орем, шт. Юта, США

члени Церкви і місіонери, почувши оголошення про храм, не могли стримати своєї радості й водночас усі разом заплескали у долоні.

Минули роки, але я все ще пам'ятаю розчарування, яке відчув через те, що не потрапив на ті історичні збори.

Останніми місяцями я думав про цю подію, спостерігаючи як інші відчувають глибоке розчарування і смуток—набагато сильніші й глибші за ті, що коли-небудь відчував я, будучи молодим місіонером,—причиною яких стала всесвітня пандемія COVID-19.

Раніше цього року, коли пандемія стала швидко поширюватись, Перше Президентство пообіцяло, що “Церква та її члени вірно виконуватимуть зобов’язання бути хорошими громадянами і хорошими сусідами”¹ та виявлятимуть “велику обережність”². Отже у нас відбулося призупинення церковних зборів по всьому світу, більше половини місіонерів Церкви повернулися у свої рідні країни і були зачинені всі храми Церкви. Тисячі з вас готувалися увійти до храму, щоб отримати обряди для живих, включно з храмовими запечатуваннями. Інші з вас достроково завершили своє місіонерське служіння або були тимчасово звільнені від покликання та перепризначені.

Упродовж цього часу керівники урядів та освітян зупинили роботу навчальних закладів, і це, відповідно, вплинуло на завершення навчання й призвело до відміни спортивних, соціальних, культурних та освітніх подій і заходів. Багато з вас готувалися до заходів, на які не прийшли відвідувачі, вистав, які не відбулися, та спортивних змагань, які були скасовані.

Ще більш болісними є думки про сім'ї, які впродовж цього часу втратили рідних; більшість з них не змогли провести похоронні служби чи інші сповнені любові збори, як вони сподівалися.

Тобто дуже багато з вас стикнулися з жорстоким розчаруванням, горем і збентеженням. Тож як нам зцілитися, витерпіти і просуватися вперед, коли все здається таким поламаним?

Пророк Нефій почав гравіювати на малих пластинах, коли був уже в зрілому віці. Озираючись на своє життя і служіння, він поділився важливою думкою вже у найпершому вірші Книги Мормона. У цьому вірші сформульовано важливий принцип, щоб ми замислилися над ним у наш час. Після таких знайомих слів: “Я, Нефій, був народжений від порядних батьківв ..., —він пише,—і, хоч я зазнав багато скорбот у пліні днів моїх, я був щедро благословен Господом в усі дні свого життя”³.

Ми, хто вивчав Книгу Мормона, знаємо про які багато скорбот згадує Нефій. Втім сам Нефій, визнавши, що у пліні днів своїх він зазнав багато скорбот, каже, з точки зору євангельської перспективи, що він був щедро благословен Господом в усі дні свого життя. Господнє око не стає менш уважним у часи скорбот і розчарування, коли Він прихильно дивиться на нас, благословляючи нас.

Недавно ми з Лесою проводили віртуальні збори з приблизно 600 місіонерами в Австралії, більшість з яких до певної міри знаходилися на ізоляції або мали обмеження, пов'язані з COVID-19, багато з них працювали зі своїх помешкань. Ми разом говорили про людей у Новому Завіті, Книзі Мормона та Ученні і Завітах, яких Господь благословив чинити великі справи у скрутні часи.

Місто Гватемала, Гватемала

Всіх цих людей більше характеризує те, що вони були в змозі робити за допомогою Господа, ніж те, чого вони не могли робити внаслідок перебування в ізоляції та обмежень.

Ми читали про Павла та Силу, які, будучи ув'язненими, в колодах, молилися, співали, навчали, свідчили—навіть охрестили тюремника⁴.

А ще про Павла у Римі, який упродовж двох років був під домашнім арештом і протягом цього часу постійно “розповідав, та про Божее Царство свідочтва давав”⁵, “навчав про Господа Ісуса Христа!”⁶

Про Нефія та Легія, синів Геламанових, які, зазнавши насильства і будучи ув'язненими, були оточені захисним вогнем, коли Господній “спокійний голос цілковитої лагідності ... проникав у кожную душу [їхніх поневолювачів]”⁷.

Про Алму та Амулека в Аммоній-зі, які побачили, що багато людей

“повірили ... і почали каятися й вивчати писання”⁸, хоча згодом з Алми та Амулека насміхалися та кинули їх до в'язниці, де вони перебували зв'язаними, без їжі, води та одягу⁹.

Та, зрештою, про Джозефа Сміта, який, страждаючи у тюрмі в Ліберті, відчував себе залишеним і покинутим, а потім почув слова Господа: “Це ... буде тобі на благо”¹⁰ і “Бог буде з тобою на віки”¹¹.

Кожен з них засвоїв те, що пізнав і Нефій: що хоча вони й зазнали багато скорбот у пліні їхніх днів, вони були щедро благословенні Господом.

Ми також можемо проводити паралелі як окремі члени Церкви і як Церква щодо того, як ми були щедро благословенні Господом упродовж складних часів, якими були для нас останні кілька місяців. Коли я наводитиму приклади, хай вони також зміцнять ваше свідчення

щодо провидницького дару нашого сучасного пророка, який підготував нас, впроваджуючи зміни ще до того, як з'явилися будь-які ознаки пандемії, і це дозволило нам вистояти під час труднощів, що настали.

Перший приклад: [навчання має] **стати більш зосередженим на домівці та підтримуваним Церквою.**

Два роки тому Президент Рассел М. Нельсон сказав: “Ми звикли думати про “церкву” як щось, що

відбувається у наших будинках зборів, підтримуване тим, що відбувається вдома. Нам слід сприймати це по-іншому. ... *Церква, зосереджена на домівці*, підтримувана тим, що відбувається в наших ... будівлях”¹². Яка пророча зміна! Зосереджене на домівці навчання евангелії було впроваджено, коли тимчасово були зачинені наші доми зборів. І хоча світ починає повертатися до нормального життя, і ми повертаємося у доми зборів, ми хотіли б продовжити застосовувати наш зосереджений на домівці підхід до вивчення і опанування евангелії, напрацьований під час пандемії.

Другий приклад того, що ми щедро благословенні Господом,—це одкровення щодо служіння **у вищій і святіший спосіб.**

У 2018 році Президент Нельсон, розповідаючи про служіння, запровадив зміни у тому, “як нам піклуватися одне про одного”¹³. Ця пандемія принесла багато нагод, щоб удосконалювати наші навички зі служіння. Брати-служителі та сестри-служительки, молоді жінки і молоді чоловіки та інші допомагали нужденним, щоб благословити їх: підтримували з ними контакт, спілкувалися з ними, дбали про їхнє подвір'я, приносили їм їжу, надсилали повідомлення за допомогою технологій і проводили для них обряд причастя. Під час пандемії Церква також здійснювала служіння іншим, в

безпрецедентній кількості відправляючи товари широкого вжитку в продовольчі фонди, притулки для безхатченків та центри підтримки іммігрантів і виконувала проекти, спрямовані на подолання голоду в тих місцях, де з цим склалася найгірша ситуація у світі. Сестри з Товариства допомоги та їхні сім'ї відгукнулися на заклик пошити мільйони масок для медичних працівників.

Останнім прикладом того, як бути благословенними під час лиха, **є знаходження більшої радості в тому, що було поновлено виконання храмових обрядів.**

Це можна найкраще описати, навівши історію. Коли у квітні цього року сестра Кейтлін Палмер отримала покликання служити на місії, вона зраділа тому, що її покликано бути місіонеркою, але вона вважала настільки ж важливим і значущим піти до храму, щоб отримати свій ендаумент і укласти священні завіти. Невдовзі після того, як для неї була запланована дата ендаументу, надійшло оголошення, що всі храми будуть тимчасово зачинені через всесвітню пандемію. Отримавши цю сумну інформацію, вона потім дізналась, що їй доведеться навчатися в центрі підготовки місіонерів (ЦПМ) віртуально зі своєї домівки. Незважаючи на ці розчарування, Кейтлін зосередилася на тому, щоб підтримувати свій дух бадьорим.

У подальші місяці сестра Палмер ніколи не втрачала надії відвідати храм. Її сім'я постилася і молилася, щоб храми відновили свою роботу до того, як вона вирушить на місію. Кейтлін часто розпочинала своє ранкове домашнє навчання в ЦПМ зі словами: “Чи сьогодні не той день, коли станеться диво і храми знов відкривуться?”

Куала-Лумпур, Малайзія

10 серпня Перше Президентство оголосило, що храм у місцевості, де живе Кейтлін, відкриється для виконання обрядів для живих у той самий день, на який рано-вранці було призначено її виліт на місю. Вона буде не в змозі і відвідати храм, і встигнути на рейс. Не дуже сподіваючись на успіх, її сім'я звернулася до президента храму Майкла Беллінгі, щоб дізнатися, чи може якось статися диво, про яке вони молилися. На їхній піст і молитви прийшла відповідь!

О другій годині ночі, за кілька годин до вильоту її рейсу, сестру Палмер та її сім'ю, у яких на очах були сльози, привітав біля дверей храму усміхнений президент храму, промовивши: "Доброго ранку, сім'я Палмер. Ласкаво просимо до храму!" Коли вона завершила отримання ендаументу, їх попросили не затримуватися, оскільки наступна сім'я вже чекала біля дверей храму. Вони вирушили відразу в аеропорт і приїхали якраз вчасно, щоб вона встигла на рейс до своєї місії.

Храмові обряди, яких нам не вистачало вже кілька місяців, здаються приємнішими, ніж ми раніше собі уявляли, коли храми пофазово відкриваються по всьому світу.

Дуе-Карраре, Падуа, Італія

Вілья-Алемана, Великий Вальпараїсо, Чилі

На завершення, будь ласка, дослухайтеся до підбадьорюючих, сповнених ентузіазму, надихаючих слів пророка Джозефа Сміта. Нікому не спаде на думку, що він написав їх, зазнаючи скорбот і перебуваючи в ізоляції, коли мав обмеження і не мав можливості виходити з дому в Наву, переховуючись від тих, хто прагнув незаконно заарештувати його:

"Отож, що ми чуємо в євангелії, яку ми отримали? Голос радості! Голос милості з небес; і голос істини від землі; радісну новину для мертвих; голос радості для живих і мертвих; втішну новину великої радості. ...

Хіба не підемо ми далі у такій величній справі? Рушаймо вперед, а не назад. Сміливіше, ... і вперед, вперед до перемоги! Нехай звеселяються ваші серця і радіють надзвичайно. Нехай земля зрине у співі"¹⁴.

Брати і сестри, я вірю, що одного дня кожен з вас озирнеться на скасовані події, сум, розчарування і самотність притаманні складним часам, у які ми живемо, й побачить, що це пересилилося вибраними благословеннями та зростанням віри й свідчень. Я вірю, що у цьому житті та у житті прийдешньому ваші

скорботи, ваш Аммонійга, ваша тюрма в Ліберті будуть освячені вам на користь¹⁵. Я молюся про те, щоб ми, як і Нефій, могли визнавати, що мали скорботи у плині наших днів, водночас визнаючи, що ми щедро благословенні Господом.

На завершення я свідчу про Ісуса Христа, Який Сам зазнав скорбот і, здійснюючи Свою безмежну Спокуту, спустився нижче всього¹⁶. Він розуміє наші сум, біль та відчай. Він наш Спаситель, наш Викупитель, наша надія, наша втіха і наш Визволитель. Про це я свідчу в Його святе ім'я. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Лист Першого Президентства, 16 квіт. 2020 р.
2. Лист Першого Президентства, 19 травня 2020 р.
3. 1 Нефій 1:1.
4. Див. Дії 16:24–33.
5. Дії 28:23.
6. Дії 28:31.
7. Геламан 5:30.
8. Алма 14:1.
9. Див. Алма 14:22.
10. Учення і Завіти 122:7.
11. Учення і Завіти 122:9.
12. Рассел М. Нельсон, "Вступне слово", *Ліягона*, лист. 2018, с. 7.
13. Рассел М. Нельсон, "Треба труд вершити", *Ліягона*, трав. 2018, с. 118.
14. Учення і Завіти 128:19, 22.
15. Див. 2 Нефій 2:2.
16. Див. Учення і Завіти 122:8.

Мілтон Камарго

Перший радник у генеральному президентстві Недільної школи

Просіть, шукайте і стукайте

Важливою складовою плану Небесного Батька є можливість спілкуватися з Ним коли б ми того не захотіли.

Чотири місяці тому під час вивчення Писань я читав про місію Ами в місті Аммонійга і знайшов таке запрошення у посібнику *За Мною йдіть*: “Коли ви читаете про великі благословення, які Бог дав народу Нефія (див. Алма 9:19–23), подумайте про великі благословення, які Він дав вам”¹. Я вирішив скласти перелік Божих благословень для мене і записати їх у цифровій версії мого посібника. І лише за кілька хвилин я нарахував 16 благословень.

Найбільшими серед них були благословення Спасителевої милості і спокутної жертви за мене. Я також записав благословення представляти Спасителя, коли я був молодим місіонером у Португалії, а пізніше—з моєю коханою супутницею Патрицією—у Бразильській Південній місії у Порту-Алегрі, де ми служили з 522 сильними і чудовими місіонерами. Говорячи про Патрицію, багато із записаних того дня благословень є благословення, які ми разом отримали за наших 40 років шлюбу—зокрема наше запечатування в Сан-Паульському Бразильському храмі, троє наших чудових дітей, їхні подружжя і наші 13 онуків.

Я думками звернувся до моїх праведних батьків, які виховували мене за принципами евангелії. Мені, зокрема, пригадався момент, коли моя любляча мати стала зі мною на коліна біля мого ліжка, щоб помолитися, коли мені було років 10. Вона напевне відчувала, що для того, аби мої молитви були почуті Небесним Батьком, їм потрібно стати кращими. Тож вона сказала: “Спершу

помолюсь я, а після моєї молитви ти скажеш свою”. Вона продовжувала робити це протягом багатьох вечорів, поки не впевнилася, що я засвоїв принцип спілкування з Небесним Батьком на практиці. Я буду довічно вдячний їй за те, що вона навчила мене молитися, адже я дізнався, що мій Небесний Батько чує мої молитви і відповідає на них.

Справді, це було ще одним благословенням, яке я додав до свого переліку—дар чути волю Господа і дізнаватися про неї. Важливою складовою плану Небесного Батька є можливість спілкуватися з Ним коли б ми того не захотіли.

Запрошення від Господа

Коли Спаситель відвідав Америку після Свого воскресіння, Він повторив запрошення, яке дав Своїм учням в Галілеї. Він сказав:

“Просіть, і буде дано вам; шукайте, і ви знайдете; стукайте, і буде відчинено вам.

Бо кожний, хто просить, отримає;

Шугар-Сіті, шт. Айдахо, США

і той, хто шукає, знайде; і тому, хто стукає, буде відчинено” (3 Нефій 14:7–8; див. також Матвій 7:7–8).

Наш пророк, Президент Рассел М. Нельсон, також дав нам подібне запрошення в наші дні. Він сказав: “Моліться в ім’я Ісуса Христа про ваші занепокоєння, ваші страхи, ваші слабкості—так, прагнення вашого серця. А потім слухайте! Записуйте думки, які приходять до вас. Записуйте почуття і дійте відповідно до спонукань, які ви отримуете. Якщо ви повторюватимете цей процес день за днем, місяць за місяцем, рік за роком, ви будете “розвиватися в принципі одкровення”².

Президент Нельсон додав: “В майбутньому буде неможливо вижити духовно без скеровуючого, спрямовуючого, втішаючого й постійного впливу Святого Духа”³.

Чому одкровення є таким важливим для нашого духовного виживання? Тому що світ може збивати з пантелику, бути галасливим, сповненим обману і відволікань. Спілкування з нашим Небесним Батьком дає нам можливість відрізнити те, що є істинним, від того, що є фальшивим, те, що стосується Господнього плану для нас, від того, що не стосується. Світ може бути суворим і завдавати болю. Але коли ми відкриваємо наші серця в молитві, то відчуваємо втішення, яке йде від нашого Небесного Батька, і запевнення в тому, що Він любить і цінує нас.

Просіть

Господь сказав, що “кожен, хто просить—одержує”. Здається, що просити—просто, та все ж прохання є дуже важливими, бо через них відкриваються наші бажання й наша віра. Проте потрібен час і

Лотопа, Самоа

терпіння, щоб навчитися розуміти голос Господа. Ми звертаємо увагу на думки і почуття, які приходять до нас у розум і серце, та записуємо їх, як це радив нам робити наш пророк. Записування наших вражень є важливою складовою отримання. Це допомагає нам пригадати, розглянути і повторно відчувати те, чого Господь навчає нас.

Недавно одна дорога мені людина сказала: “Я вірю, що особисте одкровення є істинним. Я вірю, що Святий Дух покаже мені усе, що мені слід робити”⁴. Вірити легко, коли в грудях палає безсумнівна впевненість⁵. Але як зробити так, щоб Святий Дух завжди промовляв до мене на цьому рівні?”

Цій дорогій мені людині та й усім вам я б сказав, що мені також хотілося б постійно відчувати такі сильні враження від Духа і завжди чітко бачити шлях, по якому слід йти. Але у мене так не виходить. А що ми можемо відчувати часто, так це тихий лагідний голос Господа, Який шепоче у нашому розумі й серці:

“Я тут. Я люблю тебе. Продовжуй; старайся якнайкраще. Я підтримаю тебе”. Нам не завжди потрібно знати все або бачити все.

Тихий лагідний голос підтверджує, заохочує і втішає—а в багатьох випадках саме цього ми й потребуємо на день. Святий Дух—реальний, і відчуття, що Він викликає,—реальні, як у великому, так і у малому.

Шукайте

Господь обіцяв: “Хто шукає—знаходить”. Шукати означає докладати розумових і духовних зусиль—розмірковувати, перевіряти, пробувати й вивчати. Ми шукаємо, бо довіряємо Господнім обіцанням. “І той, хто до Бога приходиться, мусить вірувати, що Він є, а тим, хто шукає Його, Він дає нагороду” (Євреям 11:6). Коли ми шукаємо, то смиренно визнаємо, що нам ще є чого вчитися, а Господь розширить наше розуміння, готуючи нас для отримання більшого. “Бо знайте, так каже Господь Бог: Я дам дітям людським рядок за рядком, приписання за

Зальцбург, Австрія

приписанням, тут трохи і там трохи; ... бо тому, хто сприймає, Я дам більше” (2 Нефій 28:30).

Стукайте

Зрештою Господь сказав: “Хто стукає—відчиняє йому”. Стукати—це діяти з вірою. Коли ми активно йдемо за Ним, Господь відкриває перед нами шлях. Є чудовий гімн, який навчає нас: “Ти зранку служи ти почни, натхненно і радісно дій! Бо робить справи добрі—це вияв любові, священний обов’язок твій”⁶. Старійшина Герріт У. Гонг, з Кворуму дванадцятьох, недавно пояснив, що одкровення часто приходять, коли ми робимо щось хороше. Він сказав: “Якщо ми намагаємося допомагати оточуючим нас, я думаю, Господь виявляє ще більше Своєї любові до них, а, отже, і до нас. Я думаю, ми чуємо Його голос, ми відчуваємо Його по-різному: коли молимося, щоб допомогти оточуючим нас,—це одна з тих молитов, на яку Він найбільше хоче відповісти”⁷.

Приклад Алми

Завдяки тому простому запрошенню у посібнику *За Мною йдіть* подумати про свої благословення, я відчув прийнятний настрій і до мене прийшло кілька несподіваних натхненних ідей. Продовжуючи читати про Алму і його служіння у місті Аммонійга, я усвідомив, що Алма був хорошим прикладом того, що означає просити, шукати і стукати. Ми читаємо, що “Алма докладав багато духовних зусиль, борючись з Богом в щирій молитві, щоб Він пролив Свій Дух на людей”. Однак на ту молитву він не отримав відповіді у той спосіб, на який сподівався, і Алму вигнали з міста. “Пригнічений тугою”, Алма збирався вже був здатися, коли ангел з’явився до нього з посланням: “Благословенний ти, Алмо; тому підійми свою голову і звеселися, бо в тебе є велика причина звеселитися”. Після цього ангел сказав йому повернутися в Аммонійгу і спробувати знову, тому Алма “з поспіхом повернувся”⁸.

Що ми дізнаємося від Алми про те, щоб просити, шукати і стукати? Ми дізнаємося, що молитва вимагає духовної праці і не завжди веде до очікуваного нами результату. Але коли ми розчаровані або пригнічені тугою, Господь в різний спосіб втішає і зміцнює нас. Він може й не відповісти на усі наші запитання або вирішити усі наші проблеми негайно, однак Він заохочує нас продовжувати свої намагання. Якщо ми швиденько узгодимо наш план з Його планом, то Він відкриє для нас шлях, так як Він це зробив для Алми.

Я свідчу, що це розподіл повноти євангелії. Ми можемо насолоджуватися благословеннями Спокути Ісуса Христа у своєму житті. У нас є Писання, широко доступні для нас. Нас ведуть пророки, які навчають нас, якою є воля Господа у складні часи, в які ми живемо. Крім того, ми маємо прямий доступ, щоб отримати власне одкровення, аби Господь міг особисто втішати і скеровувати нас. Як сказав Алмі ангел, у нас є “велика причина звеселитися” (Алма 8:15). В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. *За Мною Йдіть—для окремих осіб та сімей. Книга Мормона. 2020* (2019), с. 91.
2. Рассел М. Нельсон, “Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 95; цитата з *Учень Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 133.
3. Рассел М. Нельсон, “Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя”, с. 96.
4. Див. 2 Нефій 32:5.
5. Див. Учення і Завіти 9:8.
6. “Чи зробив я сьогодні добро?”, *Гімни*, № 132.
7. “Як виконувати заклик #СлухайЙого: Старійшина Герріт У. Гонг” (відео), [ChurchofJesusChrist.org](https://www.churchofjesuschrist.org).
8. Див. Алма 8:10–18.

Старійшина Дейл Г. Ренлунд
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Чинити справедливо, любити милосердя і ходити сумирно з Богом

Чинити справедливо означає шанувати. Ми шануємо Бога, якщо смиренно ходимо з Ним. Ми шануємо інших людей, якщо любимо милосердя.

Будучи послідовниками Ісуса Христа і святыми останніх днів, ми намагаємося, і нас до цього заохочують, діяти краще і бути кращими¹. Можливо ви, як і я, вже запитували себе: “Чи достатньо я роблю?” “Що ще слід було б зробити” або: “Як я, така недосконала людина, можу удостоїтися того, щоб “жити з Богом у стані нескінченного щастя”².

Старозавітний пророк Михей поставив запитання таким чином: “З чим піду перед Господа? Схилюсь перед Богом Високости?”³ Михей не без сарказму розмірковував над тим, чи зможуть навіть дуже щедрі жертвоприношення бути платою за гріх. Ось що він казав: “Чи Господь уподобає тисячі баранів, десятитисячки потоків олив? Чи дам ... свого первенця ... за гріх моєї душі?”⁴

Відповідь заперечна. Недостатньо лише хороших справ. Спасіння не заслуговується⁵. Навіть найщедріші жертвоприношення, які, як знав Михей, були неможливими, не можуть викупити найменший гріх.

Якщо ми покладаємося лише на власні сили, тоді марними є наші сподівання повернутися і жити з Богом⁶.

Без благословень, які нам послають Небесний Батько та Ісус Христос, ми ніколи не можемо зробити достатньо або стати самодостатніми. Втім хороша новина полягає в тому, що завдяки Ісусу Христу і через Нього ми можемо стати самодостатніми⁷. Завдяки смерті й Воскресінню Ісуса Христа всіх людей буде спасенно Божою благодаттю від фізичної смерті⁸. І якщо ми звернемося своїм серцем до Бога, тоді спасіння від духовної смерті досягне кожній людині “завдяки Спокуті [Ісуса] Христа ... через послухність законам і обрядам евангелії”⁹. Ми можемо бути викуплені від гріха, щоб постати чистими перед Богом. Як казав Михей: “[Бог] тобі вияв[ить], о людино, що добре, і чого пожадає від тебе Господь,— нічого, а тільки чинити правосуддя, і милосердя любити, і з твоїм Богом ходити сумирно”¹⁰.

Настанова Михея, у якій ідеться про те, як нам повернутися серцем до Бога і стати гідними спасіння, містить три взаємопов’язані складові. Чинити правосуддя означає своїми вчинками шанувати Бога й інших людей. Ми шануємо Бога, якщо смиренно ходимо з Ним. Ми шануємо інших людей, якщо любимо милосердя. Отже, чинячи правосуддя, ми на ділі застосуємо першу і другу великі заповіді: “Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією своєю думкою ... і [д]юби свого ближнього, як самого себе”¹¹.

Чинити правосуддя й сумирно ходити з Богом—це свідомо відвертати руку від кривди, дотримуватися Його уставів і бути щиро віруючими¹². Справедлива людина гріх оминає, а до Бога прямує, укладає з Ним завіти і вірно їх дотримується. Справедлива людина приймає рішення дотримуватися Божих заповідей, кається, коли робить помилку, і не зупиняється на досягнутому.

Коли воскреслий Христос приходив до нефійців, Він пояснював, що закон Мойсея було замінено вищим законом. Він навчав їх, що більше не потрібно “приносити ... жертв[и] і ... всеспалення[и]”, але приносити в жертву “скрушене серце і упокорений дух”. Він також пообіцяв: “І той, хто прийде до Мене із скрушеним серцем і упокореним духом, того Я хрищу вогнем і Святим Духом”¹³. Коли після хрищення ми отримуємо дар Святого Духа, Він може супроводжувати нас постійно і навчати всього, що нам слід робити¹⁴, зокрема того, як сумирно ходити з Богом.

Жертва Ісуса Христа за гріх та заради спасіння від духовної смерті доступні всім, хто має таке скрушене серце й упокорений дух¹⁵.

Скрушене серце й упокорений дух спонукають нас з радістю каятися і намагатися ставати більше схожими на Небесного Батька та Ісуса Христа. Якщо ми так робимо, то отримуємо Спасителеву силу очищуватися, зцілюватися і зміцнюватися. Ми не лише чинимо правосуддя й сумирно ходимо з Богом, але також навчаємося любити милосердя так, як Небесний Батько та Ісус Христос.

Бог втішається милосердям і буде задоволений тим, що його виявляють. Ось що каже Михей: “Хто Бог інший, як Ти, що прощає провину, ... над нами ... змилюється” і “кине у морську глибочинь усі наші гріхи”¹⁶. Щоб мати любов до милосердя, яку має Бог, необхідно бути праведними у своїх вчинках по відношенню до інших людей і не ставитися до них зневажливо.

Про те, як важливо добре ставитися до інших людей, розповідається у бувальщині про Гіллеля старшого, юдейського вчителя закону, який жив у першому столітті до Різдва Христового. Один з учнів Гіллеля був у розпачі від того, якою складною є Тора—п'ять книг Мойсея, у яких міститься 613 заповідей та писання рабинів, які їх пояснюють. Учень звернувся до Гіллеля з проханням пояснити Тору лише за час, протягом якого той зможе встати на одній нозі. Гіллель, можливо, не дуже добре тримав рівновагу, однак прийняв виклик. Він процитував уривок з книги Левит: “Не будеш мститися, і не будеш ненавидіти синів свого народу. І будеш любити ближнього свого, як самого себе!”¹⁷ Потім Гіллель завершив: “Те, що є ненависним для тебе, не чини своєму ближньому. У цьому вся Тора; решта є лише поясненням. Іди і навчайся”¹⁸.

Якщо ми завжди шанобливо ставимося до інших, то ми любимо милосердя. Ось яку розмову я випадково почув кілька десятиліть тому у відділенні невідкладної допомоги лікарні Джона Гопкінса в Балтиморі, шт. Мериленд, Сполучені Штати. Пацієнт, пан Джексон, був дуже чемним, приємним чоловіком, якого добре знали співробітники лікарні. Він потрапляв до цієї лікарні вже багато разів, лікуючись від хвороб, пов'язаних із надмірним вживанням алкоголю. Цього разу пан Джексон знову потрапив до лікарні із симптомами запалення підшлункової залози, спричиненого вживанням алкоголю.

У кінці зміни лікар Кохен, працьовитий і шанований лікар, оглянув пана Джексона і визначив, що його необхідно госпіталізувати. Лікар Кохен доручив лікарю Джоунс, терапевту, ще одному лікарю на зміні, прийняти пана Джексона і бути його лікарем-куратором.

Лікар Джоунс відвідувала престижний медичний університет і щойно почала навчання в інтернатурі. Через напружене навчання вона часто недосипала, що також вплинуло на негативну реакцію лікаря Джоунс. Оскільки в неї то був уже п'ятий пацієнт за ніч,

вона вголос поскаржилася лікарю Кохену. Їй здавалося несправедливим присвячувати так багато годин лікуванню пана Джексона, особливо з огляду на те, що причиною його скрутного становища був він сам.

Свою виразну відповідь лікар Кохен промовив майже пошепки. Він сказав: “Лікарю Джоунс, ви стали лікарем, щоб піклуватися про людей і робити все можливе, абивилікувати їх. Ви стали лікарем не для того, щоб їх судити. Якщо ви не розумієте різниці, тоді у вас немає права навчатися у цьому закладі”. Після цього зауваження лікар Джоунс старанно піклувалася про пана Джексона під час його перебування у лікарні.

Пан Джексон давно вже помер. Лікар Джоунс, як і лікар Кохен, стали видатними лікарями. Але у важливий момент підготовки лікаря Джоунс їй потрібно було нагадати про те, що слід чинити правильно, любити милосердя і піклуватися про пана Джексона, не засуджуючи його¹⁹.

Упродовж років те нагадування мені дуже допомагало. Любити милосердя означає ось що: ми не лише любимо милосердя, яке до нас виявляє Бог; ми радіємо тому, що Бог виявляє таке саме милосердя до інших людей. І ми наслідуємо

Сан-Паулу, Бразилія

Його приклад. “Всі є однаковими для Бога”²⁰ і всі ми потребуємо духовного лікування, щоб отримати допомогу та зцілення. Господь сказав: “Ви не будете поважати одну плоть більше за іншу, бо одна людина не буде думати, що вона вище за іншу”²¹.

Ісус Христос власним прикладом показав, що означає чинити правильно і любити милосердя. Він постійно спілкувався з грішниками, шанобливо, з повагою ставився до них. Він навчав про те, яку радість приносить дотримання Божих заповідей, і намагався підтримувати, а не засуджувати людей, які потрапили у скруту. Однак він засуджував тих, хто звинувачував Його у служінні людям, яких вважали недостойними²². Таке лицемірство ображало Його та й зараз ображає²³.

Аби бути подібною до Христа, людина чинить справедливо, ставиться шанобливо не лише до Бога, але й до інших людей. Справедлива людина виявляє повагу словами і вчинками та розуміє, що відмінності у зовнішньому вигляді або віруваннях не заважають вияву щирої доброти і дружби. Люди, які чинять справедливо, “не мати[муть] бажання образити один одного, але жити[муть] мирно”²⁴ між собою.

Людина, схожа на Христа, любить милосердя. Люди, які люблять милосердя, не засуджують; вони виявляють співчуття іншим, особливо тим, кому пощастило менше; вони люб’язні, добрі та шанобливі. Ці люди ставляться до кожного з любов’ю та розумінням, не зважаючи на такі ознаки, як раса, стать, релігійні уподобання, сексуальна орієнтація, соціальний та економічний статус і племенні, кланові або національні відмінності. Христова любов вища за все це.

Тіба, Японія

Аби бути схожою на Христа, людина обирає Бога²⁵, ходить з Ним сумирно, прагне зробити Йому приємне і дотримується заповітів, укладених з Ним. Люди, які ходять сумирно з Богом, пам’ятають, що зробили для них Небесний Батько та Ісус Христос.

Чи достатньо я роблю? Що ще мені слід зробити? Кроки, які ми робимо, щоб відповісти на ці запитання, є ключовими для нашого щастя у цьому житті та у вічності. Спаситель не хоче, щоб ми ставилися до спасіння, як до чогось належного. Навіть після укладання священних заповітів ми можемо “відпасти від благодаті і відійти від живого Бога”. Тож нам належить “зверта[ти] увагу і молит[и]ся завжди, щоб не впасти у спокусу”²⁶.

У той же час наш Небесний Батько та Ісус Христос не хочуть, аби під час нашого земного життя ми не знали, що робити через постійну невпевненість, і сумнівалися, чи робимо достатньо для нашого спасіння і піднесення. Безсумнівно, Вони не хочуть, щоб нас мучили помилки, в яких ми покаялися, вважаючи їх ранами, які ніколи не загояться²⁷, або

щоб ми надмірно хвилювалися через те, що можемо знову спіткнутися.

Ми можемо оцінити свій розвиток. Ми можемо знати, що “життєвий шлях, яким ми йдемо, узгоджується з Божою волею”²⁸, якщо ми чинимо правильно, любимо милосердя і сумирно ходимо з Богом. Ми набуваємо якостей Небесного Батька та Ісуса Христа, і ми любимо одне одного.

Якщо ви все це робите, то йтимете шляхом заповітів і будете гідні того, щоб “жити з Богом у стані нескінченного щастя”²⁹. Ваші душі будуть сповнені славою Бога і світлом нескінченного життя³⁰. Вас буде переповнювати незбагненна радість³¹. Я свідчу, що Бог живий, що Ісус є Христос, наш Спаситель і Викупитель, і що Він з любов’ю та радістю виявляє Свою милість усім людям. Як це може не подобатися? В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Рассел М. Нельсон, “Ми можемо чинити краще і бути кращими”, *Ліягона*, трав. 2019, сс. 67.
2. Мосія 2:41.
3. Михей 6:6.
4. Михей 6:7.

Старійшина Келлі Р. Джонсон
Сімдесятник

5. Див. Ефесянам 2:8; 2 Нефій 31:19; Алма 22:14; 42:14; 3 Нефій 18:32; Мороній 6:4; Учення і Завіти 3:20.
6. Див. 3 Нефій 27:19.
7. Див. Алма 41:8; Мороній 10:32–33.
8. Див. 1 Коринтянам 15:22; Алма 11:42–45.
9. Уложення віри 1:3.
10. Михай 6:8; див. подібні настанови в Алма 41:14, Учення і Завіти 11:12 і Уложення віри 1:13.
11. Див. Матвій 22:35–40. Обговорення стосовно взаємозв'язку між першою та другою великими заповідями можна знайти в Russell M. Nelson, “Teach Us Tolerance and Love”, *Ensign*, May 1994, 69–71; і Даллін Х. Оукс, “Дві великі заповіді”, *Ліягона*, лист. 2019, 73–76.
12. Див. Єзекїль 18:8–9.
13. 3 Нефій 9:19–20; див. також Учення і Завіти 59:8.
14. Див. 2 Нефій 32:5.
15. Див. 2 Нефій 2:7.
16. Михай 7:18–19.
17. Левит 19:18.
18. Див. Babylonian Talmud, Shabbat 31a:6; див. також jewishvirtuallibrary.org/rabbi-hillel-quotes-on-judaism-and-israel. До речі, Галлель старший був дідусем Гамаліїла, про якого згадується в книзі Дії 5:34. Гамаліїл був учителем Савла тарсянина. Див. Isidore Singer, ed., *The Jewish Encyclopedia* (1903), “Gamaliel I”, 5:558–559.
19. Імена пана Джексона, лікаря Кохена і лікаря Джоунс не є їхніми справжніми іменами.
20. 2 Нефій 26:33.
21. Мосія 23:7.
22. Див. Joseph Smith, “History, 1838–1856, volume D-1 [1 August 1842–1 July 1843]”, 1459, josephsmithpapers.org.
23. Див. Лука 15:1–2.
24. Мосія 4:13.
25. Див. Мойсей 7:33.
26. Учення і Завіти 20:32–34.
27. Бойд К. Пекар, “План щастя”, *Ліягона*, трав. 2015, с. 28. Президент Пекар сказав: “Коли процес покаяння завершено, то, завдяки Спокуті Ісуса Христа, шрамів не залишається. ... Спокут[а] ... може змити добіла усю брудноту, незалежно від того, наскільки це все є складним, чи як довго тривало, чи скільки разів повторювалося. Спокута може зробити вас знову вільними, щоб ви рухалися вперед, у чистоті і гідності, тим шляхом, який ви обрали у житті”.
28. *Lectures on Faith* (1985), 38.
29. Мосія 2:41.
30. Див. Алма 19:6.
31. Див. Учення і Завіти 11:13.

Сила витримати

Лише якщо віра і слово Бога наповнюють глибини нашої душі, цього достатньо, щоб підтримувати нас—і дозволити нам отримати доступ до Його сили.

Досліджуючи вчення нашого дорогого пророка, Президента Рассела М. Нельсона, я знайшов слово, яке він часто використовував у багатьох своїх виступах. Це слово—*сила*.

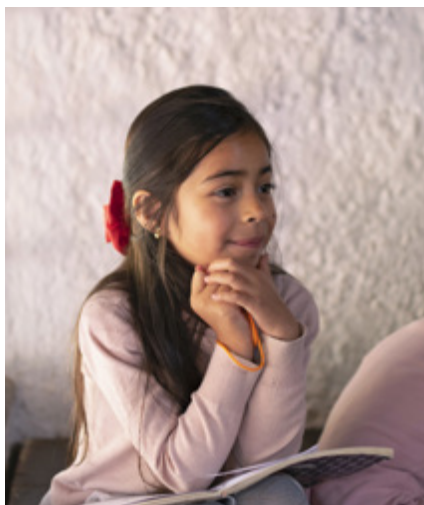
Під час першої генеральної конференції, після того, як його було підтримано бути апостолом, Президент Нельсон говорив про силу¹. Протягом років він продовжував навчати про силу. З того часу, як ми підтримали Президента Нельсона нашим пророком, він навчав про принцип сили—саме Божої сили—і

те, як ми можемо отримати до неї доступ. Він навчав, як ми можемо користуватися Божою силою, коли служимо іншим², як покаяння прикликає силу Ісуса Христа і Його Спокути у наше життя³ і як священство—сила і влада Бога—благословляє усіх, хто укладає завіти з Ним та дотримується їх⁴. Президент Нельсон свідчив про те, що Божа сила доступна всім, хто отримав ендаумент у храмі, якщо вони дотримуються своїх завітів⁵.

Мене особливо зворушив заклик, з яким Президент Нельсон звернувся під час квітневої генеральної конференції 2020 року. Він сказав: “Навчайтеся і моліться, щоб більше дізнатися про силу і знання, якими вас було обдаровано—або якими вас ще буде обдаровано”⁶.

У відповідь на цей заклик я навчався і молився, і дізнався децю корисне про силу та знання, якими мене було обдаровано—або якими мене ще буде обдаровано.

Зрозуміти, що ми повинні робити, аби отримати доступ до Божої сили у нашому житті, нелегко, але я знайшов спосіб, як це робити—з'ясувати це повністю своїм розумом і молитися, щоб Святий Дух просвітив нас⁷. Старійшина Річард Г. Скотт дав

Сан-Лукас-Сакатепекес, Гватемала

чітке визначення того, що таке сила Бога: це “сила зробити більше, ніж ми можемо зробити самотужки”⁸.

Насичення нашого серця і навіть нашої душі словом Бога та наявність основи, якою є віра в Ісуса Христа, важливі для того, щоб отримувати силу Бога, яка допоможе нам у ці складні часи. Якщо слово Бога і віра в Ісуса Христа не вкоріняться глибоко в наших серцях, наші свідчення і віра можуть згаснути, а ми можемо втратити доступ до тієї сили, яку Бог прагне нам дати. Поверхневої віри недостатньо. Лише якщо віра і слово Бога наповнюють глибини нашої душі, цього достатньо, щоб підтримувати нас—і дозволити нам отримати доступ до Його сили.

Коли ми з сестрою Джонсон виховували наших дітей, ми заохочували кожного з них навчитися грати на музичному інструменті. Але ми дозволяли нашим дітям ходити на уроки музики тільки тоді, якщо вони робили те, що від них вимагалось, і щодня вчилися грати на вибраному ними інструменті. Однієї суботи наша дочка Джелінн дуже хотіла піти гратися зі своїми друзями, але вона ще не виконала завдання з гри на піаніно. Знаючи, що вона зобов'язалася навчатися грати впродовж 30 хвилин, вона вирішила поставити таймер, бо не хотіла займатися цим навіть хвилиною більше, ніж вимагалось.

Проходячи повз мікрохвильову піч, щоб йти грати на піаніно, вона зупинилася і натиснула на кілька кнопок. Але замість того, щоб встановити таймер, вона встановила на мікрохвильовій печі режим приготування їжі на 30 хвилин і натиснула старт. Десь після 20 хвилин виконання вправ з гри на інструменті вона повернулася на кухню, щоб перевірити скільки часу

Куала-Лумпур, Малайзія

залишилося, і побачила палаючу мікрохвильову піч.

Тоді вона вибігла на подвір'я, де я працював, і закричала, що в нашому домі сталася пожежа. Я швидко забіг у дім і побачив, що мікрохвильова піч таки палає.

Щоб захистити наш дім від пожежі, я простягнув руку за мікрохвильову піч, вимкнув її з розетки і, тримаючи за шнур живлення, підняв палаючу мікрохвильову піч над столом. Сподіваючись бути героєм і врятувати нашу домівку, я розмахував палаючою мікрохвильовою піччю по колу, тримаючи її за шнур живлення, аби вона була подалі від мого тіла, вийшов на подвір'я і з розмаху кинув мікрохвильову піч на газон. Там ми змогли погасити полум'я зі шлангу.

Що ж пішло не так? Потрібно, щоб щось поглинало енергію мікрохвильової печі, а коли всередині її немає нічого, що поглинає енергію, то піч сама поглинає цю енергію, нагрівається і може загорітися, знищуючи себе вогнем і перетворюючись на купу попелу⁹. Наша мікрохвильова піч загорілася і вся згоріла, тому що всередині не було нічого.

Так само й ті, хто має віру і слово Бога глибоко у своєму серці зможуть поглинати і долати вогненні стріли, які супротивник обов'язково пошле, щоб знищити нас¹⁰. Інакше ж наша

віра, надія і переконання можуть не витримати і, як і порожня мікрохвильова піч, ми можемо стати жертвою.

Я дізнався, що якщо слово Бога глибоко вкорінене у моїй душі разом з вірою в Господа Ісуса Христа і Його Спокуту, то це дозволить мені отримувати і застосовувати силу Бога, щоб долати супротивника і все, що він може насилати на мене. Коли ми стикаємося з випробуваннями, то можемо покладатися на обіцяння Господа, про яке говорив Павло: “Бо не дав нам Бог духа страху, але сили, і любови, і здорового розуму”¹¹.

Ми знаємо, що коли Спаситель був дитиною, то “р[іс] та зміцнів[ся] духом, набираючись мудрости. І благодать Божя на Н[ьому] пробувала”¹². Ми знаємо, що коли Ісус дорослішав, то “зростав мудрістю, і віком та благодаттю, у Бога й людей”¹³. І ми знаємо, що коли почалося Його священнослужіння, ті, хто чув Його “дивувались науці Його, бо слово Його було владне”¹⁴.

Завдяки підготовці Спаситель зростав у силі і міг протистояти усім спокусам Сатани¹⁵. Коли ми наслідуюмо приклад Спасителя і здійснюємо підготовку через вивчення слова Бога та поглиблення нашої віри, то також можемо отримувати і застосовувати силу Бога, щоб протистояти спокусам.

Орем, шт. Юта, США

Упродовж цього часу, коли введено обмеження, що стосуються можливості для людей збиратися разом, через що регулярне відвідування храму є неможливим, я серйозно вирішив продовжувати вивчення і дізнатися більше про силу Бога, яку ми отримуємо, коли укладаємо храмові завіти і дотримуємося їх. Як було обіцяно у молитві освячення Кертлендського храму, ми залишаємо храм, озброєні Божою силою¹⁶. Не існує дати, коли спливає термін дії сили, яку Бог дає тим, хто укладає храмові завіти і дотримується їх, або обмеження у доступі до тієї сили під час пандемії. Його сила зменшується у нашому житті лише якщо ми не дотримуємося наших завітів і не живемо таким чином, що б це дозволяло нам постійно мати право отримувати Його силу.

Служачи з моєю дорогою дружиною провідниками місії у Таїланді, Лаосі та М'янмі, ми стали очевидцями явлення сили Бога тим, хто укладає священні завіти у храмі й дотримується їх. Завдяки Фонду допомоги відвідувачам храму для багатьох святих у цих трьох країнах відкрилась можливість відвідати храм після того, як вони докладають усіх зусиль, особисто жертвуючи і здійснюючи підготовку. Я пригадую, як зустрівся з групою з 20 вірних святих з Лаосу в аеропорту у Бангкоці,

Таїланд, щоб допомогти їм дістатися до іншого аеропорту в Бангкоці, аби вони встигли на свій рейс до Гонконгу. Ці члени Церкви дуже раділи тому, що нарешті здійснювали подорож у дім Господа.

Коли ми зустрілися з цими чудовими святими після їх повернення, було очевидним, як збільшилась їхня зрілість

в євангелії і пов'язана з цим сила, завдяки отриманню ними храмового ендаументу і укладання завітів з Богом. Ці святі явно вийшли з храму, "озброєні [Його] силою"¹⁷. Ця сила робити більше, ніж вони можуть робити самотужки, сповнила їх наснагою витримати випробування, які приходять, коли люди стають членами Церкви у їхній рідній країні, та йти вперед, несучи "надзвичайно велику і славну новину, в істині"¹⁸, коли вони продовжуватимуть розбудовувати Господнє царство у Лаосі.

За той час, упродовж якого ми не могли відвідувати храм, чи покладався кожен з нас на завіти, укладені нами в храмі, щоб визначити чіткий, незмінний напрямок у своєму житті? Якщо ми дотримуємося цих завітів, то, завдяки їм, отримуємо бачення і сподівання щодо майбутнього та сповнюємося твердою рішучістю відповідати вимогам, щоб отримати усе, що Господь пообіцяв дати нам, якщо ми будемо вірними.

Я закликаю вас прагнути сили, яку Бог хоче вам дати. Я свідчу, що якщо ми будемо прагнути цієї сили, то будемо благословенні глибшим усвідомленням любові нашого Небесного Батька до нас.

Я свідчу, що оскільки Небесний Батько любить нас з вами, Він послав Свого Улюбленого Сина, Ісуса Христа, бути нашим Спасителем і

Викупителем. Я свідчу про Ісуса Христа, Який має усю силу¹⁹, і роблю це в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Russell M. Nelson, "Protect the Spiritual Power Line", *Ensign*, Nov. 1984, 30–32.
2. Див. Рассел М. Нельсон, "Служіння з силою і владою від Бога", *Ліягона*, трав. 2018, сс. 68–75.
3. Див. Рассел М. Нельсон, "Заключене слово", *Ліягона*, трав. 2019, с. 112.
4. Див. Рассел М. Нельсон, "Служіння з силою і владою від Бога", сс. 68–69.
5. Див. Рассел М. Нельсон, "Вперед з вірою", *Ліягона*, трав. 2020, с. 115.
6. Рассел М. Нельсон, "Вперед з вірою", с. 115.
7. Див. Учення і Завіти 9:7–9.
8. Річард Г. Скотт, "Заради миру в домі", *Ліягона*, трав. 2013, с. 30.
9. "Мікрохвильові печі використовують мікрохвильові звукові енергетичні хвилі для нагрівання їжі або рідини. У мікрохвильовій печі має бути щось, щоб поглинати ці хвилі. В іншому випадку мікрохвильова піч сама поглинатиме ці хвилі. Хвилі нагріватимуть камеру для приготування їжі в мікрохвильовій печі, намагаючись знайти щось, що їх поглинатиме. Зрештою хвилі досягнуть магнетрону мікрохвильової печі, який є джерелом мікрохвиль. Магнетрон не може впоратися з величезною кількістю енергії, тому продовжує надсилати її в інші частини мікрохвильової печі. Робота порожньої мікрохвильової печі пошкодить магнетрон, а також інші частини мікрохвильової печі. У найгіршому випадку, частини мікрохвильової печі перегріються і можуть загорітися" (Abacus Appliance Service Corporation, "Чи знищу я свою мікрохвильову піч, якщо вона працюватиме порожня?", Aug. 16, 2012, abacusappliance.com; див. також Julie R. Thomson, "13 Things You Should Never Put in the Microwave", June 13, 2014, huffpost.com).
10. Див. 1 Нефій 15:24.
11. 2 Тимофію 1:7.
12. Лука 2:40.
13. Лука 2:52.
14. Лука 4:32.
15. Див. Матвій 4:1–11; Лука 4:1–14; Учення і Завіти 20:22.
16. Див. Учення і Завіти 109:22.
17. Учення і Завіти 109:22.
18. Учення і Завіти 109:23.
19. Див. Матвій 28:18.

Старійшина Джеффри Р. Холланд
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Покладатися на Господа

Вірити—це довіряти Богові у хороші та погані часи, навіть якщо це означає зазнавати деяких страждань, доки ми не побачимо, як Його руку явлено ради нас.

Мої любі брати і сестри, ми всі з нетерпінням чекаємо, особливо я, щоб почути заключний виступ нашого улюбленого пророка, Президента Рассела М. Нельсона. Ця конференція була чудовою, але це вже вдруге пандемія COVID-19 вплинула на звичний для нас спосіб проведення зборів. Ми настільки втомилися від цієї інфекції, ми мало не рвемо на собі волосся. І схоже, що дехто з Братів вже так і вчинив. Будь ласка, знайте, що ми постійно молимося за тих, на кого ця пандемія вплинула у будь-який спосіб, особливо за тих, хто втратив близьких людей. Усі погоджуються з тим, що вона триває дуже, дуже довго.

Скільки ще нам чекати на звільнення від труднощів, які спіткали нас? А як щодо подолання особистих випробувань, коли ми чекаємо й чекаємо на допомогу, а вона, здається, не приходить і не приходить? Чому є така затримка, коли тягарі, здається, важчі, ніж ми можемо нести?

Ставлячи такі запитання, ми можемо, якщо спробуємо, почути волення іншої людини, що лунає з сиріої, похмурої тюремної камери під час однієї з найхолодніших, як

свідчать записи, зим у тій місцевості.

“О Боже, де Ти?”—чуємо ми з глибин тюрми в Ліберті. “І де те шатро, що покриває Твоє сховище? Як довго рука Твоя буде стримуватися?”¹ Як довго, о Господи, як довго?

Тож ми не перші й будемо не останніми, хто ставить такі запитання, коли ми зазнаємо страждань або коли наше серце все болить і болить. Зараз я говорю не про пандемію чи тюрми, а про вас, вашу сім'ю та ваших сусідів, перед ким постало чимало таких викликів. Я говорю про туту багатьох людей, які хотіли б одружитися, але цього не сталося, або тих, хто одружені й бажали б, щоб їхні взаємини були трохи більш цілестіальними. Я говорю про тих, кому доводиться долати небажані прояви тяжкої хвороби—можливо, невиліковної,—або кому треба усе життя боротися з генетичним дефектом, для усунення якого не існує ліків. Я говорю про безперервну боротьбу з емоційними і психічними розладами, що великою мірою обтяжують душі дуже багатьох людей, які страждають від них, і серця тих, хто любить цих людей і страждає разом з ними. Я говорю

про бідних, про яких Спаситель сказав нам ніколи не забувати, і я говорю про вас, хто чекає на повернення дитини, скільки б їй не було років, яка зробила вибір піти іншим шляхом, а не тим, про який ви просили для неї у ваших молитвах.

Більш того, я визнаю, що навіть цей довгий перелік того, на що ми, можливо, особисто очікуємо, не включає в себе вирішення значних економічних, політичних та соціальних проблем, з якими ми стикаємося усі разом. Наш Небесний Батько безперечно прагне, щоб ми впоралися як з цими болісними громадськими проблемами, так і з особистими, але в нашому житті настануть часи, коли навіть наші найкращі духовні зусилля та найпалкіші благальні молитви не приведуть нас до перемог, яких ми так прагнули, чого б це не стосувалося,—хоч великих глобальних проблем, хоч невеликих особистих. Тож поки ми працюємо і чекаємо разом відповідей на деякі з наших молитов, я даю вам моє апостольське обіцяння, що їх почуто і що на них надходять відповіді, хоча, можливо, не в той час або не в той спосіб, як би нам хотілось. Але вони *завжди* надходять у той час і в той спосіб, в який Всемудрий і безкінечно милостивий Батько має відповісти на них. Мої улюблені брати і сестри, будь ласка, усвідомте, що Той, Хто ніколи не спить і не дрімає², піклується про щастя і, зрештою, про піднесення Своїх дітей більше, ніж про будь-які інші справи, якими опікується божественна істота. Він є славетно уособленою чистою любов'ю, й ім'я Його—Милостивий Батько.

Ви можете сказати: “Але, якщо це так, чи не міг би Він Своєю любов'ю і милістю просто розділити води

наших особистих Червоних морів та дозволити нам пройти суходолом крізь наші негаразди? Чи не міг би Він послати звідкись сучасних чайок, щоб проковтнути всіх тих сучасних цвіркунів, що надокучають нам?”

Відповідь на такі запитання: “Так, Бог може миттєво творити чудеса, але рано чи пізно ми дізнаємося, що часи та пори року нашої подорожі смертним життям—в Його руках, і тільки Він один розпоряджається ними”. Він застосовує цей календар до кожного з нас індивідуально. Бо були хворі люди, кожен з яких зцілювався миттєво, дочекавшись, щоб увійти в купальню у Віфесді³, і були й ті, кому доводилося провести 40 років у пустині, чекаючи, щоб увійти в обіцяну землю⁴. Бо були Нефій і Легій, які, за їхню віру були божественно захищені вогнем, що оточував їх⁵, і був Авінадій, якого спалили біля стовпа у вогні полум'яному за його віру⁶. І ми пам'ятаємо, що Ілля, який вмить викликав вогонь

з неба як свідчення проти пророків Ваала⁷,—це той самий Ілля, який витерпів час, коли кілька років не було дощу, і який деякий час харчувався лише тією мізерною кількістю їжі, яка могла бути принесена в кігтях крука⁸. На мій погляд, це зовсім не могло бути чимось таким, що ми б назвали “Хеппі Мілом”.

Висновок? Висновок полягає в тому, що вірити—це довіряти Богові у хороші та погані часи, навіть якщо це означає зазнавати деяких страждань, доки ми не побачимо, як Його руку буде явлено ради нас⁹. Це може бути важко в нашому сучасному світі, коли багато людей почали вважати, що найвище благо в житті—це уникати всіх страждань, що ніхто не повинен будь-коли страждати від чогось¹⁰. Але такі переконання ніколи не приведуть нас до “мір[и] зросту Христової повноти”¹¹.

Я приношу вибачення старійшині Нілу А. Максвеллу за те, що насмілився змінити і розширити дещо

Саонара, Падуа, Італія

зі сказаного ним. Я також вважаю, що “життя людини ... не може бути водночас сповненим вірою і вільним від стресів”. Нам просто не вдається “безтурботно пурхати все своє життя”, кажучи, коли смакуємо чергову склянку лимонаду: “Господи, дай мені всі Твої найвибраніші чесноти, але ні в якому разі не давай мені ні скорбот, ні горя, ні болю, ні зазнати протидії. Будь ласка, не дозволяй жодній людині не залюбити мене чи зрадити мене, а найголовніше, ніколи не дай мені відчувати, що Ти залишив Мене або тих, кого я люблю. Дійсно, Господи, простеж за тим, щоб уберегти мене від усього того, завдяки чому Ти набув божественності. А потім, коли для всіх інших закінчаться важкі часи, будь ласка, дозволяй мені прийти до Тебе і жити з Тобою, де я міг би вихвалитися тим, якими схожими є наші сильні риси і наші характери, коли я радісно пластиму на своїй хмаринці зручного християнства”¹².

Мої любі брати і сестри, християнство є втішним, але воно часто незручне. Шлях до святості та щастя тут і у прийдешньому довгий, а іноді й кам'янистий. Щоб здолати його, потрібні час і наполегливість. Але,

Шугар-Сіті, шт. Айдахо, США

звичайно, нагорода за це—колосальна. Про цю істину чітко і переконливо сказано в 32-му розділі книги Алми у Книзі Мормона. Там великий первосвященник навчає: якщо слово Бога посадити в наших серцях, просто як насіння, і якщо ми достатньо стараємося, щоб поливати його, видаляти бур'яни, підживлювати його і створювати умови для нього, воно у *майбутньому* принесе плід, “який є найціннішим, ... солодшим над усе солодке”. І якщо людина скуштує цей плід, то не буде вже більше ні голодною і ні спраглою¹³.

У цьому чудовому розділі міститься багато уроків, але найголовнішим з усіх них є аксіома, що насіння слід підживлювати і що ми повинні очікувати, доки воно виросте; ми “*чека[ємо]* оком віри на плід його”¹⁴. Наш врожай, каже Алма, з'явиться “поступово”¹⁵. Не дивно, що він завершує свої чудові настанови, тричі закликаючи виявляти *старанність і терпіння*, коли ми підживлюємо слово Бога у наших серцях, “*чекаючи*”, як він каже, з “довготерпіння[м]”, “щоб дерево принесло плід вам”¹⁶.

COVID та рак, сумніви та сум'яття, фінансові негаразди та сімейні труднощі. Коли ці тягарі буде полегшено? Відповідь є такою—“поступово”¹⁷. Ми не завжди в змозі сказати, чи буде цей період коротким, чи довгим, але, завдяки благодаті Бога, благословення прийдуть до тих, хто міцно тримається євангелії Ісуса Христа. Це питання було вирішене в дуже приватному саду та на дуже публічному пагорбі в Єрусалимі дуже давно.

Зараз, коли на завершення цієї конференції ми почуємо заключні слова нашого улюбленого пророка, пам'ятаймо, що, подібно до того,

як Рассел М. Нельсон продемонстрував це усім своїм життям, ті, хто “*надію складає на Господа*, силу відновлять [і] крила підіймуть, немов ті орли, будуть бігати—і не потомляться, будуть ходити—і не помучаться!”¹⁸ Я молюся, щоб “поступово”—раніше чи пізніше—ці благословення прийшли до кожного з вас, хто прагне полегшити своє горе і позбутися свого смутку. Я свідчу про Божу любов та про Відновлення Його славетної євангелії, яка в той чи інший спосіб є відповіддю на всі проблеми, з якими ми стикаємося у житті. У викупительне ім'я Господа Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Учення і Завіти 121:1–2.
2. Див. Псалми 121:4.

3. Див. Іван 5:2–9.
4. Див. Числа 32:13; Повторення закону 2:7; Ісус Навин 5:6.
5. Див. Геламан 5:20–52.
6. Див. Мосія 17.
7. Див. 1 Царів 18:17–40.
8. Див. 1 Царів 17:1–7.
9. Див. Учення і Завіти 123:17.
10. Див. Rankin Willbourne and Brian Gregor, “Jesus Didn’t Suffer to Prove a Philosophical Point”, *Christianity Today*, Sept. 20, 2019, christianitytoday.com.
11. Ефесіям 4:13.
12. Текст старійшини Ніла А. Максвелла зі змінами, внесеними старійшиною Джеффри Р. Холландом; див. Neal A. Maxwell, “Lest Ye Be Worn and Faint in Your Minds”, *Ensign*, May 1991, 88.
13. Алма 32:42.
14. Алма 32:40; курсив додано.
15. Алма 32:42.
16. Алма 32:43; курсив додано; див. також Алма 32:41–42.
17. Алма 32:42.
18. Ісаїя 40:31; курсив додано; див. також Ісаїя 40:28–30.

Президент Рассел М. Нельсон
Президент Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Нова норма

Я закликаю вас ще більше повернути серце, розум і душу до нашого Небесного Батька та Його Сина, Ісуса Христа.

Мої дорогі брати і сестри, ці два дні конференції були прекрасними! Я погоджуюся зі старійшиною Джеф-фрі Р. Холландом. Як він зазначив, усі виступи, молитви та музика були натхненні Господом. Я вдячний усім, хто будь-яким чином брав участь у зборах.

Під час конференції я уявляв собі, як ви слухаєте виступи. Я попросив Господа допомогти мені зрозуміти, що ви відчуваєте, про що турбуєтеся або що намагаєтеся вирішити. Я прагнув дізнатися, що мені сказати на завершення цієї конференції, щоб ви відчували оптимізм щодо майбутнього; а я знаю, що Господь воліє, аби ви його відчували.

Ми живемо у славетну епоху, яку упродовж століть передбачали пророки. Це розподіл, коли жодне духовне благословення не буде приховане від праведних¹. Незважаючи на сум'яття у світі², Господь бажає, щоб ми “з радісним передчуттям чекали на майбутнє”³. Давайте не будемо буксувати на місці, згадуючи минуле. Збирання Ізраїля просувається вперед. Господь Ісус Христос направляє роботу Своєї Церкви, і вона *досягне* своїх божественних цілей.

Наше з вами завдання—подбати про те, щоб кожен з *нас* сягнув свого божественного потенціалу.

Сьогодні ми часто чуємо поняття “нова норма”. Якщо ви дійсно хочете прийняти нову норму, то я закликаю вас ще більше повернути своє серце, розум і душу до нашого Небесного Батька та Його Сина, Ісуса Христа. Нехай це стане *вашою* новою нормою.

Прийміть свою нову норму: кайтеся щодня. Намагайтеся бути більш чистими у думках, словах і вчинках. Служіть іншим. Дивіться на все з перспективи вічності. Звеличуйте свої покликання. І якими б не були ваші випробування, мої любі брати і сестри, проживайте кожен день так, щоб *ви* були більш готовими зустріти свого Творця⁴.

Саме для цього ми маємо храми. Господні обряди і завіти готують нас до вічного життя—найвеличнішого з усіх Божих благословень⁵. Як вам відомо, через пандемію COVID храми довелося тимчасово закрити. Потім ми розпочали ретельно скоординоване поетапне відновлення їхньої роботи. Зараз, коли багато храмів знаходяться на етапі “Фаза 2”, тисячі пар було

запечатано і тисячі осіб отримали свої власні ендаументи тільки впродовж останніх кількох місяців. Ми з нетерпінням чекаємо того дня, коли всі гідні члени Церкви зможуть знову служити своїм предкам і поклонятися у святих храмах.

Тепер я із задоволенням оголошу плани стосовно будівництва шістьох нових храмів у наступних місцевостях: Тарава, Кірибаті; Порт-Віла, Вануату; Ліндон, Юта; місто Гватемала, Гватемала; Східний Сан-Паулу, Бразилія; та Санта-Крус, Болівія.

Будуючи ці храми і дбаючи про них, ми молимося, щоб кожен із вас зміцнював себе і дбав про себе, аби ви були гідними ввійти до святих храмів.

Отже, мої любі брати і сестри, я благословляю вас, щоб ви були сповнені миром Господа Ісуса Христа. Його мир вищий від усякого земного розуму⁶. Я благословляю вас сильнішим бажанням та спроможністю дотримуватися законів Бога. Я обіцяю: якщо ви будете це робити, ви отримаєте зливу благословень, зокрема більше сміливості, більше особистих одкровень, більше злагоди у ваших домівках та радість, навіть серед непевності.

Тож просуваймося вперед разом, щоб виконати наше божественне доручення—підготувати себе та світ до Другого пришествя Господа. Про це я молюся, висловлюючи любов до вас, у священне ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Учення і Завіти 121:26–29.
2. Див. Учення і Завіти 45:26; 88:91.
3. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 513.
4. Див. Алма 12:24; 34:32.
5. Див. Учення і Завіти 14:7.
6. Див. Филип'янам 4:7.

Табоан-да-Серра, Сан-Паулу, Бразилія

Оголошено про зміни у провідництві

Під час жовтневої генеральної конференції 2020 року було оголошено про покликання нового члена президентства сімдесятників, нового генерального авторитета сімдесятника, нового члена Верховного єпископату і чотирьох нових територіальних сімдесятників.

Старійшина Brent X. Нільсон був підтриманий членом президентства сімдесятників після звільнення від покликання старійшини Л. Уїтні Клейтона, який отримав статус почесного генерального авторитета. Старійшина Патрик Керон відтепер служить старшим президентом сімдесятників, ким до цього служив старійшина Клейтон.

Старійшина Дін М. Девіс був підтриманий генеральним авторитетом сімдесятником після того, як його було звільнено від покликання першого радника у Верховному єпископаті. Єпископ В. Крістофер Уедделл був підтриманий першим радником у Верховному єпископаті, замінивши на цій посаді старійшину Девіса, а єпископ Л. Тодд Бадж, якого було звільнено від покликання генерального авторитета сімдесятника, був підтриманий другим радником (це покликання до нього мав єпископ Уедделл).

Старійшини Енріке Фалабелла та Річард Дж. Мейнс також були звільнені від покликання генеральних авторитетів сімдесятників й отримали статус почесних сімдесятників.

Біографії деякого з цих провідників наведено, починаючи з цієї сторінки. Також було оголошено про звільнення від покликань 47-ми територіальних сімдесятників і про покликання чотирьох територіальних сімдесятників (див. с. 30). ■

Старійшина Brent X. Нільсон

Президентство сімдесятників

Один з важливих уроків, яким поділився старійшина Brent X. Нільсон і який він засвоїв після того, як член його сім'ї на кілька років полишив Церкву, це те, що *всім* дітям Бога потрібна любов Спасителя і цілюща сила Його Спокути.

Вивчаючи у той час зі своєю сім'єю розділ Лука 15, старійшина Нільсон поглянув на притчу про блудного сина з іншого боку.

“З якоїсь причини я завжди асоціював себе з сином, який залишився вдома. ... Того ранку я усвідомив, що у багатьох відношеннях я був блудним сином,—сказав він.— Всі ми позбавлені Батькової слави (див. Римлянам 3:23). Всім нам потрібна Спасителева Спокута, щоб зцілити нас. Всі ми загублені та всіх нас слід знайти”¹.

Старійшина Brent Хатч Нільсон був підтриманий членом президентства сімдесятників 3 жовтня 2020 року після звільнення старійшини Л. Уїтні Клейтона, який отримав статус почесного генерального авторитета.

Старійшина Нільсон народився у Берлі, шт. Айдахо, США, 8 грудня 1954 року. Юнаком він служив на місії повного дня у Фінляндії. Він одружився з Марсією Енн Бредфорд у червні 1978 року у Солт-Лейкському храмі. Вони мають шестеро дітей.

У 1978 р. старійшина Нільсон отримав ступінь бакалавра гуманітарних наук в Університеті Бригама Янга. У 1981 р. він отримав ступінь доктора права в Університеті Юти. Потім він працював адвокатом і партнером у юридичній фірмі у Твін Фоллз, шт. Айдахо, США, протягом майже 30 років.

Старійшина Нільсон служив радником у Тихоокеанській та Філіппінській територіях і президентом Філіппінської території. З 2015 по 2020 рік він служив виконавчим директором у місіонерському відділі Церкви.

До свого покликання в якості генерального авторитета сімдесятника у квітні 2009 року він служив президентом Товариства молодих чоловіків приходу, єпископом, членом вищої ради, радником у президентстві колу, президентом колу і територіальним сімдесятником у території Айдахо. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Brent X. Nilsson, “В очікуванні на загублених”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2015, с. 103.

Старійшина Дін М. Девіс
Генеральний авторитет сімдесятник

Їдучи за кермом автомобіля з роботи у 1989 році, старійшина Дін М. Девіс потрапив у землетрус у Сан-Франциско, шт. Каліфорнія, США, який сильно трясав його машину. Пізніше, коли він обмірковував руйнування, завдані цій території, це нагадало йому про важливість основувати наші життя на надійному фундаменті.

“Жоден з нас свідомо не буде своїми, робочі місця або священні доми поклоніння на піску чи будівельному смітті або без належних планів і матеріалів,—сказав він.— Приймемо запрошення Спасителя прийти до Нього. Будуймо наші життя на безпечному і надійному фундаменті”¹.

Старійшина Девіс, який служив у Верховному єпископаті з квітня 2012 року, був підтриманий генеральним авторитетом сімдесятником 3 жовтня 2020 року. У Верховному єпископаті старійшина Девіс служив другим радником єпископа Гарі Е. Стівенсона, доки того не було підтримано як члена Кворуму Дванадцятьох Апостолів 3 жовтня 2015 року. Тоді старійшину Девіса було підтримано першим радником єпископа Джеральда Коссе, який зайняв місце старійшини Стівенсона в якості нового Верховного єпископа.

Дін Майрон Девіс народився в Солт-Лейк-Сіті, шт. Юта, США, у 1951 році. Після служіння на місії повного дня в Уругвайській/Парагвайській місії він одружився з Дарлою Джеймс у 1973 році у Солт-Лейкському храмі. У них 5 дітей і 17 онуків.

У липні 1995 року він почав працювати на Церкву в якості керуючого директора Відділу особливих проєктів Церкви і відповідав за нерухомість особливого призначення, проєкти храмів та будівництво храмів. До своєї праці в Церкві старійшина Девіс працював у High Industries, Inc., в Ланкастері, шт. Пенсільванія, і Bechtel Investments, Inc., в Сан-Франциско. Він здобув ступінь бакалавра з економіки сільського господарства в Університеті Бригама Янга і закінчив курси професійного удосконалення для керівників у Стенфордському й Північно-Західному університетах.

Єпископ Девіс служив президентом Сан-Хуанської місії в Пуерто-Рико, радником президента місії, президентом колу, радником президента колу, виконавчим секретарем колу, членом вищої ради і в кількох єпископатах. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Дін М. Девіс, “Надійний фундамент”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2013, сс. 9, 11.

Єпископ Л. Тодд Бадж
Другий радник у Верховному єпископаті

Після його служіння протягом 18 місяців в якості генерального авторитета сімдесятника єпископа Л. Тодда Баджа було підтримано другим радником у Верховному єпископаті. Він змінив єпископа Діна М. Девіса, якого покликали служити генеральним авторитетом сімдесятником.

Єпископ Бадж закінчив Університет Бригама Янга у 1984 році, здобувши ступінь бакалавра з економіки. Він працював на Bain & Company, Японія; Citibank, N.A. та GE Capital у Японії та Атланті, шт. Джорджія, США. Він став президентом і головним виконавчим директором Токуо Star Bank Limited у 2003 році, служачи головою правління банку з 2008 по 2011 рік. Він також служив членом ради директорів у компанії Hawaiian Airlines.

В якийсь момент свого життя, обдумуючи можливість змінити свою кар’єру, єпископ Бадж отримав цінні поради. “Нам потрібні люди, чесні у веденні справ”,—сказав йому наставник, додавши, що його кар’єра дасть йому багато можливостей наставляти людей і допомагати їм.

Дійсно, у кар’єрі єпископа Баджа було багато можливостей мати позитивний вплив у світі бізнесу, зокрема відкривати двері можливостей і ділитися євангелією в Японії, де він раніше служив місіонером на місії у Фукуока, Японія. Пізніше він служив президентом Японської Токійської місії.

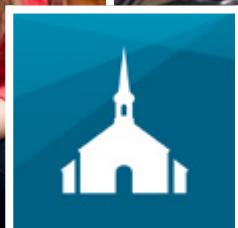
“Добра новина євангелії,—навчав він,—це обіцяння не того життя, в якому немає печалі й горя, а того життя, яке сповнене мети і значення,—життя, в якому наші печаль і страждання може бути “поглинуто радістю через Христа” [Алма 31:38]”¹.

Лоуренс Тодд Бадж народився 29 грудня 1959 року у Піттсбурзі, шт. Каліфорнія, США. Він зустрів Лорі Кейпнер на першому курсі навчання в Університеті Бригама Янга. Вони одружилися у 1981 році у храмі в Логані, шт. Юта. Вони мають шестеро дітей.

До свого покликання в якості генерального авторитета сімдесятника єпископ Бадж служив територіальним сімдесятником, президентом колу, виконавчим секретарем колу, президентом Товариства молодих чоловіків колу, єпископом та президентом кворуму старійшин. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Л. Тодд Бадж, “Постійна й неодмінна довіра”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2019, с. 47.

Система рекомендації людей місіонерам для навчання: проста і швидка

Зараз членам Церкви простіше і легше допомагати своїм друзям зустрітися з місіонерами завдяки останнім оновленням в системі рекомендації людей місіонерам для навчання, створеній для членів Церкви. Оновлений процес подання рекомендацій створений для того, аби швидко поєднувати місіонерів і членів Церкви, які дають рекомендації, щоб вони могли запланувати досвід, який допоможе друзям членів Церкви брати активнішу участь в євангельських уроках у присутності місіонерів.

Ось як це працює:

1. Коли ваші друзі чи знайомі погоджуються зустрітися з місіонерами, ви просто заповнюєте бланк рекомендації для навчання через додаток Засоби членів Церкви або на сайті ChurchofJesusChrist.org/

referrals. Ви також можете залишити вашу контактну інформацію або нотатку для місіонерів.

2. Після того, як цей бланк буде подано, з вами зв'яжеться сестра-місіонерка, призначена допомагати з рекомендаціями для навчання. Вона передасть рекомендацію до належної території і допоможе вам зв'язатися з місцевими місіонерами.
3. Місцеві місіонери також отримають вашу контактну інформацію з цією рекомендацією. Це допоможе вам обговорити з місіонерами ситуацію і потреби друга, якого ви рекомендуєте. Ви можете поговорити з ними про те, як допомогти вашому другові отримати чудовий досвід. У вас також є можливість бути залученими до проведення бесід з місіонерами настільки активно, наскільки ви забажаєте.

“Місіонерів навчають, що до кожної рекомендації для навчання, отриманої від члена Церкви, слід ставитися як до чогось цінного,—сказав старійшина Маркус Б. Неш, сімдесятник.— Місіонерів навчають, що коли вони отримують таку рекомендацію, їм слід запитати вас, як вони можуть краще допомогти вашому другові. Якщо члени Церкви і місіонери будуть співпрацювати, Господь надихне їх створити позитивний досвід, який допоможе вашим друзям наблизитися до Ісуса Христа”.

Цей новий інтерактивний засіб вже працює 33 мовами. ■

Зайдіть на ChurchofJesusChrist.org/referrals, щоб дізнатися більше або надіслати рекомендацію для навчання.

Зміни у Церковних журналах

Великі зміни відбудуться у Церковних журналах, починаючи з січня 2021 року. *Ліягона* буде журналом для дорослих читачів і буде *єдиним* виданням для дорослих усього світу. Журнали для молоді і дітей, як незалежні видання, стануть доступними по всьому світу. А цифрові тексти і додатки, створені на основі місцевих матеріалів, будуть розширювати і поглиблювати розуміння евангелії та ресурси, доступні членам Церкви усюди.

Назва *Ensign* більше не використовуватиметься, журнал для молоді відтепер називатиметься *Заради зміцнення молоді* (замінивши назву *New Era*), а назва *Друг* і надалі буде назвою журналу для дітей.

Ці зміни в журналах матимуть кілька переваг для святих останніх днів по всьому світу:

- Вперше сім'ї за межами англomовних країн матимуть можливість підписатися на журнали для дітей і молоді.
- У деяких територіях та для деяких мов видання виходитимуть частіше, ніж раніше.
- Всесвітня церковна сім'я отримуватиме у єдиних для всього світу журналах ті самі об'єднуючі послання. ■

Прочитайте коментарі стосовно цих змін на сторінках 39–40.

Оголошено про будівництво шести нових храмів

Президент Рассел М. Нельсон оголосив про будівництво шести нових храмів під час недільної післяобідньої сесії генеральної конференції. Будівництво храмів було оголошено для наступних локацій:

- **Тарава, Кірибаті.** Кірибаті—це країна, яка складається з 32 атолів у Тихому океані біля міжнародної лінії зміни дат.
- **Порт-Віла, Вануату.** Вануату—це країна, яка налічує близько 80 островів у Південній частині Тихого океану.
- **Ліндон, шт. Юта, США.** Ліндон розташований за 64 км на південь від Солт-Лейк-Сіті.
- **Місто Гватемала, Гватемала.** Гватемала, розташована у Центральній Америці, незабаром стане місцем розміщення чотирьох храмів.
- **Східне Сан-Паулу, Бразилія.** Це буде 12-й храм, оголошений для Бразилії.
- **Санта-Крус, Болівія.** Це буде другий храм у Південно-Американській країні.

З того часу, як він став Президентом Церкви у 2018 році, Президент Нельсон оголосив про будівництво 49 нових храмів. Зараз у Церкві налічується 230 храмів, що включає ті, які вже було побудовано, які будуються або про будівництво яких було оголошено. ■

Оголошення про храмову церемонію

20 липня 2020 року Перше Президентство зробило заяву стосовно змін, які відбулися у храмовій церемонії ендаументу:

“Священні учення, обіцяння і церемонії храму мають давнє походження і спрямовують дітей Бога до Нього, коли вони укладають подальші завіти і дізнаються більше про Його план, включно із роллю Спасителя Ісуса Христа.

Завдяки натхненню, способи навчання у храмі змінювалися багато разів, навіть останнім часом, з метою допомогти членам Церкви краще зрозуміти те, що вони засвоїли у храмі, і жити за цим.

В рамках храмового досвіду ми укладаємо священні завіти, тобто даємо Богу священні обіцяння. Більшість людей знайомі із символічними діями, якими супроводжується

укладання релігійних завітів (наприклад, молитви, занурення особи під час хрищення або тримання за руки під час шлюбної церемонії). Подібні прості символічні дії супроводжують укладання храмових завітів.

З турботою про всіх і з бажанням покращити досвід навчання у храмі останні зміни були запроваджені для церемонії храмового ендаументу. Враховуючи священність храмових церемоній, ми просимо наших членів Церкви і друзів не брати участі у обговореннях причин цих змін і не обговорювати ці зміни публічно. Натомість ми просимо членів Церкви і надалі з нетерпінням чекати на момент, коли вони зможуть повернутися і взяти активну участь у священній храмовій роботі з молитвою і вдячністю”. ■

Онлайн система для храмових молитовних списків

Було створено онлайн систему, щоб дати можливість членам Церкви надсилати до храму імена членів сім'ї чи друзів з метою занести їх у молитовний список. Тепер можна помістити ім'я у молитовний список, зайшовши на інформаційну сторінку будь-якого храму на сайті ChurchofJesusChrist.org/temples і клацнувши на посилання для молитовного списку. Також запити можна робити через розділ "Храми" у мобільному додатку Засоби членів Церкви. Щойно імена будуть введені, їх буде надіслано до того храму (або найближчого діючого храму).

Члени багатьох релігій моляться про своїх близьких та інших, які переживають хворобу чи іншу кризову ситуацію. У Писаннях описано приклади того, як Ісус Христос молився у групах і також заохочував молитися присутніх. Те саме відбувається і в храмах, де члени Церкви поєднуються у вірі та молитві з проханням до Бога благословити окремих осіб, чий імена вказані у молитовних списках. ■

Загальний довідник доступний у цифровому форматі

Процес внесення змін до видання *Загальний довідник: Служіння в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів* продовжується, і скоро буде опубліковано переклад окремих матеріалів 21 основною мовою.

Новий довідник був опублікований у цифровому форматі англійською у лютому 2020 року. Також виходили додаткові публікації змінених матеріалів у березні та липні. На цей момент 16 із 38 розділів видання були перероблені й опубліковані. Решта розділів будуть перероблені у наступні місяці. Деякі розділи будуть лише скорочені і спрощені заради полегшення тексту для читання.

Невдовзі після жовтневої генеральної конференції 2020 року розділ 32, "Покаяння і ради щодо членства в Церкві", і частини розділу 38.6, "Політика щодо питань моралі" (що доповнює розділ 32), почнуть виходити 21 мовою (на додаток до англійської). Додаткові розділи перекладаються і готуються до публікації в наступні місяці. І зрештою увесь матеріал буде доступний 35 мовами.

Хоча довідник є у вільному доступі на церковному вебсайті і в додатку Євангельська бібліотека, його головними читачами є провідники Церкви. Змінений довідник заміняє *Довідник 1* (для президентів колів та єпископів) і *Довідник 2* (для всіх провідників), і в цьому єдиному виданні поєднується інформація з усіх довідників.

Організуючим принципом нового довідника є робота зі спасіння

і піднесення, що включає чотири сфери, на яких ми зосереджуємося, коли приходимо до Христа і допомагаємо виконувати роботу Бога:

1. Життя за євангелією Ісуса Христа
2. Турбота про нужденних
3. Запрошення всіх прийняти євангелію
4. Об'єднання сімей для вічності

Ці розділи створено так, щоб допомогти провідникам по всьому світу служити з турботою, подібною до Христової, застосовуючи різні церковні програми, політику та процедури, і, якщо необхідно, адаптувати їх до місцевих обставин.

Цифрове видання довідника дозволяє вносити оновлення та ревізії по мірі того, як Церква зростає і деякі з її правил змінюються. Принципи гнучкості та адаптації, використані у довіднику, допоможуть провідникам і членам Церкви ефективно застосовувати принципи і церковні програми у громадах різного розміру й у всій різноманітній, глобальній спільноті святих. ■

Останні новини щодо змін у збірнику Гімнів

У червні 2018 року було оголошено про зміни у збірнику гімнів Церкви та у Збірнику дитячих пісень, а також було прохання до членів Церкви надавати свої відгуки стосовно священної музики і заклик до них подавати оригінальні гімни, пісні і тексти. Майже 50 000 членів Церкви відгукнулися, заповнивши опитування стосовно нашої нинішньої священної музики. Респонденти також ділилися своїми відчуттями стосовно запропонованих вибірок пісень інших релігій, які розглядалися на включення.

Від членів Церкви з 66 країн було отримано понад 16 000 запропонованих варіантів. Ці оригінальні гімни та пісні розглядалися анонімно у кілька турів міжнародною групою талановитих членів Церкви та ревізійними комітетами в Головному управлінні Церкви.

Ці комітети вдячні членам Церкви з усього світу за те, що ті витратили свій час і застосували таланти для того, аби допомогти людям наближатися до Спасителя через священну музику. Оскільки усі подання і поради уважно розглядаються, очікується, що нові збірки будуть доступні через кілька років. ■

Ідеї для занять

Є багато способів допомогти членам Церкви навчатися з послань генеральної конференції. Ось лише кілька прикладів. У вас можуть виникнути інші ідеї, які краще підійдуть для вашого кворуму чи Товариства допомоги.

Зальцбург, Австрія

- **Обговорення в групах.**

Розділіть членів класу на маленькі групи і дайте кожній групі окремий уривок з послання конференції, щоб вони його прочитали й обговорили. Потім попросіть кожну групу розповісти, яку істину вони засвоїли. Або ви можете поєднати у групи людей, які вивчали різні розділи, і нехай вони поділяться одне з одним тим, про що дізналися.

- **Відповіді на запитання.**

Запропонуйте членам класу відповісти на запитання стосовно послання конференції на кшталт наступних: які євангельські істини ми знаходимо у цьому посланні? Як ми можемо застосовувати ці істини? Як прозвучали запрошення і якими були обіцяні благословення? Чого це послання навчає нас про те, яку роботу Господь хоче, аби ми виконували?

- **Обмін цитатами.**

Запропонуйте членам класу поділитися цитатами з послання конференції, які надихають їх виконувати свої обов'язки у роботі спасіння. Заохочуйте їх подумати, як вони можуть поділитися цими цитатами, аби благословити когось, включаючи близьких людей і тих, кому вони служать.

- **Використання наочних матеріалів.**

Заздалегідь попросіть кількох членів класу принести з дому предмети, які вони можуть використати, аби навчати за матеріалами послання конференції. Під час зборів попросіть членів класу пояснити, яким чином ці предмети стосуються цього послання.

- **Підготовка уроку, аби навчати його вдома.**

Попросіть членів класу, працюючи в парах, спланувати на домашній сімейний вечір урок, оснований на певному посланні. Як ми можемо зробити це послання актуальним для наших

сімей? Як ми можемо поділитися цим посланням з людьми, яким ми служимо?

- **Розповіді про особистий досвід.**

Прочитайте разом кілька цитат з послання конференції. Попросіть членів класу поділитися прикладами з Писань та свого життя, які пояснюють або посилюють вчення, яких навчають ці цитати.

- **Глибше вивчення певного уривку з Писань.**

Попросіть членів класу прочитати уривок з Писань, на який є посилання у виступі. Попросіть їх обговорити, як учення з цього виступу допомагають їм краще зрозуміти цей уривок з Писань.

- **Пошук відповідей.**

Заздалегідь підготуйте кілька запитань, на які містяться відповіді у посланні конференції. Зосереджуйтеся на запитаннях, які спонукають глибоко замислюватися над євангельськими принципами або застосовувати їх (див. *Навчати, як навчав Спаситель*, сс. 31–32). Потім дозвольте членам класу вибрати запитання і знайти відповіді у виступі. Запропонуйте їм обговорити свої відповіді у маленьких групах.

- **Пошук фраз.**

Запропонуйте членам класу переглянути виступ з конференції і пошукати фрази, які мають для них особливе значення. Попросіть їх поділитися знайденими фразами і пояснити, що вони з них засвоїли. Як ці вчення допомагають нам у виконанні Господньої роботи?

- **Виготовлення чогось.**

Запросіть членів класу виготовити плакат або закладку з надихаючою цитатою з якогось виступу конференції. Дайте їм можливість продемонструвати те, що вони виготовили. ■

Для знаходження додаткових ідей щодо того, як вивчати послання з генеральної конференції та навчати з них, див. "Ідеї для навчання і вивчення матеріалів генеральної конференції", які знаходяться у рубриці Генеральна конференція у Євангельській бібліотеці.

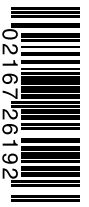

Фотографії: Сан-Лукас Сакатепекес, Гватемала; вставка: Сан-Паулу, Бразилія

“Коли ви будете вивчати Писання протягом наступних шести місяців, я закликаю вас скласти список усього того, що Господь пообіцяв, що Він зробить для завітного Ізраїля,—звернувся до членів Церкви Президент Рассел М. Нельсон.—Думаю, ви будете здивовані!”

4 02167 26192 6

UKRAINIAN